

பார்வளன்

நாடக சரிதம்

புலவர். செபமாலை மொத்தம் போல்

To. Sivagnanarajah
Uncle,

"KALAA POOSHANAM"
K.S. SIVAGNANARAJAH
RETIRED T.C.D. MUNICIPAL
ADIVANIKULAM ROAD
KORUVIL WEST

With Love
N. B. L. Chrishanthu
Ahi

பார்வளன்

நாடக சரிதம்

M29-6

நூலாசிரியர்

புலவர். செபமாலை மொத்தம் போல்

பதிப்பாசிரியர்

மு.சுந்தரம் பாண்டியன்

B.A.Hons.Dip.in.Ed.M.Phil

"KALAA POOSHANAM"
K.S.SIVAGNANARAJAH
RETIRED VICE PRINCIPAL
ADITHAPATHAM ROAD
KOKUVIL WEST

வெளியீடு

மன்னார் தமிழ்ச் சங்கம்

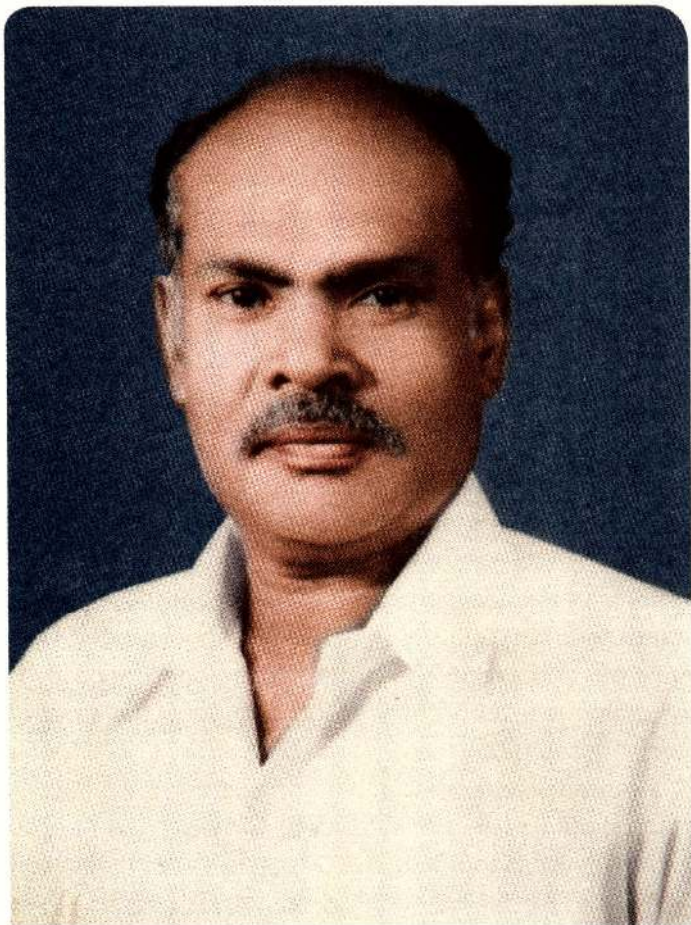
மன்னார்

2019

நூல் : பார்வளன் நாடக சரிதம்
 வகை : நாடக சரிதம்
 நூலாசிரியர் : புலவர். செ.மொத்தம் போல்
 முதற்பதிப்பு : 2019
 பதிப்பாசிரியர் : மு. சுந்தரம் பாண்டியன்
 வெளியீடு : மன்னார் தமிழ்ச் சங்கம்
 பக்கங்கள் : 248
 வடிவமைப்பு : த.சங்கர்
 அச்சுப்பதிப்பு : வணிகிங்க அச்சகம், மட்டக்களப்பு,
 தொ.பே. 065 2227170

Book Name : Paarvalan Naadaga Saritham
 Category : Drama
 Author : Pulavar Sebamalai Motham Paul
 First Edition : 2019
 Editor : M. Sundaram Pandian
 Publisher : Mannar Tamil Shangam
 Pages : 248
 Book Design : T. Shankar
 Printers : Wanasinghe Printers, Batticaloa.
 ISBN : 978-955-35903-0-5

பார்வளன் நாடக சரிதம்

நூலாசிரியர்

புலவர் செபமாலை மொத்தம் போல்

1924 - 1982

PARVALAN - APPRECIATION

A Message from

His lordship Most Reverend Emmanuel Fernando, Bishop of Mannar Diocese

I know well that Mannar Mathoddam is famed for its Eelam Literature history of Art and culture. "The History of Mannar Mathoddam Tamil Poets" a book written by Benjamin Selvam records the development of the historical events of art and culture in the Mannar soil under the protection of Our Lady of Maruthamadhu, through the untiring effort of hundreds of local artists.

In keeping with this tradition, the services rendered to the Mathoddam soil by Late Sebamalai Motham Paul in many fields, as a poet, teacher, a school principal, local physician and a researcher, I am grateful to God for giving such a talented personality to the Mannar soil. It is noteworthy that this great man who has done a yeoman service to the Tamil Literature, Community and to the church has also dedicated one of his children, Rev. Fr. Peter Manoharan to the service of God in the Mannar Diocese.

Among his many creative writings, Motham's "Parvalan", a dance drama, stands foremost and it is a matter of happiness that this work of art is coming out in the form of a written document. The basic theme for this dance drama is taken from the Old Testament, the story of one of the Patriarchs, Joseph, the son of Jacob. The effort of Mr. M. Sundaram Pandiyan, a retired school principal in bringing out this dance drama in a book form should really be welcomed. Likewise, the hard work put into this effort by Mr. Karan Paul, Mr. Motham Paul's eldest son, is also praiseworthy.

This dance drama with deep meaning and moral values in book form, we hope, will find its way in many hands. We sincerely thank everyone who contributed to this laborious task.

In the Service of Christ,

Rt. Rev. Dr. Emmanuel Fernando

Bishop of Mannar Diocese

19-01-2019

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஆசியுரை

மன்னார் மாதோட்டம் ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் கலைஞர்களுக்கும் கலைஞர்களுக்கும் புகழ்பூத்த இடமாக விளங்குவதை நான் அறிவேன். மருதமடு அன்னையின் பாதகாவலில் இருக்கும் மாதோட்ட மண் நூற்றுக் கணக்கான புலவர்களை, கலைஞர்களைக்கொண்டு கலை வளர்த்த வரலாற்றுச் சம்பவங்களை திரு. பெஞ்சமின் செல்வம் அவர்கள் எழுதிய “மன்னார் மாதோட்டத் தமிழ் புலவர் சரித்திரம்” என்னும் நூலின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

அந்த வகையில் பத்துறைக் கலைஞராக அமரர் செபமாலை மொத்தம் போல் அவர்கள் மாதோட்ட மண்ணுக்கு ஆற்றிய பணிகள் ஏராளம். ஒரு கவிஞராக, ஆசிரியராக, அதிபராக, சுதேச வைத்தியராக, ஆய்வாளராக அவர் இந்த மன்னார் மாதோட்ட மண்ணுக்கு பல சேவைகளைச் செய்துள்ளார். இவற்றுக்காக நான் இறைவனுக்கு நன்றி கூறுகின்றேன். திருமறைக்கும் தமிழுக்கும் சமூகத்திற்கும் தொண்டாற்றிய இந்த மகத்தான கலைஞர் தனது பிள்ளைகளுள் ஒருவரான அருத்திரு. பீற்றர் மனோகரன் அவர்களை மன்னார் மறைமாவட்டத் திருஅவைக்கு இறைபணியாளராக அளித்தமையும் மகிழ்வுடன் நினைவுகூரத்தக்கது.

கவிஞர் மொத்தம் போல் அவர்கள் எழுதிய பல படைப்புக்களுள் ‘பார்வளன்’ என்னும் கூத்து நாடகம் நூல் வடிவம் பெறுவது உண்மையில் மகிழ்ச்சியளிக்கும் விடயமாகும். திருவிவிலியத்தின் பழைய ஏற்பாட்டு குலமுதுவர்களின் ஒருவராகிய சூசை (யோசேப்பு) என்பவரை அடிப்படையாக வைத்தே இந்நாடகம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நூலாக்க முயற்சியில் ஈடுபட்டுழைக்கும் ஓய்வுநிலை அதிபர் திரு. மு. சுந்தரம் பாண்டியன் அவர்களின் ஆர்வமும் முயற்சியும் பாராட்டுக்குரியது. அதேபோன்று திரு. மொத்தம் போல் அவர்களின் மூத்த மகன் திரு. கரன் போல் அவர்களின் ஊக்கமும் உழைப்பும் மெச்சத்தக்கது.

சொற்செறிவும் கற்பனை வளமும் பொருள் ஆழமும் அறக்கருத்துக்களும் செறிந்து விளங்கும் இந்நாடகம் நூலுருப்பெறுவதன் மூலம் இந்தப் படைப்பு பலருடைய கரங்களுக்கும் கிடைக்க வழி ஏற்படுகின்றது. இந்நூலாக்க முயற்சியில் ஈடுபட்டுழைக்கும் அனைவருக்கும் எனது ஆசிகளைத் தெரிவித்து நிற்கின்றேன்.

மன்னார் மண்ணில் தோன்றிய பல படைப்புக்கள் இதேபோன்று நூல் வடிவம் பெறவேண்டும் என ஆசித்து நிற்கின்றேன்.

அன்புடன் கிறிஸ்துவின் பணியில்,

பேரருட்திரு. கலாநிதி. **சிம்மாஜுவேல் பெர்னான்டோ,**

19-01-2019

மன்னார் மறைமாவட்ட ஆயர்

வாழ்த்துச்செய்தி

மன்னார் மாவட்டத்தின் மூத்த நாடகக் கலைஞர் அமரர் திரு. செபமாலை மொத்தம் போல் அவர்கள் எழுதிய 'பார்வளன்' கத்தோலிக்க நாடகம் நூல் வடிவம் பெறுவதையிட்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

மன்னார் மண் கலைகளின் விளைநிலம். போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் இருந்து இன்றுவரையில் இந்த மாவட்டத்தின் அனைத்துக் கிராமங்களிலும் கத்தோலிக்க நாட்டுக்கூத்துக்கள் மற்றும் நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டு வந்துள்ளன. இதற்கு குறித்த நாட்டுக்கூத்து நாடகங்களை எழுதிய புலவர் பெருமக்களும், அதற்கு அனுசரணையாகவிருந்த கலையபிமானிகளுமே காரணமாகும். இவ்வாறு கலையே தமது வாழ்வும் மூச்சும் என வாழ்ந்த கலைஞர்களில் அமரர் செபமாலை மொத்தம் போல் அவர்களும் ஒருவர்.

மன்னார் மாதோட்டத்தைச் சேர்ந்த இவர் ஆசிரியராக, பின்னர் அதிபராக சிறந்த பணியாற்றியதுடன் பெயர் குறிப்பிட்டுக்கூறத்தக்க வகையில் சிறந்த கவிஞராகவும் பல்துறை ஆய்வாளராகவும், சுதேச மருத்துவராகவும் விளங்கியிருக்கின்றார். மன்னார் மாவட்டம் குறித்தும் அதன் சிறப்புக்கள் குறித்தும் இவர் மேற்கொண்ட ஆய்வுகள் என்றும் மனங்கொள்ளத்தக்கவை.

இவ்வாறு பல்துறைக் கலைஞராக விளங்கி அமரத்துவம் அடைந்த திரு. செபமாலை மொத்தம் போல் அவர்களினால் எழுதப்பட்டு நூல் வடிவம் பெறாமல் கையெழுத்துப் பிரதியாகப் பேணப்பட்ட 'பார்வளன்' நாடகம் எதிர்காலச் சந்ததியினர் பயன்பெறும் வகையில் இன்று நூல் வடிவில் வெளியிடப்படுகின்றது என்ற செய்தி இந்த மாவட்டத்தில் வசிக்கும் அனைவருக்கும் மிக்க மகிழ்ச்சி தரும் செய்தியாகும்.

இத்தகைய அரும்பணியில் தம்மையும் இணைத்துக்கொண்ட அனைவருக்கும் எனது மனமாற்ற நன்றிகளைத் தெரிவிப்பதுடன், இதுவரையில் நூல் வடிவம் பெறாமல் தொடர்ந்தும் எழுத்துவடிவில் பேணப்படும் நாட்டுக்கூத்து நாடகங்களும் விரைவில் நூல் வடிவம்பெற சம்மந்தப்பட்டவர்கள் விரைந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

31-01-2019

சி. ஏ. மோகன்றாஸ்,

அரசாங்க அதிபர் / மாவட்ட செயலாளர்,

மன்னார்.

வெளியீட்டுரை

✓ வணக்கம்..! நம் மன்னாரின் தொன்மை அடையாளங்களாக விளங்கிய சுவடிவழி இலக்கியங்களில் பல இன்று இல்லாது போய்விட்டன.. அவற்றை நம் முதுசொமாக எண்ணிக்கருதி பத்திரப்படுத்தக் கூடியவர்களும் பெரும்பாலும் இல்லாது போய்விட்டனர்.

✓ எண்ணில்லாத இலக்கியங்களின் வரிசையில் நம் முன்னோர் போதனையாகவும் சாதனையாகவும் முனைந்த அந்த ஏடுகளை மீளக்கொண்டுவந்து அச்சவாகனம் ஏற்ற வேண்டும் என்ற மேலான சிந்தனை விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய சிலருக்கே உண்டு. அந்தவகையில் நமது மன்னார் மண்ணின் பாவலர் மொத்தம் போல் அவர்களின் 'பார்வளன் நாடக சரிதம்' என்ற ஒப்பற்ற இலக்கியத்தை அறிஞர் மு.சுந்தரம் பாண்டியன் அவர்கள் தமது இலக்கிய முயற்சியில் ஒன்றாக இப்போது வெளிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்.

✓ அவரது இந்த சிறப்பான முயற்சியில் மன்னார் தமிழ்ச்சங்கம் இணைந்து கொள்வது குறித்து நாம் மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

கடந்த வருடங்களில் மன்னாரின் பழைய நாட்டுக் கூத்துக்களை நமது மரியாதைக்குரிய பத்தினாதன் ஐயா- வடமாகாண பிரதான செயலாளர் அவர்கள் புத்தகமாக அச்சிட்டு வெளிவர உதவியிருக்கிறார்கள்.

அதுபோன்றே 'கவிஞர் செபமாலை மொத்தம் போல் கவிதைகள்' என்ற கனதியான இலக்கியத்தை அச்சேற்றி பொது வெளியில் இட்ட பெருமை அறிஞர் மு.சுந்தரபாண்டியன் அவர்களையே சாரும். அந்நூல் 2011 ஆம் ஆண்டு மன்னார் தமிழ்ச்சங்கத்தின் ஊடாக வெளி வந்து அவ்வாண்டின் ஆளுநர் விருதினையும் சுவீகரித்திருந்தது. அது எமக்குப் பெருமகிழ்ச்சியையும் பெருமையையும் தந்தது.

இவ்வாறான இலக்கிய முயற்சிகள் கைகூடுவது என்பது மந்திரத்தால் மாங்காய் பறிப்பது என்பதாகிவிடாது. இதற்கான உழைப்பை ஒருவர் வழங்க முன்வருகிறார் என்றால் அது இமாலயப் பிரயத்தனம் என்றே சொல்லி விட வேண்டும். சாதாரணமாக இலக்கியம் ஒன்றினை அச்சப்பிரதியாக்குவது என எண்ணும்போதே பல்வேறுபட்ட இடைஞ்சல்கள் நம்மைத்தேடி வரும். அவற்றையெல்லாம் பின்னுதைத்து முன் செல்லவேண்டியிருக்கும். ஆயின் வாசகப் பெருவெளிக்காரர்கள் வழங்கும் ஆதரவும் நுகர்ச்சியும்தான் ஒரு இலக்கியத்தின் வெற்றி எனக் கருதுகிறோம்.

தென்மோடிசுத்து வகையைச் சேர்ந்த இந்த 'பார்வளன் நாடக சரிதம்' என்ற தொன்மை நாடகம் புத்தம் புதிய புனரமைப்புடன் இக்காலத்தின் தேர்ந்த கலைஞர்களை ஒன்றிணைத்து மீண்டும் அரங்கேற்றப்பட வேண்டும் என்ற எதிர் பார்ப்புடன் மன்னார்த் தமிழ்ச்சங்கம் இந்நூலை வெளியீடு செய்கிறது.

16.12.2018

தேசியக்கலைஞர் எஸ்.ஏ. உதயன்.

தலைவர், மன்னார் தமிழ்ச்சங்கம்

மதிப்புரை

கவிஞர் செபமாலை மொத்தம் போல் அவர்களின் வாழ்வும் பணியும்

திரு. செபமாலை மொத்தம் போல் அவர்கள் மன்னார் மாதோட்டம் பெற்றெடுத்த கலைப்புதல்வர்களில் ஒருவர். இவர் ஆசிரியப் பணியுடன் கலை, இலக்கியப் பணியும் ஆற்றியவர். பல்துறை விற்பன்னராகத் திகழ்ந்த இவர் ஆசிரியர், அதிபர், கவிஞர், புலவர், ஆராய்ச்சியாளர், நூலாசிரியர், வைத்தியர், சமூகத் தொண்டர் எனப் பலபரிமாணம் கொண்டவர்.

இவர் 1924ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் 29ஆம் நாள் மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள நறுவிலிக்குளம் என்ற கிராமத்தில் பிறந்தார். இவருடைய தந்தையார் திரு. சந்தியோகு செபமாலை, தாயார் திருமதி. மடுத்தீன் சந்தாள். மொத்தம் போல் அவர்களின் தந்தையார் சித்த ஆயுர்வேத வைத்தியப் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவராவார். தாயார் புதுக்கமத்தைச் சேர்ந்த புலவர் குருகுலநாட்டுத் தேவர் வழிவந்த மரிசால் எதிர்மன்னசிங்கம் மடுத்தீன் அவர்களின் மூத்த புதல்வி ஆவார்.

மன்னார் மாதோட்டத்தின் பிரபலமான புலவர்களில் ஒருவரும் மொத்தம் போல் அவர்களின் உறவினருமான 'சுண்டிக்குளிப் புலவர்' என அறியப்படும் திரு. விறாசு கபிரிகேல் மொத்தம் அவர்களிடமிருந்து இவர் செய்யுள் இலக்கணங்களை, யாப்பு வடிவங்களை, நாடகங்களை ஆக்கும் முறைகளைக் கற்றுக்கொண்டார். சுண்டிக்குளிப் புலவருடைய சீடராகவும், வாரிசாகவும் மொத்தம் போல் தன்னைக் கருதினார்.

இவர் வஞ்சியன்குளம், வங்காலை றோ.க. பாடசாலைகளில் ஆரம்ப இடைநிலைக் கல்வியைப் பெற்றபின்னர் 1945இல் யாழ்ப்பாணம் கொழும்புத்துறை புனித குசையப்பர் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் இணைந்து ஆசிரியப் பயிற்சியினை நிறைவுசெய்தார். மன்னார் பறப்பாங்கண்டலைச் சேர்ந்த ஆனாள்பிள்ளை அவர்களை மணம் முடித்தார். இவருக்கு 10 பிள்ளைகள். மூத்த மகன் திரு. கரன் போல் அவர்கள் தற்போது இங்கிலாந்து நாட்டில் வாழ்ந்து வருகின்றார். இன்னுமொரு மகன் அருட்திரு. பீற்றர் மனோகரன் அவர்கள் மன்னார் மறைமாவட்டக் குருவாகப் பணிசெய்கின்றார். இளைய மகன் ஒருவர் விடுதலைப் போராட்டத்தில் பங்கேற்றுக் களப்பலியானவர். ஏனைய பிள்ளைகள் உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் சிறப்பாக வாழ்ந்து வருகின்றார்கள்.

கல்விப் பணி

திரு. மொத்தம் போல் அவர்கள் முப்பத்தைந்து ஆண்டுகள் ஆசிரியப் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தார். தமிழாசிரியராகத் திகழ்ந்த இவர், மன்னார் மாவட்டத்தின் பல்வேறு பாடசாலைகளில் கல்வி கற்பித்து பெருமைமிக்க மாணவத் தலைமுறையை உருவாக்கினார். முருங்கன், நானாட்டான், முத்தரிப்புத்துறை, மன்னார் நல்லாயன், ஆண்டாங்குளம் ஆகிய பாடசாலைகளில் இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் தமிழ் ஆசிரியராகவும், மன்/சூரியகட்டைக்காடு றோ.க.த. பாடசாலையில் பத்து ஆண்டுகள் அதிபராகவும் பணியாற்றி ஓய்வுபெற்றார்.

இவருடைய ஆசிரியப் பணியைக் குறித்து பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள் குறிப்பிடும்போது, “இவர் ஆசிரியத் தொழிலுக்கே தம்மை முழுவதும் அர்ப்பணித்த நல்ல அபிமானமும், ஆர்வமும் உள்ள ஒரு சிறந்த ஆசிரியராவார். அவர் தமது கடமையில் காட்டிய ஆர்வத்தாலும், ஊக்கத்தாலும் அவர் தமது சக ஆசிரியர்களையும் மாணவர்களையும் வெகுவாகக் கவர்ந்த காரணத்தால் அவர்தம் மதிப்பினையும் அபரிமிதமாகப் பெற்றுக்கொண்டார்” எனக் கூறியுள்ளார் (கவிஞர் செபமாலை மொத்தம் போல் ஆசிரியர் அவர்களின் நினைவு மலர் - 1983 பக். 9).

இலக்கியப் பணி

மன்னார் மாதோட்ட வரலாற்றில் அறியப்படும் முதல் புலவராகிய லோறஞ்சுப்பிள்ளை அவர்களின் திண்ணைப் பள்ளியில் பயின்ற மாணவர்களில் ஒருவர் குருகுல நாட்டுத்தேவர். இவர் வழிவந்த சுண்டிக்குளிப் புலவர் திரு. விறாசு கபிரிகேல் மொத்தம் அவர்களின் வழிமரபினராகவே செபமாலை மொத்தம் போல் விளங்குகிறார். நீண்ட நெடிய தமிழ்ப்புலவர் பரம்பரையில் வந்தவர் என்ற வகையில் இவருக்கும் இயல்பாகவே கவிபுனையும் ஆற்றல் கைவரப்பெற்றிருந்தது.

தனது செய்யுள் சார்ந்த படைப்புக்களாக பார்வனன் நாடக சரிதம், நத்தார் சுத்து, கல்வாரிக் களப்பலி, புனித வீரமங்கை, மும்மணிகள் சரிதை, சிலுவைப்பாதைகளின் தாழிசைகள் மற்றும் நூற்றுக்கணக்கான தனிப்பாடல்கள் போன்றவற்றைத் தந்த இவர், சுண்டிக்குளிப் புலவர் வரலாறு, மாந்தை மாதாவே மருதமடு மாதா, குருகுலநாட்டுத் தேவர் ஆகிய வரலாற்று உரைநடை நூல்களையும் எழுதினார். இவர் வாழ்ந்த காலத்தில் யாழ்ப்பாண

மறைமாவட்டத்தில் இருந்து வெளிவரும் வார ஏடான பாதுகாவலன் பத்திரிகையில் இவருடைய பல கவிதைகள் பிரசுரிக்கப்பட்டன. இவருடைய பார்வனன் நாடக சரிதம் என்னும் நாடகம் 1969ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 20,21ஆம் திகதிகளில் முருங்கன் பிச்சைகுளம் கிராமத்தில் அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

1970இல் முருங்கனில் நடைபெற்ற வீரமாமுனிவர் விழாவின்போதும், 1981இல் அடம்பனில் நடைபெற்ற தனிநாயக அடிகளார் நினைவு விழாவின்போதும் இவர் வாசித்த கவிதைகள் என்றும் நினைவுசுரத்தக்கன. 1978இல் நானாட்டானைச் சேர்ந்த திரு. பெஞ்சமின் செல்வம் அவர்கள் எழுதிய 'மன்னார் மாதோட்டத் தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரம்' என்ற நூல் வெளியீட்டு விழாவின்போது நூல் விமர்சன உரையை இவர் வழங்கினார்.

ஆசிரிய கலாசாலையில் இவர் கல்விகற்கும் காலத்திலே சகமாணவர் களினால் 'பண்டிதர்' என்றே அழைக்கப்பட்டார். அந்த வார்த்தைகள் பின்னாளில் பலித்துவிட்டது எனலாம். அவருடைய பலவிதமான இலக்கியப் பணிகளினால் அவர் ஒரு பண்டிதராகவே திகழ்ந்தார் எனலாம்.

சமூகப் பணி

இலங்கைத் தமிழ் ஆசிரியர் சங்கத்தின் மன்னார்க் கிளைத் தலைவராக இரண்டாண்டுகள் (1979 - 1981) பணியாற்றினார். அத்துடன் இதன் கிளைச் சங்கமாகிய முசலிக் கிளையில் தலைவராகவும், உபதலைவராகவும் கடமையாற்றினார். "ஆசிரியர்களின் உரிமைகளுக்காக யாம் எழுப்பும் குரல்களில் அமரர் போல் அவர்களின் குரலும் எப்போதும் சேர்ந்தொலிக்கும். உரையாடல்களின்போதும் விவாதங்களின்போதும் தான் எடுத்துக்கொண்ட விடயக் குறிக்கோளை நிலைநிறுத்தி சாதனை நிலைநாட்டும் இலட்சியவாதியாக வாழ்ந்த அவர், எவர் முன்னிலையிலும் எதையும் உள்ளதை உள்ளபடி எடுத்தியம்பத் தயங்குவதில்லை" என இவருடைய சக ஆசிரியர் திரு. எஸ். எஸ். லெம்பேட் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார் (நினைவு மலர் பக்.10).

மாதோட்டப் பகுதிக் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் ஆரம்பக் கர்த்தாக்களில் இவரும் ஒருவராய்த் திகழ்ந்ததோடு கூட்டுறவு இயக்கங்களில் ஈடுபாடுகொண்டு உழைத்தார். கூட்டுறவு வங்கிப் பேரவையிலும் உறுப்பினராக இருந்து சமாசத்தின் விருத்திக்காக உழைத்தார். இவருடைய காலத்தில் கூட்டுறவுத்துறை குறிப்பிட்ட அளவு வளர்ச்சியடைந்தது எனில் மிகையாகாது. இவருடைய

காலத்திலேயே கூட்டுறவுப் பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டு பல சிறந்த கூட்டுறவு ஊழியர்களை உருவாக்கியது எனலாம்.

அரசியல் பணி

இவருடைய அரசியல் ஈடுபாடுபற்றிக் குறிப்பிடும் அன்றைய மன்னார் மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைத் தலைவர் திரு. ப. ம. செபமாலை அவர்கள், “இவர் தன் வாழ்நாளில் பலவித சமூக முன்னேற்றச் சேவைகளில் ஈடுபட்டதுடன் பிற்காலத்தில் தான் எந்த இனத்தில் பிறந்து, எந்த மொழியில் வல்லவனாக விளங்கினாரோ அந்த இனத்தினதும், மொழியினதும் நலிவுற்ற நிலைகாணச் சகியாது அரசியலிலும் ஈடுபட்டார்” எனக் குறிப்பிடுகின்றார் (நினைவு மலர், பக்.4). மன்னார்த் தொகுதி மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைத் தேர்தலின்போது தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணிக் கட்சி சார்பில் இவர் போட்டியிட்டார். இவர் இந்தத் தேர்தலில் வெற்றியீட்டாவிட்டாலும் கணிசமான வாக்குகளைப் பெற்றுக்கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆராய்ச்சிப் பணி

இவர் மன்னார் மாவட்டத்தின் வரலாற்றுச் சிறப்புக்களை ஆராய்ச்சி செய்த ஆய்வாளராகவும் விளங்கினார். இவருடைய ஆராய்ச்சித் திறனுக்கு எடுத்துக்காட்டாக இரண்டு நூல்கள் விளங்குகின்றன. 1965ஆம் ஆண்டு இவர் எழுதி வெளியிட்ட ‘மாந்தை மாதாவே மருதமடு மாதா’ என்ற நூலில் இவர் மாந்தைத் துறைமுகம் பற்றியும், மாந்தை மாதாவின் வரலாறு குறித்தும் ஆராய்ந்துள்ளார். மாந்தைத் துறைமுகத்தின் தோற்றுவாய், வரலாறு, மாந்தை மாதாவின் வரலாறு, கோவைக் குருக்களின் வரலாறு போன்றவற்றை ஆதாரங்களோடு இந்நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அடுத்து 1961ஆம் ஆண்டு இவர் எழுதிய ‘சண்டிக்குளிப் புலவர் வரலாறு’ என்ற நூல் தன்னுடைய குருவின் வாழ்க்கையை வெளிக்கொணரும் அவருடைய முயற்சியாக இருந்தது. இந்நூலில் சண்டிக்குளிப் புலவரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை அவர் விரிவாக எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். அப்புலவரைப்பற்றிய சில கவையான தகவல்களையும் இந்நூலில் வழங்கியுள்ளார். இந்நூல் அச்சேற்றப்பட்டதாயினும் ஒருசில காரணங்களால் இந்நூல் வெளியீடு செய்யப்படவில்லை என அறியமுடிகிறது.

திரு. மொத்தம் போல் அவர்களின் ஆராய்ச்சிப் பணி தொடர்பாக திரு. மு. சுந்தரம் பாண்டியன் அவர்கள் “கவிஞர் செ. மொத்தம் போல்

அவர்கள் ஓர் ஆராய்ச்சியாளர்” என்ற தலைப்பில் 1983இல் வெளியிடப்பட்ட அன்னாரின் நினைவு மலரில் ஒரு கட்டுரை எழுதியுள்ளார். இதில் மொத்தம் போல் அவர்களின் ஆராய்ச்சிகள் தொடர்பாக விளக்கியுள்ளார்.

இந்த இரண்டு நூல்களையும்விட இவர் சில ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். 1970இல் முருங்கனில் நடைபெற்ற வீரமாமுனிவர் விழாவையொட்டி வெளியிடப்பட்ட சிறப்பு மலரில் மன்னார் மாவட்டப் புலவர்கள் தொடர்பான ஓர் ஆய்வுக் கட்டரையை எழுதியுள்ளார்.

பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் அவர்கள் 1970 காலப்பகுதிகளில் மன்னார் மாதோட்ட கிறிஸ்தவ நாடகங்கள் தொடர்பாக ஆய்வுசெய்தவேளையில் இந்நாடகங்கள் தொடர்பான வரலாறுகளையும், தென்பாங்கு நாடகங்கள் பற்றிய விளக்கங்களையும் அவரோடு விரிவாகப் பகிர்ந்து கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மருத்துவப் பணி

திரு.மொத்தம் போல் அவர்கள் ஒரு சித்த வைத்தியராகவும் விளங்கினார். வைத்தியம் என்பது இவரது பரம்பரைச் சொத்தாக இருந்தது. “அந்நாட்களில் ‘மீசைக்காரன் செபமாலைப் பரியாரி’ என்றால் மன்னார் மாவட்டத்தில் அவரைத் தெரியாதவர்கள் எவரும் இருக்க முடியாது. கைதேர்ந்த வைத்தியர் அவர் தந்தை. தினசரி காலையும் மாலையும் பல நோயாளிகள் அவரிடம் வந்து மருந்துபெற்றுச் செல்வார்கள்” என்கிறார் அவருடைய சக ஆசிரியர் பி. ச. லெம்பேட் அவர்கள் (நினைவு மலர். (பக். 6,7). இவர் கைநாடி பார்க்கும் திறமையைப் பெற்றிருந்தார். நோயாளிகளின் நோயை இலகுவாகக் கண்டுபிடித்துச் சிகிச்சை செய்வதில் வல்லவராகத் திகழ்ந்தார். இவரது பிரதான பணி ஆசிரியப் பணியாக இருந்தபடியினாலும், அவரது இல்லத்திலிருந்து அவருக்கு வைத்தியம்புரிய நேரம் போதாமையினாலும் அவர் ஒரு நடமாடும் வைத்தியசாலையாக இருந்துவந்தமையாலும் வாரந்தோறும் ஞாயிறு திருப்பலிக்காக வாங்காலை ஆலயத்திற்கு வரும் இவர் திருப்பலியின் பின்னர் சில மணி நேரங்களை வைத்தியத்திற்காகச் செலவிட்டுச் செல்வார். குழந்தை வைத்தியத்திலும் இவர் சிறந்து விளங்கினார். இவர் தமது ஓய்வுக் காலத்தை வைத்தியத்திற்காகவே அர்ப்பணிக்க இருந்தார்.

சாதனைகளும் கௌரவங்களும்

1972இல் நானாட்டான் பிரிவு உதவி அரசாங்க அதிபர் திரு. வை. சொக்கலிங்கம் அவர்களால் நானாட்டான் கலாசாரப் பேரவை ஊடாக நடைபெற்ற மன்னார் மாவட்டக் கவிதைப் போட்டியில் இவர் எழுதிய 'மாண்புமிகு மாதோட்டம்' என்ற கவிதை முதலிடத்தைப் பெற்றுக்கொண்டது. இதற்காக இவர் பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் அவர்களிடமிருந்து தங்கப் பதக்கத்தைப் பரிசாகப் பெற்றுக்கொண்டார். 28 பேர் பங்கெடுத்த இந்தக் கவிதைப் போட்டியில் பரிசுபெற்ற 14 கவிதைகள் 'மாதோட்டக் கவிதைகள்' என்ற பெயரில் 1974ஆம் ஆண்டு நூலாக வெளியிடப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அன்றைய மன்னார் பாரளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. வீ. ஏ. அழகக்கோன் அவர்களால் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிக்கப்பட்டார். அத்தோடு 'மன்னார் மாவட்டப் புலவர்' என்ற கௌரவப் பட்டத்தையும் பெற்றுப் பெரியோரால் பாராட்டப்பட்டார்.

நறுவிலிக்குளத்தில் பாடப்படும் என்றிக் எம்பரதோர் நாடகத்தை 1977இல் அகில இலங்கை வானொலி ஊடாக அறிமுகம் செய்தார். 1957இல் நறுவிலிக்குளத்தில் பாடசாலை அமைவதற்கு இவரும் காரணகர்த்தாவாக இருந்தார். மாதோட்ட சித்த வைத்தியர்களை அரச மட்டத்தில் சட்டபூர்வமாகப் பதிவுசெய்து அவர்கள் பணிதொடர வசதிகள் செய்தார்.

மன்னார் மாவட்டத்தில் 1963 - 1967 வரை நடைபெற்ற சாகித்திய கலா மண்டலத்தின் மன்னார்க் கிளையின் கலைவிழாக்களின்போது இவர் ஈடுபட்டு ஆற்றிய அரும்பணிபற்றி பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் குறிப்பிட்டுள்ளார் (நினைவு மலர் பக். 9).

நூலுருப்பெற்ற படைப்புகள்

இவர் எழுதிய நூல்களுள் இரண்டு இவர் காலத்தில் இவரால் நூலுரு வாக்கப்பட்டன. 'சுண்டிக்குளிப் புலவர் வரலாறு' என்ற நூல் 1961ஆம் ஆண்டு வெளிக்கொணரப்பட்டது. இது 48 பக்கங்களைக் கொண்டதாகும். அடுத்த நூலாகிய 'மாந்தை மாதாவே மருதமடு மாதா' என்ற நூல் 1965ஆம் ஆண்டு வெளிக் கொணரப்பட்டது. இது 20 பக்கங்களைக் கொண்டதாகும். இவ்விரு நூல்களும் குறைந்த பக்கங்களைக்கொண்டவையாகும். தான் வாழ்ந்த காலத்துச் சூழ்நிலைக்கும் தனது பொருளாதார வசதிக்கும் ஏற்றவாறு அடக்கமான முறையில் இந்நூல்கள் அமைந்திருந்தன. 1960களில் மன்னாரில் இருந்து

இப்படியான இரண்டு நூல்களை அவர் வெளிக்கொணர்ந்தமை உண்மையில் பாராட்டுக்குரியதே.

2011ஆம் ஆண்டு 'கவிஞர் செபமாலை மொத்தம் போல் கவிதைகள்' என்ற பெயரில் அன்னாருடைய எண்பது கவிதைகளின் தொகுப்பு நூலை திரு. மு. சுந்தரம் பாண்டியன் அவர்கள் வெளிக்கொணர்ந்தார். தற்போது அன்னாரின் மற்றுமொரு முக்கிய படைப்பாகிய 'பார்வளன்' என்னும் கூத்து நாடகத்தையும் 2019ஆம் ஆண்டில் திரு. மு. சுந்தரம் பாண்டியன் அவர்களே நூலுருவாக்கி வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார்.

நன்றியுள்ள மாணவரின் நூலாக்க முயற்சிகள்

திரு. மொத்தம் போல் அவர்களின் பலநூறு மாணவர்களில் திரு.மு. சுந்தரம் பாண்டியன் அவர்களும் ஒருவர். இயல்பாகவே தனது ஆசிரியர் மட்டில் அன்பும் மதிப்பும் கொண்டிருந்த இவர் தனது ஆசிரியரின் எழுத்துக்கள் நூலுருப்பெறவேண்டும் என்பதில் மிகவும் கருத்தாக உழைத்துவருகின்றார். நறுவிலிக்குளம் கிராமத்தைச் சேர்ந்த இவர், மட்டக்களப்பில் திருமணமாகி அங்கேயே ஆசிரியராக, அதிபராகப் பணியாற்றி தற்போது ஓய்வுபெற்றுள்ளார். மட்டுநகரில் வாழ்ந்தாலும் அவருடைய எண்ணமும் சிந்தனையும் மன்னாரையே எப்போதும் வலம்வந்துகொண்டிருக்கும்.

தனது குருநாதர் பற்றி திரு. மு. சுந்தரம் பாண்டியன் அவர்கள் குறிப்பிடும் போது, "அன்னாரிடம் திண்ணைக் கல்வி முறையில் யாப்பு, அணி, இலக்கணம் என்பவற்றைப் பாடங்கேட்டவன் என்ற வகையிலும், அவருடைய புலமை, ஆய்வறிவு, பழக்கவழக்கம், தமிழ்ப்பண்பு என்பவற்றை நேரடியாகப் பயின்று பழகிய மாணவன் என்ற கோதாவிலும் அன்னாரிடம் நன்றிகொண்ட உணர்விலும் அவர் மறைந்து முப்பத்தாறு ஆண்டுகளாகியும் அவரின் அவாவினை ஓரளவுக்கேனும் உலகிற்கு வெளிக்கொணர வேண்டும் எனும் எண்ணம் உறங்குநிலையில் உறுத்தலாக இருந்தது" (கவிஞர் செபமாலை மொத்தம் போல் கவிதைகள், பக் ௬) என்கிறார். உறங்குநிலையில் உறுத்தலாக இருந்த தன் எண்ணத்திற்கு உருக்கொடுக்கும் முயற்சியாகவே மொத்தம் போல் அவர்களின் இரண்டு படைப்புக்களை சுந்தரம் பாண்டியன் அவர்கள் வெளிக் கொணர்ந்துள்ளார்.

சிறந்த ஆசிரியர்களினால் மாணவர்கள் சிறப்புப் பெறுவது வழக்கம். ஆனால் சிறந்த மாணவர்களால் ஆசிரியர்களும் சிறப்புப் பெறுகின்றார்கள்

என்பதற்கு சுந்தரம் பாண்டியன் அவர்கள் ஒரு சான்றாகத் திகழ்கின்றார். இந்நன்மாணாக்கனின் நல்முயற்சிகளுக்கு கவிஞரின் மூத்த புதல்வன் திரு. கரன்போல் அவர்கள் திரைமறைவில் நின்று உதவிபுரிகின்றார். திரு. சுந்தரம் பாண்டியன் அவர்களின் அயராது உழைப்பிலும், திரு. கரன்போல் அவர்களின் குன்றா ஊக்குவிப்பிலும் கவிஞரின் ஏனைய படைப்புக்களும் நூலுருப்பெற வேண்டும் என்பது என் போன்ற கலை இலக்கிய ஆர்வலர்களின் அவாவாகும்.

கவிஞரின் ஆளுமைப் பண்புகள்

திரு. மொத்தம் போல் அவர்கள் பன்முக ஆளுமைப் பண்புகளைக் கொண்டு விளங்கினார். அவருடைய தோற்றமே ஒரு தமிழ் அறிஞருக்குரிய கவர்ச்சிமிகு தோற்றமாய் இருக்கும். வேப்பங்கொழுந்தையும், சந்தனத்தையும் அரைத்து வைத்த மஞ்சள்நிறப் பொட்டு எப்போதும் அவர் நெற்றியில் இருக்கும். வெளியில் செல்லும்போது ஆறுமுகச் சால்வையை மடித்து தலைப்பாகையாக அணிந்துகொள்வார். அவருடைய நண்பர்கள், சகஆசிரியர்கள், அவரோடு இணைந்து பணியாற்றியவர்கள் வாயிலாக அவரின் இந்த ஆளுமைப் பண்புகளை அறியமுடிகிறது.

மொத்தம் போல் அவர்கள் நிறைந்த வாசிப்புப் பழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தார். அவர் ஒரு புத்தகப் பிரியராகவே விளங்கினார். 1960களில் முசுலிப்பிரிவு காரியதிகாரியாகவும் (DRO) உள்ளூராட்சி ஆணையாளராகவும் இருந்த திரு. ந. சிவராசா அவர்களின் நட்பும், ஊக்குவிப்பும் இவருக்குக் கிடைத்தது. சிவராசா அவர்களே பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்களை மொத்தம் போல் அவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தியதாகத் தெரிகின்றது. இவர் தனது இறுதிக் காலத்தில் எண் சோதிடம், யோகாசனம் போன்ற கலைகளிலும் தீவிர ஈடுபாடு காட்டியதாகத் தெரிகிறது.

கவிஞர் அவர்கள் தீர்க்கதரிசனப் பார்வையோடு சிந்தித்தார், செயலாற்றினார். அவருடைய அனைத்து முயற்சிகளுக்கும் அடிப்படையாக அமைந்தது அவரது இந்தத் தரிசனப்பார்வைதான். கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு மிக்கவராகத் திகழ்ந்தார். நிமிர்ந்த நன்னடையும், நேரிய பார்வையும், விரிந்த மனப்பான்மையும், பரந்த நோக்கும் கொண்டவர். சிறுமைகண்டு பொங்குபவர், சீரிய தமிழ்த்தொண்டர், சிறந்த இலட்சியவாதி.

எப்போதும் உற்சாகம் மிக்கவராக, துடிப்புமிக்கவராகத் திகழ்ந்தார். தன் ஆசிரிய சேவையில் நின்று இளைப்பாறிய பின்பும் ஓர் இளைஞனுக்குரிய ஆர்வத்தோடு செயலாற்றினார்.

எடுத்த காரியத்தை நிறைவேற்றி முடிக்கும் ஓர்மம் அவரிடம் எப்போதும் இருந்தது. “எண்ணித் துணிக கருமம் துணிந்தபின் எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு” என்ற வள்ளுவரின் குறளுக்கு இலக்கணமாகத் திகழ்ந்தார்.

கல்வி பயிலும் காலத்தில் உண்மையைத் துணிவுடன் எடுத்துரைக்கும் பண்பு இவரிடம் இருந்தது. அது இறுதிவரை அவருடைய பண்பாகவே தொடர்ந்தது. இதனால் இரத்த உறவுகளுக்குள்ளேயே இவர் பலவித சவால்களையும் சந்திக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

நிறைவாக

ஒரு பொறுப்பு வாய்ந்த குடும்பத் தலைவராக, கடமையுணர்வுமிக்க ஆசிரியராக இருந்துகொண்டே இவர் இத்தனை முயற்களிலும் ஈடுபட்டார். வாய்ப்பு வசதிகள் மிகவும் குறைவாக இருந்த 60களில் அன்னார் ஆக்க இலக்கியம் படைப்பதிலும், ஆராய்ச்சிகள் செய்வதிலும் முனைப்போடு ஈடுபட்டமை ஆச்சரியமளிக்கும் விடயமாகும். அவர் மறைந்து ஓராண்டு நிறைவில் அவருடைய நண்பர்கள் மற்றும் குடும்பத்தினர் இணைந்து, ‘கவிஞர் செபமாலை மொத்தம் போல் ஆசிரியர் அவர்களின் நினைவு மலர் - 1983’ என்ற பெயரில் ஒரு நினைவு மலரை வெளியிட்டனர். இதில் அன்னார் பற்றிய தமது எண்ணங்களை அந்நாட்களில் வாழ்ந்த பல தலைவர்கள், நண்பர்கள் பகிர்ந்து கொண்டுள்ளனர்.

ஐம்பத்தெட்டு ஆண்டுகள் இவ்வுலகில் வாழ்ந்து 1982ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 12ஆம் திகதி இறையடி சேர்ந்தார். இவருடைய நல்லடக்கம் சொந்த ஊர் நறுவிலிக்குளத்தில் இடம்பெறாமல் வங்காலையில் இடம்பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

திரு. செபமாலை மொத்தம் போல் அவர்கள் பற்றிய முழுமையான தகவல்களைத் தாங்கிய ஒரு கட்டுரையாக இந்த ஆக்கத்தை அமைக்க முயன்றுள்ளேன். அவருடைய ஆக்கங்கள், ஆய்வுகள், கலைப்படைப்புக்களுள் சென்று அவற்றைத் திறனாய்வு செய்ய நான் முற்படவில்லை. கட்டுரையின் விரிவஞ்சி அதைத் தவிர்த்துவிட்டேன். இன்னுமொரு சந்தர்ப்பத்தில் அவைபற்றி எழுதலாம் என நினைக்கின்றேன்.

உசாத்துணைகள்

சுந்தரம் பாண்டியன், மு., (பதிப்.), கவிஞர் செபமாலை மொத்தம் போல் கவிதைகள், மன்னார்த் தமிழ்ச் சங்கம், மன்னார், 2011.

லெம்பேட், எவ். எஸ்., கவிஞர் செபமாலை மொத்தம் போல் ஆசிரியர் அவர்களின் நினைவு மலர், மன்னார், 1983.

மொத்தம் போல் செ., மாந்தை மாதாவே மருதமடு மாதா, மாதோட்டப் புத்துணர்வுக் கழகம், ஆட்காட்டிவெளி, அடம்பன், 1965.

சின்னத்துரை, மு., (பதிப்.), மாதோட்டக் கவிதைகள், நானாட்டான் கலாசாரப் பேரவை, நானாட்டான், 1974.

சுந்தரம் பாண்டியன், மு., “கவிஞர் செபமாலை மொத்தம் போல் அவர்களின் தமிழ்ப் பணிகள்”, மன்னா பத்திரிகை, மன்னார்,

கரன்போல் அவர்களின் உரை. 2018, செப்ரம்பர் 1 அன்று நறுவிலிக்குளத்தில் அரங்கேற்றப்பட்ட நாட்டுக்கூத்து நாடகத்தின்போது பதிவுசெய்யப்பட்ட செய்தி.

19.03.2019

அருட்திரு. தமிழ் நேசன் அடிகளார்

மன்னார்

தமிழுக்கு வளமும் வலிமையும் தரும் முயற்சி

“ஆசிரியன் இறந்துவிட்டான். பிரதியே நம்மிடம் எஞ்சியுள்ளது. பிரதிக்கு வாசகர் கொடுக்கும் அர்த்தங்களாலேயே பிரதி தொடர்ந்தும் உயிர் வாழ்கிறது” என்பது இன்றைய இலக்கியக் கொள்கைகளில் ஒன்று. பார்வளன் நாடக சரிதம் எழுதிய கவிஞர் மொத்தம் போல் இன்று நம்முடன் இல்லை இறந்து விட்டார். ஆனால் அவர் உருவாக்கிய பிரதியான பார்வளன் நாடக சரிதம் நம்மிடம் உண்டு.

1. பார்வளன் நாடக சரிதம் என்ன கூறுகிறது?
2. இப்பிரதி மூலம் நாம் அறிய வரும் மொத்தம் போலின் குணாதிசயங்கள் யாவை?
3. இவற்றை நாம் இப்பிரதியின் சொற்கள், நாடக அமைப்பு மூலம் அறிய முடியுமா? என்பன வினாக்கள்

பார்வளன் நாடக சரிதம் என்ன கூறுகிறது என முதலில் பார்ப்போம்

மிகச் சிறந்த மன்னனான பார்வோனையும் மிகக் குணவானான வளனையும் பற்றி இந்நாடகம் கூறுகிறது.

பார்வோன் ஆட்சியில் மக்கள் மகிழ்ச்சியாக வாழ்கிறார்கள். நல்லாட்சியின் நன்மை பண்பு என்பன அங்கு கூறப்படுகின்றன. வளன் அடிமையாயினும் தன் நல்ல குணங்களால் நல்வாழ்வு வாழ்கிறான். இக்கதையின் கரு இன்று எமக்கு தேவையான ஒரு நல்லாட்சி, நல்லொழுக்கம் என்ற இன்றைய எமது இந்த கனைவத்தான் கவிஞர் என்ற வகையில் மொத்தம் போல் கூறுகிறார்.

இரண்டு இரவுகள் ஆடப்படும் இந்நாடகத்தின் மூலம் அவரை நாம் எப்படி இனங்காணலாம்? என்பது அடுத்த வினா.

தன் கருத்துக்களை கூற அவர் கையாண்ட வடிவம் வாசாப்பு என மன்னாரில் அழைக்கப்படும் ஒரு வகைக்கூத்து வடிவம்.

கூத்து என்பது யாது?

தமிழின் சிற்றிலக்கியங்களான உலா, பரணி, பள்ளு, குறவஞ்சி என்பன போல கூத்தும் ஓர் இலக்கிய வடிவம் என்றும் நாம் கொள்ளலாம்.

உலாவுக்கு என ஒரு அமைப்பு உண்டு. ஓர் உலா போலத்தான் ஏனைய உலாக்களும் அமைந்திருக்கும். உதாரணமாக உலாவரும் தலைவனை பேதை, பெதும்பை முதலான ஏழு பருவ மகளிரும் கண்டு தம் வயதுக்கு ஏற்ப உணர்ச்சிகளைக் காட்டுவதாக உலா அமையும்.

கடவுள், அரசர், பிரபுக்கள் என தலைவர்மார் மாறுவர், காணும் பெண்களும் மாறுவர். ஆனால் உலா அமைப்பு அப்படியே இருக்கும். இது பள்ள, குறுவஞ்சி, பரணி போன்ற இலக்கிய வடிவங்களுக்கும் பொருந்தும். “சூத்தும்” இவ்வாறே. காப்பு கட்டியகாரன் வரவு, பாத்திர அறிமுகம் தேச விசாரணை ஏனைய பாத்திர அறிமுகம் அவர்களுக்குள் வரும் முரண். அதனால் ஏற்படும் வளர்ச்சி, பின் அது கடவுள் அருளால் தீரல் என எல்லாக் கூத்துகளும் ஓர் கூத்திலக்கிய அமைப்பைக் கொண்டிருக்கும்.

கூத்தை ஓர் இலக்கியமாக நோக்கினால் இப்பொது அமைப்பைக் கண்டு கொள்ளலாம்.

இக் கூத்திலக்கிய அமைப்பில் மொத்தம் போல் உருவாக்கிய இன்னொரு கூத்திலக்கியம் தான் பார்வளன் நாடக சரிதம்.

கிராமிய மக்கள் அதனை ஆடினும், பாடசாலை படிப்பறியார் அதனை ஆடினும் அதன் பார்வையாளர் கிராமிய மக்களாயினும் இலக்கியம் என்ற வகையில் அது கிராமிய நெறி சார்ந்ததன்று செந்நெறிசார்ந்ததே.

இச்செந்நெறி இலக்கியத்தை இலக்கியத்துள் உள்ளீர்க்க செந்நெறி இலக்கிய விண்ணர்கள் விரும்பார். இதன் பாடல்கள், பாடல் வகைகள், பிரயோகச் சொற்கள் யாப்பு வகைகள் இதனைக் கிராமிய இலக்கியம் என அனுமதிப் பதாயில்லை. ஆனால் நிகழ்த்து முறையில் ஓர் கிராமியத்தன்மை காணப்படுகிறது.

கிராமியம் போலவும் (நாட்டுக்கூத்து) செந்நெறி இலக்கியம் போலவும் தோற்றம் காட்டும் இக்கூத்தின் பிரதிகள் பற்றி இன்னும் சரியான ஆய்வுகள் நடத்தப்படவில்லை. கூத்திலக்கியத்தை நாம் செந்நெறிக்கும் கிராமியத்திற்கும் இடைப்பட்டதோர் இலக்கியம் எனக் கொள்ளலாமா? சிந்தித்தற்குரியது.

இப்பெரிய பின்னணியில்தான் கவிஞர் மொத்தம் போல் அவர்களின் பார்வளன் நாடக சரிதத்தையும் கவிஞர் மொத்தம் போலையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இந்நாடகத்தை முற்றாகப் படித்த போது நான் பின்வரும் முடிவுகளுக்கு வர முடிந்தது.

1. இதை ஒரு செந்நெறி இலக்கியமாகப் படைக்க கவிஞர் மொத்தம் போல் முயன்றுள்ளார்.
2. அதில் அவர் பெருமளவு வெற்றியும் கண்டுள்ளார்.
3. அவர் இதில் கையாளும் மொழியும், யாப்பும் மேற்கூறியவற்றை நிரூபிக்கின்றன.
4. போலின் அகன்ற ஆழ்ந்த தமிழிலக்கியப் பயிற்சி இதில் புலனாகின்றது.

5. செந்நெறிக் கூத்துக்களை யாத்த பெரும் புலவர்களின் தாக்கம் அவர் மீது காணப்படுகிறது.
6. கிறிஸ்தவப் பண்பாட்டையும் பிறநாட்டுக் கதையொன்றையும் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மயப்படுத்த அவர் முயன்றுள்ளார்.
7. இவ்வகையில் அவர் பெஸ்கி என அழைக்கப்பட்ட வீரமாமுனிவர், உமறுப்புலவர் ஆகியோரின் வாரிசு ஆகிறார். பெஸ்கியின் தேம்பாவணியில் எருசலேம் தமிழ் நாடாகியது, உமறுப்புலவரின் சீறாப்புராணத்தில் அரேபியப் பாலைவனம் தமிழ் நாடாகியது. மொத்தம் போலின் பார்வளன் நாடகத்தில் எகிப்து தமிழ் நாடாகிறது. இது ஓர் முக்கிய அம்சம்.

பண்பாடாக உட்செரித்துக் கொண்ட புலவர்களினால் தமிழ் வளம் பெற்றது. பௌத்தத்தை உட்செரித்து மணிமேகலை செய்த சீத்தலைச் சாத்தனார், சமணத்தை உட்செரித்து சிலப்பதிகாரம் செய்த இளங்கோவடிகள், வடநாட்டு வைஷ்ணவத்தை உட்செரித்து கம்பராமாயணம் செய்த கம்பர் என்ற பெரும்புலவர் வரிசையில் கிறிஸ்தவத்தை உட்செரித்து தேம்பாவணி செய்தார் வீரமாமுனிவர், இஸ்லாத்தை உட்செரித்து சீறாப்புராணம் செய்தார், உமறுப்புலவர், அவர்கள் எல்லாம் காவிய இலக்கிய கர்த்தாக்கள் எனில் கிறிஸ்தவ பண்பாட்டை உட்செரித்து கூத்திலக்கியம் செய்தனர், மன்னார் மாதோட்ட முன்னோடிப் புலவர்களான லோறன்சுப்பிள்ளையும், குருகுல நாட்டுத் தேவரும், கபிரிகேல் புலவரும் இவர்களில் வாரிசாக நம்முன் வாழ்ந்து மறைந்தவர்தான் கவிஞர் மொத்தம் போல். இதை மொத்தம் போல் தன் வாயினால் இக்கூத்திலக்கியத்தில் வெளிப்படுத்துகிறார்.

“பண்டறிந்த வளம் கொழிக்கும் எழிற்பதி எகிப்து நகராதிபன் புகழ் கண்டறிந்த சூசைவளன் காதையைக் கருது நாடக பண்ணிசை பாடவே வண்டறிந்த மணம் கமழ்தாரினான் வரகவி குருநாட்டு தேவன் வழிதொண்டறிந்த கபிரிகேற் பாவலன் தொடர்கவி மொத்தம் போலிறை போற்றவே” என்று குருகுல நாட்டுத் தேவர், கபிரிகேற் புலவர் ஆகியோரின் வாரிசு தான் எனப் பறை சாற்றுகிறார்.

கட்டியன் பார்வோனின் வரவு கூறுகையில் தமிழின் எதுகை, மோனை, லயம் என்பன கரைபுரண்டோடுவதுடன் எகிப்திய பார்வோன் தமிழ் மயமாகிறான். பாட்டை வாழ்விட்டுப் படித்துப் பாருங்கள் - அப்பாடல் இது.

மணிமுடி சிரசணி வெறி கமழ் குமரன்

மதகரி நடையணிவிறல் புகழ் சமரன்

மருமலர் தொடை நிறைமன மகிழ் மதங்கள்

மதிவலர் புடைநிரை மதி நிகழ் பதங்கன்
வனிதையர் நினைவுறுவடிவெழில் மோகன்
வரிமுறை பணி திறை பெருமருள் யோகன்
வருபவர் இயல்பறி கொடையளி குமணன்
மதிகலை முழுதுணர் மதுரித தமிழன்

கோமள எகிப்து நாடாள் குறுநகை மதன ரூபன் வாமனேர் பார்வோன்,
என எகிப்திய பார்வோனை வர்ணிக்கிறார். குமரன், சமரன், மதங்கன்
பதங்கன், மோகன், யோகன் எனச் சொல் விளையாட்டுகள் புரிவதுடன்
அவனைத் தமிழ்க் குமணனுடன் ஒப்பிட்டு, பின் தமிழன் என்றே கூறி விடுகிறார்.
அந்நியாயத்தைத் தமிழ் மயப்படுத்தும் மொத்தம் போல் அவர்களின் பண்பிற்கு
இதுவே சிறந்த உதாரணமாகும்.

நூலைப் படிக்கும் தோறும் செந்நெறித்தமிழ் கரை புரண்டோடுகிறது.
இது இயற்றமிழ் நூலா? இசைத்தமிழ் நூலா? நாடகத் தமிழ் நூலா? என்பார்க்கு
இது இசை தழுவிய நாடகத் தமிழ் நூல் என்பதே பதிலாகும்.

மொத்தம் போலிற்கு கம்பரும் ஏனைய புலவர்களும் தமிழ் கீர்த்தனை
ஆசிரியர்களான அருணாசலக் கவிராயரும், கோபாலகிருஷ்ண பாரதியும்
கைகொடுத்துள்ளனர்.

சுருங்கச் சொன்னால் போல் அவர்களின் தமிழ் இலக்கியப்
பாண்டித்தியம் நாடக நூல் முழுதும் பரவிக் கிடக்கிறது.

நான் நூலைப்படித்த அனுபவத்தை பலாப்பழத்தை வெட்டி, ஒட்டும்
அதன் பிசின் பாலையும், சூழ உள்ள வைக்கோலையும் களைந்து பலாக்
கனியைச் சுவைத்தமைக்கு ஒப்பிடலாம். எடுத்த எடுப்பில் போல் அவர்களின்
பார்வளன் நாடக சரிதம் எனக்கு பலாப்பழத்தின் முட்கள் போல உறுத்தின.
சவால் தரும் அந்நாடகத்தைப் படிக்க முயன்றபோது அதன் அந்நிய பாத்திரங்கள்
பலாப்பிசினால் ஒட்டின. சில சொற்கள் வைக்கோலாய் தெரிந்தன. நாடகத்தை
முழுமையாகப் படித்ததும் பலாப்பழம் உண்ட சுவை பெற்றேன்.

இவ்வகையில் தமிழ் நாடக இலக்கியத்திற்கு மற்றுமோர் அணிஆரம்
சூட்டியுள்ளார், கவிஞர் மொத்தம் போல் அவர்கள்.

ஈழத்தமிழர் யாழ்ப்பாணம், வன்னி, மன்னார், கிழக்கு, மலைநாடு
என பல பகுதிகளிலும் வாழ்கின்றனர். மொழியால் ஒன்றுபடும் இவர்களின்
பண்பாடும், சமூக அமைப்பும் அவர்களின் வாழ்வுச் சூழலால் வேறுபடுகின்றன
என்பதே யதார்த்தமாகும். இப்பண்பாட்டு வேற்றுமையுள் ஓர் ஒற்றுமையும்
இழையோடுகிறது. ஒற்றுமையைக் கண்டறிந்து அதனை வலுப்படுத்துவதிலும்

வேற்றுமையைப் புரிந்து கொண்டு அவற்றை மேலும் வலுப்படுத்துவதிலும் ஈடுபடுவதே அறிவுடமையாகும்.

பல்பண்பாடு என்பதனை ஈழத்தமிழரின் பலமான வலிமை என்பதை நாம் அனைவரும் உணர்தல் வேண்டும். ஒவ்வொரு பண்பாடும் தம் அளவில் வலிமையானதே.

இவ்வகையில் மன்னார்ப் பிரதேசம் தனித்துவமான பண்பாட்டு அம்சங்களைக் கொண்ட பிரதேசமாகும். அங்கு வாழும் பல் வேறு சமூக மக்கள், அங்கு காணப்படும் பல்வேறு விதமான மத வழிபாட்டு முறைகள், முக்கியமாக கடலை நம்பி வாழும் நெய்தல் நில வாழ்க்கை முறையும் பண்பாடும் பிரதானமானவையாகும். கத்தோலிக்க மதம் அங்கு வேருன்றி தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கு இன்னொரு வளர்ச்சிப் பண்பை வழங்கியுள்ளது. வாசாப்பு உடக்குபாஸ் போன்ற ஆற்றுகை வடிவங்களை ஈழத்தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கு அளித்த பிரதேசம் அது கூத்திலக்கியத்திற்கு அதன் பங்கு அளப்பரியது.

இலுப்பைக்கடவை, வெள்ளாங்குளம் முதலான கிராமங்களில் இந்துக்களையும் தலைமன்னார், நானாட்டான அடம்பன் பகுதிகளில் சிதறிவாழும் இந்தியத் தமிழர்களையும் ஏனைய பல கிராமங்களில் பல்வேறு சமூகங்களையும் சேர்ந்த கத்தோலிக்க மக்களையும் கொண்ட பன்மைத்துவம் மிகுந்த பிரதேசம் மன்னார் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொண்டு ஒருவர் வழிபாட்டையும் பண்பாட்டையும் மற்றவர் தெரிந்து கொண்டு ஒருத்தருக்கொருவர் உதவியாக வாழும் உதாரண பிரதேசம் மன்னார்.

இத்தகைய பிரதேசத்தில் இருந்துதான் சிறந்த கூத்திலக்கியங்கள் உருவாகியுள்ளன. மன்னார்க் கூத்திலக்கியம் எனும் தங்கச் சுரங்கம் ஆய்வாளர்களை எதிர்நோக்கி காத்திருக்கிறது.

மன்னார்க் கூத்திலக்கியங்கள் முன்றினை முதன்முதலாக பதிப்பித்து வெளியிட்டார் எனது குருநாதரான பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் அவர் 1960களில் பதிப்பித்த மூவிராசாக்கள் நாடகம், என்றீக்எம்பரதோர். ஞான சவுந்தரி நாடகம் ஆகிய கூத்துக்கள் மூலம் மன்னார்க் கூத்துகளை தமிழ்பேசும் உலகம் அறிந்தது.

இவை போன்ற பல்நூற்றுக் கணக்கான நாடகப் பிரதிகள் மன்னாரில் உண்டு பல நூற்றுக்கணக்கான புலவர்களும் உண்டு. புலவர் லோறன்சுப்பிள்ளை குருகுலநாட்டுத் தேவர், சந்தியோகு புலவர், மரியானுப் புலவர், வெள்ளை நாடார், கீத்தாம் பிள்ளை புலவர், கபிரிகேல் புலவர் எனப்பெரும் கூத்து புலவர் மரபு அங்குண்டு. இவர்கள் அனைவரும் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணப்

பாண்டித்தியம் மிக்கவர்கள். கிறிஸ்தவப் பண்பாட்டைத் தமிழ் மயப்படுத்தியவர்கள் அது தமிழ்ப் பண்பாட்டை மேலும் வலிதாக்கியது.

கற்கிடந்தகுளம், யேசுதாசன், முருங்கன் செபமாலை குழந்தை, தமிழ் நேசன் அடிகளார், நறுவிலிக்குளம் மு.சுந்தரம் பாண்டியன் போன்றோர் மன்னார் கூத்திலக்கிய மரபை வெளிக்கொணரும் பணியினைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை நாம் வாழ்த்துவோம்.

நாடகத்தையும் அரங்கியலையும் பாட நெறியாகக் கற்பிக்கும் யாழ் பல்கலைக்கழகமும், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகமும் இந்நாடக இலக்கியங்களை ஆராய மாணவர்களை ஊக்குவித்து வருவதும் மகிழ்ச்சி தருகிறது. சிங்கள மக்களிடையே வழங்கும் நாடகம் எனும் நாடக வடிவின் ஊற்றுக்கண்ணும் மன்னாரே என்பர்.

இவ்வகையில் லோறன்சுப்பிள்ளை, குருகுல நாட்டுத்தேவர், கபிரிகேல் புலவர், கவிஞர் மொத்தம் போல் ஆகியோரின் கூத்திலக்கிய நூல்கள் நுணுக்க ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும். அவற்றின் அமைப்பு மொழிநடை இலக்கியத்தரம் நாடகத்திறன் என்பன ஆழமாகக் கண்டறியப்படவேண்டும். பல்கலைத் தமிழ்த்துறையும் இதில் ஈடுபாடு காட்ட வேண்டும்.

மன்னார்க் கூத்திலக்கியங்கள் போல் ஈழத்தின் ஏனைய பிரதேசங்களிலும் கூத்திலக்கியங்கள் உள்ளன. வீரகுமார நாடகம், இராம நாடகம், அலங்காரரூபன் நாடகம், அனுருத்ர நாடகம், மூவிராசாக்கள் நாடகம், ஞான சுவந்திரி நாடகம் என்பன சொற்சுவையும், பொருட்சுவையும் இலக்கிய நயமும் மிக்க நாடகங்களாகும்.

இவற்றின் தரம் கண்டு அவை செந்நெறி இலக்கிய வகையிற் சேர்க்கப் பட வேண்டும். தமிழுக்கு மேலும் வலிமையும், வளமும் தரும் முயற்சியாகவும் அது அமையும்.

இத்தகைய சிந்தனைகளுக்கும் செயற்பாடுகளுக்கும் தூண்டு தலைத் தருகிறது கவிஞர் மொத்தம் போல் அவர்களின் பார்வளன் நாடக சரிதம்.

கவிஞர் மொத்தம் போல் அவர்களை இனம் கண்டு முன்கொணரும் மு.சுந்தரம் பாண்டியனுக்கும், மொத்தம் போலின் மூத்த மகன் கரன் போல் அவர்கட்கும் என் மனம் நிறைந்த வாழ்த்துக்களும் பாராட்டுக்களும்.

உள வளச் சித்தர் எஸ் எம் போல்... மீள் தரிசனம்

லண்டனில் வசிக்கும் கரன் போல், தமது தந்தையார் செபமாலை மொத்தம் போல் அவர்கள் யாத்த பார்வளன் எனும் மாதோட்டப் பாங்குக் கூத்து நூலுருப் பெறுவதாகவும், அந்த நூலுக்கு அணிந்துரை எழுதித் தர வேண்டும் என்றும் என்னிடம் கேட்டிருந்தார்.

மாதோட்டப் பாங்குக் கூத்துகளுடன் ஆழமான பரிச்சயம் உள்ளவர்களோ, அவற்றின் நுணுக்கங்கள் அறிந்தவர்களோ, தமிழ்ப் புலமை மிக்கவர்களோ, அல்லது எஸ். எம் போல் அவர்களுடைய தமிழ் மாணாக்கர்களோ செய்ய வேண்டிய பணியே அணிந்துரை எழுதும் பணி.

மாதோட்டப் புலவர் மொத்தம் போல் அருளிய பார்வளன் என்னும் கூத்துப் பாடல்களை இலங்கை வானொலியில் தொகுத்து வழங்கிய பங்கு ஒன்றே என்னுடையது. ஏறத்தாழ ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன், அவரை நேருக்கு நேர் சந்தித்த இரண்டு முக்கிய சந்தர்ப்பங்களின்போது நான் பெற்ற மனப் பதிவுகளை, ஒரு மீள் தரிசன நினைவுத் தொகுப்பாக இங்கே வழங்குகிறேன். மொத்தம் போல் என்ற மன வளச் சித்தரை நான் பார்க்கும் கோணத்தில் இருந்து அவரைச் சந்திக்க விரும்புகிறவர்களுக்கு எனது இந்த மீள் தரிசனம் ஓர் ஆளுமையைத் தரிசிக்கும் அனுபவமாக அமையும். நாடகத்தின் ஊடாக தனி மனித உள வளங்களையும் சமூக உள வளங்களையும் ஆய்வறிந்து கொண்டிருந்த எனது ஆரம்ப காலத்தில் நான் சந்தித்து, அபூர்வ விளக்கங்கள் பெற்ற மிகச் சிறந்த பெரியார்களைச் சித்தர்கள் என்றே மனதில் கட்டமிட்டு, பூசித்து வந்திருக்கிறேன். அப்படியானவர்களில் என் சிந்தனையைக் கவர்ந்தவர்களில் முக்கியமான ஒருவர் மொத்தம் போல் அவர்கள்.

யாழ்ப்பாணம், தாழையடியில் பிறந்து, கொழும்பில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த ஏ. சீ. தூச்சியசுக்கும் மன்னார் நறுவிலிக்குளத்தில் பிறந்து, மன்னார் மாவட்டத்தின் வெவ்வேறு பாகங்களில் பள்ளி அதிபராகப் பணி நிறைத்த புலவர் எஸ் எம் போல் அவர்களுக்கும் இடையே தொடர்பை ஏற்படுத்தியது, எனது தமிழ்க் கலை மூல வேர்த் தேடலே! இந்தத் தேடலே எமக்கிடையே ஒரு நிலைத்த நட்பையும் ஏற்படுத்தித் தந்தது. அறிவுப் பகிர்வையும் ஏற்படுத்தித் தந்தது.

கொழும்பில் லயனல் வெண்ட்ந் நாடக அரங்க நெறியாளர் ஏனெஸ்ற் மக்கின்ரயர் அவர்களிடம் மேடை உதவியாளனாகவும் மாணவனாகவும், அக்குவைனஸ் பல்கலைக் கழகக் கல்லூரியின் நாடகத் துறை மாணவனாகவும் நான் மேலைத் தேய நாடகப் பயிற்சியை ஆழ, அகலப் பெற்றுத் தேறிக் கொண்டிருந்த கால கட்டத்தில்.....

ஒரு நாள் மக்கின்ரயர் என்னை அழைக்கிறார். "உலக நாடக விரிதளப் பொதுப் பயிற்சியை உனக்கு வழங்கிவிட்டோம் . ஆனால், உனது கலை அடையாளம் உனது தமிழ் மூல தளத்திலிருந்து முகிழ்க்கும் போதுதான் உனது உண்மையான கலை ஆளுமையும் வீரியமும் விருத்தி பெறும் . தமிழ் நாடக மூல வேர்களை மட்டுமல்லாது, வெவ்வேறு தமிழ்க் கலைகளின் மூல வேர்களையும் தமிழ்க் கிராமங்களில் தேடிச் சேகரித்து, முழுமையான நாடகனாக, முழுமையான தமிழ்க் கலைஞனாக உன்னை வளப்படுத்து! உனது கலை வேர்த் தேடல் பயணத்தைத் தொடங்கு!" என்று , தமது நாடக யாக சாலையில் வைத்து, தமது மாணாக்கனின் காதில் மந்திரம், ஆசி ஓதி, குரு மக்கின்ரயர் எனது கிராமிய கலை தேடல் சஞ்சாரத்தைத் தொடக்கி வைக்கிறார்.

இலங்கையின் வெவ்வேறு தமிழ்ப் பாகங்களில் இருந்து வந்து, தலைநகர் கொழும்பில் வேலை பார்க்கும் கலைத் துறை நண்பர்களின் உதவியை நாடுகிறேன். அவர்கள், தங்கள் தங்கள் கிராமங்களில் உள்ள கலைஞர்களுடன் அறிமுகத் தொடர்பு ஏற்படுத்தித் தருகிறார்கள். நாடு பூராவும் தமிழ்க் கலை வேர்த் தேடல் யாத்திரையைத் தொடங்குகிறேன்.

அந்தக் காலத்தில் கணனி கிடையாது. கைபேசி கண்டு பிடிக்கப் படவில்லை. தொலைபேசிகூட, பெரும்பாலும் அலுவலகங்களில் மட்டுமே. கடிதம்தான் எனது கைவசம் இருந்த ஒரே தொடர்புச் சாதனம்! நான் எழுதி, பதிலுக்காகக் காத்திருந்து, வா என்றதும் வார இறுதியில் ரெயில் பயணம் சென்று, கிடைப்பதைப் பெற்று மீளும் நிலை! வேட்டைதானே! தேடிச் சென்றவர் ஊரில் இல்லாத தருணங்களில், வெறுங் கையோடு கொழும்பு திரும்பிய வேட்டைப் பயணங்களும் உண்டு!

கொழும்பில் எனக்கு அறிமுகமான இளம் கலைஞர் ஞானம் லெம்பேட், தமது மன்னார் மாவட்டத்தில் நான் யார் யாரைச் சந்திப்பதால் பயன் கிடைக்கும் என்று ஒரு பட்டியல் தருகிறார். அதில் எஸ் எம் போல் அவர்களின் பெயரும் இருக்கிறது. லெம்பேட்டின் உதவியோடு மன்னாரில் பலருக்கும் எழுதுகிறேன். மிகச் சிலர் பதில் தருகிறார்கள். இவர்களில் கூத்துப் புலவர், போல் மாஸ்ருமும் ஒருவர்.

எமது நேர் நேர் முதல் சந்திப்பு

அது ஒரு தனி அனுபவம். கல்லில் செதுக்கிய படமாக, ஆனால் சலனப் படமாக, அப்படியே மனதில் பதிந்து இருக்கிறது. இதோ அந்த நாள்:

மன்னார் நறுவிலிக்குளம் என்ற அழகிய விவசாய குக்கிராமத்தில் ஒரு விசாலமான நெல் வயலுக்கு நடுவில் மேடுயர்த்திக் கட்டப்பட்டிருந்தது எஸ். எம். போல் அவர்களுடைய வீடு. அந்தக் காலத்தில் அந்தக் கிராமத்துக்கு பஸ் போக்குவரத்து கிடையாது. ஊர் எல்லையில் ஒரு மாட்டு வண்டில் பாதை.

புலவருடைய வீட்டுக்கு நான் முதல் தடவை சென்ற போது அவருடைய வீட்டு ஆடு, கோழி, நாய்க்குட்டி, பசுக் கன்று, இனி, அவருடைய வீட்டுக்குக் குறுமான் எல்லாமே சேர்ந்து எச்சரிக்கைக் குரவை ஒலி எழுப்பி என் வருகையை அவருக்கு அறிவிக்கின்றன. தொழுவத்தில் பசுவுக்கு தவிடு கலக்கி பசியாற்றிக் கொண்டிருந்த புலவர் போல், புன் முறுவலோடு வந்து வரவேற்கிறார்.

கூடத்தில் அமர்ந்து உரையாடத் தொடங்குகிறோம்.

மாதோட்டப் பாங்குக் கூத்துப் பாரம்பரியம் கொண்டவர் புலவர் போல்! அவருடைய மூதாதையர் ஒருவர், கபிரிகேற் புலவர்! இவர் ஒரு வரகவி என்று ஞானம் லெம்பேட் ஏற்கெனவே கூறியிருந்தார். எனவே, கபிரிகேற் புலவர் தொடர்பாக நான் கேட்க ஆரம்பித்தவுடன், போல் மடை திறந்த வெள்ளமாக மாதோட்டக் கூத்துப் பாரம்பரியங்கள் பற்றி உற்சாகத்தோடு பேசத் தொடங்குகிறார். நான் இடைமறித்துக் கேள்வி கேட்கும் போதெல்லாம், நிதானமாகத் தெளிவான விளக்கம் தருகிறார். ஒலிப் பதிவுக் கருவி இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது .

"உங்களிடம் கூத்துப் பிரதிகளோ ஓலைச் சுவடிகளோ இருக்கின்றனவா?" என்று கேட்கிறேன்.

உள் வீட்டுக்குள் ஒரு தனி இருட்டறைக்குள் என்னைக் கூட்டிச் செல்கிறார். விளக்கை ஏற்றிவிட்டு, எதையோ மூடிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு துணியை அகற்றுகிறார். உள்ளே, பட்டுத் துணிகளால் வாய் மூடிக் கட்டப் பட்டிருந்த பத்துப் பன்னிரண்டு குடங்கள்! உள்ளே ஓலைச் சுவடிகள்! பெரும் பாலனைவ மாதோட்டக் கூத்துகள்! சில, யாழ்ப்பாணப் பாங்கு! மாதோட்டப் பாங்குச் சட்டத்துக்குள் அடங்காத பாடல் வகைகள் கொண்ட கூத்துகள் எல்லாமே. பிராந்தியத் தூய்மை பேணும் மாதோட்டக் கலைஞர்களைப் பொறுத்த வரையில் யாழ்ப்பாணப் பாங்கு என்றோ வட பாங்கு என்றோதான்

அழைக்கப்பட்டன. யாழ்ப்பாணப் பாங்கு என்பது, யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து மன்னாருக்குத் தருவிக்கப்பட்ட கூத்துகள் அல்ல. இவை கூட, மன்னார்ப் புலவர்களாலேயே எழுதப்பட்டவை. ஆனாலும் மாதோட்ட இசை வடிவங்களை மட்டும் பேணாமல், பிற பிராந்திய இசை வடிவங்களையும் இணைத்துக் கொண்டவை. அதனால், மாதோட்டப் பாங்கில் இருந்து ஜாதிப் பிரஷ்டம் செய்யப்பட்டவை .

தாம் பக்தி சிரத்தையோடு காப்பாற்றி வந்த பல ஓலைச் சுவடிக் குடங்கள், சில ஆண்டுகளுக்கு முன் மன்னாரில் இடம்பெற்ற மிகப் பெரிய வெள்ளப் பெருக்கின்போது, நீரில் அடித்துச் செல்லப்பட்டவேளை, அவற்றைக் காப்பாற்ற முடியவில்லையே என்று புலவர் போல் ஆற்றாமையோடு அரற்றுகிறார். அவருடைய சுவடிக் கூடத்துக்குள், சில மருத்துவச் சுவடிக் குடங்களும் எனது கண்ணில் தட்டுப் படுகின்றன. "என்ன மருத்துவ ஓலைச் சுவடிகளா? நீங்கள் ஒரு கூத்துப் புலவர்! ஏன் மருத்துவச் சுவடிகளைப் பாதுகாக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டபடி, மீண்டும் கூடத்துக்கு அழைத்து வருகிறேன்.

"எனது பெயர், போல்! குடும்பப் பெயர், மொத்தம். மொத்தம் என்பது மலையாளப் பெயர், சேர நாட்டுப் பெயர், எங்கள் மருத்துவம் பண்டைய சேர நாட்டு மருத்துவம், தமிழ் மருத்துவம்" என்று கம்பீரக் குரலில் தமது பூர்வீகம் கூறுகிறார்.

எனக்கு வியப்பாக இருக்கிறது. எனது கலை மூல வேர் தேடல் பயணத்தில் வெவ்வேறு கிராமங்களில் நான் சந்தித்த எத்தனையோ அண்ணாவிமார்கள், நாட்டு வைத்தியர்களாகவும் இருந்தார்கள் என்பதையும் என்னுடைய பாட்டனார்கூட ஒரு யாழ்ப்பாணத் தென் பாங்குப் புலவராகவும் அண்ணாவியாராகவும் வைத்தியராகவும் இருந்தார் என்பதையும் நான் அந்தத் தருணத்தில் எழுந்தமானமாகக் கூறுகிறேன். அதைக் கேட்ட மறு கணமே, போல் மாஸ்ரரிடம் ஒரு மாற்றம். ஒரு புலவரின் பேரணா நீ என்ற தொனிப்பில் அவர் எனக்கு ஒரு இணக்கமான தொழில் - உறவுஅங்கீகாரம் தருவதை உணர்கிறேன்.

புலவர் போல், ஒரு ஆசிரியராகவும் பள்ளி அதிபராகவும் மன்னாரில் பல கிராமங்களில் பணி புரிந்தவர். தவிர, மருத்துவராகத் திகழ்ந்தமையால், நிறைய பொது மக்களையும் அறிந்திருந்தார். மன்னாரில் வெவ்வேறு கிராமங்களில் புழங்கும் கிராமியப் பாடல், கிராமிய நடனம், கூத்துப் பாட்டு, கூத்து ஆட்டம், வெவ்வேறு சமய, சமூக சடங்குகள், நாடக கரணங்கள், நொடி, விடுகதை, அந்தாதித் தர்க்கம், நையாண்டிப் பாடல், இப்படி வகை

வகையாக, எனது நாட்டார் இயல் அறிவைத் திக்குமுக்காட வைக்கும் அளவுக்கு அவரிடம் சரக்கு இருப்பதை உணர்கிறேன். அள்ளிப் பருக நான் தவிப்போடு இருப்பதை அவரும் உணர்கிறார். மடை திறந்த நிலையில் அவர் வாரி இறைக்கத் தொடங்குகிறார்.

நாங்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது, இரண்டு மூன்று ஊரவர்கள் வந்து சேர்கிறார்கள். காலையிலே தங்கள் தங்கள் வயல் களத்தில் இறங்கியவர்கள், அன்றைய வேலையை முடித்துக் கொண்டு, பரியாரியார் அழைத்ததன் பேரில் அவர் வீட்டுக்கு வந்திருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். "இவர்கள் உங்களுக்குச் சில மாதோட்டப் பாங்குப் பாடல்களைப் பாடிக் காட்டுவார்கள்," என்கிறார் புலவர்.

பிசிறல் இல்லாத குரலில், அட்சர சுத்தமாக, மாதோட்டப் பாங்குக்கான நிதான, உறுதியான தாளத்தில், கலா பக்தியோடு, எந்த வித கலப்படமும் இல்லாமல் அந்தக் கலைஞர்கள் கூத்துப் பாடல்களைப் பாடும் போது, மாதோட்டத்துக்கே சொந்தமான தங்கள் இசை வடிவங்களை அவற்றின் தொன்மையோடும் கர்வத்தோடும் கலப்படம் இன்றியும் அவர்கள் பேணிப் பாதுகாத்து வருவது எந்தப் பெரிய கலைத் தொண்டு என்பதை உணர முடிகிறது என்பதையும் அந்தத் தூய்மையை அவர்கள் தொடர்ந்தும் பேண வேண்டும் என்ற தவிப்பு என்னிடம் இருப்பதையும் புலவர் முன்னிலையில் நான் கூறும்போது, அவர்கள் அனைவருமே புரித்துப் போகிறார்கள்.

கூத்துப் பாடல்களை முடித்துக் கொண்டு, கிராமியப் பாடல்களை அதே பாடகர்கள் பாடத் தொடங்கியபோது, அவர்களிடம் பெரிய மாற்றம் ஏற்படுவதைக் கண்கூடாகக் காண்கிறேன். மண் வாசனை, தூள் கிளப்புகிறது. தமிழ் உச்சரிப்புக்கூட மன்னார்க் கிராமிய கோலத்தில் இழுத்து வளைந்து நிமிர்கிறது. ஊஞ்சல் பாட்டு, தாலாட்டு, ஒப்பாரி, வண்டில் பாட்டு, துலாப் பாட்டு, சிலேடை, அந்தாதி, நையாண்டி ஆகியவை உருண்டோடி வருகின்றன. வயலில் கலப்பையை இறக்குமுன் நடத்தப்படும் சடங்கில் இருந்து, இறுதியில் சூட்டித்து, நெல் மூடைகளை வண்டிலில் ஏற்றி, மகிழ்ச்சியோடு வீடு நோக்கிச் செல்லும் வரையான வயல்கட்டுப் பாடல்களை அவற்றுக்குரிய உயிர்த்துவ நேரத்தியோடு அவர்கள் பாடும்போது சில வாரங்களுக்கு முன், வன்னி முல்லைத்தீவு மாவட்டத்து புதுக்குடியிருப்பில் விவசாயிகள் தனி வீறுடன் வயல் களத்தின் பரத்தப் பாடல் பாடி என்னை வியப்பில் ஆழ்த்தியது நினைவுக்கு ஓடி வருகிறது. இதைப் புலவரிடம் கூறுகிறேன்.

நீண்ட நேரம் தொடர்ந்து பாடுவதால், பொதுவாக ஏற்படக்கூடிய களைப்போ சலிப்போ இல்லாமல் நறுவிலிக்குளம் கலைஞர்கள் மனக் குவிப்போடு பாடிக்கொண்டிருப்பது எனக்குப் புதுமையாக இருக்கிறது. மேலைத் தேய ஸ்ரனிஸ்லாவ்ஸ்க்கி வழிமுறையில் மனக் குவிப்பையும் தாளய மூச்சுப் பயிற்சியையும் நான்கு ஐந்து ஆண்டுகளாக, வெகுவாகக் கஸ்டப்பட்டுக் கற்று வந்த என் முன், தங்கள் நாட்டுக்கூத்து ஒழுங்கில் இவையெல்லாம் சர்வ சாதாரணம் என்று அந்தக் கலைஞர்கள் பாடி, நிரூபித்துக் காட்டிக் கொண்டிருக்க, நான் வியப்பால் கிறுங்கிப் போகிறேன்.

புலவர் போல் அவர்களுடன் நான் ஏற்கெனவே நடத்தியிருந்த கடிதத் தொடர்பை அடிப்படையாக வைத்து, எனது தேவைகளை உணர்ந்து, அன்றைய ஒலிப் பதிவு நிகழ்ச்சி முழுவதையும் வகைக்கு ஒன்று என்ற அடிப்படையில் அவர் முன்கூட்டியே திட்டமிட்டு வகுத்து வைத்திருந்ததால், பல நாள் ஒலிப் பதிவை அன்று ஒரு நாளிலேயே செய்யக் கூடுமாக இருந்தது. இது, புலவர் போல் அவர்களுடைய நிர்வாக ஆளுமையையும் ஆற்றலையும் எடுத்து எடுப்பிலேயே எனக்குப் புரிய வைத்தது.

சூரிய கட்டைக்காடு என்ற கிராமத்தில் இருந்து வியர்க்க விறுவிறுக்க வெயிலில் நடந்து வந்த புலவரின் பெரியப்பா, தமது ஊர்க் கோவிலில் பாடப்படும் திரைப் பாடல், கப்பல் பாட்டு ஆகியவற்றை வகைக்கு ஒன்று எடுத்து என் முன் தாவுகிறார். பெரியப்பா எடுத்துக் கொடுக்க, கலைஞர்கள் பாட, அதுவே ஒரு தனி விருந்தாகிறது.

விருந்து என்றதும் நினைவுக்கு வருகிறது. அன்று மதிய உணவு போல் மாஸ்ரர் வீட்டில்தான். மாதோட்ட விருந்தோம்பலின் செழிப்பை அன்று உணர்கிறேன். உண்டவனுடைய பூரிப்பு மட்டும் அல்ல! உபசரித்தவனுடைய மாதோட்ட விருந்தோம்பல் பூரிப்பும் அங்கே கூடிக் குழைகிறது.

புலவருடைய வீட்டுத் தோட்டத்தில் அன்று பறித்த காய் கறிகள், உடன் கவை குன்றாமல் தனித் தனிக் கறியாக, துவையலாக, வாழை இலையில் பரிமாறப் பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போதே எனது உமிழ் நீர்ச் சுரப்பிகள் கரகம் ஆடத் தொடங்குகின்றன. காலையில் என்னை வரவேற்ற ஒரு சேவல் குஞ்சு, கிராமத்துக் குழம்புக் கறியாக அங்கே கம கமத்துக் கொண்டிருந்தது. எனது கலை வேர்த் தேடல் பயணத்தின் போது, வெவ்வேறு கிராமங்களில் நான் பெற்ற உணவு அனுபவங்களும் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக நினைவுக்கு வருகின்றன. எனது பயணங்களின் போது, எனக்குக் கலை அமுது ஊட்டும் கிராமத்துக்

கலைஞர்கள் பெரும்பாலும் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழ் வாழ்பவர்கள்! அன்றாடம் காய்ச்சிகள்! எனக்கு மதிய உணவு தருவது அவர்களுக்குப் பெரும் செலவை ஏற்படுத்தும் என்பதைத் தொடக்கத்திலேயே கண்டு கொண்டேன். ஆகவே, "நான் மதிய உணவு உண்ணும் பழக்கம் இல்லாதவன். எனவே எனக்காக எதுவும் தயாரித்து விடாதீர்கள்," என்று முன்கூட்டியே எழுதி விட்டுத்தான் பயணம் புறப்படுவேன். ஆனாலும் அவர்களில் பலர் பசி தீர்க்காது என்னைத் திருப்பி அனுப்பியது கிடையாது .

கலை வேர்த்தேடல் பயணத்தின் தொடக்க காலத்தில் எனது பயணப் பொதியில் ஒலிப் பதிவுக் கருவியோடு குறைந்தது இரண்டு நாட்களுக்கான உணவும் கட்டாயமாக இருக்கும். பயண வெயிலில் உலர்ந்து போனாலும் கெட்டுப் போகாத சில பண் ரொட்டிகள் அங்கே அடங்கும். இரவுத் தங்கல், அநேகமாக, கிராமத்துப் பள்ளியின் அரைச் சுவர் வகுப்பறை வாங்குகளில்தான். அந்தக் காலத்தில் சிறிய கிராமங்களில் சாப்பாட்டுக் கடையைக் காண முடியாது. தேநீர்க் கடை இருந்தாலே, எனக்குக் கொண்டாட்டம்தான். இல்லையென்றால் நாள் முழுவதும் என்னோடு கூடி வெய்யிலில் காய்ந்த பண், ரொட்டி மீது நீர் ஊற்றி, அவை இளகியதும் உண்டுவிட்டு இரவு தூங்கி விடுவேன்.

இதை நான் இங்கே விரிவாகக் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், இலங்கையின் அன்றைய உணவுத் தட்டுப்பாட்டு நிலை. ஒரு வேளை-உணவுத் தவிர்ப்பும் பொதுவாக உணவுக் குறைப்பும் நாடு பூராவும் நிலவிய காலம் அது. இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டு அல்ல! இருபதாம் நூற்றாண்டின் நடுப் பகுதி! சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்கவின் ஆட்சி! என் எம் பெரேரா, நிதி அமைச்சர்! நாட்டின் சீரழிந்திருந்த பொருளாதார நிலையைச் சீரமைப்பதற்காக என்ற விளக்கத்தோடு, அரிசி, சீனி உட்பட, பல இறக்குமதிகளுக்குத் தடை அல்லது கட்டுப்பாடு! சாதாரண மக்களின் வீடுகளில் கையிலே சிறிதளவு சீனி இட்டு, நக்கி நக்கித் தேநீர் குடித்த காலம் அது! இதுதான் நம் மண்ணில் எனது தமிழ்க் கலை வேர்த் தேடல் காலத்தின்போது நாட்டில் நிலவிய பொதுவான கோலம். இத்தகைய நிலையில் வறிய கலைஞர்கள் மீது எனது உணவுப் பாரத்தைச் சுமத்தக் கூடாது என்பதில் எச்சரிக்கையாக இருந்தேன். இப்படியான ஒரு கால கட்டத்திலேதான் எனது நறுவிலிக்குளத்துக்கான முதல் பயணம் அமைந்திருந்தது. போல் மாஸ்ரர் வீட்டில் கூத்துப் பாடல் பதிவை முடித்துக் கொண்டு கிராமியப் பாடல் பதிவுக்கு நான் தயாராகிக் கொண்டிருக்கும் போது, "சாப்பிட்டுவிட்டுத் தொடரலாமே!" என்கிறார் புலவர். எனக்கும் நிறை

பசி! நான் எனது பயணப் பையைத் தேடுகிறேன். வைத்த இடத்தில் அது இல்லை! "விருந்தினர் பசியாறிச் செல்லும் பண்பு பேணும் மாதோட்டக் கிராமம் நமது நறுவிலிக்குளம். மாலையில் நீங்கள் வீடு திரும்பும்போது உங்கள் பையும் நீங்கள் கொண்டு வந்த ரொட்டித் துண்டும் பத்திரமாக இருக்கும்," என்று ஒரு பள்ளி வாத்தியாரின் அன்புக் கண்டிப்போடு அவர் கூறுகிறார்.

தேடல் பயணங்களின்போதான எனது இந்த அரைப் பட்டினிக் கோலம் ஒரு நாள் திடீரென்று மாறியது. இலங்கை ஒலி பரப்புக் கூட்டுதாபனத்தின் தமிழ்ப் பிரிவுத் தயாரிப்பாளர் கே எம் வாசகர் எனது தேடல் முயற்சி பற்றிக் கேள்விப்பட்டு, அந்த முயற்சியை வானொலிக்கான பாடல் நிகழ்ச்சியாகத் தயாரிக்கச் செய்தார். சொந்தச் செலவில் ஊர் ஊராக அலைந்த எனக்கு இலவச ரெயில் படுக்கைப் பயணச் சீட்டு ஏற்பாடு செய்தார். பிரதேச கலாச்சார அதிகாரிகளுடன் தொடர்பு கொண்டு ரெயிலால் இறங்கியதும் எனக்கு வண்டி வசதியும் இரவுத் தங்கல் வசதியும் செய்வித்தார்.

கூத்துப் பாடல் திரட்டும் எனது முயற்சி பற்றி, கே. எம். வாசகர், வானொலியில் என்னைச் செவ்வி கண்டு ஒலிபரப்பினார். "உங்கள் ஊர்க் கூத்துப் பாடல்களும் கிரமியப் பாடல்களும் உங்கள் குரல்களில் நாடுபூராவும் வானொலியில் ஒலிக்க வேண்டுமென்றால், தொடர்பு கொள்ளுங்கள்," என்று வானொலியில் அறிவித்தார். வானொலி நிலையத்தில் வந்து குவிந்த விண்ணப்பக் கடிதங்களை என்னிடம் ஒப்படைத்தார். 1972 தொடக்கம் 1979 வரை, ஒவ்வொரு வெள்ளி மாலையும் நாடக மேடைப் பாடல்கள் என்ற எனது நிகழ்ச்சி ஒலிபரப்பாகத் தொடங்கியது.

எங்கு சென்றாலும் விருந்துபசாரத்துக்கும் குறைவில்லை. தாம் வானொலியில் பாடப் போகிறோம் என்ற குதூகலமும் தங்கள் ஊர்ப் பாடல்கள் நாடு பூராவும் ஒலிக்கப் போகின்றன என்ற பெருமித உணர்வும் மேலோங்க கலைஞர்களின் ஒத்துழைப்பு முழுமையாகக் கிடைத்தது. ஒலிப் பதிவுகள் துரிதம் பெற்றன.

ஆனாலும் நறுவிலிக்குளம் புலவர் எஸ். எம். போல், வானொலி வாய்ப்பை எதிர்பார்த்து எனக்கு விருந்துபசாரம் புரியவில்லை. வானொலி ஏற்பாடு இடம்பெறுவதற்குப் பல வாரங்கள் முன்னதாகவே எனது தனிப்பட்ட கலை அறிவுத் தேடலுக்காக நறுவிலிக்குளம் சென்ற எனக்கு, பிரதி எதிர்பார்ப்பு எதுவுமின்றி, மனம் உவந்து உதவி புரிந்திருந்தார். பசியாற்றினார். எனவே வானொலி நிகழ்ச்சித் தயாரிப்புத் தொடங்கியதும், எவரெவர் எனது ஆரம்பத்

தேடல் காலத்தில் எனக்குக் கலைக் கஞ்சி வார்த்தார்களோ, அவர்களுக்கும் வானொலி வாய்ப்பு அளிக்க விரும்பி அவர்களுடன் திரும்பவும் தொடர்பு கொண்டேன். கொழும்பு வானொலி நிலையத்திலே ஒலிப்பதிவு செய்தால் அது துல்லியமாக இருக்கும் என்பதால், பாடகர்களுடன் அங்கே வருமாறு நாள் குறித்து, வானொலி நிலையம் வழங்கிய இலவச ரெயில் படுக்கைப் பயணச் சீட்டுகளை இணைத்து போல் மாஸ்ரருக்கும் அழைப்பு அனுப்பினேன்.... இனி, எமது நேர் நேர் இரண்டாவது சந்திப்பு!

கொழும்பு இலங்கை வானொலி நிலையத்தின் வரவேற்புக் கூடத்துக்குள் நுழைகிறேன். தங்கள் தங்கள் நிகழ்ச்சி ஒலிப் பதிவுக்காக வந்த பெருந்தொகை சிங்களக் கலைஞர்களிடையே கண்களால் துளாவுகிறேன். சிங்கள மொழி இரைச்சலுக்கு நடுவே இருந்து வணக்கம் என்ற உரத்த தமிழ் ஒலி என்னைத் திரும்பிப் பார்க்க வைக்கிறது . முதலில் என் கண்ணில் பட்டது ஒரு பெரிய சந்தனப் பொட்டு! மைதூர்ப் பாகைத் தட்டையாக்கி நெற்றியில் ஒட்டி வைத்தது போன்ற கோலத்தில் நெற்றிப் பொட்டுத் தரித்தவராக, கூப்பிய கரங்களோடு போல் மாஸ்ரர் நிற்கிறார்! தூய வெண்ணிற ஆடை! கழுத்தில் இருந்து பாதம் வரை இறங்கும் நீண்ட சால்லை! அந்தத் தோற்றம், அப்படியே இன்றும் என் கண் முன் நிழலாடுகிறது.

ஒலிப் பதிவுக் கூடத்துக்குள் நறுவிலிக்குளம் கூத்துக் கலைஞர்களை அழைத்துச் செல்கிறேன். கே எம் வாசகரும் தொழில் நுட்பக் கலைஞர்களும் வரவேற்கிறார்கள். ஒலிப் பதிவு தொடங்குவதற்கு முன்னதாக, வானொலியில் பணி புரியும் கலைத் தாகம் கொண்ட சிங்களக் கலைஞர்கள் சிலர் வந்து பார்வையாளராகக் கூடுகிறார்கள். "தொடங்கலாமா?" என்கிறார் வாசகர். நான் புலவர் போலைப் பார்க்கிறேன்.

"காப்பு விருத்தம் பாடு முன் ஒரு சின்னச் சடங்கு....." என்று புலவர் இழுக்கிறார். "நடத்தட்டும்!" என்று வாசகர் அனுமதிக்கிறார். மறு கணமே, பாடும் கலைஞர்கள் பட்டுத் தலைப்பாகை தரிக்கிறார்கள். புலவர் தலையிலும் மரியாதையோடு தலைப்பாகை சூட்டுகிறார்கள். குட்டிக் குத்து விளக்கு ஒன்று வெளியே வருகிறது. ஒரு குப்பியில் கொண்டு வந்த எண்ணெயை அதில் வார்க்கிறார்கள். ஊரில் இருந்து கொண்டு வந்த சில, வதங்கியகோல செவ்வரத்தம் மலர்கள்! ஒலிபரப்புக் கூடத்துக்குள் நெருப்புப் பற்ற வைக்கக் கூடாது. ஆனாலும், அனுமதி வழங்குமாறு சிங்களக் கலைஞர்கள் கெஞ்ச, வாசகர் பெருமனதோடு இணங்குகிறார்.

விளக்கை ஏற்றியதும் புலவர் எழுந்து நிற்கிறார். அவர் கையில் கூத்துப் பிரதி. அதன் மேல் ஓர் ஓலைச் சுவடி. பாடகர்கள் புலவர் காலடியைத் தொழுது, பிரதியைப் பெற்று காப்பு விருத்தம் பாடுகிறார்கள். விருத்தச் சடங்கு சுருக்கமாக நிறைவடைகிறது. அதன் பின்னர் கூத்துப் பாடல் பதிவு, தடையின்றி வேகமாக நடைபெறுகிறது. கூத்தோடு ஓட்டிய சடங்குகள் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும் என்ற புலவரின் பிடிவாதம் அங்கே எம்மைத் திகைக்க வைக்கிறது.

மன்னார்க் கலைஞர்கள் தங்கள் கிராமியக் கூத்துக்குத் தரும் பக்தி மரியாதை, வானொலிக் கூடத்தில் இருந்த சிங்களக் கலைஞர்களைப் பெரிதும் கவர்கிறது. ஒலிப் பதிவு நிறைவடைந்த கையோடு, ஆர்வத்தோடு வினாக்களைத் தொடுக்கிறார்கள். பொறுமையாகப் புலவர் கொடுக்கும் விளக்கங்களை நான் மொழி பெயர்க்க, பதிவெடுத்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தச் சிங்களக் கலைஞர்களில் சிலர் நான் நடத்தும் நாடகப் பயிற்சிப் பட்டறைகளில் அவ்வப்போது பங்கெடுப்பவர்கள். சூரிய கவசப் பயிற்சியை எனக்குக் கற்பித்தவர் புலவர் போல்தான் என்று நான் கூற, "எங்கே? எப்படி?" என்ற கேள்விகள் அவர்களிடம் இருந்து பீரிடுகின்றன. விவரம் கூறுகிறேன்..... நினைவு, சில வாரங்கள் பின்னோடிப் போகின்றது. நறுவிலிக்குளத்துக்கு நான் மேற்கொண்ட முதல் பயண நாளன்று , பாடல் பதிவுகளை முடித்துவிட்டு, நான் புறப்படத் தயாராகிறேன்." அடுத்த தடவை நான் இங்கே வரும்போது, ஐம்பொறி-ஐம்புலன் தொடர்பாகவும், பஞ்சபூதப் பயிற்சிகள் தொடர்பாகவும் உங்கள் மருத்துவச் சுவடிகளில் ஏதாவது இருந்தால் படித்து வைத்து, எனக்குச் சொல்லித் தரவேண்டும்," என்று கேட்படியே எனது பயணப் பையைத் தூக்குகிறேன். "சரி சரி ! உங்கள் கடிதத்திலும் கேட்டிருந்தீர்கள். இவற்றில் ஏதாவது பிரச்சினை இருக்கிறதா?" என்கிறார் புலவர்.

"பொறிகளை அடக்கவும் விரிக்கவும் புலன்களைக் கூர்மைப் படுத்தவும் வளம் மிக்க ஆளுமைகளிடமிருந்து நல்ல தேர்ச்சி பெற்றிருக்கிறேன். ஆனால் பஞ்ச பூதங்கள் தொடர்பாக வரும்போது, முக்கியமாக நெருப்பு தொடர்பான பயிற்சியில், சூரிய நமஸ்காரத்தையே நாடுமாறு என் தேவையை நன்கு புரிந்து கொள்ளாத சில ஆன்மீக ஆளுமைகள் கூறியிருக்கிறார்கள். அது மன உறுதியைத் தராமல், ஒரு வகை அமைதியையும் குழப்பத்தையுமே தருகிறது" என்று புலவரிடம் தெரிவிக்கிறேன்.

புலவர் கடகடவென்று சிரிக்கிறார்."உங்களுக்குத் தேவை சூரிய

நமஸ்காரம் அல்ல! சூரிய கவசம்! ஐம்புலன்களைக் கூர்மைப் படுத்தும் ஒருவருக்கு, நெற்றிப் பொட்டில் ஒளியைத் தேக்கி, ஆறாவது புலனைக் கூர்மையாக்க ஓரளவு உதவுவது, சூரிய நமஸ்காரம், அதில் வெற்றி கண்டுவிட்டீர்கள். லாபம்தான். ஆனால் உங்களுக்குத் தேவை அதுவல்ல. சூரிய கவசம்! மானுடர் ஒவ்வொருவரைச் சுற்றியும் ஒரு காந்த வளையம் இருக்கிறது. ஒரு ஆசிரியர், மேடைப் பேச்சாளர் மக்கள் தலைவர் போன்றவருக்கு அந்த வளையம் விசாலமாக இருந்தால், மற்றவர்கள் மத்தியில் அவருடைய ஈர்ப்புச் சக்தி பலமாக இருக்கும். அவர்களுக்குத்தான் அந்தப் பயிற்சி- சூரிய கவசப் பயிற்சி - தேவை" என்று மிகச் சாதாரணமாகக் கூறுகிறார். "ஐயா, மேடையில் நிற்கும் ஒரு நடிகன், அவையினரின் முழுக் கவனத்தையும் ஈர்க்க, அவனுக்கும் உறுதியான காந்த வளையம் மிக மிகத் தேவை. அதற்கான வழிமுறைகளைத் தேடிச் சுற்றுக் கொண்டிருக்கிறேன், வழி தெரிந்தால், அடுத்த முறை வரும்போது உதவுங்கள்," என்று அவரிடம் தெரிவிக்கிறேன். மீண்டும் ஒரு நமிட்டுச் சிரிப்பு!

என்னை வழியனுப்ப வீட்டு வாயில் வரை வந்தவர், வயல் வரப்புப் பாதையில் என்னோடு இறங்குகிறார். சிறிது நடந்ததும், என்னிடம் கூறுகிறார், "நில்லுங்கள்! மாலைச் சூரியன் கீழே இறங்குவதைப் பாருங்கள். உங்களைப் பொறுத்த வரையில், தொடர் பயிற்சியால் தேக காந்தத்தையும் மண்ணின் காந்தத்தோடு அதை இணைப்பதையும் வெற்றிகரமாகச் சாதித்திருக்கிறீர்கள் என்பதை நீங்கள் எழுதிய கடிதம் கூறியது. என்னிடம் உள்ள மருத்துவச் சுவடிகளை ஆராய்ந்தேன். இப்பொழுது உங்கள் தேவை, சூரிய காந்தம்! நீங்கள் இதுவரை பெற்ற பயிற்சியோடு அதை இலகுவாகப் பெற்று விடலாம். அதன் பின், மூன்று காந்தங்களையும் இணைத்து, சூரிய கவசத்தை உருவாக்கிக் கொள்ளலாம்," என்று கூறுகிறார். நெல் வயல் நடுவே நின்று பயிற்சிகளை விவரிக்கிறார். தீட்சை பெறுகிறேன் நான். "குறைந்தது இருபத்தியொரு நாட்கள் காலையும் மாலையும் கத்தியைப் பட்டை தீட்டுவது போலக் கூர்மை யாகப் பயிற்சி செய்யுங்கள்," என்று விதிக்கிறார். "இதை ஏன் மற்றவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கவில்லை?" என்று நான் கேட்கிறேன், 'என்னிடம் வருபவர்கள் யாரும் கேட்கவில்லையே!, நோய் தீர்க்க மருந்துக்கு வருகிறார்கள். கொடுக்கிறேன். இப்பொழுது நீங்கள் உள் வளத் தேவையோடு வந்திருக்கிறீர்கள். கேட்கிறீர்கள். என்னிடம் உள்ள வாகடங்கள் கூறுவதில் இருந்து உங்களுக்கு வழி கூறியிருக்கிறேன்," என்று சாதாரணமாகக் கூறி வழி அனுப்பி வைக்கிறார்.

அன்று புலவர் போல் கூறியது. ஏறத்தாழ, ஐம்பது ஆண்டுகள் கழித்து. இன்றும் என் மனத் திரையில் அடிக்கடி வந்து போகும். மற்றவர்களும் மறக்க விடுகிறார்களில்லை. நான் கற்றவை அனைத்தையும் ஏன் மற்றவர்களுக்கு முழுமையாகக் கற்பிக்கவில்லை என்பது இன்று நம் நாடகர்கள் சிலரால் என்மீது சுமத்தப்படும் அநியாயக் குற்றச் சாட்டு. குறிப்பாக, சுவில் தமிழ் நாடகக் கல்லூரி அதிபர் அன்ரன் பொன்ராஜா என் மீது ஐரோப்பாவில் அடிக்கடி வைக்கும் பகிரங்க மனச் சீண்டல்! இப்படியான தருணங்களில், நறுவிலிக்குளத்தில் வைத்து, "மீண்டும் மீண்டும் பட்டை தீட்டுங்கள்," என்று சித்தர் போல் கூறியது நினைவுக்கு வரும்.

அன்றைய தமிழ் நாடக உலகத்தைப் பொறுத்த வரையில் பொதுவாக, பிரதியைக் கையில் எடுத்ததும் ஒத்திகைகளுக்குப் போவதே நாடகக் குழுக்களிடையே நிலவிய பொது வழக்கம். நாடக முன் பயிற்சி என்றாலே வினோதமாகப் பார்ப்பவர்களே நம்மிடையே அநேகர். எனவே, நிதானமாக இருப்பது அவசியம் என்பதைக் கசப்பான அனுபவங்கள் சிலவற்றின் மூலம் கொழும்பிலே கற்றுக் கொண்டேன். எனவே, கண்ட இடத்தில் கடை பரப்பிச் சங்கையின்ப் படாமல், சுய பயிற்சிக் கூர்மைப் படுத்தலோடு நின்று கொண்டேன்.

கொழும்பில் வாழ்ந்த காலத்தில் சிங்கள ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலை களுக்கே பயிற்சி வழங்க கல்வி அமைச்சினால் அனுப்பப்படுவேன். நான் நடத்தியவை எல்லாம் . இரண்டு அல்லது மூன்று நாள் பயிற்சிப் பட்டறைகளே. உடல் பயிற்சி, மூச்சுப் பயிற்சி, குரல் பயிற்சி, அசைவுப் பயிற்சி ஆகியவற்றை நடத்தவே நேரம் சரியாக இருக்கும். நாடகமுனி குழந்தை எம் சண்முகலிங்கம் உருவாக்கி நடத்திய யாழ்ப்பாணம் நாடக அரங்கக் கல்லூரி ஒன்றில் மட்டுமே தொடர்ச்சியாக நாடகப் பயிற்சிகள் வழங்கக்கூடிய சூழல் எனக்கு அமைந்தது. ஆரம்பத்தில் சேர்ந்த நாடகப் பயிற்சியாளர்களுக்கு அடிப்படைப் பயிற்சி களையே ஆழமாகக் கொடுத்துப் பட்டை தீட்ட வேண்டும் என்று பேராசான் குழந்தை சண்முகலிங்கமும் நானும் உறுதியாக இருந்தோம். பயிற்சியாளர்கள் இரண்டாம் ஆண்டுக்கு வரும்போது, ஐம்பொறி, ஐம்புலன் பயிற்சிகளில் ஓரளவு முன்னேறத் தொடங்கியிருந்தார்கள். அதில் அவர்கள் தெளிவு பெறும் வரையில் பஞ்சபூதப் பயிற்சியையோ வேறு புதிய பயிற்சியையோ தொடக்கி, அவர்களைக் குழப்பியடிக்க வேண்டாம் என்று தீர்மானித்தோம். இந்தத் தருணத்தில், நாடகங்களைத் தயாரிப்பதில் கல்லூரி ஈடுபட முற்பட்டதால், புலனை நாடகத் தயாரிப்பில் செலுத்தத் தொடங்கினோம்.

இந்த நிலையில் நாடகம் தொடர்பான நுணுக்கமான சங்கதிகளை அவசரப்பட்டுக் கற்பிக்க முற்பட்டால் எனக்குத் தலையில் ஏதோ பழுது என்றுதான் கூறுவார்கள். கொழும்பில் வாழ்ந்த காலத்தில் ஒன்றிரெண்டு தடவைகள், நாடக பயிற்சிப் பட்டறைகளில், ஆர்வ மிகுதியால் புதிய பயிற்சிகளை நான் அறிமுகப் படுத்த முற்பட்ட வேளை, எனக்குப் பைத்தியப் பட்டம் சூட்ட, சிலர் அவசரப்பட்டார்கள். எனது நல்ல காலம்! பேராசிரியர் கைலாசபதி கரிசனையோடு என்னை அழைத்து, "அவசரப்படாதே! உன்னைப் புரிந்து கொள்ளும் வரை நிதானமாகச் செயல்படு," என்று ஆலோசனை வழங்கியதால். என் மீது சுய கடிவாளம் இட்டுக் கொண்டேன். உள வள சித்தர் போல் அவர்களைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு குக்கிராமத்தில் வசித்த அவர், மண்ணின் காந்தம், மனித காந்தம், சூரிய காந்தம் என்று அங்கே பேசத் தொடங்கியிருந்தால், மக்கள் அவரை சித்தராகப் பார்த்திருப்பார்களா, இல்லை, பித்தராகப் பார்த்திருப்பார்களா? நினைத்துப் பார்க்க, அவருடைய நிதானம் என்னை வியக்க வைக்கிறது.

பள்ளி அதிபர் செபமாலை மொத்தம் போல் அவர்களை ஒரு நல்ல தமிழ் ஆசிரியராக, கடமை உணர்வுடன் இயங்கிய ஒரு பள்ளி அதிபராக, கவிஞராக, கட்டுரை ஆசிரியராக, மாதோட்டப் பாங்குக் கூத்துப் புலவராக, தமிழ் வளனாக வைத்தியராக இனம் காணுபவர்கள், அவர் ஒரு மானுட உள வள அறிஞராகவும், பிரபஞ்ச அறிவுப் புலமையாளராகவும் திகழ்ந்தார் என்பதையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதே எனது அவா. நூல் வெளியீடு மூலம் அவரை வாழ்த்தும் குழுவுக்கு எனது வாழ்த்துகள். நல்லாய் இருங்கள்.

05.05.2019

ஈழக்கூத்தன் ஏ சீ தாச்சியஸ்

பதிப்பாசிரியர்

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகால நீட்சி கொண்டது. இடையிடையே சில நூற்றாண்டுகள் சங்கிலித் தொடரற்ற இடைவெளிகளுக்கான அகச்சான்றுகள் இதுவரை கண்டறியப்படவில்லை. சரசோதி மாலையுடன் சமகாலம் வரைக்கும் பத்துறைசார் இலக்கிய முயற்சிகள் ஈழத்துப் புலவர்களால் எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழரசர்களின் காலத்தின் பின்னர் ஐரோப்பியர் வருகையானது தமிழ் மக்களிடம் புதிய பல மாறுதல்களையும் ஏற்கச் செய்துவிட்டது. இலக்கியக் களமும் மாற்றமடைந்தது. வட்டுக்கோட்டை கணபதி ஐயர் (1709 - 1784) இயற்றிய “வாளபிமன் நாடகம்” பழைமையான கூத்து நாடகமாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

ஐயரின் சமகாலத்தவராகக் கொள்ளப்படும் மன்னார் மாதோட்ட முதலாசிரியர் புலவர் லோறஞ்சுபிள்ளை “மூவிராசாக்கள் வாசாப்பு” என்னும் கத்தோலிக்க சமயச் சார்பான கூத்து நாடகத்தை இயற்றியுள்ளார். புலவரின் திண்ணைப்பள்ளி மாணவர்களான புலவர்கள் குருகுல நாட்டுத்தேவர், வெள்ளை நாடார், மரியானுப் பாவலர், சந்தியோகு நாவலர் ஆகியோரும் கத்தோலிக்க சமய கூத்து நாடகங்களை இயற்றியுள்ளதாக தமிழறிஞர் ம.பெஞ்சமின் செல்வம் அவர்கள் கூறியுள்ளார்.

மன்னார் மாதோட்ட கத்தோலிக்க சமயம் சார்ந்த கூத்து நாடகங்களின் ஆக்க முயற்சிகள் சமகாலம் வரைக்கும் 300 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகத் தொடர்ந்த வண்ணமுள்ளன. குருகுல நாட்டு தேவர், பவளமாலை காத்ததேவர், பெரிய சமரர், சின்னச்சமரர், கண்டிக்குளி கபிரிகேல் புலவர், நறுவிலிக்குளம் புலவர் செபமாலை மொத்தம் போல் (1924 - 1982) ஆகியோரைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம்.

புலவர் செபமாலை மொத்தம் போல் அவர்கள் “பார்வளன் நாடக சரிதம்” நூலை இயற்றியுள்ளார். அன்னார் பாரம்பரியமிக்க குடும்பத்தில் பிறந்த சித்தமருத்துவர், தமிழ் ஆசிரியர், தமிழ்ப் பண்டிதர், அதிபர் ஆகிய பலவழித் தமிழ்ப்பணியும், சமூகப்பணியுமாற்றியவர், நாடகம், சிற்றிலக்கியங்கள், தனிப்பாடல்கள் இயற்றுதல் என்னும் பல்வகை இலக்கிய முயற்சிகளை மேற்கொண்டவர்.

புலவர் அவர்களிடம் இலக்கண, இலக்கியங்களைப் பாடங்கேட்டவன் என்ற வகையில் அன்னாரின் தமிழ்ப்புலமை, சமூகப்பற்றுதல், தெய்வபக்தி, பண்பாடு, வாழ்வுமுறை, ஒழுக்க உயர் முறைமைகள் என்பவற்றை நேரடியாக உள்ளுணர்வுடன் ஏற்றுக்கொண்டமையால் அவரியற்றிய பார்வான் நாடக சரிதத்தை பதிப்பிக்கும் பாக்கியம் கிடைத்தமையயிட்டு ஆனந்தமடைகின்றேன்.

தமிழ் மக்களின் வாழ்விட இருப்புகள், நிலைகுலந்த சூழலிலும் புலவரின் கையெழுத்துப் பிரதிகள், ஏடுகள், நூல்கள் என்பனவற்றைப் பாதுகாத்து பேணிய அன்னாரின் பிள்ளைகள், குடும்பத்தினர் போற்றப்பட வேண்டியவர்கள்.

“பார்வான் நாடக சரிதத்தை” அச்சுருவாக்க அனுமதியும், நிதியும் வழங்கிய புலவரின் மூத்த புதல்வன் இலண்டன் மாநகரில் வாழும் திரு.கரன் போல் அவர்களுக்கும், மற்றைய மகன் அருட்திரு.பீற்றர் மனோகரன் அடிகளாருக்கும், மற்றும் பிள்ளைகளுக்கும் எமது நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

இந்நூலுக்கான ஆசியுரையை வழங்கி ஊக்கப்படுத்திய மன்னார் மறை மாவட்ட ஆயர் மேதகு, இம்மானுவேல் பெர்னாண்டோ ஆண்டகை அவர்களுக்கும் வாழ்த்துச் செய்தியினை வழங்கிய மன்னார் மாவட்ட அரசாங்க அதிபர் / மாவட்டச் செயலாளர் கௌரவ சி.ஏ.மோகன்தாஸ் அவர்களுக்கும் எமது நன்றிகள்.

மன்னார் மாதோட்ட மண்ணின் தமிழ்ப் புதல்வர்களின் தமிழ் சங்கம் அன்னைத் தமிழுக்கு ஆற்றும் பணியானது அளவிடற்கரியது. பார்வான் நாடக சரிதம் அதன் வெளியீடாக மலர அனுமதியும், வெளியீட்டுரையும் விருப்புடன் வழங்கிய மண்ணின் மைந்தன், பண்பின் சிகரம், தேசிய கலைஞர், எஸ்.ஏ.உதயன் அவர்களுக்கு என்றென்றும் எமது நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

அன்னைத் தமிழை அகிலம் பரப்பும் இரண்டாம் தனிநாயகம் அடிகள் என்று தமிழுலகம் புகழும் தமிழ்நேசன் அடிகள் புலவர் செபமாலை மொத்தம் போல் அவர்களைப் பற்றிய ஆழமான மதிப்புரை மூலம் நூலுக்கு அணி சேர்த்துள்ளார். அடிகளாருக்கு எமது அன்புடன் கூடிய நன்றிகள்.

நூலுக்கான திறனுரையினை வழங்கி உதவிடுமாறு பலதடவைகள் பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு அவர்களை தொந்தரவு செய்துள்ளேன். தமிழ்ப் பணியின் இடைவெளியில்லாத சேவை, உடல்நல அசௌகரியம் என்பவற்றின் மத்தியிலும் சிறப்பானதோர் ஆழவுரையை அன்புடன் வழங்கி உதவிய பேராசிரியர் அவர்களுக்கு சிரம்தாழ்த்தி நன்றி கூறுகின்றேன்.

ஈழக்கூத்தன் ஏ.சீ. தாசீசியஸ் அவர்கள் சிறப்பான மனப்பதிவுரையை வழங்கியுள்ளார். அவர்களுக்கும் எமது நன்றிகள்.

ஆண்டகையின் ஆசியுரையினையும், நாடகத்தின் கதைச் சுருக்கத்திணையும் ஆங்கிலத்திற்கு மொழி மாற்றம் செய்து உதவிய சேவைக்கால ஆசிரிய ஆலோசகர் ஆங்கிலம் (ஓய்வு) திரு. A. T. பெர்னாண்டோ அவர்களுக்கும், எழுத்து, சொல், பொருளமைப்பில் அச்சில் புகுந்த வழக்களை சரவை பார்த்து நீக்கி உதவிய அன்புத் துணைவியார் திருமதி.சோதி சுந்தரம் பாண்டியன் B.A.Dip.in.Ed அவர்களுக்கு நன்றிகள், நூலினை வடிவமைப்புச் செய்து அழகான முறையில் கணினி வடிவமைத்து உதவிய திரு.த.சங்கர் அவர்களுக்கும் வணசிங்கா அச்சக நிருவாக, பணியாளர்களுக்கும் எமது இருகரம் கூப்பிய நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

24.05.2019

மு.சுந்தரம் பாண்டியன்

நறுவிலிக்குளம்,

மன்னார்.

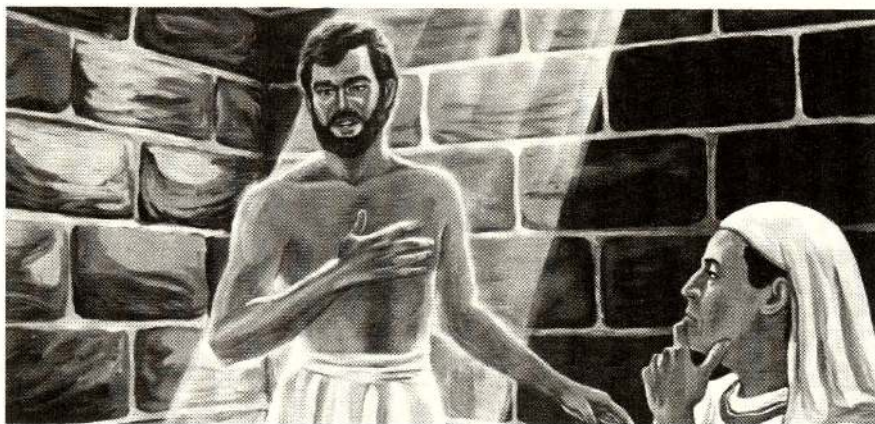
புலவரைப் பற்றி...

- பாடிய கவிஞர் :- செபமாமலை மொத்தம் போல்
ஆசிரியர், வைத்தியர், புலவர்
- குரு :- விறாஸ் மொத்தம் கபிரிகேற்புலவர்
சுண்பூக்குளி, முருங்கன்
- குலகுரு :- தொம்தீயோகு இரத்தினமுழுகாத்த
குருகுல நாட்டுத் தேவன், புதுக்கமம்.
பாடிய கவிஞர் வாழ்க்கை வரலாறு.
பிறப்பு : 1924 கார்த்திகை 29 ஆந் திகதி
விவாகம் : 1950 ஆவணி 20 திங்கள்
விவாகநிகழ்வு : 2யிலங்குளம், புனித இராயப்பர் ஆலயம்
- கவிஞர் மனைவி :- பிலிப்பு பிறஞ்சி சேரத்துக்கும் அகத்தீனு
அந்தோனியா செல்லமுத்துவுக்கும் ஏகபுத்திரி
ஆனாபிள்ளை சிரேஷ்ட கல்வித்தராதரம் கற்றவர்.
- கவிஞர் தந்தை :- திரு. சந்தியோகு வயித்தியர், செபமாலையயித்தியர்.
- கவிஞர் தாய் :- குருகுல நாட்டுத் தேவன் வழி
மரிசால் எதிர்மன்ன சிங்க மருத்தீனுவின்
சிரேஷ்ட புதல்வி சந்தாள்.

The author's previous poetry book won a Best Book prize in the Poetry and Literature in 2012 awarded by the Cultural Department, Ministry of Education, Northern Province, Sri Lanka.

கதை சுருக்கம்

எகிப்து தேசத்தை பார்வோன் மன்னன் ஆளுகிறான். அவனின் படைத்தளபதியின் மனைவி, காதலி, வளர்த்த மகள் மீது காதல் கொள்ளுகிறான். காதலி தன் எண்ணத்தை வளனுக்கு எடுத்துக் கூறுகிறாள். வளன் புத்தி பல கூறி மறுக்கிறான். காதலியோ கணவன் புத்திபார் இல்லாத நேரத்தில் அவனை வற்புறுத்தி அணைக்கிறாள். அவளோ அவளைவிட்டு ஓடித்தப்புகிறான். காதலியின் கையில் வளனின் அங்கி சிக்கிவிடுகிறது அதனைக் கொண்டு கணவன் வந்த பின் பழிசமத்தி விடுகிறான். கணவன் புத்திபார் தளபதி சூசை வளனை சிறைப்படுத்துகிறான். மன்னனுக்கு மதுவழங்கிய மதுகிராசபதியும் சிறையிடப்பட்டிருக்கிறான். மதுகி கண்ட கனவுக்கு வளன் விளக்கம் கூறுகிறான். மதுகியும் விடுதலையாகிறான். பார்வோன் கனவுக்கு வளன் விளக்கம் கொடுத்ததினால் மகுடாதிபதியாக முடிசூடி நாட்டை ஆளுகிறான். குருக்கள் நாட்டைப் போர்த்திபிரான் ஆளுகிறான். தவமகிமையால் மகள் பிறக்கிறாள். அவளை மணக்க அபிநேர் நாட்டு மன்னன் பிரசாத் விரும்புகிறான். மாமன் மகளென உரிமைபாராட்டி மணம்பேசத் தூதனுப்புகிறான். உரிமைக்காகப் போரிட்டுப் பிரசாத் மன்னன் மடிகிறான். வானவன் வாக்கின்படி போர்த்திபிரான் மன்னன் பார்வளனுக்கு மணம் பேசிமுடிப்பிக்கிறான். பார்வளன் மன்னனும், போர்த்திபிரான் மன்னன் மகள் பண்டிதை ஆசாத்தும் திருமணத் தம்பதிகளாகின்றார்கள். தந்தையின் சீர் பெற்று மங்கலமாகின்றார்கள். இதுவே பார்வளன் நாடகத்தென்பாங்கின் இரு இரவுக் கதையாகும்.

SUMMARY OF THE DANCE - DRAMA STORY

Pharaoh rules Egypt. His army commander, Potiphar, buys Joseph from the traders. Joseph grows up at Potiphar's house. He is made overseer in the house. Joseph grows up to be a very handsome man in form and appearance. Potiphar's wife falls in love with Joseph and entices him. But Joseph refuses to pay any attention to her but rather advises her. But the lady in her husband's absence forcefully embraces him. But Joseph escapes from her leaving his tunic in the hand of the lady. On her husband's return home, she accuses Joseph of bad behaviour towards her. Believing her accusation Potiphar jails Joseph. Joseph is in the prison with other king's prisoners. Among them were king's chief butler and chief baker. Because of his good conduct, he finds favour with the keeper of the prison. He makes Joseph in charge of other prisoners. The chief butler and chief baker have dreams. Joseph interprets their dreams. The chiefs are released from the prison and restored to their former position in Pharaoh's palace. Pharaoh also has dreams and Joseph interprets them and finds favour with the king. Joseph is made lord over all Egypt. Now, Potiphar rules the country.

A daughter is born to him through prayers and penance. The king of Arabia, Prasath, wants to marry her claiming that she is his uncle's daughter. He sends message to Potiphar claims the right to marry her. But Potiphar refuses to give his daughter in marriage to Prasath. Prasath wages war and dies in the battle. According to the word of God's messenger, Potiphar gives his daughter to Joseph in marriage. Joseph and Potiphar's daughter, Pundit Asath become husband and wife. They live happily with Potiphar's blessings and dowry. This is the two night dance drama of Joseph.

பொருளடக்கம்

» PARVALAN - APPRECIATION	04
» ஆசியுரை	05
» வாழ்த்துச்செய்தி	06
» வெளியீட்டுரை	07
» மதிப்புரை	09
» திறனுரை	19
» உளவளச்சித்தர்	25
» பதிப்பாசிரியர்	38
» புலவரைப்பற்றி	41
» கதைச்சுருக்கம்	42
» SUMMARY OF THE DANCE - DRAMA STORY	43
» நாடக பாத்திரங்கள்	45
» காப்பு	47
» முதலாம் இரவு கதை	49
» இரண்டாம் இரவு கதை	140
» புலவர் உரை	247

நாடக பாத்திரங்கள்

முதலாம் இரவு வரவுகள்

புலசந்தோர்	2
கட்டியன்	2
பார்வோன் மன்னன்	3
மந்திரி	2
கப்பித்தான்	3
பார்வளன்	3 (மன்னன் ஒன்று)
காதலி	3
பேய்	2
மதுகிராசபதி	1
வானவன்	1
சாஸ்திரர்	2
முரசறைவோன்	1

இரண்டாம் இரவு வரவுகள்

புலசந்தோர்	2
கட்டியன்	2
போர்த்திபிரான்மன்னன்	6
தேவி	3
மந்திரி	4
சம்மனசு	2
முரசறைவோன்	4
ஆசிரியர்	2
குமாரத்தி	3
தோழி	1
பார்வளன் மன்னன்	2
பிரசாத் மன்னன்	2
தூதுவன்	1
தளபதி	2
பார்வோன் மன்னன்	1
வத்தகன்	1
குரு	1

பார்வளன் நாடக சரிதம்

காப்பு

சீர்மேவும் ஞானமறை சேர்ந்திலங்கும் பொன்னாட்டுத்
தேர்மேவும் முத்தெகிப்தின் தேசபதி - ஏர்மேவுந்
தங்கவளன் சூசை சரிதைதனைப் பாடுதற்குத்
துங்கபரன் பொற்றாட்டுணை

தார்க்கனி (செங்கலிப்பா)

புனித தேவதாயார் பேரில்

சொல்லருண்மிகு தத்துவக் கத்தரின்
சுதனிரட்சகராய் வந்துதிக்கவே
மல்லருண்மிகு பன்னிரு கோத்திர
மகத்துவ மரியாட் பத மஞ்சலி
நல்லருண்மிகுத் தின்புறவேபுவி
நரர்பிணிபடை துயரதகற்றியே
எல்லருண்மிகு பூரணி காரணி
இறைவனை வேண்டித் தற்காத்தருளுவீர்

புனித அந்தோனியார் பேரில்

கார்சிறந்தவரமருளற்புதன்
கமல பதங்கரங் கொண்டிறைஞ்சியே
பேர்சிறந்த மணிமுடி பார்வனின்
பெரும்புகட் பிரதானி சூசைவளன்
ஏர்சிறந்த சரிதையை மாசற
எடுத்தியம்புதற்கேயருளையனே
பார்சிறந்த பதுவை வரத்தனே
பலநலம் பொழி சந்தவந் தோனியே

குரு வணக்கம்

சங்குலாவிய செம்மலர் மீதுறை
தன மகளார் பொலியு மெகிப்தினிலே
தங்குலாவிய தொல்வள மோங்குசூ
சைவளனார் சரிதையைப்பாடவே
எங்குலாவிய பேருறு பண்டிதன்
எனவறிந்த செபமாலை மொத்தம் போல்
கொங்குலாவிய அம்புயப் பூம்பதங்
குருதுணை கரங்கொண்டிறைஞ்சுவாம்

பண்டறிந்த வளங்கொழிக்குமெழிற்
பதியெகிப்து நகராதிபன் புகழ்
கண்டறிந்த சூசைவளன் காதையைக்
கருது நாடகப் பண்ணிசை பாடவே
வண்டறிந்த மணங்கமழ் தூரினான்
வரகவி குருநாட்டுத் தேவன் வழி
தொண்டறிந்த கபிரிகேற் பாவலன்
தொடர்கவி மொத்தம் போலிறை போற்றவே

சபை மன்றாட்டம்

கத்தனருள் பெற்றுயர் பார்வளன்
கருதநற்கதை நாடகமாகவே
சுத்த வாக்கருள் பாணியிலாடுவோர்
சுற்றியேவதி கற்றவரயாவருஞ்
சித்திபெற்றனர் தீவினை நீங்கியே
சிறப்புயர் சுகசேமமுற்றோங்கவும்
நத்துபாவினிற் குற்றம் பொறுத்திடும்
நல்லறிஞரே நாதருக்காகவே

- முதலாம் இரவு -

(முதலாம் இரவு)

புலசந்தோர் வரவுகவி :-

தேனுலாவிய வையம் நீர் வானுடு
திரைகடல் மதி சூரியன் யாவையுங்
கானுலாவிய மாந்தரோடாக்கிய
கடவுளினிரு பூம்பதம் போற்றியே
பானுலாவிய சேகரத் தொல்வளன்
பரிவுநற் காதை பண்ணிசைபாடவே
மீனுலாவிய பட்டுடை பூண்டணி
வீறுசேர் கதைக்காரர் வந்தெய்தினார்

சிந்து : தந்தனந் தானத் தானா...

- (1) சீர்மணி பருதியானை திருநிலமுலகு திங்கள்
கார்மலை படைத்த தேவன் கழலிணை தொழுவோம் போற்றி
போற்றும்பரனார் வெல்லை புறமுழையிடைபயர் நேசன்
சாற்றினர் பரம்பாலன் சரணினை துதிப்போமாமேன்....
- (2) ஆமெனென்ற முத வாச மருங்கனி யுதர கோசம்
தாமெனவுணர்ந்தறோசைத் தயாபரிதஞ்சங் காப்பாம்.
காப்பருண் மரிய கன்னி காவலன்வளனார் சூசை
காப்பியக் கவிதையின்பங் கமழ்பதந்துதிப்போமென்றும்
- (1) என்றுமப்போஸ்தல்மாரு மெழுபத்தீர் சீடர் தாமும்
கன்னியர் மோட்ச வாளர் கருத்துறப் போற்றி பாதம்
பானொளிர் நவவிலாசர் பகருங் கூர்வேல் மிக்கேல்
தானொளிர் சிலுவை தன்னைத் தயவதாய் வழுத்துவாமே....
- (2) வாமனேர் பார்வோன் நாட்டு மண்டலத்தீசன் சூசை
காமனேர் கவிதை மேலோர் காதையைப் போற்று வீரே
போற்றுமுச் சுடரின் ஞானப் போதகச் சுருதியானை
ஏற்றனுசரிக்கத்தானே இக்கதை வழுத்தக்காண்பீர்....

- (1) காவலனாஞ்ஞை மீது களஞ்சியம் மலிந்து தேங்கக்
கோவலன் சூசை காதை குறித்து நாம் பகர எண்ணல்
எண்ணணி இனிய யாப்பு இலக்கணக் கவிதை வாணர்
கண்ணவை நாடகமாய்க் கருதிடுந்தொகைதானெண்ணல்....
- (2) எறிமணிப் பிரபை முன்னர் ஏற்றிடுந்தீபமொப்போ
பொறிமயிலாடற்றன்னைப் புகழுவான் கோழி யாமோ
ஆனதோர் கண்ணீர் தானும் அலைகடற்புனலா கும்மோ
தேனதோர் எழிலின் மாமை சித்திரத் தழகோ குப்பை...
- (1) குயிலிசை கூகை யொப்போ குழவியின் மழலை யாழோ
பயின்ற தண்டமிழோர் முன்னம் பாடுவோம் வணக்கமாமே
வழுத்த தொல் வளனார் சூசை மண்டலத் தீசன் காதை
முழுமுதற் கடவுள் காப்பார் முறைமையோடுரைக்கவந்தோம்...
- (2) வளமலியெகிப்து நாட்டின் மன்னவன் செங்கோலாட்சி
தளமலி சதுர சேனை சகலருஞ் சகிக்கக் காண்பாம்
காசினி புகழும் நேசன் கப்பித்தான் புத்திபாரின்
தூசினிபுனைந்த காமத் தோகையாள் மதன தாபம்...
- (1) தாவிய விரக நோயாற் தவித்தவள் தனிமை நோக்கக்
கூவிய அலகை தோன்றிக் கோளினை மூட்டக் காண்பாம்
காரிகையதனைக் கேட்டுக் கட்டிளஞ் சூசைதன்னிற்
பூரித்த மோகமாகிப் புல்கிட அணுகக் காண்பாம்...
- (2) காமஞ்சேர் விருப்பம் நாணிக் கைதனிற் கலிங்கத்தோடு
தாமஞ்சேர் தலைவன் முன்னே சாற்றுவாள் பழிகள் மிக்க
மிடியிருப்புழையுட் சூசை மிருகமாய்க்கிடக்கப்பூட்டிப்
படியினிற்பத்தாந்திங்கள் பகரவு மாஞ்சல் காண்பாம்...
- (1) காசணி மகுட வேந்தன் கனவுகண்டவையோர் கூட்டித்
தேசணி கணிதராய்ந்து திருப்தியே காணாதாகி
ஆனவன் கிருபையாலே அருளுவான் சூசை யென்று
கோனவன் மந்திரி சொல்லக் கூறுதல் காண்போமெண்ணல்...

- (2) எண்ணிய அரசன் பார்வோன் எடுத்துரைத்தருளுமெண்ணம்
தண்ணித அமைதியூட்டச் சடுதியா யழைக்கக் காண்பாம்
காசறு குணத்தின் மிக்கான் கருது மந்திரியே யேகி
மாசறு வளனிருந்த மறியலைத் திறப்பான் சென்றே....
- (1) சென்ற ருளமைச்சன்தாளைத் திறவுகோலிட்டே நீக்கி
மன்னன் கட்டளையைச் செப்பி மகிழ்வுடனழைப்பான் சூசை
சூசையுமிறையைப் போற்றி சொல்லருங் கவலை நீத்தே
ஆசை கூர்ந்தமைச்சன்பின்னே அரமனைக்கெழுவானன்றே....
- (2) அன்று சென்றருளமன்னன் அறைகுவன் கனவு தன்னை
நன்றுரை விளங்கக் கூற நடுவனும் மகிழ்ந்து நின்றான்
நின்றருள் வளனார் மீது நெருங்கியபட்சங் கொண்டு
சின்னமும் முடியுஞ் சூட்டச் சிந்தையில் மகிழ்க்காண்பாம்....
- (1) காணுறு மமரர் நாணக்கவினுறு நகர மக்கள்
காணவே குழுமி நிற்கக் காவலன் புனைவானாங்கே
ஆங்கெழுந் தருளுஞ்சூசைக் காடகமுடியுஞ்சூட்டிப்
பாங்கிருந் தரசுஞ் செய்வான் பார்த்திபனெகிப்தின் பார்வோன்....
- (2) பார்வளனரசு தாங்கிப் பண்புறு கோலு மோச்சச்
சீர்வளர் மண்டலத்தின் திருவளர் குமரனாழ்வான்
ஆளுதற்கிறைவனாட்சியரசினையருளி நாட்டை
ஆளுமன்பகலாதொன்றாய் ஆண்டருள் மகிழ்தல் காண்பாம்
- (1) காணுவீர் வைபிள் காதை கருத்தறிவுண்மையாவும்
பேனுதற்குரியதாகப் பிரியமோடுரைக்க வந்தோம்
வரைந்த இக்காதை தன்னில் வழுவசொல் நீங்கிப் போக
வரையுதி அமலித்தாயார் மலர்ப்பதற் துதி செய்தோமே
- (2) பாடியே யாடல் செய்வோர் பவிள் சுறு நலமே ஓங்க
நாடியே மனையில் வாழ்வோம் நன்மையும் மேன்மையாமே

கட்டியன் தோற்றம்

சொல்லருமைத் திரைகுழு மவனி பொன்னெல்
தொகைகதித்து மதித்தருளுமெகிப்து நாட்டின்
வல்லமைசேர் மணிக்கிருட முடிபுனைந்து
மகிழ்ச்சியதாய் மணிமண்டபக் கொலுவை நாடிக்
கல்லொளிரு மாழிக் கைவாட்டுலங்கு பார்வோன்
காவலனார் வீதிவரும் வருகை செப்பச்
சல்லரிகிண் கிணிச்சதங்கை தொனிக்கச் சூரன்
சபைதனிலே விரைவதுடன் தோற்றினானே

சிந்து : நன்னன்ன நானா....

திங்களொளிபிறங்குமவுலி சிரசதனிற் புனைந்து
பொங்குமெகிப்து நகராளிறைவன் புகழ்பெற வாறார்காண்...
முத்துபந்தலமைத்து யாங்கணும் முருகரம்பை கமுகு
வைத்துக் கவினொழுகக் காளையர் மனைகதிக்க வாரீர்...
சங்கின் வளைசன் மின்னக் கவிகைத் தட்டாலாத்தியெடுக்க
மங்கைகுங்குமந்துலங்க நுதலில் வரியணியாய் வருவீர்...
வீர நரேந்திரமன் பகைவரை வெல்லுந்திறல் விஷயன்
சூரத்தனமுடையானைத் துதித்திடச் சோபனமாய் வாரீர்...
தொங்கலர் தோரணங்கள் தெருக்கள் சோடினைகள் மலிய
எங்கும் நிறைகுடங்கள் நிரைக்கச் சுமங்கலியார் வருவீர்...
கொஞ்சமொழியரும்புப் பறம்பார் குலவு மனக்களங்கள்
விஞ்சு கலையுணர்வோன் மதனவிரகனிதோ வாறார்...
அத்தர்புனுகுசுவாதுடன் பன்னீர் அள்ளி மின்னாரிறைக்க
தத்தைமொழியணங் கார் நடனத்தாளவொலியிடுவார்...
பொன்னின் மனை செழிக்க நிதிபுகழ் பொருள் வத்திக்கக் காவல்
துன்னுநகர் வளமை களித்திடச் சுகுண னிதோவாறார்...
சென்னென்மணிகதிக்க வளநகர் செனற் சுகபாக்கியமே
அன்பு தளைவுறுமே அகமகிழ் அரசனிதோவாறார்...

1. இராயன் தோற்றம்

தங்கமுடி சிரசிற் சூடிச்சரிகைபட்டாடை தாங்கித்
துங்கர்கள் பணிந்து போற்றச் சகுணமந்திரர்கள் சூழ
எங்குமே நிறைவுற்றோங்க எகிப்து நன்னாட்டின் செல்வம்
பொங்கமதாகப்பார்வோன் புரவலன் சபைவந்தாரே.

கட்டியன் கட்டியங்குறல்

மணிமுடிசிரசணி வெறிகமழ் குமரன்
மதகரி நடையணி விறல்புகழ்சமரன்
மருமலர் தொடை நிறை மனமகிழ்மதங்கள்
மதிவலர் புடைநிறை மதிநிகர் பதங்கள்
வனிதையர் நினைவுறு வடிவெழில் மோகன்
வரிமுறை பணிநிறை பெருமருள் யோகன்
வருபவரியல்பறி கொடையளி குமணன்
மதிகலை முழுதுணர் மதுரித தமிழன்
கோமளவெகிப்து நாடாள் குறுநகை மதன ரூபன்
வாமனேர் பார்வோன் வேந்து மணிக்கொலு அதனில் மேவ
சாமரை விருது வீசச் சற்செனர் உறவு நேசம்
பூமகள் பனுவலாட்டி பொங்குநெஞ்சுறையவீதி
ஆதியினிறைவன் வேத ஆலய மணியொலிக்க
நீதிசேர் தளைவு தங்க நீணில வறுமை நீங்க
மோதிய பகைவர் சாய முழுத்தெருப்பரவ வாறார்.
இறையவரிறைவா போற்றி எறிகடர்வேலா போற்றி
முறைமயிலுரிமை போற்றி முடியரசாட்சி போற்றி
நிறைவளர் செங்கோல் போற்றி நிதிவளமெகிப்தே போற்றி
மற்புயத் தோளா போற்றி மகேந்திர நிருபா போற்றி
பராக்கையா பராக்கு நரேந்திரா பராக்கு.

இராயன்

சிந்து : தந்தனத்தானா...

சித்திர மேவிய நித்தில மாமுடி சூடி - வாணர்
சித்த மகிழ்ந்தினி யித்தரை தன்னிலேபாடி
நத்திய கைப்பொருண் மெத்தவே பெற்றவர்தானே - ஆதி
சத்திய தேவனை நித்தியம் நான்தொழு வேனே...
தொட்டிடர் செய்திடுங் கெட்டவர் சந்ததி - மாறி எந்தன்
தொன்னகர் மீதினிற் துன்னவர் கந்தரம் நூறி
கட்டளை மீறிடுதுட்டரை வெஞ்சிறை தள்ளிக்கன்னி
கற்பினைப் காத்தவர் நற்புக மெய்திட லுள்ளி... தந்...
பரனடி தொழுமுறை குருமொழி பணிந்திடல் மறுத்து வன்னிப்
பகைதரு அலகைதன் வகைதனிற் றவறிடல் தடுத்து
பரவிடுதிசைபல பயின்றிடு சுருதியர் அனுப்பி அவர்கள்
பணிந்திடச் செயல்புரிவகைதனை அழுத்தியே உரப்பி... தந்...
கரவடமரிசின கயபழி வெறியுளார் நாடேன் என்றும்
கருதிட மனமதிற் கணமெனுமிடமது தேடேன்
தரைகுளிர் மதிதிறி யுறைபொழி வரிநிதி கொண்டே - நன்மை
சகலருமெனதுரைபடி மிசை யொழுகிடலுண்டே... தந்...
சிலம்பொலி புலம்பிடக் கலம்புனை துடியிடைமாதர் நடனத்
திறமுயர்மதுரித பரதபண் கொலுமுனர் தூதர்
தலமதிற் கரவசியுயர்த்தியே பணிந்திடத்தானே - எகிப்தின்
தரை மிசை முடிபுனை தரணிப மகத்துவன் நானே..... தந்....

கொலுமுடுகிக் கடவுள்

ஆதி பூவினில் ஆடவன் தையலும்
மோதிதம்புணர் முன்வினை மாசற
ஓதியதவத் துற்றவன் சேவடி
பூதி னமிதம் போற்றியிருப்பதாம்

கொலுமீது நின்று

தோகை சேரெகிப்து நகர் தன்னிலே
ஓகை கொண்டெழிலோங்குமென் மந்திரி
வாகை யுற்றிட மண்டிடுமென்னரு
காகவேகொலு வாங்கவண் மீதிரும்

மந்திரி இன்விசை

எழுந்தருளுமேந்தலரே எகிப்து நகர்ப் பொற்கொலுவின்
வழந்திகழ்நன் னீதிசெங்கோல் வளப்பமதாக நீரும்
பழம் பழிதீர்த் தாள் மரியை பாலகனருட்டயவால்
உளங்களி கூர்ந் தவனியில் நாம் உயர்ச்சிபெற வாழ்ந்திருப்போம்

சேவகன் இன்விசை

வாழியருட் செங்கோன்மை மண்டலத்தாள் மன்னவனே
ஏழுலகு போற்றுமதி இன்பமுறும் மந்திரியும்
பூழிவெங்கானல் நண்ணிப் பூதவஞ்செய் தேவருளால்
ஆழியனை பாருலகி லரசாண்டு வாழ்ந்திருப்பாம்

இராயன் கழிநெழல்

சீரியக் கிரணப் பிறங் கொளிர் தரளச்
செதுக்கிய நவமணிக் கிருடஞ்
சென்னியிற் சூட்டிச் செகதலம் புரக்குஞ்
செயவிறன் மன்னவ னெனது
கூரிய அயிலை யெதிர்த்திடுங் குறும்பர்
கொலைபழி களவு பொய் காரர்
கோதையர் கற்புக் கிடரது புரியுங்
குணமறு கரவட ருண்டோ
வாரியம் பொலிய மாதமும் மாரி
வளமைகள் தளைவுற வுண்டோ
மனுப்பயிர் தளைத்து மனைநலம் பொங்க
மகிழ்வது நாட்டினிலுண்டோ
பாரியற் சுருதி பழுதறவொழுக்காப்
பாதகரெகிப்தினி லுண்டோ
பலகலை வல்ல மந்திரி யறிந்து
பகருவீர் நானறி வதற்கே

மந்திரி இன்விசை

வென்றிபராக் கிரமவிறல் வேந்தரரி யேறுமன்னா
துன்றிவள மெம்நாட்டிற் துடுக்கரிடர் பிணிகளுண்டோ
என்றின்று அறிந்துவர எனக்குத்தரவுதந்தால்
சென்றுயான் வளமைகண்டே செகத்திலுமக் குரைத்திடுவேன்

இராயன் இன்னிசை

சென்றெகிப்துக் தேசவளச் சிறப்பதனைக் கண்டறிந்தே
என்னவை வந்துரைத்திடவே இனியமதி மந்திரியே
நன்னயமாயுத்தரவு நானளித்தேன் நாடுநகர்
பன்வளமுங் களித்துவரப் பரமனருளுண்டுமக்கே

மந்திரி இன்னிசை

தருமகுண நரபதியே சாற்றுகட்டளைப்படிக்குக்
கருதிலஞ்சி பட்டணத்தைக் கடந்து சென்று கருத்துடனே
மருவலர்ப்பூங் காவனமூர் வளமைகண்டு மகிபனுக்கு
விருப்புடனே யுரைபகர்வேன் மிகப்பிரிய மாகவிப்போ

நாட்டுவளமைச் சிந்து : நன்னன்ன நானன்ன...

பொன்னுலகு மின்னிலமும் பொருந்துகணம் யாவும்
பூரணமாயாறிருநாள் புருடருடன் படைத்து
நன்மையதாய்க் காத்தருளும் நாதனருட்டயவால்
நன்னகரின் வளப்பமதை நாடியே நான் காண்பேன்...
ஆகமங்க ளோதிடவே ஆலயங்கள் நிறையும்.
ஆழிபுனலுண்டமுகில் ஆகாயமெழும்பும்
வேகமதாயிமயமுண்டு மிக்கமழை சொரியும்
வெயிலெறித்துக் காய்ச்சுகின்ற விதமதனைக் கண்டேன்....
மங்கையர்கள் கற்புநெறி மாண்பதனைக் கண்டு
மதிமூன்று மாரிபெய்து வளம்நிறைந்து கதிக்கும்
மங்கலமாயேரிபுனல் மண்டிமலர் பூக்கும்
மலர்மகளும் கலைமகளும் மனைமகிழ்க் கண்டேன்...
செங்கமலப் பொய்கையிலே சங்குநித்தி லத்தைச்
சேர்ந்து அன்னம் சார்ந்து அடை சேர்த்துயில் பார்த்தேன்
வங்கமலி கின்றகடல் வாணிபத்தி லோங்கும்
வறியவர்களென்றொருவர் காணரிதே ஆங்கும்....
புலிபோத்தும் புல்வாயும் புனலுணுமோர் துறையிற்
புள்ளரசங் கிள்ளையுமே பொருந்திவாழுங் கூட்டில்
வலியரவு நகுலமொடு மகிழ்ந்தணையைக் கண்டே
மலிதெருவில் நின்றுயானும் மறுவீதி சென்றேன்

மௌனம்: அந்நித்யாநித்ய...

மன்னவர் பொற்றிறை இன்னிலங் கொண்டணி சென்று
பணிந்திடவும் எங்கும் வஞ்சக உட்பகை மேற்பகை
யின்றியே மக்களொன்றித் திணங்க ஆங்கு வன்கணர்
வேலையும் கூளிகள் சேட்டையும் இவ்விட மில்லையென்றே
விரைவாய் மாமல்ல அண்ணலுக் கோதியின் புற்றிருக்க
விளங் கூறிடுவேன் தானே..... தந்..... தந்.....

தானே சிங்கமத கரிதுள்ளி விளையாடிடக் களித்தப்பால்
அடவி - தாமரைப் பொய்கையின் மங்கை நீராடியே கூந்
தலைப் பாவிடவே மஞ்சை வானோர் மகிழ்ந்திடத்
தன்னினமென்று கூத்தாடுஞ் சீரினையே எகிப்து வண்ண
முடிதரி பூபதி கேட்டினிதின்புறக் கழறுவனே..... தந்
பஞ்சம் படைபிணிமாரியே மாந்தர்களுன்னதம் பெற்றனரே
அதனாற் பாக்கிய யோகமும் வாத்திய தாளமும்
பாவலரின்னிசையும் உயர்ந்த மஞ்சதவன்கவின் மாடங்கண்
மீதின்றி தோகைய ராடிடவும் வண்ண மாதரின் தேங்
குரன் மாங்குயிற் கேட்டிதங் கூவியே பாடக்கண்டேன்.....

தந்தனத்தானா...

மேதிகள் வாவியின் தண்புனற் சுற்றிடக் கெண்டை
கண் முட்டிடவே அதனை விரும்பியே கன்றென
வீட்டளவுஞ் சொரி பார்புழுதியடங்கும் சுருதி
வேதகர் பூசனை ஒப்பித வேண்டுதற் காலயம் போகின்றார்
பத்தி - மிகுத்தருள் கத்தரைக் கெஞ்சியே
சற்சென ரஞ்சலி செப்பக் கண்டேன்..... தந்
நாடுநகர்வளங் காடுவனங்கடற் சேமசுகநலங்கள்
நரர் நற்சமாதானமும் பாக்கிய மாதமும்
மாமழை பெய்துவரி வண்மைச் சூடுயர் சாடிடு
வாரிபொம்மன்மறை ஓதுக பொன்மனைக்கு
யானும் சோதி முடி நிருபனிடங் கண்டதைச்
சொல்லிட ஏகுவன் தானே.....

தந்தனத்தானா...

மந்திரி இன்விசை

தாமமணி மார்பழகா தமனியக் கொலுவதனில்
வாமனேர் செங்கோன்மை மதித்தாளும் மன்னவனே
காமர்பூங் காவனங்கள் கடிநகர்வளமைகண்டு
சேமமுறவுரைப்பதற்குச் செய்தி கொண்டுவந்தனே

இராயன் இன்விசை

வளமை தான் கழறவந்த மதியூக மந்திரியே
தளமலியு மெகிப்தரசின் தங்கமுடி புனைந்தவெந்தன்
உளநிலமை பூரணமா யுகப்புற்றோங்க நீரும்
மளமளென மறையாது வளமெல்லாஞ் செப்புலீரே

மந்திரி இன்விசை

செப்பிடுவேன் ந்திகிழவோன் செல்வமேவும் பூபதியே
தப்பிடர்பொய் கரவுகொலை தரித்திரர்கள் காணரிது
ஒப்பிலாத வேதநெறி ஒழுகிடவும் நகர்வளமை
முப்பவுள்சும் பாக்கியமும் முறமையுடன் கண்டுவந்தேன்
வளமதிலே குறைவில்லை மடமின்னார் கற்புவாழி
விளைந்தவயற் சென்னென்மணிவிளங்குமணி மங்கலமாய்
உளங்கொதிப்பு நாட்டிலிலை உற்றநேசந்த ளைவதாகி
இளமதிபோல் வளருதையா இனசனவுறவுவெல்லாம்
எங்குமுயர் தளைவுறுபொன் இனியசெல்வம் உண்டுமன்னா
வங்கவணி கர்முயற்சி வளமுற்றுப் பொருண்மலிந்து
சங்கைபுகழ் மேதினியிற் தளைவுறுதே மானரெல்லாம்
பொங்கமதாய் வாழ்கின்றார் புண்ணியனின் கருணையதால்

இராயன் இன்விசை

அருளுடையான மரபரனருளாலே அனைவோருஞ்.
செருவடங்கிச் செகதலத்து செல்வநலஞ் செழிப்பாகி
வருங்கால வளமாகி வளர்மனைசேய் வாழ்வாகி
இரு நிலத்தின் நிலையறிந்து இன்மலரினினையானேன்
இருளகல ஒளியெறிக்கு மிரவியன்ன திருமவுலி
இருத்திசிரம் புனைந்தாளும் இறைவனெந்தன் யுகியரே
செருநர்கள் புயவலிமை செயவிறலறியவேயான்
கருதலரை முறியடிக்குங் கப்பித்தானை அழைப்பீரே

மந்திரி இன்விசை

அத்தாணி மீதெழுந்த அரியேறானுரைப்படிக்கே
உத்தாரச் சேவகஞ்செய் உறுதிநிறை கட்டியனே
சுத்தமல்லர் படைக்கதிபன் துலங்கொளிர் கப்பித்தானை
இத்தரையில் விரைவாக ஏகியழைத் தேவருவாய்

சேவகன் இன்விசை

அழையுமென அவனிபதி யறைந்தவுரைப்படியானும்
விழைவுடனே தளபதியை விரைவாயழைத்துவரக்
கழைபொலியுந் தோளவர்கள் கருதியுறை பாசறைக்கே
உழைகுருளை போல் விரைவாய் ஓடியழைத் தேவருவேன்

சிந்து

தருவிப்பேனே தானைத் தளபதி யானைத்.....

தருவிப்பேன் தூமணிச்சேகரத் தலைவன் முன்
சதுரங்க தளபதி சமுகத்தில் வரவிலங்கு.... தரு....

காவலன் போவெனக் கட்டளைப் பிரமாணம்
கழறவே நானிப்போ கருதியே நடந்ததி

சோபனமாகவே சூர கப்பித்தானைச்
சுறுதியா யழைத்திங்கே வருவேனோர் நொடியில்..... தரு...

நாற்கண மதிர்ந்திட நாத கிண்கிணிபாட
ஞாயிறுமறையமுன் நாடியே சென்றிடக் கண்டேன்
பாற்கமலத்தின்று பேடுறங் கிடவன்றில்
பருதியாற் குவியிடத் கிழித் திணைந்தின் புற.... தரு...

சந்திரஞ் செறிவிறற் படையணி தளவாயை
தந்திர வழகனைக் கூப்பிடப்போம் போது

குந்தளமினமிடைக் கோளரி குலாவிட
குறுமுலைக் குமரிகள் சொக்கியே நிற்கவே... தரு...

தானவன் சத்தியச் சுருதியே தளையிவ்வூர்
தண்புனர் கேணிகளுண்புனலாகுமே

தீனவர் வல்வினை போகவிங்கருள்மேவும்
திறல் மிகுந் துரைதன்னை வரவழைத்திடுவேன்நான்...

1ம் கம்பித்தான் வரவுகவி

சிந்திரத் திரண் மீதேறு சிம்மமதொதுக்கு மூரி
தந்திரத் தத்து வத்தான் தளபதி புத்தி பாராம்
மந்திரக் கொலுவைநாடி மகத்துவ மிகுந்த தீரன்
சுந்தரச் சபையின் கண்ணே சோபனமாய் வந்தாரே

சிந்து

அண்டர் தொழுதாளும் பார்வோனோ - இப்போ
தங்கெனை யழைத்தெது சொல்வானோ....
அண்டலர் வினைகள் நீங்கி மண்டலத்துள்ளோர் பணிந்து
எண்டிசை பரவு நசரேனுபரனைத் துதித்து.... அணுக்
குண்டர்களடம் புரிந்திட்டாரோ... அணுக்
குண்டெறிந்து நின்று தாக்கினாரோ....
தொண்டருட் கலகஞ் செய்கின்றாரோ - பிறைச்
சோனர் பற்றலரை ஏவினாரோ.
பண்டுவளங் கொண்ட புரங் கண்டறியத் தண்டதிபன்
மண்டுபுகழ் வண்டறிதார் மன்திருமுன் சென்றறிவேன்....
.....
அண்டர்.....

தெவ்வர்கள் செடியுப்புக்க ஓடித் - துறவி
செவ்வங்கி புனைந்து மீண்டுநாடி
இவ்விதம் மறைந்து தப்பிவாடிப் - பின்பு
இவ்வழியே திரும்பியே மன்றாடி
அவ்விதமே சென்றிடாது நின்றவரைத் துண்டுதுண்டாய்
அவ்விடத்து வெட்டியெறிந்தாரறியச் செய்குவேனே.....
.....
அண்டர்.....

வந்தெனை எதிர்த்தவர்களுண்டோ - மறு
மந்தரப் புயங்கொடுமிண்டோ
தந்திர அறிவாற் குற்றங்கண்டோ - வீர
சந்திரப் பதக்கச் சின்னங் கொண்டோ
சுந்தரமாய்த் தந்தருளச் சூரன்வந்தழைத்ததினால்
இந்தொளிரு பொற்கொலுவையின் பொழுகச் சென்றறிவேன்
.....
அண்டர்.....

சேவகன் இன்னிசை

சங்கநிதி வளமைசெறி சால்புறுமென் மந்திரியே
தங்குதடை யேதுமின்றிச் சாற்றியசொற்றட்டாமல்
துங்கசது ரங்கபடை துலங்குவிறல் தளவாயை
இங்கழைத்து வந்தது நாமென்று மன்னர்க் குரைப்பீரே

மந்திரி இன்னிசை

உகந்தருளும் பதுமநிதி உரவலிமைத் திசை விளங்கத்
துகள்படவே செருநர்களைத் தோற்கடிக்கும் மிறல் சூரன்
அகமகிழ்ந்து மன்னவரி னாணைதமக் கமைவாக
மிகுமணிப் பொற் கொலுவருகில் மேவலுற்றார் பூபதியே

இராயன் இன்னிசை

விசயஞ் செய வந்துநிற்கும் விறல் வீர கப்பித்தானே
புச வலிமை நானறியப் பொற்கொலு மீது வாரும்

கப்பித்தான் இன்னிசை

வாகைபுனை குவவுத் தோள் வயங்குமுரண் புரவலனே
ஓகையுடன் வீற்றிருக்க உத்தமனார் காத்தருள்வார்

இராயன் இன்னிசை

ஆதியுயர்ந்த உத்தியோக அதிகார கப்பித்தானே
நதிவளமை நகர்செழுமை நாடுவனக் கொழுமையாவும்
விதிகரினா லறிந்தகமே விழைவு கொண்டேன் பகைமையுண்டோ
புதியவைகளேது முண்டோ புகலுதற்கு நானறிய

கப்பித்தான் இன்னிசை

நானிலமே புகழுகின்ற நாடெகிப்தின் வீரமணி
தேனுலகி லெனையழைத்த செய்திதனைப் பகர்ந்திடுவீர்

இராயன் மட்டு விருத்தம்

பகலவ னொளிரெறி கிரணமே பிறங்கிடு
கரவசி கைக்கிறிசும்
செகமதி லிடரிடு மருவலர் செடிபுக மிடல்புரி
கூரயிலுங்

ககனம திடியொலி குமிறிடப் புரையவம்
பரருமஞ் சியொடுங்கும்
இகலூர கழைவரை புயபெல மிகுந்துன
தடல்வலி காணிலையே

கம்பித்தான்: கவி

கார்கடற்ப ணிலமுத்து கதித்தெழுந்து பொற்கிருடம்
நேர்முறை சிரசிற் குடி நேமியைப்புரந்து காக்கும்
ஏர் செறி யெகிப்து மன்னா எதிரியின் பயமே வேண்டாம்
சீர்பெறு மல்லருண்டோ திறன்வலியயிலுமுண்டோ

வேல்விருத்தம்

உலகதில் வரிமுறை திறைபணி மறுத்தவர்
சிரசினைக் கொய்த்திடுவேல்
உழையரி கரிமரை கொடுவரி கறையடி
உதிரங் குடித்திடுவேல்
கலகவஞ் சியமடு மருவலர் ஒடுங்கிடக்
கண்டவ ரஞ்சிடுவேல்
கலனணி நிருபர்கள் வெருவிட வணுவொடு
கடுகைத் துளைத்திடுவேல்
பலமழி வினையுறை யுளமதைப் பிளந்து வாய்
மதங்கெட அடலிடுவேல்
பகைவரின் நிலையறச் சிதறியே கெஞ்சிடத்
தாளடி நடமிடுவேல்
கலகல வெனவெடு மொலியிடு கடலொலி
இகைக்கவே எறிந்திடுவேல்
கனகபொன் முடிபுனை எகிப்ததி புகழுமன்
பார்வோனீந்தருள்வேலே

இராயன் இன்னிசை

வேலயிலின் சுடரொளிர்வும் விறல்வலிமையுங்கண்டேன்
கோலமுறு கொலுவருகிற் குதுகலமாய் வந்திருப்பீர்

கம்பித்தான் இன்னிசை

வண்ணமுடி யெகிப்துமன்னன் வழுத்துகட்டளைக்கமைய
விண்ணொளிகேர் பொற்கொலுவின் மீதிலெழுந்தருள் வேனே....

இராயன் இன்னிசை

இங்கிருந்து மனமகிழ்வாய் இருபேரு மவரவர்தம்
தங்கமனைக் கெழுந்தருளிச் சகலமுப்பாக் கியந்தளையப்
பொங்கமுட னனுபவிப்போம் போர்த்தொழிற்சே னாபதியே
இங்கிதமாய்த் துரிதமுடனெழுந்தருள்வோமின்புறவே.

இருவரும் எதுகைச் சிந்து

கொச்சகத் தரு தந்தத்தன...

கப்பித்தான்

நந்தின் தரள மழுத்துமுடி நளினச் சடையிற்புனையழகா.
இந்த - நாடு நகரனைத்து மினிதாயரசாண் டிங்கிருந்தேன்.
சிந்து நதிபாய் நிலாப் பார்வோன் சிறந்த வம்சக் கான்
முளையான் - நல்ல - தந்தாவளநடை விஞ்ச நடந்தே
நான் சபைமுன் வந்ததோர். தருணந் தனைமுறை
கருதப் பொழுதாமே....

தரு தந்தத்தன....

அரசன்

பொன்னார் வதிமாமனைக்குகந்த புகழ்நீள் வீர தளபதியே -
கன்னெற் கழனி விளை சென்னெற் கதித்து எம்மூர் மிகுத்துவளம்
நன்னீர் சுரந்து பயிர்தளைந்து நலமுற் றோங்கிச் செழிமையதாய்
மிளிர் - பொன்னம் பரமறை நன்மை நெறி துலங்கும்மறுத்தவர் மதம்
பொழுதுட்டரித்திட முடியா தழியாதோ....

தரு தந்தத்தன....

தளபதி

அன்பு தளையுமிங்கினிமே லனைவருளமு மமைதியதாம்
கன்மர் குறும்பர் பயந்தொழிக்கக் கள்ளர்கரவு நிலையொழிக்க
வன்ன வடிவேற் சுடரெறிக்க வகையாய் நடத்தி யாண்டிருக்க
எண்டிசை - நன்மைப்புகழ்டருன்னி நடந்தேன்
நான் நிலைத்திருந்திட - நளினமுடிபுனைவேந்தே செழிப்பாமே

தரு தந்தத்தன....

அரசன்

செங்கோற்றுவங்கு வளநாடு சென்னென்மணிகள் குவிநாடு
தங்கக் கனக நிதிசெழிப்பு தண்டாமரைப்பூ முகச்சிரிப்பு
சிங்கமதவாம் பல்லுழைமான் சிறுத்தை குலவிவிளையாடும்
நலமாங் - கொங்கார் நறும் பொழிற் பூங்காக் குயிற்
கானக் கவிதை தங்கியே - கொழுமை யருளுறை செழுமை தளையாமே...
தரு தந்தத்தன....

தளபதி

தருக்காவனங்கள் பயமிலது தகுந்த திறமை யெமக்குளது
செருக்கர் படைகள் திறமிழந்து சின்னாபின்ன நிலையடைந்து
வருக்கை கனிமா சிறப்படைந்து மனுவோரமலன் தயவடைந்து
என்றும் - இருந்து நலமுறத் திருந்தின் எனகரிலுள்ளோர்
நயந்தனைத்துமே - இருக்க மனைவளங் கதிக்கச் சுகமாமே.

தரு தந்தத்தன....

அரசன்

சுகமுற் றிலங்கும் பதிதனிலே சுற்றந்தளைவு துலங்கிடவே
நகமுந் தசையு மனையவராய் நலமாய்ச் சேயருடனினிதாய்
அகமுற்றிருக்க எழுந்தருளி அரண்மாமனைக்குப் புகுந்தருளி
ஆங்கு - திகளுற்றிதமனமகிழப் பொலிவாமே பவிள்சு பெற்
றிடத் - திருவின் நிறைவரம் அருளும் பெறுவோமே.....

தரு தந்தத்தன....

தளபதி மனைக்கும் போகும் சிந்து : நன்னன்ன நானா...

மண்டல மெண்டிசை புகழும் வேந்தே
 மணிமண்டபக் கொலுவதில் மருவி வந்தே
 வண்டமிழ்க் கவிஞர்கள் வாகைபாட
 மங்கையர் நடனத்தில் மகிழ்வுண்டாமே..... நன்.....

மற்புயன் சமூகத்தில் மலியுங் கப்பம்
 மருமலர் மன்னரின் வளமை யாக்கம்
 வெற்றிவேல் கவருமே முடியும் பொன்னும்
 விரும்பிய நகையணி குவிந்து நீளும்.... நன்....

நீண்முடி சென்னியிற் புனைந்து காக்கும்
 நிலவளப் பெருமையை யதிக மாக்கும்
 மாண்புடை மசத்துவ மகிப னாமே
 மறுகியோர் சரணடை மலர்ப்பதமே..... நன்.....

மனைவளம் பெருகிடு மனைவி மக்கள்
 மனமகிழ் சுகமுறு மகிழ்ச்சி யாமே
 சுனைவளம் நற்புனற் சுரந்து தேங்கும்
 சுற்றமுங் கிளைஞரு மினிது வாழ்வாம்..... நன்.....

வாளணி கசரத துரக பதாதி
 வருமணி குணமுறை வரிசை கண்டி
 தோளணி விறன்மங்கை துலங்கி வாழத்
 துட்டருங் கெடுமண்டித் துயர மாவார்..... நன்.....

ஆண்டகை பூண்டவன் நாட்டின் கண்ணே
 அதியுயர் கப்பித்தான திகாரந்தான்
 வேண்டியதினமிருந்தின்று மென்றும்
 விரும்பிட நலமுற விரைந்தழைத்தீர்.... நன்.....

அழைத்தருண் மணிமுடி அணிந்த மன்னா
 அரண்மனைக் கேகுவோம் மகிழ்ச்சி யதாய்த்
 தழைத்தருட் டிருமனை தருசிப்போமே
 சகலசீர் தளைத்து வாழ்ந் திருப்போம் நாமே..... நன்.....

இராயன் கவி

செகதலமே நிலைநிறுத்த மகுடஞ்சூடிச்

செருநர்களை மடக்கிடவுன் வரவை நாடிச்

சகல வகை வளமைதனை அறிந்தோம் தேடிச்

சஞ்சரித ஞிமிறிசையி னினிடை பாடிக்

ககனகரு கண்டமயில் நடனமாடிக்

களித்திடுநற் செழிப்பாகு மெகிப்து நாட்டின்

மகரமுறை துவசமணி மன்னெனந்தன்

மனைக்கெழுமின் விழைவோங்குங் கப்பித்தானே

இராயன் சிந்து : மனைக்கும் யோதல்

மின்னலொளியவங்கும் பொன்னேர் திருமனைக்கு

விருப்பமுடனே செல்வேன்....

வன்னவடி வெழிலி வனிதை ஏவைபுரி

வசையா லடைந்த வடுவே மாற

அருளேயூறப் புகழே கூற....

மின்....

முன்னாட் பரனுரைத்த வடிவத் திருவுருவு

மொழியின் படியே வணங்கிடுமாத்

சுதனே சோதி தினமே ஓதி...

மின்.....

ஓதுஞ் சத்தியமெய்வேதம் மறுத்தலகை

உரைத்த சுருதி வணங்கிடுவோரை

வெட்டி மிகுத்தாரைத் திட்டம் புரிவோரை....

மின்.....

சாதுரிய மாகவோது நரர்களெல்லாஞ்

தகுந்த பயனைப் பெறுவார் தானே

அறிவேன் நானே முறையே தானே....

மின்...

அடலின் வலிமை யெனதறிந்த தறுகணரென்

அடியைத் தொழுது வணங்கி வாழப்

பகையே வீழ்த் திருவே நீள....

மின்.....

கடக மதமன்னர்கள் களிபொன் திறை நிதிகள்

கணக்கிலடங்கா தளித்துப் போற்றிக்

கவியே சாற்றிப் பரனே தோற்றி....

மின்.....

தோற்றுமுளவுசின்னக் குழல்கொம்பதிர்த் திரைக்கத்

துவக்குவெடிகுண்டு வாணநாதம்

இறைவன் வேதம் மும்மழை மாதம்.....

மின்.....

போற்று மரண்மனையில் வாழ்வும் பாக்கியமும்.

பொருளும் நிலையு முயர்ந்தே கதிக்க

உலகோர் மதிக்க நிதமே துதிக்க....

மின்.....

1ம் சூசைவளன் வரவு தோற்றம்

தேங்கனிகள் நறவுசிந்தித் திரையெழும்பித்
திரட்கமுகின் மலரளியின் முரலு மோசை
மாங்குயிலின் தீங்குரலார் கானான் தேசம்
மதிக்கரிய யாக்கோபின் மைந்தன் சூசை
பூங்குழலாள் புத்திபாரின் மனைவி வீட்டிற்
புனிதமுடன் பணிவிடைகள் புரியும் வேலை
தாங்கியவண் நடக்கின்ற பருவ வாலன்
தரணிதனிற் சபைமீது தோற்றி னாரே

சிந்து: நன்னன்னா....

கத்தனி னருளுறை யோகமே கதிக்குங்கானான் கொழுமை
நித்தமே பொழிமழை தேங்கியே நிறையும் பொய்கை தங்கி
வர்த்தித் திடுமணிமாசெந்நெல் வளங்கள் செல்வத் தளங்கள்
நத்தியடைந்தவன் யாக்கோபு நலனே கண்டபலனே....
பச்சைவெளிநில மந்தைகள் பலிக்கும் பன்னீர் மைந்தர்
இச்சையுடனவர்கள் சென்றே இருண்டே அந்தி திரும்பி
நச்ச நடந்திடும் போதினில் நயமாய் நாளோர் தினமாய்.
உச்சி பொழுதினின் மகிழ்ந்தேன் உயர்ந்த சிக்கேம் புதரில்.. நன்...
புத்திரர் பதனிருபேரினுட் பொருந்தப் பாசம் நிறைந்து
சத்துவ குணநலங்களிந்தத்தலங்க ளெங்கு மிலங்க
மெத்தவே அளித்திட உகந்தேன் வெறுத்தே மற்றோர் பகைத்தார்.
சத்திய தெரிசனங் காணவே சருவ தேவன் தயவே.... நன்...
தங்கநிறமணி அருவி தனித்தெழுந்தே உயர
சங்கையுடன் பிறப்பினரின் தானியங்களேபணிய
செங்கதிரவனுடனேதான் சிறு நிலாத்தாரகைகள்
பங்கமிலா தெனைவணங்கிடப்பரிவு கொண்டேன் படியில்....
பட்சமுள தெனவே தாதை பக்கலிலென்றும் வைத்திட்டார்
இட்டமுடனவர் வாங்கியே இதயங்கூர்ந்தருளினார்.
துட்டநினைவுள சோதரர் சூதுகள் செய்த பயனால்
பட்டதுயரங்கள் தீர்ந்தே பண்புற்றேன் மனதின்புற்றேன்....

நன்...

கழிநெழல்

படியினில் வடிவ செளந்தர அழகு
பகரொளிர் விளங்கிய மேனி
படிவமே உருவத் தளிருடைத் தூசு
பலவகை தனித்தனி மகிழ்
வடிவுறுகலிங்கம் மயங்கியே தியங்க
மாறிய சகோதரர் மனமே
வஞ்சனை தங்கி நெஞ்சினில் நினைந்து
வருத்தமே கழிந்திட இருந்து
பிடித்தவர் பாழுங் கேணியி லெடுத்துப்
பிசகற விலையதாய் விற்கப்
பிரியமாய் வணிக ரெகிப்தினுக் கேகிப்
பீடுறு தளபதிக் களித்தார்
அடிமையாய் வந்த நிலைபரந் தன்னை
யகலவே மனைதனை நடத்த
அளித்தருள் நேர்மை செலுத்திட யானு
மமைச்சலா யிருப்பதும் முறையே

கூசைவளன் இன்னிசை

முறையெனவே பணிகளெல்லாம் முடித்தருள ஆபிரகாம்
இறையவனா ரெனக்கருள இறைஞ்சுகிறேன் சேவடியை
குறையெதுவும் மனைதனிலே குறுகாது நடந்துவர
மறைவழியைத் தவறாது மனப்பிரிய மாயிருப்பேன்

1ம் காதலி வரவு

சீர்தள வரிசைச் சேனாதிபதியின் கனிவுப்பாரி
ஏர்வளர் கனக மாலை யெறிகுடர்த்தரளவாரம்
வார்புனைந் தழுத்துப்பட்டு வளர்தொங்கற் சரிகை யாடை
நேர் பெறத்திலத மிட்டு நேரிழை சபைவந்தாளே

சிந்து:- நன்னன்ன....

வன்னமணி பொன்னிதியம் அதிமிக மாங்கலஞ்சேர்தங்கமனை
நன்னயமாயன்பொழுகப் புகழ்செறி நத்துகடல் முத்துவிளை
தன்னிகரில் லாதமன்னன் இதந்தகு தானைபதி புத்திபாரின்
கன்னன் மொழி நாயகியாள் அழகெழு காமவல்லி கண்டறிவீர்

நன்.....

காதலனு மாங்குமகிழ் மனமுறக் காதலியு மிங்குமகிழ்
சாதகமாய்ப் போதிரவு தருணம தாகவர மோகமாகி
ஏதனுண்ட வேதகனி யுணர்சுவை இன்றையடையச் சென்றழகன் -
பாதமிணை நான்வருடிக் கலந்திடப்பக்குவமாய் நாடிவந்தேன்.....

நன்.....

நாடறிந்த காதலானார் நரபதி நட்புறவே நாடினரே -
கூடன் மகிழ் வாலிபனின் சுவைதனைக் கூட்டவே தேடியிவண்
ஏடகமே தேர்ந்தணிந்து நவமணி ஏறுநிரைப் பொன் மகளாய்ப்
பூடணமும் பூண்டணிந்து தனிமனை - புத்தொளிரத் தோன்றினனே.....

நன்.....

தோகைமயிற் கோங்கரும்பு தனமிணை சூட்டு கச்ச வாரணிந்தாள்
ஓகைசெறி பூந்துகிலாம் உயர்ந் தெழு. ஒப்புமலரந்தியதாம் -
வாகை செறி வீரர்பணி மதர்விழி வாய்த்திருக்குஞ் செளந்தரியம் -
சூகைமயிர் நேரழகு கவர்ந்திடச் சூசைவளன் சொக்கிடுவான்.....

நன்.....

சொக்கவைக்கும் புன்முறுவல் இதழிணைத் தொட்டமுதமுத்தமீந்து
பக்கலிலே ஒக்கவைத்துக் கலந்துரை பட்சமதாய்
மிக்கவைத்து தக்கசுவைஇன்பமது அளவெழு தாவிவணை போகமிக
இக்கு மது பாலருந்தி அகமகிழ் இன்பசுக மெய்துவனே.....

நன்....

காதலி இன்விசை

நாடறிய நம்மனையில் நலமுடனே நடந்தருளும்
தேடரிய எழிலழகு திகழுகின்ற குமரவனே
பீடடைந்த தளபதியார் பெருமையுறு வாசமதி
லேடடைந்த உந்தனையே இறையவனார் காத்தருள்வார்

சூசைவளன் இன்விசை

காத்தருளங் கருணையுளக் கடவுளர்தன் தயவதினாற்
பூத்தலருந் தருவனத்துப் பொன்னெழிலாளைவகனி
காத்திரத்தை யிறியாத காரணத்தா லுண்ட பவம்
கோத்திரத்தால் நீங்கவருட் குலவுபரன் காத்திடுவார்

காதலி இன்னிசை

காசினியிற் படைதளங்கள் காவல்புரி கப்பித்தானின்
வாசமதில் வாழுகின்ற வளரருளான் மனையதிபன்
மாசறவே பணிபுரிந்து மகிழுமெந்தன் சூசையரே
ஆசறவே எழுந்தருளு மழகுமனை யானதற்கே

கூசைவளன் இன்னிசை

அடல்வலிமை மிகுந்தருளு மதிகார கப்பித்தானின்
மடப்பருவ மங்கையே மனமுறவே மனையதற்கே
உடனடியாய் அழைப்பதற்கே உகந்தவுந்தன்
காரணத்தைத்திடமனதாய்ச் செப்பிடுவீர் தெரியலணி கோதையரே

காதலி இன்னிசை

கோதையரே எனவழைக்கும் குணமுயர்ந்த சூசையரே
தாதையென வளர்த்தழகுசங்கை பெற்றி லங்குவால
மேதையெனப் புகழொளிரும் மித்திரனே எனக்கினிய
காதையுரை செப்பிடுமின் கட்டழகு வாலிபனே

கூசைவளன் இன்னிசை

வாரமுத்துங் கோங்கரும்பு வண்ணமுலை மாதரசி
ஆரமுது தந்தெனக்கே ஆதரித்த அன்னையரே
தாரமுறு நின்கணவன் தானறிந்தா லிருவரையும்
நேரமந்த வேளையிலே நீளரிந்து போடுவனே

காதலி இன்னிசை

போர்புரிந்து காவல்புரி புகழுமெந்தன் காதலனார்
சீர்பொருந்து செல்வநீடு திருமுடிதரித்த வண்ணல்
ஏர்பொருந்து மரமனைக்கே ஏகியதா விருதினமே
நேர்பெறவே விருந்தினராய் நேர்முறையாயாங்கிருப்பார்

கூசைவளன் இன்னிசை

இருக்குமென்று மெம்முடைய இகபரமசருவகத்தன்
தருவனத்துச் சொல்லமுதந் தவறிடுதற் பாவமன்றோ
இருநிலத்து மானிடர்கள் ஏசிவசை கூறாது
மருமலர்ப்பூங் குழலழகே மணவினையின் நிலையுணரே

✓ **காதலி இன்னிசை**

உடலெழிலே பரவுகின்ற ஓயிலழகு கவின்மதனே
நடையழகு மதகரியே நளினமுக நகைமுறுவல்
இடையழகி விம்பவிதழ் இனியமொழி பகருகின்ற
குடதனத்தாள் வேட்கையதாற் குறுக்கிழுக்குங்காந்தமதே

✓ **கூசைவளன் இன்னிசை**

காந்தனெனக் கைப்பிடித்த கணவனையே மறக்கரிது
சாந்தையிலே கரவுமுறைச் சயனசுகங் கொள்ளவெண்ணல்
காந்தையரே நீதியில்லைக் கடவுளுமே சினந்திடுவார்
சாந்தமனத் தோடேகும் தற்பரனார் மீதாணை

காதலி இன்னிசை

ஆரவட மணிந்தொளிர் மழகொழுகு மோகனமே
சேரழகு சோருகின்ற செங்கமல நகைமுகமும்
மாரழகும் மதனரச மருவுசுர தலீலையும்
ஈரமற வாட்டுதையா ஏந்திழைமீதிரங்காயோ

கூசைவளன் இன்னிசை

இரந்து மனம் வாடுகின்ற எறிகடர்வேல் விழிமாதே
வரமருளுஞ் சோதிபரன் வருத்தியுன்னை முனியாது
விரகபசிக்கிணங்காது வெறுத்தகற்றா தேவிடுகில்
உரைத்திடுவார் வேசியென உனக்குண்டோ வாழ்வமைதி

காதல் இன்னிசை

அருள் சுரக்கு மின்னினிளமை அழகுவனப் பெழில்வடிவே
மருக்குழலாண் மனமுருகி வழுத்து முண்மைக் காதலன்பைக்
கருத்துடனே மனத்திருத்திக் கலவிவினை புரிந்து இன்ப
விருப்புறவே இனிய மொழி விளம்பிடுவீர் மகிழ்வதற்கே.

கூசைவளன் சிந்து :- தந்தானோம் தானத்தானா...

இந்துவின் கிரணஞ் சூழு மெழின் முகக் குயின் மொழியாள்
சந்தனக் கதம்பமாலை சரிந்தணி கலிங்கத் தொங்கல்.....
தொடர்மணி வயிரச் சுட்டி தோடணி மகரப்பீலி
குடமுலை ஆம்பற்கோடு குளிர்நகைத் தரளமாலை.....
மான்விழி சொருகு கண்ணாள் மையலால் வாடுகின்றாள்
வான்கதி பரமநாதன் வடிவினின் மயக்கஞ் செய்தார்.....
செகதலமதன வாழ்வு திருமணக் கலவியாகும்.
அகமகிழமுதவின்ப மறைந்திட வரைந்தவன்றான்.....
தானவன் பினைத்த மன்றற்றவறுதற் பெரியபாவம்
போனவன் திரும்பி மீள்வான் பொற்கொடிமறந்து செல்வாய்....
செல்வமேதளையுமில்வூர்ச் செழுமனை வளமை தங்கும்
நல்லவர் கதித்துப் போற்ற நாரியேநடந்திடுவீர்.....
நல்லறம் மனையறந்தான் நாயகன் தேர்ந்த தெய்வம்
சொல்லுரை செல்லுஞ் சொல்லாம் சூதினை யுணரமாட்டாள்...
மாற்றலர்வதனம் நோக்காள் மாண்புயர் ஒழுக்கமிக்காள்
போற்றுவர் வேற்று மக்கள் புண்ணிய நிறைவின் கற்பாம்.....
கற்பினுக் கணிகலமாய்க் காசினி வாழ்க்கை காண்பீர்
பொற்பினுக்கிலக்கணமாய்ப் பொன்மனை கொழிக்கவாழ்வீர்
தந்.....

கழிநெழல்

வானவ ரிறைவர் வழுத்திய வாய்மை
மகத்துவ சத்திய ஆஞ்ஞை
வனமுறு சுகந்த மலர்ப் பொழி லேதன்
வனிதையர்க் குரைமொழி யுணர்ந்து
மானவ னெகிப்து மன்னவ னிருந்து

மகிழ்வே நாளையுன் விருந்து
 மானமுங்குலமும் வண்மையுமறிவும்
 மனத்திடை இருத்தியே நடவும்
 பூனதப் பொருட்பொன் நிதிபல யாவும்
 புனைகலை சரிகையு மிங்கே
 புகழுறு கற்பு மகளிரின் பொற்பு
 புனிதமும் நிலைத்திடும் நட்பாம்
 ஏனமே நரகிற் புதைத்திடு மெழிலே
 இறந்தபின் னழிந்துயித்திடுமே
 இகபர சுகமே இல்லற தரும
 மினியவை ஒழுகுவீரம்மே

**காதலியும் கூசைவளனும் எதுகைச் சிந்து
 தந்தன்னா....**

காதலி

கந்த நறுமலர் சிந்து மதுத்துளி கண்ணொளிர் மன்மதனே - தெய்வக்
 காந்த அரம் பையர் நேர்ந்த வடி வினைச் சேர்ந்த எழிலதனைப் - பெற்ற
 சிந்தாமணி நிகர் விந்தை யுறுதருச் சீர்வளர் கற்பகமே காம - தேனுவே
 இங்குமை யானும் விரும்பினேன் செப்புவீர் நல்லமொழி சீராக

தந்.....

கூசைவளன்

இல்லற மானதில் நல்லற மென்றனர் முன்னவர் சொன்மொழியில் உந்தன்
 இன்பக் கரந்தனை யன்புத் தளையிணைத் தேடவின் மாங்கலியந் தொட்டு
 நல்ல முறைப்படி புலக் வரிந்தவன், சொல்லிணை மீறினாக்காற்றாய -
 நாதன் முனிந்திட லாதன் புரிபவ ஆக்கினைத்தீயிடம் நீ..... போவாய்.....

தந்.....

காதலி

போக்கியிருட்டலந் தாக்கி வதைத்திடற் புக்குதற் பொய்யாமே ஆதி
 பூங்காவனத்திடை மாங்காயளித்தல கைபுரி மாயமறி இந்த
 ஆக்கையுறவினைச் சேக்கை தழுவிட ஊக்கமே கொண்டருளும் -
 மண்ணில் அன்பு மனமிணைந்தின்ப சுகம்பெற வாருந் காலமாமே கேளாய்..

தந்....

கூசைவளன்

கேட்டுக்கிழுத்திட வீட்டுக்கழைத்திடும் புத்திபார் பத்தினியே ஊரில்
கெட்ட பெயரினை விட்டு நடந்திட சித்தமே கூர்ந்தருளும் ஆம்பற்
கோட்டுப்பறம்பினைக் காட்டும் பரத்தையர் கோமள கோசிகத்தை
வீசிக் குத்து மதர் விழி யெத்து நடந்திடக் காணுதல் மானமல்ல அன்னாய்....

தந்.....

காதலி

அற்ற நறும்புனலுற்ற குளத்திடைப் புள்ளினந்தேடாதே வாலை
ஆண்மைப்பருவமே கேண்மைக் குறிப்பிடம் மீளுதலுண்டோ காண் நன்றாய்
முற்று நறுங்கனி யுற்று வருடுத லுண்சுவை யாகிடுமோ இன்ப முத்தஞ்
சொரிந்திதழ் மெத்தக் கலந்திடல்வேண்டியே வந்து நின்றேன் இப்போ....

தந்.....

கூசைவளன்

இன்னில மீதுநீ ருன்னிய சொன்மொழி கேட்டவரஞ் சிடுவார் கத்தன்
ஈன மனிதரை வான கதியினைப் பெற்றிடச் செய்தபயன் காவிற
தன்னந்தனிமையாய் முன்னமிருந்தவன் தன்றுணை யேவைதனைப் பாசந்
தாக்கி யிணைத்ததை நீக்கிப் பிரிந்திடச் சத்திய வேதமிசை யாதே.....

தந்.....

காதலி

இட்ட மணவினை தொட்ட கரமினை வாக்கினையாடவர்கள் மீறி
இக்கு வரிவினை தொக்கு கழனி நேர் பொன்மகள் நன்மகளாஞ் சேர்ந்து
கட்டியணைத்திடு திட்டிப் புயத்தினைப் போரிடும் நெஞ்சுகல மார்பு -
காணும் வனிதையர் பேணுந் தொகையினை எண்ணிடப் போதியதோ சொல்லாய்...

தந்....

கூசைவளன்

சொல்லும் வழுவிடாக் கல்லுங் கணவனா மென்றுமே போற்றுகின்ற
கற்புச் சொர்ண மடவிள வர்ணகுலநலச் சுந்தர மாதரசி ஆசை
நல்ல மனிதரைத்தொல்லை புரிந்திடுந் தனமையை நீயறிந்தாற் காமம்
நத்தி யலைந்திடப் புத்தி யிடந்தர வேமறுத்தின் புறுவாய் மெய்யாய்....

தந்....

காதலி

மெய்யா யெனதுடல் நெய்யாயுருகியே காதலால் வாடுதையா சொல்லும்
மிக்க உரைபல சொக்க விழைவுக ளூட்டிது பாசமதை நெஞ்சில்
எய்த மலர்க்கிணையுள்ள முறையும் தேந்தலே ஏற்றிடுகிற்
புல்கி இன்ப மிகுவரு மன்பு கலந்த முதுண்டகம் பூரிப்போம் தானே....
தந்.....

கூசைவளன் இன்னிசை

தாதுமலர்ந் தேன் கமழுந் தையவரே கேளுமன்பாய்.
மாது சுக போகவழி மையற்றனைத் தானணையச்
சாதூரிய மாகவிப்போ தங்கமனைக் கெழுந்தருளும்
தீதுமனப் போக்கின்றிச் செல்வமுடன் வாழ்ந்திருப்பீர்

கூசைவளன் மனையோகும் சிந்து : தானாதனா தந்தே னானா...

ஆதனளித்த ருட்டாரும் - எந்தன்

ஆன்மாவைக் காத்திரட் சித்தருள் கூரும்

வேத அறமருள் சேரும் - அன்பு

விஞ்சவே நெஞ்சுகத் துற்றவன் பாரும்.... தானா....

பாவ வினையற நீக்கும் - என்னைப்

பாக்கிய யோக்கிய நன்னெறி யாக்கும்

தேவ அருளெமை நோக்கும் - இறைவன்

சித்த மிகுத்தருட் சத்திய வாக்கும்.... தானா.....

வாசமலர் பதம் போற்றித் - தூய

வல்லவன் கட்டளை யுள்ளத்தி லேற்றி

நேச மனத்திடை யாற்றி - வண்ண

நேரிளை வாக்கினைச் சிந்தித்துத் தேற்றி..... தானா.....

தேற்று மிறைவனார் காவல் - எந்தன்

தேன்சுவைப் பாவினை யேற்றிடு மாவல்

ஊற்று நறும்புனற் கூவல் - நாட்டில்

உற்றநெல் வெற்றிலை பெற்றுவயர் மேவல்.... தானா.....

மேகம் மதிதிறி பெய்தல் - நல்ல

மேன்மைகள் வத்திக்கும் மாமனை நெய்தல்

ஆகம் மகிழ்ந்தருள் செய்தல் - பொன்னின்

ஆக்கமாய் மங்கலக் கைப்பொருளெய்தல்..... தானா....

காதலி இன்னிசை

ஏற்றருளு மிளந்தாரி இணக்கமுறு வாலனவன்

தோற்றமிகு முருகிலகுத் தோளணைய எண்ணுமன

மாற்றலுட னுறுதியதாய் அழகொழுக வண்ணமதாய்ப்

பாற்றனமே குழைந்திடவே பக்குவமாய் வந்தருள்வேன்

பேய்வரவு தோற்றம்

பூதலமே நாடுகின்ற பூங்குழலே தேன்மொழியே

வேதனைகள் கொள்ளாதே வேல்விழியும் மாரழகும்

மாதருக்கு வாய்த்திருக்க மன்மதனே பின்னடைவான்

ஆதரவு நாம்தருவோம் ஆயினையே அஞ்சாதே.

2ம் பேய்

அஞ்சாதே தோகையரே ஆடவரிற் குசையைப் போல்

நெஞ்சணைந்து சேர்ந்திடவே நீணுலகிற் காணரிது

கொஞ்சமொழி பேசுகின்ற கும்பதன மாதரசி

மிஞ்சுதற்கு விடாதேயும் மேதினியோர் சிரித்திடுவார்

முதற் பேய்

சித்திரத்திற் தீட்டிவைத்த செங்கமலப் பூ முகமுங்

குத்துருவிக் காமமுறுங் கூர்விழியுங் கொங்கைகளும்

முத்துநகைப் புன்னகையும் மோகனஞ்சேர் மேனியதும்

இத்தரையிற் பெற்றிருக்க ஏன்துயரங் கொள்ளுகிறீர்

2ம் பேய்

கோலமுறு பட்டாடை குலுக்குநடை யோரவிழி

வாலர்களை நேரிழுக்கும் வண்ணமதன் கண்ணியதே

காலத்தை வீணாக்கிக் கட்டிளமை கெட்டுவிடா

சாலப் பொருத்தமது தருணத்தை விடாதேயும்

சிந்து : தனத்தானா தனத்தானினா....

1ம் பேய்

நினைத்ததை முடித்திடவே நினைவிலுன்னி
நிறுத்தியே கொம்பனார் புரிந்த காமம்
அனைத்தையும் படைத்தவர்தான் அருளு மாணை
அதன் பொழிற் கனியுண விருப்புற்றாளே..... தன.....

2ம் பேய்

விரும்பிய பருவமுள்ள அவனை விட்டால்
விரகமோ தணியுமா எரியு மன்றோ
கருதிய குறிதனையே தவறா நீரும்
கணமெனும் பொழுதினின் முடியு மிப்போ..... தன.....

1ம் பேய்

இது கணம் விடுவதினா லுலகின் மாதர்
எளியவ ரென்றும்மை இகழ்ச்சி செய்வார்
குதுகலப் பிறியமதாய் மனதை மாற்றிக்
குளிர்நகை முறுவலை வருவிப் பீரே..... தன.....

2ம் பேய்

வரியளி மருமலர்ப்பூ நிறைந்த வண்ண
வடியுறு கச்சணி திதலை மின்னே
சரியரு கழுகுகலைக் கலிங்கத் தொங்கற்
தரித்தசைந் தன்னமே நடையிடுமே..... தன.....

1ம் பேய்

நடையிடுமிடைதுவளக் குலுக்குந் தோளும்
நளினமாய் நயனமுங் குறுக நோக்கி
கடைவிழி எறிகவரக் கறணம் போட்டுக்
கருதியே அனைந்திட நெருங்குவானே..... தன.....

2ம் பேய்

நெருங்கவே யுணர்ந்திடுவான் விரைவி லெட்டி
நின்றிட மனமது துடித்திடுவான்
மருங்கணி கனகமுலை அணங்கே நீரும்
மனமதை அலட்டியே அயரா தேயும்....

தன....

1ம் பேய்

அழகினுக் கிணையதாகப் பொருந்தும் வாலன்
அவன்றனை விடுவது முறமை யாமோ
பழகிய கலவியிலும் பருவத் தேனைப்
பருகிட லினிதென அறியும் மின்னே....

தன....

2ம் பேய்

அரிவையர் மனதுவைத்துத் தவறியதோ
அசைவிலாப் பொருளது மசையு மன்றோ
தெரிவையர் நகைத்திடநீர் நடவாதேயும்
திடமுட னிணக்கவே துணிசு வீரே.....

தன....

1ம் பேய்

துணிவுறு மனமிருந்தா லுலகந் தன்னைத்
தொடர்ந்தடி பணிந்திடப் புரிகு வோமே
அணிவுறு மதனவள னடையா தின்று
அரண்மனை புகுதலு மழகுதானோ.....

தன....

2ம் பேய்

அடலுறு கணவனாரே அகன்று வேற்று
அரண்மனை மகிழ்ந்தினி திருப்ப தாலே
உடலுணர் சுரதவின்பஞ் சுகித்து நீரும்
உலகினிற் பிறியமாய் நடவும் மாதே....

தன....

காதலி இன்னிசை

நடந்தருளும் சூசைவளன் நாட்டமது மேட்டிமையாய்
இடம்பெறவே சூட்சமதா லெழிலழகு திரளுமுலை
மடந்தையெனை மாரணைத்து மதனமுத்தஞ் சொரிந்து புல்கிக்
கடந்திடுமுன் விடுவேனோ காரியத்தை முன்னறிந்தால்

1ம் பேய்

ஆந்தரங்க மாகவிப்போ ஆறிந்தருளுங் காதலியே
சாந்தமுறு பிள்ளையைப் போற் றான் நடந்த சூசைதனைக்
காந்தமிரும் பிழுப்பது போற் கண்வீச்சிற் சிக்கவையும்
பூந்தளிர்நின் மேனியர்கள் போற்றுவர்களுந்தனையே

2ம் பேய்

உள்ளிழுக்குங் கண்ணொளியும் உடைதெரிந்த முலைவனப்பும்
கள்ளிருக்கும் மலர்க் கூந்தற் காமமதை யூட்டாதோ
அள்ளிவரும் வசந்தமண மாடவனை யாட்டுவிக்கும்.
வெள்ளரசுத் தளிருடையாய் விடாதேயுஞ் சூசைதனை

காதலி

சூசைவளன் மோகனமே துள்ளுமுளத் தெந்தனக்கே
ஆசைவளம் பூரணமாய் ஆங்குறைய வைத்ததோழா.
வேசையெனத் தூற்றாதே வீழ் நரகிற் புக்கிடினும்
பூசையுளப் பூமானைப் பூவுலகில் நான் மறவேன்

1ம் பேய்

நாட்டமுறு பெண்மயிலே நாடிவந்த காரியத்தை
ஓட்டமுறச் செய்திடுவா யுற்றபய னின்றியென
வாட்டமுறு நெஞ்சகத்தை வாழ்வளித்த நல்லபிள்ளை
தேட்டமதைத் தந்திடுவோந் தேனுலகின் மோகினியே

2ம் பேய்

மோகனஞ்சேர் கொங்கைதனை மோதிதமாய் நீரணைய
வாகனென்ற சூசைவளன் வாய்த்த நல்ல போகவின்பம்
ஆகமங்கள் கூறுவதை ஆசரிக்கக் காலமுண்டு
ஏகமனப் பூர்வமதாய் ஏகிடுவீர் ஏந்திளையே

காதலி இன்னிசை

ஏந்திளையென் சொற்கமைந்த ஏளையவன் மீறுவனோ
காந்தியொளிர் கூறை நிமிர் கனகதனங் கண்ணுறவே
சாந்திமனச் சூசைவளன் தாவு குரங்குள்ளமதாற்
தீந்தமிழாங் காவியத்தின் தேறலுறச் செய்வேனே

1ம் பேய்

செய்யதிரு சுந்தரியே சேணுலகில் மறப்பதில்லை
தொய்யலிடை பெண்ணணங்குட் சோதரியேயுந்தனைப் போல்
வையகத்திற் காமவல்லி வாகனையாளில்லை யன்றோ
ஐயமற நடந்தருளும் ஆரணங்கு மாங்குயிலே

2ம் பேய்

மாங்குயிலே தேனாரே மங்கையரிற் செங்கரும்பே
பூங்குழலே நாம்மற வோம்பூவுலகில் நன்மையெல்லாம்
ஆங்குறையச் செய்தும்மை ஆதரித்து வாழவைப்போம்
பாங்குடனே வாகர்களைப் பார்த்திடவே ஏகுவமே

காதலி மனைபோதல்

காதல்

ஏதனுண்ட போகவின்ப ஈடிணையில் லாதகனி
ஆதரையில் நேசபவ மாதிவினை யன்றமுதம்
கண்கவரும் பொன்னழகும் கட்டிளமைக் காளைவளன்
பெண்ணணங்கின் காமவின்பம் பெற்றிடாத பாதகனாம்.
மெய்யழகுந்தே சொளிரும் வெண்ணகையும் கண்ணொளியும்
மையலுற உள்ளுணர்த்தி வாட்டுகுதே பூங்குழலைப்
பேரழகு சோருகின்ற பீடுபெறு வாலனவன்
மாரழகு காணரிதோ மான்விழியாட் பார்வையிலே
கிட்டியதையெட்ட விட்டுக் கெஞ்சுவது போன்றதுவே
பட்டுடலான் போகுமியல் பையறிந்தே நாணுகிறேன்
சூட்சமதாய்ச் செல்லுமுன்னே சூட்சியதாய்க் காரியத்தை
ஆட்சிகொள்ளத் தான்வளைந்தே அட்டபோகம் பெற்றிருப்பேன்
வேல்விழியும் மாரழகும் வேனிலானின் ஆயுதமும்
பால்மொழியுங் கண்டுணர்ந்து பாரறியப் புகுவனே

2ம் வளனார் சூசை வரவு தோற்றம்

பூவுலாவிய பொன் பொருட் சொன்மணி
பொலிந்திடு மெகிப்து நகர்தன்னிலே
காவுலாவிய காவலுற்றோங்கிடு
கப்பித்தான் வளமா மனைத்தன்னகம்
தேவுலாவிய நற்பணி செய்திடத்
திருவளங் கதித் தோங்கு சூசைவளன்
நாவுலாவிய பாவுறு மேடையில்
நலமது புகழுற்றிட எய்தினார்

சிந்து:-

மருமலரமுகணி நிறைகம மெகிப்து நன்னாட்டில் நானே இன்று
மருவலர் தொழுதிடுதளபதி வளமனை செல்லுவேனே.....

கருதரு மருளுறு செயமகள் பொலிவுறு கப்பித்தானே நாளைப்
பொருளுறு பரவனி னரண்மனை தனிலிருந் தித முறு

மனையகம் வருவது திடனே..... மரு...

திருவருளெறிகுடர் திரித்துவக் கடவுளை யுள்ளத் தேற்றிப் புகழ்
குருதுணை தவறிடா தனுசரித் துவந்திடச் செய்வேன் போற்றி
இருளுறை தருநிறை வளமுறை வனவதன் தேவனாற்றிச் சொன்ன
கருதிய மரபினி லுதித்திடு குருபரன் மேட்டி லேற்றிப் பலியின்
பொருளிட முறைநடந்தவ னருட் சுதனவன் புவிபுகழ் வளனென
மதிப்பவன் நானே.... மரு....

நவமணி யழுத்துபொன் முடிபுனை நரபதி பார்வோன் வாசம் விரும்பும்..
நகைமுக புயவலிதளபதியுளமுறை பாரிநேசம் பவவழிபுரிந்திட எனையவன்.
நினைந்தக் முன்னல் மோசம் - தானே - படிமிசை யழகொளிர் புணர்மது
நிரம்பிய வண்ணக் கேசம் மாது மனவிருள் விலகிட மறைவிதி யுறுதி
யால் மகிழ்ந்தவளிறையருள் நிறைந்துரை பகர.... மரு....

பனிமலர் குருவடி யிணைதொழு இதயமே அன்பு கூரும்
எந்தன் - பணிவிடை முறைதனைச் செபமணி யிணையதா
யொப்பச் சேரும் - கனிமரி குமரனை மனதிடை
யனுதினம் போற்றி வாரும் - கற்புக் - கசுடற ஒழுகிய மனமது மகிழ்வுற
அமைதிபாரும் - என்றுங் - கணமெனு மொருநொடி யுளமது பவவழி
தவறிட இடமது விலகியே போவேன்..... மரு.....

பொருகயலிணைவிழி மதபிடி யனையவர் கண்ணினோட்டம் -
மின்னற - பொறிபடுகருகிடு தருவென அகமது தாக்கும் வாட்டம் -
வெருவலர் செடிபுக வடல்புரி வலியவர் வீர நோட்டம் - குறுகி -
மருகம மூலரணி குழன் மிசை பரிவதாய்ச் செல்லும் நீட்டம் - தூய -
ஒருமனத் துணி வினர் வழவிடா தருளுறப் பெருகுவர்
திருமறை வரப்பிரசாதம்.... மரு.....

கூசைவளன் :- காதல்

சாந்தமே தேவசுடர் சர்வலங் கா ரரூபா

மாந்தையிற் கோவில் கொண்ட மாதரசி புத்திரனே
காந்தமணி வேந்தனே காத்தருளுந் தாசனெனைச்

சாந்தையிலே மோகபவஞ் சற்றுமணு காமற்றான்
தானவனே ஞானதிறி தத்துவத்தின் மெய்ப் பொருளே
வானவொளி யோடுலகு வண்ணநிற்ப் பூவகைகள்
கானகத்து மாபறவை கத்துகடல் மீனினங்கள்

தானதனை யுண்டாக்கித் தற்காக்குங் காவலனே
காவலனே போதகனே காணரிய தூயவனே

நாவதனால் நானிலத்துன் நாமமதை வாழ்த்திடவே
பாவகையால் நான்புனைந்தேன் பாரதனின் மோகபவ

மாவலையில் நின்றென்னை மாண்புடனே காத்தருள்வீர்
கார்குயினைக் கண்டமயிற் கட்டோகை யாடலொப்ப

மார்குவிந்த மாதரசி மாயவலைப் பாவவழிச்
சீர்குமர நெந்தனையே சிந்தனையி லெண்ணாது
ஏர்குலவுந் தேவபரா எப்பொழுதும் நீர்துணையே

2ம் காதலி இரண்டாம் வரவு கவி

பொன்னிறமாஞ் சரிகை பட்டுக் கலிங்கத் தொங்கந்

புடைத்தெழுந்த நிமிர்கொங்கைக் கவசம் பூண்டு

மின்குமொளிர் நுதற்றிலகம் விளங்குமைக்கண்

விம்பவிதட்டளவு நகைச் சிவந்த கன்னம்

இன்மலராய்ப் பொலியப்பட் டாடை தாங்கி

இன்பநறுந் துயர்சேமச் சுகமே காண

இன்னரிச்சிலம்பு செம்பொற் சதங்கை யார்ப்ப

இதமருளுஞ் சபைதனிலே தோற்றினாளே

சிந்து: நன்னநன்ன..... (கல்யாணி)

தங்கநிறத் திங்கண்முகப் பொற்பு தாங்கு சமை

யோங்கு நகை - செங்கமல அங்கவுட லின்பச்

செங்கரும்பினிங்கிதமே - கொங்கலர்ப்பும் மைங்குழலாள்

பொன்னின் கும்பதன விம்பவிதழ் - தங்குபுகழ்

துங்கவிறற் குரன் தங்கமனை நங்கையிவள்.....

நன்.....

நன்னயஞ்சேர் மன்னன்மனை சென்ற நாதனெந்தன்
காதலனே - பொன்னமுகு மின்னுமொளிர் சேர்ந்த பூங்
குயிலாள் தேங்கனியாள் - மன்மதனினின்மலர்கள் தைத்து
மங்கையுள்ளம் பொங்குதுவே - அன்ன
நடை சின்னவிடை இவள் அன்றலர்ந்த பொன்மலரான்.....

நன்.....

பொங்குமனப் பைங்கிளியான் மையல் பூந்தளிரின் மாந்
துளிரான் - அங்கமதைச் செங்குரத்தாற் றாவி அன்
பொழுக இன்புறவே - செங்கனிவாய் தங்குமுத்தம் நல்
கித் தெள்ளமுத முள்ள மகிழ்ந் - திங்கிதமாய்ப் பொங்
கமெய்த நானும் - இங் கிருந்து பங்கடைவேன்.....

நன்.....

பண்ணமுத வண்ணமொழி கேட்டுப் பாவியவன் தாவிமனம்
கண்ணெழுது பெண்ணுணர்வுக் காமங் கண்டயர்ந்து
வண்டனைவான் - உண்டசுவை கொண்ட பின்பு
வாலன் ஒண்டொடியை மண்டடர்ந்து - தொண்டு
செய்த பண்டுநிலை மாறித் துங்கவர்கள் சங்கையாவன்.....

நன்.....

சங்குவளைச் செங்குரத்தாற் புல்கித் தங்குதொடை
பங்கணையக் - கொங்கலர்பூங் கொங்கை மேவி இன்பக்
கொவ்வையிதட் செவ்வி முத்தம் - பிங்கலத்தின் அங்க
வெழிற் பொங்கப் பிஞ்சுமனங் கெஞ்சிடவே -
இங்கவனை மங்கையிவள் சேர எட்டி நடந்திட்டமாவேன்.....

நன்.....

(காதலி, தன் கூற்றினைக் கேட்டு நின்ற குசைவனன் மீது காதலிக்கிறான்)

காதலி கவி

பாலகனாயென்மனையிற் பழகி நீரும்
பருவமுறு வாலிபனாய் வளர்ந்து வந்து
சாலவெழில் செளந்தரிய இளமை மேவிச்
சறுவரையுங் கவருகின்ற வடிவமாகிக்
கோலவனப் பிளங் குமர முருக நெஞ்சு
கொள்கைதனை மாற்றியெனை மையலாக்கித்
தாலமதில் வாடுகின்ற மங்கைமீது
சற்றிரங்கிச் சல்லாபித்திருக்க வாரீர்...

கூசைவளன் கழிநெழல்

சிறியவன் வளர்ந்து பெரியவனாகிச்
செகத்தினிற் சிறப்புறு பருவஞ்
சீருடன் காத்து நேருடன் போற்றுஞ்
சீரிய புத்திபார் மனையில்
நெறிமுறை தவறா தொழுகிய கற்பின்
நேரிளை மயிலிய லணங்கே
நித்திய கத்தன் முத்தியை வெறுத்து
நீசராய்க் கிரிகையிற் கேடாய்
வெறிமத சுகமே பிரிதலின் நிலையால்
விருப்புற மருட்டிட மயங்கி
விரும்பிய கணவன் நிரம்பிய போகம்
விழைவு கொள் கனவினை நினைந்தோ
அறிவிலி அடங்கா மதமது கொண்டோ
அடிமைதன் கலவியை வேண்டி
அடைந்திடத் துணிந்து வந்ததை மறந்து
அகலுவா யிக்கணந் தானே

கூசை நடை அகவல்

தானவன் சுயம்பாய்த் தத்துவப் பொருளாய்
ஆனதற் கெல்லாம் ஆதிபு மநாதியாய்
வானவரிறைவன் வழுத்திய வார்த்தை
பானது முதலாய்ப் படைத்தெமைப் புரக்கும்
புரந்தருள் பரமன் பூலோக மலர்வனம்
நரரத னேவை நாப்பண் கனிமரம்
நரகுலகலகை நயந்தளிபவத்தால்
வரப்பிர சாதம் வழுகிய தன்றோ
அலகை கலந்த அடர்புணர் கலவி
தலமதி லுற்றபெண் தையலா னேவை
மலமுறு பவமது மனத்தரு ளகற்ற
மலர்வனத் துறவு மாலுற்ற விரகமோ
விரகமாந் தாகம் விழைந்தவந் நாளது
கரமிணை கலப்பு கத்தரின் பிணைப்பு
உரமுறு நோயை உதறியே வீசும்
வரமருட் பரமன் மகிமையுண்டாமே

காதலி கவி

உண்டளவே சொற்செவியிலுவகை மேவி
உளமகிழ்ந்து நெட்டுயிர்த்து விரக நோயாற்
கண்மலரின் நறுந்தேனை மாந்துந் தும்பி
கருத்தழிந்து வெறிகொண்டு மயக்க மாகித்
தண்மலரை வெண்வளையாயூதுமாப் போற்
தளிருடலுன் நறுமழகு போதை யாக்கிப்
பெண்ணணங்கின் காமமதை விருத்தி கொள்ளப்
பேசிடுவீர் திறந் தொருபேச் சுரைக்கா யோநீர்

கூசைவளன் கவி

சுத்தபரன் மனச்சான்று கெட்டதாலோ
சூதலகை கெடுபுத்தி கேட்ட தாலோ
தத்துவத்தான் வேற்றூரி லிருந்த தாலோ
தனிப்புனலின் நீராட்டு வருவ தாலோ
உத்தியோக மமதைகொண்ட கெறுவத் தாலோ
உனதடிமை யென்றுமதி யுறுத்த தாலோ
உத்தமியாய் நடந்தவுந்தன் வேஷ மின்றோ
உலகறியச் சிற்றின்பச் செருக்குற்றாயோ

காதலி கவி

செருத்தொழிலைக் கருதுபுத்தி பாரினில்லம்
சிறுக்கவைக்கும் மனைக்கிழத்தி தெரிவைவாக்கைக்
கருதிநடந்திணங்கிடுகி லுத்தி யோகங்
கனகமணி செல்வநிதி வளமை யோங்கப்
பருமரத்தைச் சார்ந்தபல்லி வாழ்தல் போன்று
பல்புகழு முனக் கருள்வேன் படியில்மாரா
தருணமதை வீணாக்கித் துயர்கொள்ளாது
தனமணைந்து மருவிடவே நெருங்குவேனே

காதலி நடை அகவல்

நெருங்கியிங் குந்தனை நீள்புயத்தணைத்து
மருங்குல் துவள மார்புறப் பொருதிக்
கருத்தினை முடிக்கக் கணமினி தவறா
திருநிலம் மகிழ இணங்குவாய்தானே
இயன்மயிற்றோகை இணக்கமாய்க் கேட்டாந்
தயவது கொள்ளாத் தன்மையாய் நீயும்
முயங்கவே மறுத்து மொழிபல பேசும்
பயந்தனை யொழித்துப் பஞ்சனை வாரும்.
வாகனே கொஞ்சி வளரிளம் பறம்பினை
ஆகமே பொருதி அணையினுட் புல்லி
மோகமே கொண்டு முயன்மனப் புணரும்
தாகமே தணியத் தயவுநீர் கொள்வீர்

(காதலி அணையப் போகும் போது சூசைவனன் தப்பி ஓடுகிறான். அவனைப் பற்றுகையில்
மேலங்கி கையிற் சிக்க அதனை வைத்து சின வெறி கொண்டு திட்டந் தீட்டச் சிந்திக்கிறாள்.)

காதலி கவி

கொஞ்சும் மொழி அஞ்சுகமே இலவுகாத்துக்
கோதிருக்கப் பறந்தபஞ்சத் தன்மை போன்று
கெஞ்சுமொழி விஞ்சியவன் தவறிவிட்டான்
கேவலமா யெண்ணியன்றோ ஓடி விட்டான்.
கிஞ்சுகமாம் மேற் கலிங்கங் கிடைத்ததாலே
கெறுவடக்கி உடலொடுக்கி வருத்தி நைய
நெஞ்சமுத்துங் கொடியவுரை கேட்க இப்போ
நெருங்கி யெந்தன் காதலனுக் கியம்புவேனே

"KALAA POOSHANAM"
K. S. SIVASUBRAMANIAM
RETIRED T. C. S. PRINCIPAL
ADIPARTHI ROAD
KOKUVIL WEST

இரண்டாங் கம்பித்தானும் மூன்றாங் காதலியும்

வரவு கவி

பொன்மலரின் நறுந்துகளை வசந்தத் தென்றற்
 புதுமணமா யள்ளியெங்கும் பரவ வீசும்
 மன்மதனை நினைந்த நறுங் காமத் துன்ப
 மதனவல்லி காதலியாள் கணவன் சூரன்
 தன்மனைக்கே எழுந்தருளத் தருணம் பார்த்துத்
 தாட்சணிய மில்லாது புறணி கூறப்
 புன்முறுவல் வதனமதைக் கவலை காட்டிப்
 புத்திபாருடனினைந்து சபைவந் தாரே

கம்பித்தான் சிந்து : தந்.....

கஞ்சமுகை விஞ்சுதன மங்கை - நகர்க்
 காவலன் பார் வோனளித்தான் கூறிது சங்கை
 மஞ்சுதவள் நாடெகிப்தின் கங்கை - வளம்
 மண்டிநிறை வாரிபொலி செங்கமல நங்கை..... தந்.....
 நத்துக்கடல் முத்துவிளை நாடு - அடர்
 நானமறி சோலைசெறி காவனப்பூங் காடு
 மெத்து நிதி பொற்கதிர்நெற் குடு - இந்த
 மேன்மையுறு மாநகரில் ஆடெருமை மாடு..... தந்.....
 மாண்புநகை பூண்டவெந்தன் பாரி - அன்பு
 மங்கையுனைச் செங்கரத்தால் சேர்த்தணைக்கவாரி
 வாண்முகத்திற் சோகமென்ன நாரி - உன்னை
 ✓ மாணபங்குஞ் செய்ததுண்டோ வாலரிளந்தாரி..... தந்.....
 இன்னிலத்தில் மேன்மைகொள்ள வந்து - இங்கு
 என்று மொளிர் தங்கமனை துங்கநிறை தந்து
 வன்னமுகப் புன்முறுவற் சிந்து - உந்தன்
 வந்துயரை இந்தரையிற் சொல்வதன மிந்து.... தந்.....
 சொல்லரிய செங்கரும்பின் சாறு - ஒப்பச்
 சுந்தரஞ்சேர் காதலியே வந்தவகை கூறு
 எல்லையிலே அல்லலறு மாறு - இந்த
 ஈனர்களை மானமறச் செய்குவனே வேறு..... தந்.....

காதலி இன்னிசை

செய்யதிரு வீரமகள் சேர்ந்துறையுங் காதலனே
வையகத்தில் நம்மனையில் வாழ்ந்திருக்கும் சூசைவளன்
மையல்கொண்டெந்தனையே வந்தனைய வம்புரைகள்
ஐயமின்றிப்பேசியவ னாகடியம் பண்ணினனே

சிந்து

எந்தன் மனதுகந்த இன்ப ஏந்தலனே
சொந்தக் காந்தனேகேள்
கந்தங் கமழ் தெரியல் புனை காவலனின்
தங்க மாமனையில்
நிந்தம் மகிழ்ந்திருக்கச் செல்வ நேரரசு
சூழ்ந்த பேரரசு
அந்த முகனையிலா பரன் அன்றருளி
இன்று மென்றுமுள்ளான்.....
உண்மை மறைதுலங்கக் கல்வி ஓங்கி
யுத்தி யோகந் தாங்குமில்வூர்
தண்மை மனந்துளிர்க்க எங்கும்
சாந்திநிலை மக்கள் மீந்திருக்க
வண்மைக் கொடைவிளங்க நல்ல
வாரிவிளை நித்தம் மாரிபொழி
திண்மைப் புயவலிசேர் உந்தன்
தேவிதனை நாடித் தாவினனே.....
தாக்கும் விரகபசி மனந்
தாவவுடற் பாவ ஆவலுற்றான்
நோக்குங் கடைவிழியி லின்ப
நோயணுகித் துன்பக் காமமுற்றான்
பூக்கும் பருவமெழு கும்பப்
பூதனத்தைக் கண்டு வேதனையாற்
காக்கும் நிறைதவறி உளக்
கட்டிழந்தான் தன்மைகிட்டி நின்றான்.....
கிட்ட அரவணைத்து வன்னக்
கிஞ்சுகமே புல்கிக் கொஞ்செனவே

துட்டத் தனமுடையான் சொன்ன
 துன்பவடுவைநானென் சொல்லுவேன்
 எட்ட நடந்தவென்னை அண்டி
 என்றுமில்லாதுபின் சென்றடுத்து
 வட்ட இணையரும்பு தொட்டு
 வாருமென்றான் நெஞ்சந் தாருமென்றான்.....
 தாங்கிப்பிடித்திறுக்கக் கரந்
 தட்டி யுதைந் தெட்ட விட்டகன்றேன்
 ஓங்கியுயர்ந்த பட்டுக்கலை
 ஒன்று விட்டான் நீரும் நன்றுபாரும்
 வாங்கி வளர்த்த பயன் வளன்
 மானபங்கஞ் செய்ய மோனமென்ன
 தேங்கி வளர்திருப்பொன் பொம்மற்
 தேட்டமுயர் இவ்வூர் நாட்டுயர்வாம்...

கம்பித்தான் மட்டுவிருத்தம்

நன்மைவிளங்கும் தற்பரன் நாட்டம் நிறைகருணை
 தன்மை துலங்கும் நானிலந் தங்குந் தளபதியென்
 வன்மைக் குணமின்றிப்பலர் வாழ்த்த நலமோங்கப்
 பொன்மைக் குழல்மா மங்கையைப் புல்கத்துணிவுண்டோ
 உண்டோ மடையன் இப்புவி உள்ளம் நினைவளவன்
 பண்டோ விலையாய் வாங்கிய பண்பின் குணசீலன்
 வண்டோ மலரை மாந்திடும் வாழ்க்கை நெறிகண்டோ
 தொண்டோ மறந்து நற்றுயர் தொட்டு நவின்றானோ.

கம்பித்தான் வண்ணம்

தனன தந்தன தானா....

சலச பொன்மக ளாரும் கலைமிகுந்தருட் கூரும்
 தனமுடன்பொருள் நீடும் தகமை கொண்டதினாலே
 சவிகொண்டு சறுவமும் நிறை கொண்டு - மிகுபடை
 யணிகொண்டு - மருவலர் பணிகொண்டு - பெருள் செறி
 வலிமையுறு நிதி பொலிய வரிகுவி

வரிசை நவமணி துரித படையணி
 வளமை நனிதிறை களப விரைகமழ்
 வயிர புரவலர் வருடி அடிதொழு -
 சங்க நித்தில மோங்குந் துங்க பொன்முடி தாங்குஞ்
 சங்கை பெற்றவென் வேந்தனிங் கெழிற்களி கூர்ந்தே சமமுற்று
 சமரிடை பரிவுற்று - சயினியம் பயமற்று
 செயமுறத் தெளிவுற்றுச் - சதமலர் -
 வடிவ அணிநிறை பொருது மிகலொலி
 வளைய மருவிடக் கருது செருநர்கள்
 வனச குவிமுக பிறகு முதுகிட
 வறிய புலிவலை புகுத லனையது
 காம முற்றிடுகூசை காணச் செல்குவன் ஆசை
 காசு வத்தக ரீயக் காதலுற்றனன் நேயங்
 கண்டே நான் பெற்றுவளர் பாலனாம்..... தன.....
 பசிய செந்தளிராடும் குவிய நெற்பொலி சாடும்
 பணில முத்தணி சூடும் பதவிபெற்றவன் நானே - பவிழ்சுற்று -
 பகைவர்கள் பணிவுற்றுக் - கசரதங் கெடியுற்றுப்
 பனிமலர் புயமுற்று - செயம் பெறு -
 பரிசு விருதுறத் துரித நடையுறு
 படிவ முடியணி சரிகை யொளிரிடு
 பரவு மணியுடை அரச தளபதி
 பகரு புகழுறு பெருமை நிலையுறும்
 மதுர செந்தமிழ்பாடும் புலமை தங்கிய நாடும்
 மகர முற்றவர்தோடும் மகிமையுற்றவென் வாழ்வும் வளம் பெற்று
 வனிதைகற் புறுபொற்பு - வளர்கன
 தனம்பெற்று - மறைநெறி யிலங்குற்றுத் - தளைவுறும் -
 தரணி வணிகரை மருவுவிலைபெறு
 தகமை மணிகொடு குமர வளவனைத்
 தயவு மனமுறை கிரக நிறைவுறத்
 தரும குணநில சகல அருளுதும்
 காதல் கொண்டவன் பேச்சும் காமர்பொன்னுடல் மூச்சும்
 மோதலெண்ணுதல் வாச்சும் மோகம் மேலிடக் காய்ச்சும் -

எண்ணாத பண்படையச் செய்குவேன்..... தன்....
 படியில் வத்தக னீயப் பருவ நற்சுதனாகப்
 பதியிலுற்றவன் வாழப் பலதும் நல்கினன் தானே
 அவனுண்டு - அனைவரும் பரிவுண்டு - அணியுடை நிறை
 வுண்டு - அருகணை துயில்கொண்டு - வளர்மதி -
 மருவு உடலணி அழகு பொலிவுறு
 மழலை மணிமொழி இனிய குரலிசை
 மலரை நிகரிடு வதன் சுடரெறி
 மதன் நினைவுள மனதி லுணரவோ
 இனிய புத்திரனாக எமது நற்குலமாக
 இதயங் கூர்ந்தருள்வாக உரிமைபெற்றுயர் வாலா -
 அறிந்தவுன் - நிலைதனை மறந்துபின் - அருளனை புரிந்துமுன்
 அகலிட முணர்ந்தபின் - சுகவெறி -
 கலவி மருவிட தருண கருசனை
 கலக மதியினை கடிது விலகிட
 கருது மனதினை கடவு அருளொலி
 கருணை அமலனை அயர முறையதோ
 அமல உற்பவத் தாயே அதிக அற்புதத்தாளே
 அடிமை செய்பவந் தாமே அறியத்துன்னுதலாமோ
 இன்றே தான் புக்கிருளிற் போகானோ..... தன்.....
 நறிய செந்தமிழ் தாவும் அறிய நாவலர் நாவும்
 நவிலு மெந்தனின் பாவும் நயம தாகிட நாளும்
 அருட்டங்கும்
 நறுமலர் மடுத்தங்கும் - வரிமணி பொலித்தங்கும்.
 திருமகள் நிலைதங்கும் - குருவருள் -
 பொலிய வளமுறு மலிய நவமணி
 பொழிய விளைவரி களிய ரடிபணி
 பொறுதி நிறைவுறு வறுமை யகலிடப்
 பொருந ரெமதுரை கருது தளபதி
 அடிமை கொண்டவன் நேசம் உரிமை பெற்றவன் பாசம்
 அறிய யென்மனைவாசம் விடுதி கொள்வது நேரோ....
 அதில் நின்று விலகிட உடன்சென்று - அவனுரை மதிப்பன்று -
 ஒருகணந்தரிப்பன்று -

அருளிறை - வசிய மதுமலரினிய வனமிடை
 வழுவு பவகனி தெரிவு பெறநிலை
 வருதி மலைமிசை சிலுவை தரிநிலை
 வரத குணநல சுருதி அமலனே
 புதிய கற்பனைத் தேவா மனித பொற்சிலை வாமா
 புதுமை செய்தருள் நாதா - புவியிலென்மன வேகம்
 பொங்காத சங்கை நிலை பேணவே..... தன.....

**மூன்றாங் சூசைவளனைக் காண மூன்றாங் கம்பித்தான் வருதல்
 மூன்றாம் கம்பித்தான் வரவு கவி**

திட்டமிட்டு நினைத்தபடி மனதி லுன்னித்
 தெளிந்தவுள்ளக் காதலனை வசியமாக்கிச்
 சட்டவட்ட மாகவப்போ தறைந்தாள் வார்த்தை
 சற்குணத்தி னிலக்கணத்தான் முழுதும் நம்பி
 அட்டதிசை குமிறியஞ்ச வாளு மேந்தி
 அவனிதனிற் சூசைதனைக் காண வென்று
 துட்டரையே வெற்றிகொண்ட திறற் கப்பித்தான்
 துடுக்குடனே சபையதனிற் றோற்றினானே

**சிந்து : (கம்பித்தான்)
 தனதன தத்தே தனத்தானா....**

சுடருடு சசிவின் வளி காருஞ்
 சுனைமுதற் சிலம்பு உயிர்யாவும்
 சுதனருட் குருபொற் நிருப்பாதஞ்
 துத்தியங் கொண்டேனே..... தன.....

கொடுவரியருட்டு மரியேறான்
 கொடிநக ரெகிப்தித் தரையாள்வோன்
 கொடியரை அடக்கு மதிதீரன்
 கொற்றம் மதித் தோனே..... தன.....

மருவலரஞ்சி நடவாரோ
மணிமுடி யரசர் மதியாரோ
திரையுல கெங்கும் புகழ்தீரன்
செய்ய கண்டற் றாரான் தன.....

கருதிய முரடர் தொழுகுரன்
கசரத படைகள் நிறைவாளன்
கனக பொன்னினையாளுறை யோகன்
கற்றவர் நன்னேசன்..... தன.....

உரவலி தங்குந்திசைகாணும்
உலகிய லறிவுத் திறம்பேணும்
உறுவரி நிகர்க்கு முருத்தோற்றம்
உத்யோகம் வந்தேற்றம்..... தன.....

வரகவி சமரன் மருமானாம்
வயித்தியம் புலமை நிலைதானாம்
வருகுரு குலநாட் டவன்பேரன்
வர்ணகுலச் சீரோன்.... தன.....

குலவழி யுயர்ந்த மரபானோன்
குணநெறி யொழுகும் நவமானோன்
குலமகள் கலந்த மணவாளன்
குற்றம் பொறுப்பேனோ.... தன.....

பொருளுறை எமது அடிமையோன்
பொதுமகளெனவே துணிந்தானோ
பொடிபொடி யெனவே ஆரியேனோ
பொங்கல் தணியேனோ..... தன.....

தருமமும் பொறுதி பொறுத்திடுமோ
தருணமும் மனதை மயக்கிடுமோ
தனிமையிலவனை யழைத்தே தான்
தக்க மொழி கேட்பேன்..... தன.....

கழிநெழல்

கார்கடல் மருவுங் காசினி புரக்குங்
கனகமா மணிபுனை மகுடங்
கருதிய யெகிப்தின் காவலன் பார்வோன்
கருதிடுந் தளபதி யெந்தன்.
பார்புகழ் பாரி பவளவா யணங்கு
பதுமமுஞ் சோமனும் நாணும்
பரிமள உடலாள் பனிமலர் சூழலாள்
பகரரும் நிறைதனைக் கவர
ஏர்வளர் வணிகர் ஈந்தருள் சிறுவன்
எழிலுரு கோமள வளவன்
ஏடவிள் முளரி யிளையவள் பொலிந்த
இரணியத் திருமனை வதிய
ஆர்கலி அவனி அடைக்கல மீந்த
அருளுறை யப்பென னருமை
அறிந்திடா தெண்ணி யகம்பவம் நினைந்த
அறிவினை யுணர்த்திடு வேனே

கம்பித்தான் இன்னிசை

சொல்லரிய கட்டளையைச் சோபனமாய்த் தான் மதித்து
எல்லையிலே செய்தருளு மெந்தனது கட்டியனே
கல்லொளிரும் மாமணிகள் கற்றறிந்த வத்தகரால்
நல்லவனாய்த் தருவளனை நம்முன்னே அழைத்தருள்வீர்

சேவகன் இன்னிசை

அட்டதிசை பேரொலிக்கு மாண்மைசேர் தளபதியே
கட்டளையை ஏற்றருளிக் கண்டுவளனென்றவனைத்
திட்டமதாயழைத்துவந்து செய்திதனைத் தானுரைக்க
இட்ட முடனிங்கிருந்தே இச்சணமே சென்றருள்வேன்

சேவகன் சிந்து

செந்திரு மாதுறைந்த தளபதி செப்பிய நற்பணிக்கு
நந்துறை சாகரஞ்சூழ் தரைமிசை நத்தியே நான் நடந்து

தந்.....

நண்ணிய பொன்னுறைவாள் திருமனை நாடியே சென்றருளி -
கண்ணிமை காப்பதுபோற் கருதிய கட்டிளங் காளைவளன்.....

தந்...

காசினி போற்றுகின்ற எழிலுரு காமனி னோவியமாம்
பூசிதஞானவளன் செழுந்திருப் பொங்குறை மார்பழகன்...
மாதரினின் சுவையான் மருவிடும் மாமணிப் பஞ்சணையான் -
காதலின் தீங்கரும்பான் கருமணி கன்னியர் காழகனாம்.....
முத்தொளிப் புன்முறுவற் சுடரிடு மோகன சுந்தரத்தான் -
வத்தக னீந்தவனாம் வளரிள வாலிப யோக்கியனாம்

தந்.....

இந்நில நன்மனத்தான் நகைமுக இங்கித சோபனத்தான் -
தன்னிலை பேணுகின்ற வரமருள் தக்கவன்மிக்கவனே...

தந்....

மிஞ்சிய ஞானமுள்ளோன் பதிபய மிக்கிடுஞ் சந் குணத்தோன்
பிஞ்சுளச் சூசைதனை அதிபன்முன் பிந்தாதழைத்திடுவேன்.....

தந்.....

முன்றாம் வளனும் சேவகனும் வரவுகவி

வத்தகன் கொடுத்த வள்ளல் வளமிகு அருளான் சூசை
உத்தமப் பணிகள் செய்யும் உயர்நலச் சூர னோடு
மத்தக நடைதானொப்பும் மதிவலன் சேனா கத்தன்
சுத்தநற் கருத்தைக் கேட்கச் சுறுதியாய்ச் சபைவந்தாரே

கூசைவளன் சிந்து :- நன்னன்ன நான....

விண்ணவர்முன் சர்வதூயா வியர்ந்துயிர்த்த வைந்து காயா -
உண்ணமுத ஞானநேயா - உற்றகற்புத் தாயின் சேயா -
தேவநெறி சுருதிநாடி என்றுந் திருவுளத்திற் கமையத்
தேடித் - துன்பப் பாவவழி வினைகளோடி அத்தன்
பரமவருள் நிறையக் கூடி - நீடுபுகழ் கூடி மேவும்..... நன்....

மேவுசுகசேமமுற்று மேன்மையுத்தி யோகம் பெற்று
தாவுமலர்த் தும்பி சுற்று தத்துவத்தி னுண்மைகற்று -
நாடறியப் புகழுங்கோனை - நத்தி - நவிலுகின்ற சதுரசேனை -
உயர் - மாடமுறை வனிதை தானை - வண்ண மணிமுலையார்
புணருவானை - பூபுணருவானைக் காண்பேன் நன்...
வானணையும் வாரிதாவும் வாணிகத்தின் மேன்மை மேவும்
தானிறை பூமியாவும் தானியமும் பொன்னம் மாவும்.
சேனைபதி சமுகஞ் சென்று....

செப்பு செயலதனை யுணர வென்று கொங்கு தேனை நிகர்
மொழியார் நின்று - பக்கல் தெரிகவரி யடர்ந்து துன்று - துன்று
மணி மாடஞ் செல்வேன் நன்.....

மாடமுறை கப்பித்தானை மாநகரிற் றங்கு வோனை
நீடவிசு பாலிப்போனை - நீசனுமே காண்ப தேனை -
காணவெனை யழைத்த தேதோ குற்றங்
கருதுமுறையுலகிலேதோ இன்று நாணமுற
நடந்த தேதோ ஆதி நரகலகை கொடுமைதீதோ
மாகொடுமை மன்னிப்பீரே..... நன்.....

மாகொடுமை மன்னிப்பீரே மாதவனே தஞ்சம் நீரே -
வாகொளிரு தர்ம சீரே - வாலிபர்க் குகந்த தாரே -
வாசமல ருறைந்த தோட்டம் ஆதன்
வழியறியா தெடுத்தானோட்டம்
ஏவை பாசவலை விழுந்தான் நாட்டம்
இவ்வூர்ப்படிமிசை யாண்பெருகு கூட்டம்
சீர்பெருகு கூட்டத்தாயே.... நன்.....

சேவகன் இன்னிசை

ஏகபர வண்டவெளி யெப்பொழுதும் முச்சுடராய்
ஆகமத்திலுண்மையதா யாறிலட்ச ணத்திலங்கும்
மாகருணை முத்தொழிலின் மாண்புபெறு சுத்தகத்தன்
தேகசுக சேமமுறச் சேவடிக்குத் தோத்திரமே -
தோத்திரிக்கும் பூரணஞ்சேர்தூயபரன் றன்னருளாற்
காத்திரத்தோ டேகியவண் காரியுத்தைச் செப்பிடவே
கோத்திரத்தின் வங்கிஷத்தான் கோமளநற் சூசைவளன்
பூத்திலங்கும் நும்சமுகம் போற்றிசெய வந்தனனே

கப்பித்தான் இன்னிசை

வந்துநிற்கும் ஞானநிறை வள்ளலருள் வாலிபனாய்ச்
சுந்தரஞ்சேர் தங்கமனை சோபனமாய் வாழ்ந்திருக்கும்
கந்த நறுஞ் சொல்லழகா கல்லழுத்தும் பொற்கொழுவில்
சிந்தை மகிழந் தென்னருகிற் சீக்கிரமாய் வந்திருப்பீர்

கூசைவளன் இன்னிசை

வல்லபரன் சோதியருள் வாக்குநினை மூவிருநாட்
சொல்லரிய வான்புவிகண் சூழுருவ முச்சுடரும்
பல்லுயிரும் தொன்மகனும் பாவையுமே ஆக்கியவன்
எல்லையிலே யுந்தனையே எப்பொழுதும் காத்திடுவான்

கப்பித்தான் இன்னிசை

காத்தருளுஞ்சர்வபர கத்ததத்து வக்கடவுள்
பூத்தலரும் மேதினிக்கண் பூமகளும் நாமகளும்
ஆத்தாளு மப்பனுமாய் அப்பொழுதே ஏற்ற எம்மை
குத்திரமாய் நீநடந்த சூட்சமதைச் செப்பிடுவாய்

கூசை இன்னிசை

செப்பிடுதற் கையமில்லை சேனைதிரட்குரகத்தா
இப்பிறப்பிலுன்னடிமை என்றுவந்து சேமமுற்றுத்
தப்பிதமில் லாதபடி தங்கமனை யாவையுமே
ஒப்பிதமாய்க் காத்தவென்னை ஓர் நொடியிலேனழைத்தீர்

கப்பித்தான் இன்னிசை

ஏனழைத்தே னென்றபதி லிப்பொழுது கேட்டு நிற்கும்
வானபரன் றன்னருளை வண்மையதாய்க் கொண்டவனே
பானழகு வெண்ணுரையாம் பாளிதமே லங்கியிதை
மானமொடு வைத்திருந்த மாசுமரன் தானெவனோ

கூசை இன்னிசை

தாபரித்துக் காத்தருளுந் தற்பரனார் தேவருளாற்
தீபமொளிர் தங்கமனை சீர்சிறந்து மேன்மையுறும்
பூபமுயர் சேனைபதி புண்ணியத்தால் நற்பணியோன்
தூபமணிப் பொற்கலிங்கந் தொல்லுலகில் நான்தரித்தேன்

கப்பித்தான் இன்னிசை

நானிலத்தில் நீயணிந்த நற்சரிகை வைத்திழைத்த
வேனிலிள ஞாயிறென வெண்ணொளிரும் பூங்கலிங்கம்
வானிகத்தன் என்னிடத்து வந்ததுதா னெங்ஙனமோ
கூனிமொழி சொல்லாது குற்றமறப் பேசிடுவாய்

கூசை இன்னிசை

பேசிடுவேன் சத்தியத்தின் பீடுபுகழ் மெய்மறையின்
ஆசிபகர் விண்ணரசாம் ஆதியுரை கன்னிமகன்
ஆசிரிய குருவாக அன்றுமரித் தேயுயிர்த்தோன்
பூசித பொற் பதமீது பொய்யறவே செப்பிடுவேன்
செப்பிடுவேன் வார்த்தைதனைச் சீர்ப்படுத்தி ஆய்ந்தறிந்தே
ஒப்பிதமில் வாதுரைத்தாலோர் கணத்தில் நேர் நிறுத்திச்
செப்பமுறு வீதியிலே சென்னிதனை கொய்திடவே
ஒப்புவித்தே னுன்னடிமை உத்தரவு தந்தருளும்

கப்பித்தான் கழிநெடில்

தந்தருள் கின்ற தாரணி மீது
தயைபர சருவலங் காரத்
தனிமுத லுருவாய்த் தராகணம் யாவும்
தாபரித் தாளுமென் னிறைவன்
சுந்தர வடியைத் தொழுதிடு பக்தன்
சுற்றிய படையணி கொற்றன்
சொல்லிய வரிகள் திறைபல மறுத்த
சூதுறை காவலர் சிங்கன்
மந்தரப் புயனை மறுத்துரை பகரும்
மதியிலி யுலகினி லுண்டோ

மறுத்தவர் தரித்து மகிழுத லரிது
 மானமும் புகழுமே வேண்டின்
 சந்திர வடிவத் தாமரை முகத்தாள்
 தனிலெழி லுருவினின் மயங்கித்
 தயங்கிய நிலையிற் தற்பர னாணை
 தவறிய துண்டெனிற் சொல்லே

கூசை இன்னிசை

சொல்லரிய போர்க்கதிபா சொல்லுமுந்தன் காதலியின்
 தொல்லையதாற் பொற்கலையாந் தூசதனை யாங்குவிட்டு
 எல்லைதனில் மானமுடன் யானோடி வந்தகத்திற்
 கல்லொளிருந் தாளடைத்துக் கத்தனையே காவலுற் றேன்

கம்பித்தான் இன்னிசை

காவலனா யென்மனையிற் கண்ணியமும் யோக்கியமும்
 ஆவனசெய் தற்குனக்கே ஆணவமுந் தானளிக்கப்
 பாவமறப் பண்பொழுகும் பைந்தொடியார் மீதிழிவாய்
 நாவடக்க மின்றியுரை நம்புதற்கு நீதியென்னே

கூசை இன்னிசை

நம்பிடவே சான்றுரைக்க நானிலத்தில் நாதனருள்
 நம்புகிறேன் தாசனெந்தன் நாவதனாற் பொய்யுரையேன்
 வம்புதனைச் செய்ததில்லை வஞ்சகமோ நானறியேன்
 தம்பியென நீருரைத்த சாந்தமொழி மீறுவனோ
 மீறிடுதல் பாவமன்றோ மேலுலக விண்ணரசு
 கூறிடுத லொன்பதுவாங் குறிகற்ப னையறிவேன்
 சீறியெனை வீண்பழிகள் தீர்க்கமின்றிச் சாந்தமுடன்
 ஆறியிருந் தாந்தரங்க மாகவிப்போ கேட்டருளும்
 கேட்டருளுந் தோள்வலிசேர் கெறுவமுறு தத்துவனே
 மேட்டிமையாய் மஞ்சணையில் வெட்கமின்றி மோகபவம்
 நாட்டமுறச் சேரவென நன்னயமாய்க் கெஞ்சியவள்
 வாட்டமனத் தையலம்மை வாகுடனே சேரவந்தாள்

வந்தவள்கை கோர்த்திறுக்கி மாரணைத்து முத்தமிடச்
 சிந்தனையே தத்தளித்துத் தேகமெலாம் நீரரும்பி
 வெந்துயரக் கோபமுடன் மின்னணையை விட்டகல
 அந்துகிலைப் பற்றியபோ தப்பொழுதே யானறியேன்

கம்பித்தான் மட்டுவிருத்தம்

என்னடா வாய்மத மாய்மொழி கூறினை ஈன குறும்பயலே
 என்முன ரின்னமும் நின்றனை உன்றனை ஏசிப் பகருதலேன்
 என்னிலை யுன்னிய நன்னய வன்மன ஏக பழிபவமாய்
 என்மனை தன்னிலே நின்றவஞ் செய்தது மேதோ அறிகிலனே
 அன்றுனை வாணிப வத்தகர் விற்றிட ஆசை நிறைவுறவே
 துன்றிய பொன்மகள் நின்றய ரென்மனைத் தோகை மன மகிழ்வாய்
 நின்றுனை வாங்கிய நன்றியை நித்தமும் நீடித்திருந்திடுவாய்
 என்றுனை நம்பியே இன்னில மாநகர் ஈடு நினைந்தனமே
 எண்ணிய புண்ணிய கண்ணியந் தான் மறந் தேனோ நடந்தாயோ
 கண்ணிமை காப்பது போலுனைக் காத்தது காணச் கருதினையோ
 விண்ணவன் கற்பனை என்னிடம் மீறிடவீணே பழி சுமந்தாய்
 மண்ணினி லுன்வினை யின்றுடன் நீங்கிடாமாடா சிறைபுகுவாய்

கம்பித்தான் - சிந்து - மனைபோதல்

அன்னந் தங்கு மலரின் பொன்னை யுணரா தாலே
 இன்னுஞ்சொல் மாபழி யேதோ.....
 பொன்னம் பூஞ்செல்வி யாளே என்னெஞ்சுகமுறையும்
 புன்மை யறவே வாழும் நன்மைசேர் தேவியராம்
 சாதுமணப் பருவ நேசமே கூரச்
 சதுரகுண அழகு பளபள பளெனத்
 தாதுமலர்க் குழலிற் கமகம கமென
 தனியுடலின் மெருகு குழுகுழு குழென
 தரள முடனே தானே தளவுற் றாரமணியேடெனது பாரி
 தயவே பெற்றேன் அருளே யுற்றேன்
 நயனமணி அமல சுதனையே போற்றி..... அன்.....
 அண்ணலம் பார்வோன் என்போன்
 தண்ணளியின் நலனும்
 எண்ண முறவே நாடித்

திண்ணமா யெதிர்த்து வரின் -
 வாதுமன எதிரி மாயவே சாடி
 வருசதுர தளமே மளமள மளெனச்
 சூதுவிளை கயவர் திடுதிடு திடெனத்
 துரிதமுடன் மருவிக் கணகண கணெனத்
 துதிபுரியவே தானே
 செருநர் சேரெனது
 சேவடியைப் போற்ற
 முறையே செல்வேன் கறையே வெல்வேன்
 நிறைய வருளுறையு மெனதருவாசம்..... அன்.....
 உள்ள மின்புற்றுக் கூடிக்
 கள்ள மில்லா துலவும்
 வெள்ளை மனமே கொண்டே
 அள்ளினா ளாகமதை -
 மாதுகுலம் பழகி மாதரே நாட
 மறுவிலா நிலவு முகவொளி யொளிர
 ஏதுநிலை குறுகிச் சளசள சளென
 எழிய தனமுடனே விறுவிறு விநென
 எதனைப் பகர லாமே
 எனவுன் னாணவமே கூறி
 நிலையே தாழ்ந்தாய் வலையே வீழ்ந்தாய்
 இலையயிலங் குருதி பருக வைப்பேன்.....அன்.....
 பாங்கஞ் செய்யத் தானெண்ணிச்
 சஞ்சலமே தழுவி
 மங்கை தனையேபுல்க
 அங்கத் தெழுமதனம் -
 வாடுமன மகிழக் காமமே கூட
 மருளுநிலை தொடரச் சிலுசிலு சிலென
 ஊடுமயிர்த் திவலை விறுவிறு விநென
 உசிதபவ முணரத் திறுதிறு திறென
 உருகி மருகி னாயே
 உணரத் தானிருளில்
 ஊரறிய வைத்து
 மனையே புகுவேன் - வினையே நகுவேன்
 புனையுமணிகவிதை நலமிக ஓங்கும்..... அன்.....

கப்பித்தான் இன்னிசை

சேவகஞ்செய் கட்டியனே சேணுலகிற் சூசைவளன்
பாவமனப்பித்துடனே பாரியெந்தன் மீதினிலே
கேவலமாய்ச் சேட்டைபண்ணக் கேட்டதினாலிப் பொழுதே
காவலிடு மாவிருளின் கார் சிறையிற் றள்ளிடுவாய்

சேவகன் இன்னிசை

தத்துவஞ்சேர் சூரகத்தா தாரணியிலுந்தனது
உத்தரவு மீறியதோ ஓர்பொழுதுஞ் செய்தறியேன்
வத்தகர்க ளீந்தருள வாலிபனா யீங்குநிற்கும்
சுத்தமிலாச் சூசைதனைச் சூழிருளிற் றள்ளிடுவேன்

வேறு

சற்குணமாய் மேலிடத்திற்றள்ளவொண்ணாதேயிருந்தே
நற்குணத்தால் நல்லபிள்ளை நானிலத்தி லென்றுணரா
தற்பதன மாய் நடந்தே ஆகடியம் பெற்றதன்றிக்
கற்குகையுட் சென்றுசிறை காணிடவே வந்திடுவாய்

சூசைவளன் இன்னிசை

சொல்லரிய நற்சிலுவை தோள்தனிலே வாதையொடு
கல்வரையி லிவ்வுலகைக் காத்தஇறை நற்சுதனாம்
வல்லபரன் தன்னருளால் மாதுயரம் நீங்கிடுமே
எல்லைதனில் வந்திடுவேன் இப்பொழுதே சென்றருள்வோம்

அட்டகம்

அலையா லசை கட லிடையே முதலுயி
ரணுவா யநாதி யாகித் - தவ
அருளா லறுதின மருளி யொளிதிறி
யழகாங் குருபரனே...
சிலையால் மனுவடி வதமே வனமிடைத்
திரளாய்ச் சுதநலமே - பெறச்
சிறுமை புரியர வலகை கனிபவ
செகமே வருசுதனே...

கனியால் வருவினை கறளே விலகிடக்
 கனியா யுதரமதே - மறு
 களங்க மிலாதவன் கனதி யருளுறை
 கமல திருவருளே.....
 பனியால் வரைகுகை பருதி யிறைசுதன்
 படிவ வடிவுருவை - நனி
 பதறப் படுகுளிர் வருந்தக் குழறிய
 பரம தயாநிதியே -
 தவிது குலமர பொளிரு வரசியற்
 தனையன் நசரெனுவே - கொடும்
 தடியன் தறுதலைப் பொருநன் கரவசி
 சருகா நவமணியே.....
 புவியி லமுதபெண் ணெவையாள் புசிபவம்
 பொறுக்கக் கழுமுடிமுள் - சிரம்
 புனையத் தரிதமும் பழுத்தும் தயாபரா
 புதிய மனுமகனே.
 இருளின் வலிமனக் கொடிய யூதரினால்
 இறுகத் தழுவுமரம் - வரை
 இடறித் திறிமுறை தரையில் விழுந்தெழ
 எளியன் கனபவமே
 தருணம் படுபழி தவறு நினைவுறத்
 தளகத் தனுமெனையே - சிறைத்
 தலமே புகவிடக் குறையோ முறையிதோ
 தரும குணமிதுவோ
 கடமை தவறிடா தகமே மகிழுவே
 கதவுத் திறவுதனை - அதி
 கவன முடனனு தினமே ஒழுகிடக்
 கசடி குறுகினளே

வளனார் கூசை மறியலிடச் சேவகன் கூட்டி வருதல்:-

வரவு கவி

திரைகடற் குமுறுகின்ற
திருவள ரெகிப்தின் கத்தன்
உரைபக ரொழுங்கின்னாணை
ஒறுத்திட மறியல் வைக்கத்
தரைவளஞ் சூசை தன்னைச்
சகலரு மறியத்தானே
கரைவரை கலிங்கம் பூண்டு
கட்டியன் சபை வந்தானே

வளனார் கூசை ஓய்யாரிச் சிந்து:-

நன்ன நன்ன....

அந்தமிலா எந்தைபரா இறைவா - அழியாத
அம்பரனே தம்பிரானே இறைவா
நந்தனமே செளந்தரமே இறைவா - புசியாத
நற்கனியே அற்புதமே இறைவா....

கன்மனையிற் பொன்னரசே தேவா - அதமேவை
கன்மவினை புன்மையறு தேவா
கன்மலையே மின்னொளிரே தேவா - நிலையான
கத்ததத்து வத்துருவே தேவா....

ஆதிபிதா வேதமறைத் தாசன் - இலைகருகா
அனலிலெழு அமலிமரி தாசன்
சோதிமணி சாடுமனைத் தாசன் - அனுதினமும்
துயரறவே மனமகிழ்வாய்த் தாசன்...

முக்குமர ரக்கினியின் சிறையோ - சினமிசூந்த
முறுகரியிற் றானியலின் சிறையோ,
கக்கியு மிழ் சோனெசுவின் சிறையோ - தளபதியின்
கற்குகைதான் என்னுளத்தின் சிறையோ...

ஆழிநல குணமுடையாளேனோ - தடுமாற
 அகவுணர்வு குறளிவினை தானோ
 சூழிமல ரெழில் வடிவந்தானோ - அடிமையெனச்
 சுழலுமனமதையினாற்றானோ.....

அன்னைபிதா முன்புரிந்த பழியோ - விபரமறி
 அழகிளமை ஆணவஞ்செய் பழியோ.
 என்னிலமை தனையறியாப் பழியோ - மறியலிலே
 எனையடைக்கச் செய்ததென்ன பழியோ...

விண்ணரசே பொறுத்தருளே கூரும் - சிறியவனின்
 வினையறவே எழுந்தருளி வாரும்
 கண்மணியே கருணைமீதென் பாரும் - பரலோக
 கனிமரியே கடாட்சமது தாரும்...

சேவகன் கவி

வளமலி யருளே யுற்ற
 வளர் செழுஞ் சூசை யாரே
 தளமலி தளபதிக்குச்
 சகித்திடாத் தவறினுக்காய்
 உளமது வருந்தக் காவ
 லுரமுறு சிறையில் வைத்தே
 அளகுறு கபாடம் பூட்டி
 அருகினி லிருப்பேன் சின்னாள்

மதுகிராசபதி வரவுகவி

திருவளரு செல்வமுறை யெகிப்து நாட்டிற்
 நெள்ளமுத வளங்கொழித்துச் செங்கோ லோச்சும்
 தருமநல அரசுபுரி பார்வோன் வேந்தன்
 தனக்கெதிராய்க் குறைபுரிந்த தவறுக் காக
 அருஞ்சிறையின் மறியலிலே கைதியாகி
 அங்கிருக்கும் போது கண்ட கனவினுண்மைக்
 கருத்ததனைச் சூசையிடம் மதுகிராசன்
 கணித்தறியச் சபைதனிலே தோற்றி னானே

சிந்து

தனன தாந்தன தனன தாந்தன தனன தாந்தன தானா.....

இனிய சந்திர நிலவு வந்தொளி ரிணைவு சந்தன
நாடு - துய்யோர் - இதய சுந்தர உதய வந்தனை
இறைவ னஞ்சலி தானே - நாளும் - இருகை
கும்பிடுவேனே...

தன....

கழனி செங்கரும் பிளநீர் தெங்குயர் கதலி
பொங்கமதாகும் - நல்லோர் - கருது பண்டிதர்
மருவு வண்டமிழ் கணித வல்லுநராமே இந்
நூற். கவிஞர் பொன்மனை யாமே....

தன.....

தரும சிந்தனை முருகு செந்தினை தரணி
தங்கிடும் வேந்தன் - பார்வோன் தயவு விஞ்சியே
கயமை வெஞ்சிறை தனிமை கொண்டென்னைப்
பூட்டி - பொங்கும் தவச தானியம் நாட்டி

தன....

மதுவை யீந்திடும் புதுவைக் கெண்டியில்
மகிழுங் குத்தகை காரன் - மன்னன் மதுர
மண்டபம் பொதியத் தங்கிய மதுகி என்ற
ழைப்பாரே - இன்றோர் மகிழு நித்திரை சீரே...

தன.....

கனவு கண்டது நினைவு கொண்டது கவலை
யுண்டது ஏனோ - எந்தன் கருமமெப்படி
வருமோ தப்பறப் கடமை செய்வது
தானோ நீடும் கதவி னுள்ளிடந்தானோ

தன.....

(மதுகிராசுபதி துக்கமாயிருக்கக் கண்டு உடன் சிறையிருக்கும் சூசைவளன் விசாரித்தல்)

சூசை இன்னிசை

மன்னனுக்கு மது வளித்த மதுராசு பதி யோனே
என்றுமிலா தின்றிரவே என்னதான் நடந்ததுவோ
தன்னிலமை மறந்தவனாய்த் தத்தளித்த மனதுடனே
துன்றிடுமா துயரமதாய்த் தோன்றுவதேன் சொல்வீரே

மதுகிராசபதி கழிநெழல்

அலைகட லொளிநு மழகெழி லெகிப்தின்
அரசியற் புரிந்திடும் பார்வோன்
அரசனை வணங்கி அனுதின மருளா
தருங்கல மதுவினை மறந்த
நிலைதனை யுணர மறியலி லடைத்து
நீளிநு வருடமுமாகி
நிருபனும் நினைந்து விடுதலை யளியா
நிறுத்தியே வைத்திட நெருநல்
குலைநிறை திராட்சைக் கொடியத னினுக்கிற்
குமுறியே திறிகிளை பொலியுங்
குளிரிளங் கனிகள் பறித்ததைப் பிழிந்து
குடுவையிலளித்திட அரசன்
விலையிலா இரச மெனவதை யருந்த
விருந்தினர் மகிழ்வுறக் கனவு
விபரமாய்க் கண்டேன் வருவதை யறியேன்
விரிவுரை கருத்தினைக் தெளியேன்

வளநார் சூசை கவி

ஆதிபிதாச் சுதனாவி திறீத்துவத்தின்
அரியதத்து வத்தருளா லறையே னுண்மை
சோதிபரா பரக் கடவுட் கருணை யன்றிச்
சோதிடரு மறியாத தெரிசனத்தின்
நீதிபொருட் கருத்துரையைக் கருதிக் கேட்க
நிமலகுரு தனைவணங்கி நிறுத்த மாகப்
பூதியங்கள் படைத்தருளும் பரமகத்தன்
புனிதமுடன் எனதுளத்திற் புகலுவாரே

தாழிசை

சிங்கா ரநவ வனமில்ங்கு திகழு மதவே வைகண்
பரா - சிறுவனடியா னிழபவத்தைத் திருவி
னொளியில் மறந்தருளே - பங்கய மலருறைந்
தருளிப் பரம கருணை வரமதினால் - பத்தி
நிறைவா யுரைத்திடவே படியிலுறுதி புரிபரனே

கூசைவளன் கவி

பூனதப்பொன் முடிபுனைந்த பார்வோனேந்தல்
புதுநவமாம் பிறந்ததின மகிழ்ச்சி விஞ்சி
ஆனதிறி நாளதன்பின் நினைவி லுன்னி
அத்தாணி மண்டபத்தி னைவயின் கண்ணே
தேனமுத பானமதை வளங்கும் வேலை
திடமாக உனக்கருள விரும்புவாரே
வானபரன் தாட்சணியங் கிடைக்கும் போது
வழுத்துமெந்தன் மீதிரங்கி மனுச்செய் வாயே -

மதுராசபதி கவி

கிடைத்தருளும் பாக்கியந்தான் வரும் போதுன்னைக்
கிருடமுடி புனையரசற் குரைப்பேன் திண்ணம்
தடையுரையே பகராது மிதவை யேறித்
தரைபெருக அருளுறைந்தானிசிறேல் நோவே
இடைவனப்பு மதனமுள்ளோர் இனத்துட்புல்க
இளமுருகார் தவறியதாற் சோதோ மூர்கள்
அடைந்த நிலையணுகாது மனதிற் காப்பேன்
அம்பரனார் திருவடியைத் தொழுவேன் நானே

கூசைவளன் இன்னிசை

வல்லபரன் தன்னருளால் வழுத்து முரை தவறாது
நல்லவழி கடைப்பிடித்து நல்லொழுக்கக் சான்றோனாய்
நெல்வளமும் நிதிபொருளும் நிறைந்து மனை நிரம்பிடுமே
ஒல்லையிற்போய் வாழ்ந்திருப்பீர் உமக்காசியுண்டாமே

சேவகன் ஓலைகொடுத்தல் - இன்னிசை

பங்கமறுசிறையிருந்த பானரச மதுக்காரா
திங்களின்று தண்டனையுந் தீர்ந்ததென உத்தரவும்
இங்கிருந்து சிங்கணைக்கே எழுந்தருளி வரும்படியும்
தங்கமுடிக் காவலனார் தானோலை போக்கினரே

மதுகிராசன் மனைபோதல்

சிந்து:

தினமு மெழுகதிரோன் பலவுயிர் திருந்தும் புது
வளமும் - தருபரன் - திருவின் வடிவமைந் தருளுந்
திருமறை திகளக் கமலபத மிறைஞ்சுவேன் நானே...

கனகத் திருமவுலி - பொருந்திய - கமழுந்
தொடையணிவோன் - செகநரர் - கருதுமனமுறை
வரதபுரவலன் கசிய இதயதிருவுளமதே கொண்டான்...

மறியற் சிறைவிலகி - நரபதி - மகிழுந் தவிசணுகி
இனியவை - மதுர கனிரசந் தருதந் றொழிலினை
மறவா தனுதினம் வளங்கவே செய்வேன்....

நிதியும் பொருள்பலவும் - மலர்மகள் - நினைவும் -
பொலிதனையும் - வளமலி - நிலமும் மகிழ்மனை
நிலையும் பெருகருள் நிலமை யறுதியதாய்ப்பதவியே பெற்றேன்...

வளருந் தமிழணங்கு - மரசியல் வளமுஞ் சிறந்
திலங்கும் - திரவியம் - வரவும் தினமலி சுகமும்
மனையகம் வரிசை பெருக நிதம் அருளுவான்தேவன்...

வானவன் தோற்றம்

திறிகுட ரொளியிற் றிகளிரு பரம
திரித்துவக் கடவுளின் மகனாய்த்
திருவரு ளாவி கருவினில் நிழலாய்த்
தியங்கிய மரியைதன் வாக்காய்க்
கொறியுறை குடிலின் விடைகரத் தொழுவங்
கொடுங்குளிர் நடுநிசி தோன்றிக்
குவலயம் புரந்து பரகதிக் கேகுங்
குமரனின் திருவுளப் பணிக்கு
வெறிகமழ் தொடையல் நரபதி பார்வோன்

விரும்பிய தளபதி யானோன்
 விபரமே யறியா தருஞ்சிறை தன்னில்
 வெளிப்படா திருத்திய வளனை
 அறியவே மன்னன் அழைப்பதன் பொருளை
 அதிசய நுணுக்கமா யுரைக்க
 அதிவிரை வாகக் கனவினி லுணர்த்த
 அணுகுசம் மனசவும் நானே

சிந்து :- நன்ன நன்ன....

அன்றுமின்று மென்று முள்ளோன்
 அந்தரமு மம்புவியும்
 ஆக்கியருட் காக்குமமலன்
 பொன்முளரிப் பூவிதயம்
 போற்றி செய்யக் கைகுவித்துப்
 பூரணமாய்த் தோத்திரஞ் செய்வேன்...
 நன்மைசெறி வேதகரி
 நாடுவரப் பிரசாதம்
 நாளினுமே வேண்டு மரியே
 சென்மவினை கன்மமறு
 சென்னிபுனை தாரகையாள்
 சேவடிக்கே தோத்திரஞ் செய்வேன்...
 மானமுறு சூசைவளன்
 மானிலத்தில் மேன்மையுற
 மாகனவிற் றோன்றி யுரைத்தே
 நானணுகித் தேவவிரல்
 நன்மையுண்டு பெற்றருள
 நாதருக்காய்ச் சீக்கரஞ் சொல்வேன்

சம்மனசு வசனம்

சற்குணம் நிறைந்த நற்குணப் பண்புச்
 சாதுவ வரமணித் தூயோன்
 சஞ்சல மனதாய் நித்திரை யதனாற்
 சாற்றிடுந் தெரிசன மறிந்தே

கற்றிடுங் கணித ருற்றிடும் பொருளைக்
 கனமுட னறிதலை யுணராக்
 கசடுற வார்த்தை கழறியே செல்லக்
 கனகபொன் செயமகள் உறையும்
 பொற்றொளிர் மேனி மற்புயப் பார்வோன்
 பொருந்திய முடிபுனை மன்னன்
 புகன்றதில் மயங்கிக் கனவதிற் சோர்ந்து
 புதுநவங் கருதும்ப் போது
 உற்றவன் மதுகி யுரைத்ததை நினைந்து
 உரவனுக் கோதுவ னமைச்சன்
 உறுபயன் றெளிய அழைத்துனை யறிவான்
 உனக்கருள் பொழிந்துநான் செல்வேன்

போற்சிந்து :- நன்ன நன்ன....

செங்கதிரு மம்புலியுஞ் சிந்து சிலம்புஞ்
 சேணுலக விண்ணரசும் நல்கு மருளோன்
 செங்கமலச் சேவடியைச் சங்கை புகழாய்
 சென்னிதனி லுன்னிதமாய்த் தோத்திரஞ் செய்வேன்...
 பொங்கமலி செந்நென்மணி தங்கி வளம்பொன்
 பூரணஞ்சேர் மாவெகிப்து மன்ன ரரசாள்
 சங்கைவளர் கப்பித்தானின் மங்கை செயலால்
 சாந்தவள னார்சிறையால் நீங்க அருள்வேன்...
 நித்திரையிற் புத்திதெளிந்துண்மை யறிய
 நீடுபுகழ் நாடுநகர் வேந்த னழைப்பான்
 சத்தியத்தின் தத்துவத்தான் வண்ணப்பதத்தைச்
 சாற்றுதுதி போற்றுகின்ற தேவதுதன் நான்...
 நன்னலமே எய்திடுவா யேந்த லுனக்கு
 நாடரசு சூட்டுதற்கு மோதிர மீவான்
 என்றுரைக்குஞ் சேவையாளன் துய்ய மனதோன்
 ஏகனையே முத்திசெய்யும் பத்தி வரத்தோன்...
 தெய்வவிரல் மெய்யதாகத் தங்கி யருளுந்
 தேவவர மாசிபெற்று வாழ்ந்திருக்கவே
 பெய்திடுமே மாதமழை செல்வந்தளையும்...

பேசுமொழி தானுயரும் மேவு மரசால்...
 பேயலகை தீவினைகள் நீங்கிச் சுகமும்
 பேணுகுரு சாபமற்றே ஆசிபெறுவர்
 நோயகன்று தேகசுக இன்ப நலமாய்
 நோக்கமுற நன்மைபெற வேயருளினேன்...
 மங்களஞ்சேர் பாவலனும் இவ்வூர்ச் செனரும்
 மாமனையிற் பொன்பொருளால் மேன்மைபெறுவார்
 மங்களசங் கீதவிசை பொங்க மதாகும்
 மாமணிய முத்துபைம்பொன் மாளிகை செல்வேன்
 நன...

2ம் பார்வோன் மன்னன்

வரவுக் கவி:-

தேனொழுகு பண்ணிசையிற் குயில்போற் பாடத்
 தெரிவையர்கள் மயிலினம் போல் நடன மாட
 வானொழுகு முகிலிடிபோல் முழுவ மார்ப்ப
 வனசமென விளங்குசுடர்த் தீபந் தாங்கக்
 கானொழுகு மருதமொப்ப எகிப்தின் வேந்தன்
 கனகமணி முடிபுனைந்து கொலுவை நாடி
 மீனொளிரு மிரவுகண்ட கனவை யாய்ந்து
 மிகமகிழ எழுந்தருளிச் சபைவந் தாரே

சிந்து

மனதிற் றெளிந்த வெண்ணம் மகிமை யருளுமுண்டோ கூறும் -
 மதிப்புள்ளோர்களே மகத்துவ மாகக்... கூறும்...
 மனதிற் றெளிந்த சோதி வரனி னடிபணிந்து
 மணிநெல் லெகிப்திருந்து மலர்பொன் வளமிகுந்து
 கசிதபொற் கனக முடிபுனை யிறையோன்
 கழனி நெற்குவியற் றனபொரு ளுறையோன்
 வசிய முற்றழகு வடிவெழி லுடையோன்.
 வரிசை பெற்றரசான் மலரணி தொடையோன் -
 குமுத வாகன் - ருசியில் மோகன் குமர லகர
 மகரந்த சிங்காரன்...

மன...

அருளிற் சிறந்த பார்வோன் அறிவில் மிகுந்துயர்ந்து
 அருமைத் திறம்வியந்து அதிக தளம் நிறைந்து
 பெருமை திசை பரந்து பெரிய அரசணிந்து
 திருநா மகளுறைந்து செழுமை வளந்தளைந்து
 தருமபொற்பிலகு மழைகர நிகரோன்
 தரியலர் வெருவு படையணி யரியோன்
 மருவலர் திறைகள் நிறைமனை யுடையோன்
 மதுர செந்தமிழோர் கவிபுக முரவோன் -
 பரம ஞானம் அரச மானம் மகர சிகர
 விருதுற்ற செங்கோலன்...

மன...

மலரின் சுகந்த வாசம் மணிமுத் தழுத்து மஞ்சம்
 நிலவைப் பறித்து விஞ்சும் நிகரிற் கலிங்கங் கொஞ்சும்
 திலக மொளிரு கஞ்சந் திசைகள் விளங்கு நெஞ்சம்
 உலகிலெளியோர் தஞ்சம் உகந்த குமணனஞ்சம் -
 குருகுவெண்சயன அணைமிசை துயில்வோன்
 குவலயங்கமல எறிகுட ரொளியோன்
 அருகு தொண்டுபணி மகளுறை மதத்தோன்
 அதிக நல்லினிய தெரிசனந் தெரிந்தோன்.
 புனித தேவன் - கனிக ளீவன் - நவர சவர
 மதிவரண மெய்யாளன்...

மன...

நலமுற் றுயர்ந்த அண்ணல் நகரிற் றளைத் திலங்கத்
 தலமுற்றடர்ந்த வங்கத் தலமை பொலிந்து பொங்க
 நிலமுற் றொளிர்ந் தியங்க நிலமை சிறந்து தங்க
 பலமுற்றணி துலங்க பரமனடிவணங்க
 வசதி பெற்றதிக வளமைகளடைந்தோன்
 வளரு நெற்கதிரை யறிதுயிலறிந்தோன்
 வசன செந்தமிழின் பலகலை யுணர்ந்தோன்
 வறுமை கண்டறியா நிதிபொருள் கதித்தோன்
 கனவு கண்டேன். நிலமை கொண்டேன்
 பகர உணர அறிவுற்றவன்யாரோ...

மன...

கதிரில் வளர்ந்த செந்நெல் கனதி மிகுந்து நிற்ப
 நதியி லமைந்த அற்ப நலிவுற் றெழுந்த சொற்பப்
 புதிய தருந்திச் சிற்ப புகுத லறிய நுட்ப
 மதியிற் கனவு திட்ப மனதின் நினைவு ஒப்பத்
 தருணஞ்: சென்றகல அறிதுயி லடைந்தோன்.

தசையின் செஞ்செழுமைத் திரளுரு தெரிந்தோன்
 கருமை கொண்டவெழு பசுநிரை யறிந்தோன்
 கருதி யுண்வசையேழ் தெரிசனந் தெளிந்தோன்
 நனவு கொண்டேன் - புதுமை கண்டேன்
 பிறிய மறியச் சபைகண்ட உல்லாசன்.....

மன...

கொலு முகிக்கடவுள்

வான முலகு வளரும் யாவையும்
 ஞான சுருதி யுள்ளிடத் தோன்றிய
 தான அமல கத்தனை நெஞ்சினி
 லீன மற்றிட ஏற்றி யிருப்பதாம்

கொலுவில் நின்று

வேலை சூழெகிப் துபுரந் தன்னிலே
 சாலை மேம்பட நிற்குமென் மந்திரி
 மாலை கட்டிய நற்கொலு மீதினில்
 வாலை நாமகள் தங்கிட வந்திரும்

மந்திரி இன்னிசை

பூமணக்குங் காவனஞ்சூழ் பொன்னெகிப்தின் பூபதியே
 தேமணக்குஞ் செங்கோன்மை செழித்திருக்க வாழ்ந்திருப்பாம்

சேவகன் இன்னிசை

தாமமணி மன்னவருந் தந்திரஞ்சூழ் மந்திரியும்
 பூமலருஞ் சிங்கணையிற் பூரிப்பாய் வீற்றிருப்பாம்

இராயன் இன்னிசை

தரணியிலெனதரசு தவறாது தளைத்திலங்கப்
 பூரணமாய்ப் புலமைநிறை புந்தி மகிழ் மந்திரியே
 காணமில்லாதிரவு கனவு கண்டு வெகுண்டெழுந்து
 நேரறிய மந்திரரை நீடவைக்க ழைத்தனனே

மந்திரி இன்னிசை

செந்தமிழின் சுவை ஞானச் சிறப்புமிக்க பூபதியே
கந்தமலர்க் குவியமளிக் கனகபட்டுப் பஞ்சணையில்
வெந்துயரை நீத்துறங்கும் வேளையது கண்டதுண்டோ
அந்தநிலை யுண்டகளை அந்தரர்க்கு முண்டாமே

அரசன் இன்னிசை

அன்புமிகு மதியூக அறிவுசெறி மந்திரியே
இன்றிரவு கண்டகனா எந்நாளுங் கண்டதில்லை
இன்னிலத்தினுண்மைதனை யெடுத்தியம்புந்தத்துவமே
என்று மதிலுறைந்திருக்குமென்றிதயஞ் செப்புதுவே
கண்டறிந்த நுண்கனவு கருதுமுரை யானறியப்
பண்டறிவுக் கணிதவல்ல பண்பாளச் சோதிடரை
மண்டலத்திற் றேடிவர மந்திரியே சீக்கரத்திற்
குண்டலத்தான் கட்டியனைக் கூவியழைத் தனுப்புலீரே

மந்திரி இன்னிசை

நித்திலமும் மணிவிளங்கும் நிருபனுரை செய்தருளுஞ்
சித்தமகிழ் கட்டியனே சீக்கரத்திற் சென்றருளி
எத்திசையும் புகழ்மணக்கும் எழுத்துணர்ந்த கணித வல்லோர்
அத்தனையும் தேடியிவண் அழைக்கவுனக் கோதுகிறேன்

கட்டியன் இன்னிசை

தண்டமிழி னமுதகுவை தானுணர்ந்த மந்திரியே
மண்டலத்தில் யாங்கணுமே மதிக்கரிய நுண்கலையைக்
கண்டறிந்த கணிதவல்ல கணக்காய சோதிடரை
எண்டிசையுந் தேடியிழைத்திங்கு வந்தருளுவேனே

கட்டியன் சிந்து

தேடியிங்கு நாடிவருவேன் கணிதரோடு

தேடியிங்கு நாடிவருவேன்...

தேடியழைத்தே வருவேன் தீவிர கணிதர் தம்மைச்

சூடு சென்னி மாழு டியோன் சொன்ன கட்டளைப்

படிக்கு - தகத தரிகிட தகுமித பதமிடு

கடக பரதபண்ணிசையொலி நடமிடத்

தோய்ந்தழகு நிறை துலங்கு தலமதிற்

தாம்தெய் தத்தரி தரிகிட தோமென...

தேடி...

காடுகங்கை நாடுதிரிந்து காமுறு கழகம் நாடியங்

குசாவிப்பரிந்து

நீடுகல்விப் பேரறிவோர் நீதியெங்கணுந்துலங்கும்

பாடருங் கணிதரோடு பாரினிலுள்ளோர் மதிக்க...

தகத...

தேடி...

வண்டமிழ் தெரிந்த பேரையும் வாகடங் கூடக்

கண்டவுண்மைக் காலத் தோரையும்

பண்டுள நுட்பப் பலன்கள் மண்டல மறியுந்தன்மை

இன்று மன்னனாய்ந்து போற்றச் சென்றிடச் செல்

வார் சித்தாந்தம்... தகத...

தேடி...

மாது கல்வி வாணி தரிக்கும் பொருள் கதிக்கும்

சாதுவப்பண்பாங்கு மதிக்கும் தூது சென்றவரை யானும்

தீவுரமதாயழைப்பேன் - வாது கற்ற சோதிடரைப்

பேதமில்லாமலிங்கு... தகத...

தேடி...

இராயன் கழிநெழல்

சீர்வளர்தந்தை சுதனருட் புனித

திருமலி ஆவியு மாகச்

செழுநலங் கதியி னுயர் பெயர் விளங்கச்

சிறந்திடு மரசியற் றுலங்க

நேர்வளர் சித்த மாங்கவணிநுப்ப

நேமியி லிவனுமே தளைய

நெறியுடன் தினமு மருந்திடவுணவும்
 நிறுத்திய பரிவுறு உளமும்
 ஏர்வளர் சுத்த இதயமு மெதிரி
 யின்னலு மகலநல் வாழ்வும்
 என்றெனக் கருளி வந்ததெய்வீக
 இறைவனின் தத்துவ அறிவு
 தார்வளர் கோதை தாங்கிய மன்னன்
 தரிசனக் கனவினை யுணர்த்தத்
 தகமையில் நிறைந்த சற்குணக் கணிதர்
 சாற்றிட வருதலு முண்டோ

இராயன் இன்விசை

தங்கமுடி சூடியரசாளுகின்ற மன்னனெந்தன்
 துங்கவளர் மந்திரியே சொல்லுமுரை கேட்டருளும்
 வங்கமுடி புனையரசி வழிமுறையை விளக்கிடுவார்
 மங்களமாய் மாமனைக்கு மகிழ்ச்சியுடன் சென்றருள்வோம்

இராயன் மாளிகை போறசிந்து

பொன்மனை வாசம் நாடியே தயாளவெண்ணப்
 புகழ்ச்சியதாகச் செல்லுவோம்...
 பொன்மனை வாசம் நாடி பொலிவுநெல் வாரிகூடி
 உன்னத தேவன் பாடி உயர்சோபனங் கொண்டாடி...
 உத்தம வேதம் பரம்ப ஒருவனிறையாக ஓதுள்ளம் நிரம்ப
 சத்திய வாய்மை தளையச் சகலபொருள்
 தனதானியங்கள் விளையப்
 பத்தியருளே கூரும் பாவிதனையே நீரும்
 பாலித்திடவே பாரும் படியிலெமைத்தற்காரும்...
 நித்தில மேவு மெகிப்து நிறையவளம்
 நீடி நீதியே செழித்து
 மித்திர பாசம் மிகுத்து மிடிதொலைத்து
 மிகவுமென் வீரங் கதித்துப்
 புத்தித் திறமையாகப் போதன் கிருபைகூர்ப்

புத்தம் புதிய வாழ்வு பொங்குமினியெய்போதும்...
 புண்ணிய காலமடைந்து புகழ் கதித்து
 பூமகளாகம் நிறைந்து
 நுண்ணிய மேதை பொதிந்து கனவு கண்டு
 நுலோர் தமைக் கண்டறிந்து
 எண்ணி வரவழைக்க ஏகனருள் மதிக்க
 எந்தன் பிரிய சூரன் எட்டக்கடவினோமே...
 தண்டலை நாடு துலங்கத் தரணிபடை
 பஞ்சம் பிணி தீ தொதுங்க
 பண்டிதர் கூடிக் கணிக்கப் பரவு கருத்தாயப்
 பாவலர் களிக்கக்
 கண்ட திறமை கூர்ந்து காணம் மலியயீந்து
 கற்றகலையையாய்ந்து காணப்புகுவோம் நாளை...
 செந்திரு மேவு மறிஞன் செழுமைநிலை நூலோன்
 சீலநற்கலைஞன்
 வந்தனை சோதி நிலவ வறுமை கசடோட
 மாதமும் மழைதான்
 பந்தவினைகடரப் பண்பின் மனைவிமக்கள்
 பாக்கியமுள்ளதாகப் பாடி மகிழ்ந்து செல்வோம்.....

சாத்திரர் என்னும் கணிதர் வரவு கவி

பார்வள ரெகிப்து மன்னன்
 பகரருங் கனவின் நுட்பம்
 சீர்வளர் பொருளி னோடு
 திறம்பட உரைக்கச் சூரன்
 ஏர்வளர் கொலுவை நாடி
 யினிதுற அழைத்ததாலே
 நேர்வளர் கணித வல்லோர்
 நிருபர் முன் தோற்றி னாரே

சிந்து :- தந்தனந்தனத்தானா....

சந்திர முடியழகோன் அவிர்சடை தரித்திடுஞ்
சுரந்தி மதனமுள்ளோன்
சுந்தர வழுதி மகள் துதித்திடத்
துலங்கிய மதுரையில் மணம்புணர்ந்தோன்...
நந்தியிலமர்ந்த வண்ணன் வணங்குவம்
நறமணத்திலகமும் நீறணிவோம்.
மந்திர வயித்தியமாம் பலகலை
வழுத்திய புலமைதன் மாந்திரியம்....
வந்ததாம் பறவையொன்று கரமுடன்
மருவிட எடுத்தது பாலகனைத்
தந்திர மலைதனிலே தனமுடன்
சகலமும் பரிவுடன் வழங்கியதாம்...
பத்தெழு வயதினிலே அறிந்தவன்
பசித்திட முகட்டினிற் சமைத்தனனே
எத்திசைப்புகழுமுற்றோன் குருவினன்
எனவறி பண்டித மாதரென்பான்....
சித்தசு தலைமுறையாய்த் தளைத்திடும்
சிறப்பினை உலகநி சாத்திரராம்....
கலைபல தெரிந்தவர்நாம் கணக்கினைக்
கணித்திட விமரிசை கொண்டவர் நாம்
அலைமிசை நடந்தவர்நாம் கலையினி
லமர்ந்திட நினைவிடஞ் சென்றவர்நாம்
தலைமுறை பல கடந்தோம் கனவினைச்
சரியதாய் விளக்கிடுந் திறமுடையோம்....
நித்தில எகிப்து மன்னன் எமையவர்
நினைந்திட வழுத்துவம் நுணுக்கமதாய்
புத்தியிற் புரிந்து கொண்டால் வெகுமதி
புரவலன் மலையதாய் விளங்கிடுவான்
நத்திய பொருளுரைக்க உருத்திரன்
நறுமலர்ப் பதமதை வணங்கிடுவோம்....

3ம் பார்வோன் மன்னன்

திருப்பொலியும் பரமதிறி கடவுள் நாமம்

தேசமெங்கும் பரவியருட் கருணை நீட
நிருபனெகிப் தண்ணலிராக் கனவு தன்னை

நிறுத்தமதாய் விளக்கவுரை தெளிந்து கொள்ள
மருவுகுழல் வீணைகொம்பு மணிகளார்க்க

மளமளென வாணவெடி துவக்கொலிக்கக்
கருத்தமைந்த பொற்கொலுவின் தவிசில் மேவிக்
கணிதருரை கேட்டறியச் சபைவந்தாரே

சிந்து :- நன்ன நன்ன நான நன்னா.....

நித்திய தத்துவக் கத்தனருட் பொலி யுண்மையே -

உயர் நிர்மல முச்சுட ரொத்தொளி ரற்புத அண்ணலே
பத்தியிலுத்தம நல்வழி தங்கிய ஆட்சியே என்றும்.

பட்சமாய்ப் பொற்பதந் தோத்திரித்தாளுவன் நாளுமே... நன்...

கற்புயர்பொற்பிலகொப்பித மற்புத கன்னியே - நல்ல

கல்லொளி வெல்லையின் முல்லையர் கும்பிடுஞ் செல்வமே

உற்பவ நற்பயன் தந்தருள் அத்தனினன்னையே - புகழ்

ஒற்றுமை நற்றுணை கற்றறி வற்றிடு மின்பமே.... நன்....

இத்தரை நித்திரை கண்டிடுஞ் சொற்பன சிந்தையோ - இதன்

இச்சித உட்பொருள் மெச்சிடச் சொல்லுவாரில்லையோ

சத்திய நித்திய முத்திய பத்தினி தன்னையே - இன்றும்

சந்நிதி சென்றருண்டியே யுன்பதமெண்ணினேன்..... நன்.....

எண்ணிய புண்ணிய தண்கனவின் பொருளுன்னியே - எந்தன்

இன்னுளங் கண்டறி நன்னிலை யுண்டெனக் கண்டிலேன்

விண்முனி யெண்ணெழு வண்ணமுமண்டுதலொன்றியே - வந்த

வெண்கதிருண்பசு நன்றிது சொன்மொழி கண்டிலேன்... நன்....

மந்திர தந்திர சங்கதி கண்டறி செல்லுவேன் - தக்க

மண்டல விண்கணி தன்கனவொன்றிடச் செல்லுவேன்

வந்தனை செய்திடு சுந்தரச் சிங்கனை சென்றுநான் - நன்மை

வந்திடுநந்திடு நித்திலப் பொன்மணி நல்குவேன்..... நன்....

கொலுமுடுகிக் கடவுள்

வேத உறுதிச் சுருதி வித்தக
மாத ஏமலி மைந்தனாங் கத்தனை
யேத மறவே இதயத் தேற்றியே
பாத அடியைப் பணிந்திருப்பதாம்

கொலு மீது நின்று

வாரி சுற்றெகிப்து நகர் தன்னிலே
மூரி தத்துவ மெய்ம்மறை மந்திரி
நாரி சுற்றியே சாமரை வீசிடும்
சூரியக்கொலு மீதினில் வந்திரும்

மந்திரி இன்னிசை

செங்கோன்மை தவறாத சென்னிமுடி புனையரசே
தங்குபுகழ் நீடுழி தரித்திடவே வாழ்ந்திருப்பாம்

சேவகன் இன்னிசை

வண்ணவரைதற்கொத்து மணிமகுடம் புனைவேந்தே
கண்ணினிய மந்திரியும் கத்தனருட் பெற்றிருப்பாம்

அரசன் இன்னிசை

அறிவுநிறையாண்டகையான் ஆற்றலுறும் மந்திரியே
குறிப்பினையே நீடவையிற் கூறிடவே வந்திருக்கும்
நெறிமுறைமைச் சிவதவள நீறணிந்த சோதிடராம்
பொறிவல்ல கணிதரையே புகன்றிடவே கூவிடுவீர்

மந்திரி இன்னிசை

மனமயராக் கட்டியனே மானிலத்திற் கூட்டிவந்த
கனதியுறு கணிதரையே காட்டிடுவீர் சீக்கரமே

சேவகன் இன்னிசை

அமைதிநிலை மீறாத அருமைமதி வல்லோரே
உமர்முனரே நிற்பவர்காணாரறிந்த கணிதர்களாம்

இராயன் இன்விசை

அகரமுத லாயதமிழாய்ந்துணர்ந்த நுண்ணறிவுச்
சிகரமுறு கணிதவல்ல செகராச பண்டிதரே
மகரமுறு காசமுத்து மணிப்பத்தி ராசனத்திற்
பகரவெழுந் தருளுமெந்தன் பக்கலிலே ஓக்கமுற

முதலாங் கணிதர்

மான்முழவைக்கரத்தேந்தி மங்கைதனைப் புணர்ந்தசிவன்
கோன்முறமை நல்லரசு கோணாது வாழியவே

இரண்டாம் கணிதர்

விடைமீது சடைகொண்டு விளங்குசிவ சக்தியருள்
நடைகொண்டு திறமடைவாய் நரபதியே நீர்வாழி.

அரசன் இன்விசை

வீறாப்புக் கொண்டுடற்றான் வீங்கிநின்ற ஆநிரையேழ்
மீறாப்பாய் நதியருகில் மேய்ந்துவரும் போதினிலே
வேறாக மெலிவேழு விழுங்கியதே அவ்வாறே
ஆறாகக் கதிர்களுமே அருந்திடக்கனவு கண்டேன்.
கண்டகனவெப்பொருளைக் கருதுகின்ற தென்பதனைக்
கண்டறிந்த கணிதவல்ல கணக்காய சாத்திரத்தில்
கண்டறிந்து கனவுபயன் காசினியிற் செனர்களுக்கும்
உண்டாமோ எனவுரைப்பீருலகறிந்த பண்டிதரே.

முதலாம் கணிதர் இன்விசை

மன்னாதி மன்னவனே மானிலத்தைப் புரந்தருளும்
பொன்னாதி பொங்கியருட் பூமியிலே எழுபிறப்பாம்
தின்றுநின்ற பசுவினமே தீமையில்லை நன்மையுண்டு
அன்றுகண்ட கனவதினா லண்டர்நிலை யுண்டாமே

இரண்டாங் கணிதர் இன்விசை

சங்கரனார் தன்னருளாற் சாற்றுகிறே னுந்த மக்கு
மங்கையுடன் கங்கைகொண்ட மாதேவன் புண்ணியத்தாற்
சங்கையுடனே ழாண்டு தரணிதனை யாண்டிருக்க
அங்கையிலே செங்கோன்மை ஆட்சிதருமென்றறிவீர்

முதற் கணிதர் இன்னிசை

மன்னவனே கதிரேழு மாகனவிற் கண்டதினாற்
பொன்னகமாய்ப் பொங்கமுறப் பூதலமே செழுமையுண்டு
வன்கணர்கள் காலடியில் மண்டியிட்டுக் கெஞ்சிடுவார்
கொன்னுவிவ யிரவொள்வாள் கோணாது புரிந்திடுவாய்

இரண்பாங்கணிதர் இன்னிசை

சென்றதுவு மாட்சிபின்பு சேணுலகில் வேறாகும்
நின்றநிலை மாறிடுமே நின்னரசு கைமாறும்
தின்னவழி யின்றிநகர் தேசமெங்குஞ் செல்லாது
நன்னிலையைப் பேணிவே நன்கறிந்து நடந்தருளும்

1ம் கணிதர் இன்னிசை

தண்மைசெறி புனலோடை தாரணியிற் காலமதாம்
உண்மையறி யண்ணலரே ஓங்குநிரை தான்விழுங்கக்
கண்டதினாற் கனவுபயன் கருதுநிலை குறிப்பாகும்
உண்டெனவே கண்டுணர்ந்து ஓர்மையது கொள்வீரே

2ம் கணிதர் இன்னிசை

ஓர்மையுறும் காவலரே ஓர்போதும் கெடுதியன்று
நேர்மையுறும் கனவதினால் நீள்ககமே வாழ்ந்திருப்பீர்

1ம் கணிதர் இன்னிசை

வாழ்வதிலே மாட்சிகொள்ளும் மகராச கோமானே
கீழ்த்திசையில் நாடொன்று கீழ்ப்பணியப் போகிறதே

2ம் கணிதர் இன்னிசை

மேன்மைதரும் நற்கனவின் விளக்கமதை விள்ளினமே
மான்ராசி மன்னவனே மறுத்துரைக்க ஏதுமுண்டோ

அரசன் இன்னிசை

மறுத்துரைக்கக் கூறுகின்ற மாகணித சாத்திரரே
வெறுவாயை மெல்லுவதில் வீணருக்கு நன்மையுண்டோ
கறுத்துரைக்க விரும்பாது காசினியிலுமையானும்
பொறுத்தருளி யிருந்தனனே போய்வருவீர் சீக்கரமே

1ம் கணிதர் இன்னிசை

சாந்தமுறுஞ்சற்குணனே சாற்றியதிற் பொய்களில்லை
காந்தமலை மலையாளக் கணிதரென அறிவீரே

2ம் கணிதர் இன்னிசை:

சாத்திரத்திறிறமையுள்ளோம் சங்கரனார் சேயருளாற்
காத்திரமா யுலகுள்ளோர் கணித்திடுவர் நிட்சயமே

அரசன் மட்டுவிருத்தம்

எந்தன் முகதாவிற்பகரேகன் கருணையதால்
முந்தப் புகன்றவும் மொழிமோசம் முழுவதுமே
அந்தக் கனவின் மெய்தனை யாழ்ந்து கருதினையோ
இந்தப் பழிபொய் கூறினை யீனப் பதிகளே

கற்றகலைஞரென்றுமைக் காட்டச் சபைதனிலே
வெற்றுக் குடுகை யுள்ளமை வேடந் தரித்தீரோ
நெற்றி நயன முக்கணன் நீற்றுக் குறியணிந்து
சுற்றிவளைத்து வீணுரைச் சூடம் புகையாதீர்

அரசன் இன்னிசை

தங்கமுடி புனையரசன் தந்திரருள் மந்திரியே
சிங்கணையின் முன்னிற்குஞ் சிற்றறிவு வீணரையே
தங்குதடைசொல்லாது தவநகரின் புறவெல்லை
எங்குமுலவாதிடவே இப்பொழுதே போக்கிடுவீர்

மந்திரி இன்னிசை

கணிதரென வந்தநல்ல கணக்காய சாத்திரரே
மணிநொடிக்குட் சென்றிடுவீர் மாநகரை விட்டகன்றே

கணிதர்கள் யோகும் சிந்து :-தானதா னந்ததானா....

தேவனா மாதிரிவன் காவலாஞ் சோதிபவன்
சேவலோன் தந்தைபரன் சீவராந் தொண்டர்வரன்
தாணுமை நேசபத்தன் காணுமே காந்தமுத்தன்
வேணுமே வேணிகத்தன் பேணுபும் பாதந்தொழும்

வேதகர் சாதகர் பூசிதர் மாதகர் சோதிடரானவர்
 மாதவ ராமெமை வாழ்வுயர் காக்கவே
 மானுளை மாமலர்ப் பாதமே தொழுவோம்
 மானம் பொறுத்தருள் புரக்கும் இறைவனே....
 பாரவோன் பூபனிட மாரமே தேடவென்று
 நேரமே கூறவரக் கோரமே ஏகுவெளி
 தானுமே சீறியுரை யானுமே மாதணிந்து
 வானுலாஞ் சோதிபணி பேணவே சேறலுன்னி.
 மாமணி பூமணி ஏரணி கோமணி தாமணி நேரணி
 வேணியனம்பிகையாளருட் கூரவே.
 வேரியம் பூவடியே துதி சாற்றினோம்.
 ஏழைபவம் பொறுத்திரட்சித் தருளுமே... தான.....
 ஆண்டுளோன் காவலதி பூண்டுளோ னேந்தலுரை
 வேண்டியே நாடிவந்து ஈண்டுகாண் மாகனவு
 நோக்கமே யோகமுடு தாக்கமே ராசிகதிர்
 ஆக்கவே யாண்டுபயன் ஊக்கமே நாடரசு
 காணுதல் தோணுதல் கூறிடல் நாணிய கூனிய மேவுதல்
 பூணவே சோர்ந்திட மாநகர் நீங்கியே
 போகவே கற்பனை ஈந்தமன் பிழைத்தோம்.
 ஈசனிறையருட்டினமும் பெறுவமே... தான...

பற்றிலான் மாரிபொழி முற்றியே வாரிநிறை
 பெற்றதோர் பீடுபண்பு கற்றதோர் நாடுறவு
 உற்றதோர் சாந்திநிலை மற்றுளோர் நூலறிவு
 சொற்பமே மேதாவியர் குற்றமே காணரிது.
 ஆடக மாமணி நீணிறை பீடக பாவல தேசிகள்
 போலருட் டேங்கிட மாவளஞ் செழிக்கவே
 பூரணன் தந்தருண் மாநிறை வளர்வாம்
 நேச மனைதளைத் திலங்க நாடுவோம்

(கணிதர் போக அரசன் சிந்தித்தல்)

அரசன் இன்னிசை

மணிமகுடஞ் சென்னியணி மாமல்ல மன்னவனின்
அணிபொருளி நிலக்கணத்தை யாராய்ந்த மந்திரியே
கணிதமுறை தெரிந்தோரைக் காசினியிலறிந்ததுண்டோ
துணிகரமா யோதிடுவீர் சோதியரு ஞண்டுமக்கே

மந்திரி இன்னிசை

ஓதுகிறே னோங்குபுக முல்லாச மன்னவரே
தீதுநினை செயலதனாற் சிறையிருக்குஞ் சூசைவளன்
தாதுமலர்க் கனியிரசந் தந்துதவும் மதுகியர்க்குச்
சாதுரிய மாயுரைத்த தன்மைதனை நானறிவேன்

அரசன் இன்னிசை

பூதலமே போற்றுகின்ற புரவலனென் மந்திரியே
சீதள மாங் கனிவு நிறை சீரிளமைச் செந்தமிழால்
ஓதவல்ல சூசையென ஓதுகின்ற வன்னவனை
ஏதமின்றியிப்பொழுதே இங்கழைத்து வந்தருள்வீர்

மந்திரி இன்னிசை

தாரணியை யாளுகின்ற தரணிபனே இப்பொழுதே
நேரணியாய் நான்சென்று நிட்சயமாயழைத் தருள்வேன்

வேறு - இன்னிசை

ஆண்டருளும் மன்னவனினாணையுள்ள கட்டளைக்கு
நீண்டவழி சென்றருளி நீள்சிறையை நீக்கிடுவேன்

மந்திரிசென்று சிறைக்கபாடம் திறத்தல் இன்னிசை

கன்மவினை புன்மையதாற் காவலிலே யின்னலுறுந்
தன்மையுற்ற சூசையரே தாட்டிறந்தேன் வந்தருளி
முன்னவனின் நன்மையதால் முடிவேந்தன் னுணையழைத்தார்
இன்பமதா யெழுந்தருளி எம்முடனே வந்தருள்வாய்

மந்திரி சிந்து - தந்தேனானத்தானா ஆனாதானா....

வங்கமுடி சென்னிதரி துங்க மாமரிதன் தங்கச்சேவடியைப்
பங்கமறத் தோத்திரிப்போம் என்றும் பாவமற்று நேசம் பூணுவமே...

தந்....

✓ சின்னவனே பொன்னழகா - உன்னைச்
சீக்கரத்தில் மன்னன் கூட்டிவர
நன்னயமா யின்று ரைத்தார் செய்தி
நல்லதென்றார் நானும் நாடிவந்தேன்.....

தந்.....

கற்குகையின் தாட்டிற்றந்தே விட்டுக்
காவலில்லை யன்புக் காவலனார்
நற்கனவினுட்கருத்தைக் - கேட்க
நாடுமென்றார் நாமும் நாடினமே -

தந்.....

மாதிரமே காணுறுமே - உந்தன்
மாட்சிதன்னையின்று காட்சியதாம்
சோதிடருங் கண்டறியாச் - செய்தி
சொல்லுவீராம் நாமும் சொல்லவந்தோம் -

தந்.....

கண்மணியா நெங்கள் மன்னனெம்மைக்
காத்திருப்பான் எதிர் பார்த்திருப்பான்
எண்ணமின்றி யெம்முடனே - தடை
ஏதுமின்றி இப்போ வந்திடுவீர்.....

தந்.....

கூசைவளன் இன்னிசை

செல்வநிலை தளைத்திலங்குஞ்: சிறப்புமிகு மந்திரியே
அல்லலறுஞ் சிறை நின்றே ஆண்டவனே காத்தருளி
எல்லையிலே இப்பொழுதே என்னைவந்து கூப்பிடுதற்
கில்லையெனத் தட்டாது இச்சணமே சென்றருள்வோம்

கூசை - வண்ணம்

சிந்து - தன்னா தனதந்த தனனத் தானின தந்த...

கருணாவுறை சிந்து கழலிந்துடலமொன்று
அருணா கலைவந்து மணிதந்து நெறியுந்து
புகழே விண் ணழகேபொன் னடியேதன் தொழவேமுன்
பகமே நன் னமலியுன் னடியானைக் காரும்.... தன...

நிலமேவிய சென்னெல் நிறைவுண்டு வளங்கொண்டு
பொலிவேதிருவளர் பொருள்விஞ்ச மனைதங்கப் -
புயல்தந்த புனலுண்டு பயிருய்ந்த வகையொப்பத்
தயைதந்து மனம்வந்து நலமருட் கூரும்.... தன...

படியாள் முடியண்ணல் மனம்வைத்து நிலைமெத்து
வடிவே கலைசொட்டு மதியுற்ற உமையிவண் -
தரவுந்தன் வரவெந்தன் மகிழ்சித்தன் அமலன்றன்
வரம்பெற்று மரியன்னை துணைபெற்று வாழ்வேன்..... தன...

குணமாதளகத்தன் னெனைவைத்த சிறைநின்று
மணமாந் தொடை யண்ணல் விடுவித்து வருவிக்க -
மனமுற்ற புகழ்தன்னை மரிகற்புத் துதி நிற்பத்
தினமுமென் செபந்தன்னில் நினைவுன்னு வேனே.... தன...

மலைமீ தொளிபத்து நெறிதந்த குருபரன்
சிலைமீ துறுவெல்லை முழைவந்த நரசிங்க
தவமுற்ற பவமற்ற அமலிதன் சுதனிந்த
நவந்தன்னிலருட்பெய்து கடைக்கண்ணாற்பாரும்.... தன...

அறியாப் பழியென்னையடராது விலகிட
வறியேன் பிழைபொறுத் தரசிட மணுகிடக்
கருகாத செடிதன்னி லெழுந்தருளடைக்கல
முருகிள விரத்தியின் தயவுபெற்றேனே.... தன...

அடியான் புரிபவம் பொறுத்தருளளித்திட
விடிவாம் புரையிருட் சிறைநின்று விலகிட
நிதமுமுன் நினைவுன்னி மனந்தன்னிற் கசிந்திடப்
பதமுந்தன்னெனதஞ்சல் வணங்குவன் நானே.....

தன...

மந்திரி இன்னிசை

ஆழிகிடல் சூழலக ஆணவஞ்சேர் மன்னவரே
தாழிணைத்த சிறையிருந்த சற்குணத்தான் வந்துள்ளே

அரசன் இன்னிசை

தளிர் கருகா முட்செடியின் தணலிடையே தவமுனிவர்க்
கொளிர்வதன காட்சிதந்த உத்தமியாளமலியன்னை
குளிரிதய நலமருளக் குணவதன சூசையரே
நளினமுறு நற்கொலுவில் நாடிவந்திருந்தருளும்.

கூசை இன்னிசை

நல்லிதய பண்புடையோர் நத்துகின்ற முத்திதரும்
வல்லபரன் றன்னருளால் மானிலத்தைக் காத்தருளும்
சொல்லரிய மன்னவரும் சூட்சுபுத்தி மந்திரியும்
எல்லைதனி லினிதாக எந்நாளும் வாழ்ந்திருப்பாம்

அரசன் கழிநெழல்

பூம்பொழி லிருத்திப் புதுநவம் பொழியப்
பூவையும் புருடனுங் களிக்கப்
பூனத மகுடஞ் சென்னியிற் பிறங்கப்
பொன்னம்பர வாணரின் தூதன்
தீம்புனற் சிதறச் சொரிமலர் பரவச்
சிறகினம் விரித்திதம் மகிழத்
தேங்கனி நிறைந்து மாங்கனி சிதறித்
தெளிவுறு நதியவை புணர்ந்து
தேம்பிய நிரைகள் சேர்ந்தெழு கொழுமை
தேங்கிய தேனுவை விழுங்கச்
சேரியில் முளைத்த வாரியிற் பொலிந்த
செங்கதிர் மணிகளை யருந்தக்

கூம்பிய பதடி குறுகிய வேழுங்
 கோணியே நாணியே மறையக்
 கொங்கலரமளி திங்களி னிரவிற்
 கோமளக் கனவினைக் கண்டேன்

அரசன் இன்னிசை

கண்ணயர்ந்து கனவுதன்னைக் காண்டலுமே மகிழ்ந்துபின்பு
 வண்ணமணி யழுத்தியிழை மஞ்சமதி லுறக்கமின்றி
 எண்ணியெண்ணி யிதன்பொருளை என்னவென்றே அறியாமற்
 கண்ணியமாய்க் கருத்துடனே கழறிடுவாய் கணப்போதே.

கூசைவளன் கவி

தவமுனிவன் கண்டகனி யமலியன்னை
 தவப்புதல்வன் மரித்துயிர்த்த சிலுவை யெண்ணிச்
 சிவஞான தந்தைசுதன் தூய ஆவி
 சிரசிருத்தி வணங்கியருள் நிறையப் பேணி
 நவமான விண்ணரசு விளங்க மேவும்
 நடுவனுரை பகரவரு குமர னேசு
 கவனமுற வழுவாத கருத்துரைக்கக்
 கமல பதஞ் சிரங்கொண்டு துதிக்கின்றேனே

கூசைவளன் கழிநெழல்

திருவருளெகிப்துச் சிறப்பணி நகரிற்
 திருந்திய தவமுள செனர்கள்
 தினகரன் வரவால் மனநிறை பொலியத்
 திகள் கதிர் மணிகளும் மலிய
 உருவிலா சொருப வடிவினை நினைந்து
 உதயம தனிப்பலி நிகழ
 உருகிய நினைவு மணிச்செப மாலை
 ஓதியே குடும்பமாய்ச் செபிக்கக்
 கருமுகி லிருண்டு துளிதனைப் பொழியக்
 கருதிய வருடமு மேழு
 காசினி செழித்துக் கனமணி மிகுத்துக்
 களஞ்சியம் நிரம்பிடத் தேங்க

வருவது கொழுமை செழுமையு மேழாம்
 மருவிடு பஞ்சமு மகலும்
 மாடுடன் கதிரும் வருநதி நிறைவும்
 மகத்துவ முணர்த்திது வேந்தே

அரசன் இன்னிசை

அறிவுடனே அனைத்தினையு மறிவுறுத்துஞ் சத்திதனை
 நெறியுடனே யுணர்த்தியருள் நியதிதன்னை யுந்தனக்குத்
 திறியுலக ஒருஞானந் திகழொளியின் பரமகத்தன்
 பிறியமுடன் வழுத்தியமை பிசகறவே தெரிந்துகொண்டேன்

கூசைவளன் இன்னிசை

ஆதியருள் நிறைவாக்கும் அமலிசொல்ல முதவாக்கும்
 சோதியெரி முட்செடிமுன் சொல்வாக்கும் மறைவாக்கும்
 நீதி மன்ன ருரைவாக்கும் நிமித்திகரினிறைவாக்கும்
 வேதியர்கள் மெய்வாக்கும் விளங்குமெந்தன் நாவாக்காம்

அரசன் முழந்தாளிட்டுக் கவி

வாக்குண்டாம் நல்லமன அமைதியுண்டாம்
 வானபரன் தந்தைபிதா வழியால் மேவும்
 நோக்குண்டாம் நோன்புசெய்து வந்த வேதம்
 நுணுக்கமுறு வரிபிறழாச் சுருதி வேதம்
 தாக்குண்டாரிறைதனக்காய்ப் பருத்தி யாகத்
 தகமை சுதன் தருக்குருசில் மரித்துயிர்த்துப்
 பூக்கொண்ட திருமேனி தரித்த தாயாள்
 பொற்பதத்தைப் போற்றுகிறேன் கரங்கு வித்தே

அரசன் இன்னிசை

வேத நெறி வழுவாத வித்தகமும் பற்றுமுள்ள
 சாதகனாஞ் சத்தியத்தின் சான்றுபகர் வாலிபனே
 ஓதவந்த எனது சொல்லை உறுதியதாயேற்றருள
 நாதபரன் தனக்காக நாட்டுவையோ நிலைபெறவே

கூவைவள் இன்னிசை

நாட்டுவனே நல்லமுறை நானிலத்தில் நானறிந்தால்
தேட்டநிலை திருவளருந் திருக்கருணை யடிபணியக்
கூட்டமுறு சான்றோர்கள் கொற்றமுறு விண்ணரசு
நீட்டமுடன் நெடிதுறவே நிருபாயான் னுறுதிகொண்டேன்

அரசன் இன்னிசை

உறுதியுரை பகருகின்ற உத்தமநற் குணஞ்சேரும்
பொறுதிநிறை வாலிபனே போற்றியுனை மாட்சிபெற
வறுமைபிணி நம்நாட்டில் வாராது காத்திடவே
இறும்பூத அரசசின்ன மின்மகுட மேற்றிடுவாய்.

பூமகளின் பொலிவுதங்கும் பொருளெகிப்து நாடதனைத்
தாமமுறு தொடையலணி தரணி பனென் மந்திரியே
சோமனொளிர் பிறங்குகதிர்ச் சுடரெறிக்கும் முத்திரையைக்
கோமளநற் குசையர்க்குக் கொடுப்பதறி விப்பாயே

மண்டலத்தினதிபதியாய் மானிலமே தானறிய
வண்டமிழி லெழுத்துவரை மணியாழி யீந்தருள
எண்டிசையு மேயறிய ஏற்பாடு செய்தருளிப்
பண்டைவழி எடுப்புவிழா பகருமெந்தன் மந்திரியே

மந்திரி இன்னிசை

மந்திரர் சூழ் மணிமகுட மன்னவனே யாங்கணுமே
முந்தையறை பறைதொனிக்க முறையாய் விளம்பிடுவேன்

மணிபதித்த முத்துகின்ற மாமுடிமன் கட்டியனே
அணிவயிர ஆழிதரித் தரசரிமை வளங்குவிழா
துணியுதய சுபநேரந் தொனிபறையை நாடெங்கும்
குணிலேந்து வள்ளுவர்க்குக் கூறியருள் துணிவுடனே

சேவகன் இன்னிசை

துகடகலு மதிசுறடு தொட்டணிந்த அமலிமரி
அகமகிழ அருட்சொரியும் அரசமதி மந்திரியே
செகமுழுதும் பறைதொனிக்கச் சீக்கரமே சென்றருளிப்
புகலுவன்சாம் பானிடமே பூரணிதன் தாட்பணிந்தே.

பறையனும் சேவகனும் வரவுக்கவி

பண்புடைத் திருவின் செல்வம்
பாங்குடன் கதித்திலங்கும்
தண்புன லெகிப்து வேந்தன்
தமனியக் கொலுவின் வாசல்
வண்புகழ்ச் சூர னேவி
மகிழ்வுற அழைத்த தாலே
தொண்டுகெய் குடிமை சாம்பான்
துரிதமாய்ச் சபைவந் தானே.

சிந்து : தானானே.....

கூனார் பிறையணிந்து கும்பக்
கோதை கௌரியைத் தானனைத்துத்
தானாய் மலையுறைந்த சிவ
தானுமைச் சேவடி யஞ்சலியே..... தானா.....

அஞ்சா மனந்துணிந்து பாயும்
ஆறே மருவிய கட்டடம்பன்
கஞ்சாக் குடிவெறிய னென்னைக்
கட்டியன் தேடி யழைத்து வந்தான்..... தானா.....

வந்தேன் நடுவழியிற் றோழன்
மண்டி மதுக்குடங் கொண்டு வர
நின்றே பறித்ததனைக் காசும்.
நீட்டாதனைத்து மருந்திவிட்டேன்..... தானா.....

விட்டே குமட்டியதா லாங்கு
 விக்கியே கக்கிநாய் நக்கிடவே
 தொட்டே யெழுந்துவரப்பறை
 தோளினி லாடிடத் தாளமிடும்.....

தானா.....

தானே பிரசித்தம் போடச்
 சாற்றுவன் மன்னவன் சொற்படிக்கே
 நானே திருவள்ளுவன் காணும்
 நாடிய சங்கரன் சாம்புவன் காண்.....

தானா.....

காணீ ருலகறிய நொட்டுங்
 கைவிரல் நட்டுவர் தாளமதைத்
 தேனே தமிழிசையிலோதுந்
 தென்னிலங்காபுர வேந்தனிடம்.....

தானா.....

வேந்தனுரைப்படிக்குச் சாற்றும்
 விண்ணப்பம் சொல்லிட வந்தனமே
 தாந்தே னொழுகுநல் மாதோட்டத்
 தானவர்க் கோதிடச் சொல்லுவீரே

சேவகன்

அடோ! பண்டாரி!! அடோ பண்டாரி
 வாசகத்தைக் கேளடா பண்டாரி.

பறையன்

சொள்ளுங்கையா சொள்ளுங்க

சேவகன் கூறல்

படைகுடி யமைச்சுநட் பரமனை யுடையோன்
 படியுல கரசியற் புரிநல முடையோன்
 தொடையிணர் புயமணி திசைபுகழிகலோன்
 சுடர்முடி இறையவர் நிறைபணி கழலோன்
 கொடையளி கருணனை நிகரிடு முகிலோன்

குடிலிடை வருகும் ரனைவழி படுவோன்.
 இந்நில வளமை தங்கும் எழில்மிது எகிப்து நாட்டின்
 மன்னவர் மன்னன் பார்வோன் வள்ளுவர்க் குரைக்கு மாணை
 பொன்மலர்ப் பொழிலின் மங்கை பொருந்திடப் புசித்த பாவக்
 கன்மமாம் வினைக டரக் கத்தனின் சுதனாய் வந்த
 ஆயிரத் தொளாயிரத்தோர் ஆறுபத் தைந்தா மாண்டில்
 ஆயினர் அளக்கர் திங்கள் ஆறு நான்குடனைந்தாம் நாள்
 மேவியபுதனே வாரம் விளங்கு மங்களநாளன்று
 கந்துகங்கரிதேர் காலாட் கடலணி புவியோர் யாவும்
 மந்திரி முதலாங் கூட்டம் மருவுமா சுற்றத் தோரும்
 நன்னிலை யறங்கள் காத்து நடுநிலைப் பேறுந் தாங்கிச்
 சின்னங்க ளிருபத் தொன்றுஞ் சேர்ந்திடும் பதினெண் மக்கள்
 தன்னொடு பிறரார் நீமை தலையிடா தரசு காக்கப்
 பொன்னகர்த் தலைவனாவான் பூமண்ட லாதி பன்றான்
 சத்தியச் சுருதிச் சான்றோன் சற்குணத்தயாள சீலன்
 புத்தியிற் பருதி யொப்பான் புத்திபா ரடிமை யென்பான்
 எத்திசைப் புகழுங் கீர்த்தி இனிதுற ஆட்சி கொள்வான்
 உத்தமப் பிரசையாக உகப்புற அமைச்ச லாக
 பத்திசேர் விசவாகமாய்ப் பணிவுடன் நடப்பீரென்று
 தத்துவத் துரைதானெங்கள் சாற்று கட்டளையிதாமே.

பறையன் போறசிந்து :- தினதின தினதினனா.....

சிவகுரு பிரணவத்தோன் - திருக்கழல்
 சிரந்தனி லிருத்தியே துதித்திடவே
 கவனமாய்ப் பறையறைந்து யாவருங்
 களித்திட உரைத்தனம் வியப்புறவே..... தின.....

வியப்பும் புவியினரே எங்கள் குலம்
 விளம்பிட அறிகுவீர் பெருமை தன்னை
 உயர்புகழ்க் கிழவி ஒளவைக் குலவழி
 உதித்ததெம் பாட்டனு மெனவறிவீர்.... தின.....

அறிவுறுஞ் சபைநடுவில் எழுந்தவ
 னருண்முனி வள்ளுவன் மரபினராம்
 சிறியருட் பணமிகுத்தோன் மன்னரிச்சந்
 திரனையும் விலைபெற உதவியவன்.....

தின.....

உதவிடுந் திருப்பொடியோன் சுகநல
 முகந்திட வழங்கவே பணிந்திடுவேன்
 மதுவினைக் குடி வெறியும் முறியுமுன்
 மனைதனை யடைந்திட நடந்திடுவேன்.....

தின.....

அரசன் கழிநெழல்

தாரணி செழிக்கப் பயிரினங் கொழிக்கத்
 தருமமே நெறி முறை தழைக்கத்
 தரளமும் மணியும் பதித்தணி யழுத்துஞ்
 தமனிய முடிபுனைந் தாளும்
 பாரணி விளங்கும் பார்த்திப னென்றன்
 பட்சமா யிந்நக ரறியப்
 பலவித வளமும் பலநிலை யறமும்
 பழுதிலா நடந்தருள் செனரும்
 வாரணி புரவி வயிரணி யெறும்பி
 வருமணி சுயந்தனக் காலாள்
 மதிநிறை யமைச்சு படைத்தள கத்தன்
 மற்றுள யாவையும் நல்கிப்
 பூரணி வரத்தி புதுநவ கரத்தி
 போதுறு கவினடி யமலி
 பொங்குநல் லாசி மங்களம் பொலியப்
 புனைமுடி யிலச்சினை யருள்வேன்.

முழகூடல் - வெண்பா - அரசன்

பூமின்னாட் சேர்ந்தரசு பொங்கமுறக் காத்தருளி
 நாமின்று சூட்டுகிறோம் நன்மலிவு - நேமிதனிற்
 பார்வளன் சூசையப்பர் பாலிப்பா ரென்றுரைப்பர்
 சீர்வளஞ் சொற் தேங்கிடவே செய்.

மன்னன் இன்விசை

மாமணிப்பொன் மாளிகையில் மாட்சிபெறும் மண்டலதி
மாமல்ல திண்டோளான் மாண்புதகை பார்வளனே
காமவல்லி முத்துமணிக் கட்டிழைத்துச் சித்திரித்த
நாமமிடென் முத்திரையை நல்விரலிற் றான்புனைவீர்.

பார்வளன் (கூசை) மன்னன் இன்விசை

சொல்லரிய முத்திரையும் சோபனஞ்சேர் சேகரமும்
நல்லிதய மாயளித்த நல்லரசும் நன்னாடும்
வல்லபரன் தன்னருளால் மாட்சியுடனாண்டிருக்க
நெல்லெகிப்து நீடரசே நின்றுணையும் வேண்டுகிறேன்

பார்வோன் மன்னன் - இன்விசை

நாட்டுவளந்தான் செழித்து நாடுமனை பொங்கமுற
வாட்டமிலாத் தானியங்கள் மாகளஞ்சியம் நிரம்பி
ஆட்சிபுரிந்தாண்டிருக்க ஆனதுணை நானுமக்கு
மேட்டிமையாய் வாழ்ந்திருப்பீர் வேற்றரசார் தாட்பணிவார்.

சீர்சிறந்த செங்கோலைச் செவ்வையா யாண்டிருக்க
நேர்சிறந்த நல்லெகிப்தின் நீடாட்சி யொப்புவித்தேன்.
பேர் சிறந்த பார்வளனார் பீடு சூசை யப்பரிடம்
கார் சிறக்கச் சென்றருளிக் கத்தனெனக் காண்பீர்கள்.

பார்வளன் மன்னன் சிந்து

நன்ன நன்னா....

விண்ணர சிறைவனா ரமுத வாசம் - இன்ப
வீடுல கதினுறை ஆஞ்ச நேசம்
மண்ணுல கதனுழி அருளும் வாசம் - இன்று
மானிட னெனதுள மிரங்குங் கோசம்..... நன்....

கோமகன் சொலமனின் ஞான போதம் - அருட்
கொற்றவன் றவிதுண வான்மசாதம்
நாமமே துலங்கிடத் துதிப்பேன் பாதம் - துய்ய
நாயகி அருளுவாள் வழியால் வேதம்..... நன்....

வேதனா ரிதயமுற் றொளிர்ந்த நாவே - அன்று
வேகிடாத் துளிரிடை மலர்ந்த பூவே
மாதரின் சருவலங்கார நாவே - உள்ளம்
மாவரம் நிரவிடும் அருண்மாதாவே....

நன்....

தாயக அரிசியற் பரிபா வித்தே - மக்கள்
தந்தையாய் மனதுற நடத்துஞ் சொத்தே
நாயகன் நிலமகள் விரும்புஞ்சத்தே - என்றும்
நாட்டினில் விளைமணி குவிப்பேன் வித்தே.....

நன்....

வித்தகர் தளபதி அமைச்சர் கூட்டித் - துட்ட
வீணரைத் துடைக்குவன் அரசை நாட்டி
சத்திய மகத்துவ விளக்கங் காட்டி - உயர்
சற்செனர வழிமுறை நடப்பேன் சூட்டி.....

நன்....

சூட்டிய மணிமுடி பரவ நாட்டும் - தெருச்
சூழ்நதிடுங்கலைவள மறிவைத் தீட்டும்
பாட்டியற் கவிஞரினழகின் பாட்டும் - அன்புப்
பண்புறு சபையினை மதிப்பேன் கூட்டும்....

நன்.....

கூட்டியே நடுவரை நியாயங்கண்டு - வன்மக்
குற்றமே யகன்றிடும் வழியேயுண்டு
ஆட்சியால் மகிழுவேன் மரியாள் தொண்டு - என்று
மாதரித்தருளுவாள் மகிமை கொண்டு....

நன்.....

பார்வாளார் சூசையப்பர் நாடகம்

இரண்டாம் இரவு

புசந்தோர் வரவு

சீருலாவிய செந்திரு மாதுறை
செகதலத்திலங்கு மெகிப் தானதில்
பேருலாவிய பார்வளன் காதையைப்
பிசகில் லாதரங் கானதிற் செப்பிட
நேருலாவிய நித்திய கத்தனின்
நிமல தாயிரு தாட்டுணை போற்றியே
பாருலாவிய பொற்குரு சுற்றவர்
பகலொளிர் சபை யானதிற் றோற்றினார்

சிந்து - தானா தனதந்தேனா.....

- 1 வானுயர் தேவனைப் போற்றி - இன்ப
 மலர்க் கரஞ் சேர்த்து வழுத்துவம் போற்றி
 மீனுடு சூடியதாயார் - பாதம்
 விளங்க இறைஞ்சுவம் வேண்டுதல் போற்றி.....
- 2 போற்று மயிலுறு மிக்கேல் - தூயர்
 புண்ணியர் வானவர் பூதலங் காக்க
 தேற்றுமிறையருட் டங்கும் - இங்கு
 தெவ்வரின் சூட்சி சிதறிட மங்கும்.....
- 1 மங்களம் பொங்கிய வேதப் - பாப்பு
 மாதவர் போதகர் மாநில ஆயர்
 தங்கிய நற்செய்தி வாழி - கேட்கும்
 சற்செனர் உள்ளமுஞ் சாந்தியில் வாழி....
- 2 வாழிய போர்த்திபிரானும் - பிள்ளை
 வாக்கினைக் கேட்க வரமருள் கேட்டு
 ஆழிதரித்தரசாட்சி - செய்து
 ஆளுதல் கீர்த்தி அடங்கலும் காண்பாம்.....

- 1 காணரும் வானவ ராஞ்சு - இன்பக்
காணவினிற் றோன்றிக் கவலையை நீக்க
நாணமு மச்சமும்மிக்க - நங்கை
நாயகன் நாடி நடந்திடக் காண்பாம்...
2. காணுயிரன்பனின் தேவி - சுண்ட
கனவுதன் காட்சியைக் காந்தனுக் கோதிப்
பூணும் மகுட மணிந்த - மன்னன்
போத்தி பிரான்மிகப் புந்தி மகிழ்வார்...
- 1 மகிழும் பொழுது மகவு - ஒன்று
மனைவியு மீன்றிட மங்களங் கொண்டு
அகில் மணச் சந்தனத் தொட்டில் - இட்டு
அகமகிழ்ந்தின்புற ஆசித்திருந்தார்....
- 2 இருந்து வளர்ந்து வரவும் - வேந்தன்
இதமிகுந்திங்கித எழுத்தறிவூட்டல்
குருமுறை ஆசானழைத்துக் - கல்விக்
குறிப்பினை ஓதிடக் கொள்கையிலெண்ணல்.....
- 1 எண்ணிய வித்தை விளங்க - ஆசான்
எண்ணுமெழுத்தும் இறைமறைகொண்டு
கண்ணெனப் போற்றியுரைத்தார் - சேயும்
கருத்தினைக் கற்றுக் களிப்புறத் தோன்றும்.....
- 2 தோன்றிய காலப்பருவ மங்கை
தோழி யுடன்பூந் தோட்டத் துலாவ
தோன்றல் இசிறேல் வளனார் - நாடு
சுற்றி வருகையிற் சுந்தரி கண்டு.....
- 1 கண்டதுங் காதலிற் சொக்கி - எண்ணக்
கருத்தினைத் தம்முள் கலந்துரை கொண்டு
வண்டு நுகர் தேன் வளனார் - மீண்டும்
வளமுயர் நாடணி மாமனைநாடி....

- 2 நாடிய பார்வோன் சமுகம் - ஏகி
நத்திய வேட்கையின் நங்கையைப் பற்றிக்
கூடி மகிழ்ந்திடச் செப்பி தூது
கொள்ளுதல் மங்களக் கொற்றவன் நீதி.....
- 1 நீதி விளங்கும் பிரசாத் - மன்னன்
நிந்தம் பழகிய நேரிளை ஆசாத்
சேதியறிந்து மணக்கத் - தூதன்
சென்றனன் வேந்தனின் சிங்கனை முன்பு.....
- 2 முன்பு எழுந்தருள் வேந்தன் - சீறி
முனிந்திடத்தூதுவன் மூர்க்கமாய்ச் சென்று
சென்றுரை ஓதிடக் கேட்டு - நான்கு
சேனைச் செருவிடஞ் சேர்ந்து பொருத.....
- 1 பொருத நெருங்கிய வீரன் - சென்னி
போரினில் வீழ்த்திய போர்த்திபிரானும்
மருகனெனக் கண்டறிந்து - சிந்தை
மயங்கிப் புலம்பி மறந்திடும் போது.....
- 2 போது மலருறை பொன்னார் - வளம்
பொங்கிய பார்வோன் புதுமண வோலைத்
தூதுவன் செப்பிட வேந்தன் - மனம்
துள்ளி விழைந்து தெளிந்து மகிழ்ந்து.....
- 1 மகிழ்ந்த நற் சம்மந்தமென்று - முக
மலர்ச்சி துலங்கமா மங்களங் கொண்டு
அகில வுலகின்ற றானே - சீர்த்தி
அளவுகொள் செல்வ அழகணி நல்க.....
- 2 நல்கிய வத்தகன் காட்டி - நல்ல
நகையணி தொங்கல் நவமணி மாட்டி
தொல்லுலகானத்திற்பூட்டி - எழிற்
தோகைக்குச் சீதனச் சோபனஞ் சூட்டி.....

- 1 குட்டிய பார்வள மன்னன் - கன்னி
தோகை கரத்தினைத் தொட்டு நடந்தான்.
நாட்டிபொன் மாமனை நாடி - வயது
நாற்பத்து மூன்றிலே நாற்கவி பாடி.....
- 2 பாடினன் ஆண்டுபத் தொன்பான் - நூறு
பகரறுபத்துடன் பண்பெழு தையில்
தேடிப் பொருள் நிறைந் தோங்கும் - செல்வன்
செபமாலை மொத்தம் சிறந்த போ லாசான்....
- 1 ஆசான் குருபரன் போற்றி - இந்த
அவையோர் தவறினை அன்புடன் மாற்றி
தேசாறி லட்சணத் தேவன் - திருச்
சேவடி தோத்திரித் தேற்றுவம் போற்றி....
- 2 போற்றிடும் மாமனை வாழ்வோம் - பொருள்
பொங்கமதாகப் பொலிந்து மலிந்து
ஏற்றிடும் பாவள நன்மை - பெற்று
இருகரங் கும்பிட் டிறைஞ்சுதல் செய்வோம்

தானதனத்தே நானா.....

கட்டியன் தோற்றம்.

பூமருவு திரை கடலில் வளைகளீன்ற
பொன்னழகுத் தரளமதை மடவார் சூடிக்
காமருவு குயிலிசைக்கு மயில்களாடிக்
களித்திருக்கும் கழனியொலி வரிநெற் சாடிக்
தேமருவு மலருறைந்த திருவோன் நாட்டின்
திகள் குருக்கள் அரசிறைவன் போத்தி பாரான்
மாமருவு தெருவரவுப் பவனி செப்ப
மதிசூரன் சபைதனிலே தோற்றினானே

சிந்து:- தந்தனத்தம் தனந்தானின...

சத்தியத்தி னருட் பேரொளி
தத்துவத்துட் பொதிந்தாரொளி
நித்தியத்துட் புகுந்தாரொளி
நிரம்புவர மடைந்தாரொளி
நிலவும் பொருள் திருவினருள்
நிதமும் பெறு முடிதார் மனர்
நிசியில் வரு குமரன் தரு
நெறியின்மறை ஒழுகுந் திறம்
நிறுவ அரசியல் நெருங்கு குருவணி
நிகர மனமுறை நெடிது துலங்கிட
நிருபனவை வருகைதனைச் செப்புவாம்.....

பத்தி நுட்பமறிந்தாருளம்
படி கதிக்கும் பொலிநெல்வளம்
தத்துவத்தார் நிறைந்தார்தளம்
சத்துருக்கள் மறைந்தார்களம்
தருமப்பொருள் வளருங்கலை
தயவுற்றருள் இறைநற்பணி
தனமுற்றொளிர் கனகக்கொலுத்
தனிலே எழுந்தருள் வேந்தனின் -
சரணந் துதித்திடத் தெருவு மலங்கரித்
தழகு துலங்கிட அடரும் நிறைகுடம்
தளிரடைமேல் நிரையணியாய்ச் செய்குவீர்.....

சித்திரித்த வளைமுத்தணி
சிரத்திலங்கும் முடிமாமணி
சித்தியருள் வழுவாமணி
செகதலத்துப் பெருமான்மணி -
சிறந்தோங்கிய விருந்தோம்பிய
தெரிந்தாக்கிய கலைதேக்கிய

செழுநற்பணி அரசன்பணி
 செழிப்புற்றணி நனிபொற்பணி
 திருந்து குடிநல மிகுந்து வளம்பெறு
 திகழுந் றுயர்வுற வருகை தருமுனர்
 செனர்களெல்லாம் துதிபுரிந்து நிற்பரே.....

எத்திசைக்கும் புகழ்ந்தார்மனம்
 இதங்களிக்க நிறைந்தார்தனம்
 குத்திரர்கள் பயந்தார்சினம்
 குவலயத்தோர் மகிழ்ந்தார்தினம் -
 குருக்கள் நிறை அரசர் திறை
 குலவு மிறை நிகழும் முறை
 குடிலோன் மறை திகழுந் துறை
 குணநீட் பொறை தரித்தாள் பிறை
 குரத்தி அருட்பொழி வடைந்த நரபதி
 கொலுவுக் கெழுந்தருளுதலை யறியு மின்
 கொடி குடைதார்க் கொற்றவனை வாழ்த்துவாம்.....

துத்தியஞ்சேர் மரியாள் வரம்
 துலங்குமறை நிறைதாபரம்
 புத்திமிகு பெருமானுரம்
 புது நவங்காண் திருவோன் புரம்
 பொலிநென்மலி நிறைமாண்பொலி
 புவியோர் மலி தவத்தோர் பலி
 பொருதும் வலி புகழஞ்சலி
 பொருந்தம்புலி மகிழ்வோரொலி
 புதுமைக்குருமகன் நலம்பெற்றருளறும்
 புரவல னெழுகை பணிந்து மலரிடும்
 புயபலத்தோன் எழுந்தருளக் காணுவீர்.....

(இரண்டு இரவும் புலசந்தோர்வருகை முன்பே இச்சபை அடக்கம் படிக்க வேண்டும்)

போர்த்தியிரான் வரவு கவி

திருமகளு றைந்து வாழும்
செழிப்பருள் குருக்கள் நாடாள்
அருட்பொலி போத்தி பாரான்
அன்புறு தேவியோடும்
கருப்பொலி கருணை நாதன்
கற்பனை வழிநடந்து
விருப்புடன் வளமை காண
விளங்கவை தோற்றி னாரே

கட்டயன் கூறல்

வளமிகு பொருளுறை குருநகர் வாசன்
வனிதையர் மயங்குறு வடிவெழில் நேசன்
தளமலி படையணி தனமிகு போசன்
தமிழிசை பரவொலி மதுரித ஓசன்

பூமகள் நிறைந்த நாடாள்
பூசுரர் குருக்கள் நாடாள்
தேமலர்க் கண்டற் றாரான்
தெரிந்தணி போத்தி பாரான்

கோமள செளந்த ரீகன்
கொலுமிசை யதனில் மேவ
மாமயிற் றோகை யோடு
மதிவலர் சமுகத் தோடு

நிலமணி கலிங்கம் பாவி
நிரம்பிய மகர தூவி
வலமணி விருது மாகி
வயிரமா முடிக ளாகி

நலமுற ஒலிக்க வேதம்
நட்டுவர் சொட்டும் நாதம்
மலருறை புனுகு வீச
மன்னவன் பவனிவாறார்

மன்னவர் மன்னா போற்றி
மகத்துவ வாமா போற்றி
பொன்னொளிர் முடியாய் போற்றி
புதுநவங் கண்டாய்போற்றி

அன்பினா லாண்டாய் போற்றி
அறநெறி வழுவாபோற்றி
சொன்முறை வாக்கே போற்றித்
துலங்கிய வேந்தே போற்றி

ராச ராச கெம்பீர
ராசமார்த்தாண்டன்
இதோ வருகிறார்
சகலரும் எச்சரிக்கை.

(இராயன் வண்ணம் : தானதனந்த தனா....)

தேவ மகத்துவமுஞ் திகள் தேவதாயினதும்
திருமா தவபர னேசு வந்துதி
தேடு நற்குகை யேடுறு மேதகை
தேச விளங்கிடுமே தினம் தேச மாதிரமும்
திடமா னதினருட் தேற்று கத்தனைச்
சேவித் தேற்றிட நித்தியமே புகழ்
தேன் சொரி பொன்மலராஞ் சிரித்
தேவிளங் கொளிரும்
திருறோ மையம் பதி நின்று சென்றருள்
தேவ போதகர் சத்திய மாமறை
தேடு நரர் பலனாம் தெய்வத் தேசி கர்நற்பலியாம்
சிறந்தே வரப்பிர சாதப் பேறுகள்
தேக நற்சுகந் தேடிட வேண்டவே -
தேவனின் நாமந் துதித்துப் போற்றுவேன்.....
சோமனொளிர் பசும்பொன் சுடர் சோதி மாமுடியான்
தொழுதே அடிபணி மாற்றலர் நிரை
தோகை கூத்திடுங் கோதையர் நாட்டியம்
சோடினைகள் பொலியத் தொடர் தோரணத்தவியில்

தொகையாய்த் திரளணி வைத்த முத்திய
 தூயபட்டணி மீதினில் மேவுவன்
 சோனை வளஞ் செழிக்கச் சுக சோபனம் பெருகச்
 சுதனே யுதித்திட வையமின்புற
 சூசை மேரியின் மேன்மை துலங்கிடும்
 சோனே சதிசயமே சுய தூயவன் செயலே.
 சுதனா யுயிர்த் தெழு தேவ நற்பயன்
 தூதர் செப்பிய நற்செய்தி போற்று வோம்
 தூய சந்தானாள் புதல்வி காவலே..... தான....
 பாண னிசைதுலங்கப்பகற் பாணி பாட்டொலிக்கப்
 பவிள்சோங்கிடப்பரத மாடற் பாவையர்
 பண்பாயாடிட நாதமும் பேசிடும்
 பாச மிகுத்தரசர் பரும் பாளப் பொன்னளிப்பார்
 பரரே கெடிபயந் தோடப் பார்ப்பவர்
 பாவ மென்றெனச் செப்பிடக் கண்டனன் -
 பாகர் குழுமிடமே பல பாடிகள் நிறைவே
 பரிவாய்க் கரிபரி யாவு மேமிகப்
 பாரிற் பாக்கிய யோக்கிய வேந்தனின் -
 பாகத் தொளிநு மங்கை படி பாசுச்சொற்கவையாள்
 பதியே கதியென போற்று வாளெனைப்
 பாலித் தாளுவன் பாதகமின்றியே -
 பாவியை நோக்கும் மரியாள் பாலனே..... தான....
 மாத மழைபொழிந்து - மணி வாரிநெற்பொலிந்து
 மனமா சகற்றிடும் ஞான பூசையை
 மானர் செப்பிட வேதினம் காணுவர் -
 மாசில் மரிசுதனே - மகிழ் வாகி நின்றருளே
 மனமே தெளிந்துரை பேச வேநிறை
 வாக மங்கையர் கற்பணி மேவுதல் -
 மாடு பெருகிடுமே மதி மாண்பு தங்கிடுமே
 மறைவா கியபகை நீங்க மாற்றலர்
 மானம் கொண்டுறவாகிய நற்செய்தி -
 மாறன் குலக்கொழுந்தே. மதி. வாரி செனர்மரபே
 மணங்கூர் தொடையணி கண்டற் றாரணி
 மார்பன் சிங்கணை மீதி விதமதாய்

மாமுடி தாங்கி யரசாள் வேந்தனே.....

தான.....

சாதுரியவிறலோன் - சமர் தானை யாண்டருள்வோன்
தளவா யறிமிறல் சூர கத்தனைச்

சாடிமிண்டிட வேதுணி வாகுமோ -
சாதுநிறைகுருக்கள் தவச் சாந்தி பெற்றிருப்பார்.

சமதானநன்னிலை யூரிற் றங்கிடத்
தானமெங்கணு மேசிறந் தோங்கவே -

தாது மலருறைவாள். தன. தானியந்தருவாள்
தயவே புரியர சான தென்னவை

சான்றோ ரெண்ணுவர் நீதியின் மேன்மையைத்
தாமம் புனையழகோன் - தனித் தாம நூலுணர்ந்தோன்

தவமாங் குணநல மான சித்தனே
தான வன்தய வாலருள் போதனே -

தாசனைத் தற்காத் தருள்வீர் நாளுமே.....

தான.....

கொலுமுடுகிக் கடவுள்

கத்த தத்துவக் காவலன் வாக்கது
சுத்த மெய்ச்சுடர் சுற்றிடையர் தொழ
நத்தும் நற்குரு நாதனின் தாட்டுணை
பத்தி செய்தருட் பாலித்திருப்பதாம்

கொலுமீது நின்று

சோமனொத் தொளிர் தோகையெந் தையலும்
வாமமுற்றிடு மந்திரர் யாவரும்
நாமந்தங்கிய நற்கொலு மீதினில்
பூமகள் நிறை பொங்கிட வந்திரும்

தேவி

இணை பிரியாக் காதலனே இவ்வரசை யாளுதற்குத்
துணை புரிவார் ஏசுபரன் தொல்லுலகில் வாழியவே

1ம் மந்திரி

வானுலக நீதிபரன் வையகத்தில் மன்னரையும்
தேனுலக தேவியையும் சிறப்புடன் காத்தருள்வார்

2ம் மந்திரி

காவலனே உந்தனையும் காதலியாந் தேவியையும்
ஆவலுடனிரட்சித்த ஆண்டவரே காத்தருள்வார்.

சேவகன்

கானமலர்க் கள்ளருந்தும் கரியவண்டுக் குழலாளும்
மானமிகு மன்னவரும் மந்திரரும் மானிலத்தில்
தானமுறை தவறாது தாட்சணிய மாய்நடக்க
வானபரன் காத்தருள்வார் மண்டலத்தில் வாழியவே.

இராயன் கழிநெழல்

வானுல களித்த மகத்துவ தந்தை
மகனுரு வடிவினில் வந்து
வல்லவர் மழுவர் வருத்திய பீடை
மனமுற அணைத்ததை யேற்றுப்
பானுடு மரியாள் பக்கலில் நிறுத்திப்
பகருநற் செய்திமெய்ச் சுருதி
பரவுதற் தடையும் பாவையர் கற்பும்
பகைவரின் சூட்சிய முண்டோ
தேனுல கதனிற் நிரவிய வளமை
செழிப்புறக் கழிப்புற வுண்டோ
திங்களில் மழையுங் செல்வமுந் தளையுங்
செனர்க்கு பாக்கிய முண்டோ
ஓன்று நாட்டில் உயர்கலை கற்றோர்
உத்தமர் மலிந்தது முண்டோ
உகப்புடன் சென்று உரைத்திட வந்தே
உணர்த்துதல் கடமையு மன்றோ

1ம் மந்திரி:-

அன்புடைய நல்லரசும் ஆட்சியதும் நானிலத்தில்
சென்றறிந்து வந்துரைக்கச் செகபதியே இருந்தருளும்

2ம் மந்திரி:-

இன்றெழுந்து சென்றருளி இந்நாட்டின் வளமைகண்டே
உந்தனக்கு உரைத்தருள உரவோனே இருந்தருள்வீர்

சிந்து : தந்தனாதனதனதானின (வன்னமாமணி முடிசூடியே)
நாட்டுவளமை

1ம் மந்திரி

விண்ணுலா வியமதி தாரகை
வெயிலோன் வானப் பறவை
தண்ணுலாவிய கடல் மேதினி
தளிர் பூங் காவின் நரரும்
மண்ணுலா வியவுயிர் யாவுமே
வகுத்தோன் மாட்சிப் பெருமை
எண்ணுலா விய இறை தானருள்
எனவே கண்டோம் மகிழ்வாய்..... தந்.....

2ம் மந்திரி

மகிழ்வாகவிந்நக ரானதின்
வளமே வேந்தர்க் குரைப்போம்
அகில் வா சினைசெறி சோலையின்
அழகே தந்த பொருளே
துகிர் வா னந்திடு நித்திலஞ்
சொரிந்தே கப்பங்குவித்தார்
முகிலே பொழிமழை பெய்திட
முதிர்ந்தே செந்நெல் விளைவாம்..... தந்.....

1ம் மந்திரி

விளைவா கியவய லோதிமம்
விரைந்தே யந்தி திரும்பி
வளையா னதின் கருக் காத்திடும்
வகையோ செல்வ நிலையோ
தளைவா கியசென ரானவர்
தையையோ சாந்தி மனமோ
பிழையா னது நடவாமலே
பெரியோர் மன்றம் நலமே..... தந்.....

2ம் மந்திரி

நலமே இன சன ரானவர்
நயந்தே நன்மை பெறவே
குலமானகற்புறு மாதர்கள்
குணமாம் நல்ல நெறியாம்
தலமே வியகினி யோடுடன்
சருகா தின்பக் கெருடன்
மலர்மா துறைநிதி மேவிட
வறியோர் காண்ப தரிதே.....

தந்.....

1ம் மந்திரி

தரியாதிடர்பிணி நீங்கிடத்
தனமே செல்வ நிலையே
அரியா சனத் தெழு மாமரி.
அருளே பெற்றார் தினமே
திரிகா லையிற் செப மோதிடத்
திடமாய்ப் பத்திப் பெருக்காய்ப்
பரிவாய்ச் செனர்திருப் பூசையின்
பலனே நாளும் அடைந்தார்.....

தந்.....

2ம் மந்திரி

அடைந்தார் வரமருட் டேசிகர்
அறிவே கல்வித் திறமே
இடையோ எழில்மட வார்மனை
இதமே துங்க வளமே
கடைந்தா ரமுதுண வானது
கருத்தா யுண்டு மகிழ்ந்தார்.
தடையாகிய பகை மாறியே
தயவாய் நட்போ டிணைந்தார்.....

தந்.....

1ம் மந்திரி

இணைந்தார் வளமறிந்தோமதை

யெடுத்தே வேந்தர்க் குரைப்போம்

பணைவாரிவிளைவு மோதிய

பயனா லேழை இலையே

துணையா லமலிதன் சேயருள்

சுகிப்பா ரிவ்வூர்ச் செனரே

அணையா தசுடரின் சோதியை

அறிந்தா ரென்றும் பணிந்தார்.....

தந்.....

2ம் மந்திரி இன்னிசை

பட்சமுறும் மந்திரியே பாருலகிற் கண்டவளம்

இட்டமுடனேந்தலர்க்கே இன்றுரைக்கச் சென்றிடுவோம்

1ம் மந்திரி இன்னிசை

சென்றருள்வோம் மந்திரியே செல்வவளஞ் செப்புதற்குப்

பொன்மகுட வேந்தரவர் பொற்றவிசிற் காத்திருப்பார்

2ம் மந்திரி கவி

அருளுற அவனியாளும் அரசரினரசேயும்மைக்

கருணையின் வடிவமான கத்தனின் தயவதாலே

பொருளுறு செல்வம் நீடிப்புகழுடன் வாழ்கத் தானே

இருநிலந்தளைவதாகி இருந்திடக் கண்டே வந்தோம்

1ம் மந்திரி கவி

வந்தன மரசரேறே வளமைகள் செழிப்பதாகிச்

சுந்தரப் பழனவாரி துலங்கிட மனைகள் தேங்கி

மந்தரப்புயத்தோர் தானை மகிழ்வுடன் காத்திருக்க

வந்தனை வழிகள் பூசை வழங்குதற் குறையே கானோம்

2ம் மந்திரி கவி

காவலின் கற்புமிக்கார் கருமுகில் மாரிபெய்து
தேவனின் வரமே தங் கித்தேசமும் வளமை பொங்கிக்
கூவலின் அமுத நீரும் குறுமன்னர் திறைகளீவும்
ஆவணமலிவுங் கண்டோம் அணிநகர்ச் சிறப்புத் தானே

இராயன் கவி

தானவ னாருளால் மக்கள் தானியங் கழிக்கப்பெற்று
மானமும் மகிழ்வுஞ் சங்கை மதிப்புறக் கற்பும் நீடித்
தானமுந் தவமும் விஞ்சச் சற்செனருறவும் மிக்க
ஏனையுமிருக்கக் கண்டே இத மகிழ்பூரிப்பானேன்

2ம் மந்திரி கவி

தீனருந் திமிருமில்லைச் சிறுமைகளெதுவுமில்லை
மானரிற் தவறுமில்லை மகிமையிற் குறைகளில்லை
வானமும் மழைபொழிந்து வரிமணி நெல்லுஞ் சாடிப்
பூனத மகுட மன்னா புகழ்வள மறிகுவீரே

இராயன் கவி

கண்ணொளி மணியே தேவி கருதிய வளமை கேட்டோம்
அண்ணலென்னரசின் மாட்சி அறிந்துளம் மகிழ்ந்தீர் நீரும்
விண்ணவன் சுருதி வேதம் விளங்கிட மன்றல் செய்த
பெண்மணி குறைகளுண்டோ பேசிடும் பாவையாரே -

தேவி கவி

பாரினைப் புரக்கும் நாதா பரிவுடனெழுந்து வாரும்
சீரினைத் தெரிந்து கொண்ட சிந்தனை மகிழ்வின் போது
நேரினை மனத்தினெண்ணம் நினைவுற வுரைக்கக் கேட்டீர்
வாரிழைத் தழுத்து கச்சு மங்கையுமுரைப்பேன் தானே

தேவி சிந்து:- நன்ன நன்ன (வொன்னின் முடிபுனைந்து)

வங்க முடிபுனைந்து தங்க வெயிலணிந்த
வாரணி தாள் மதியின் வண்ணம தான
தயை கொண்டவளான மரிசேயென
பங்க மறவுதித்துத் திங்க ளொளிமிகுத்துப்
பார்திகழ் பாலகனே பட்சமதாகப்
பரிவுற்றருளாகப் பணிவாகினேன்.....

நன்

அருளோன் திருவுளத்தாற் பொருளோன் மணமுடிக்க
ஆரணத் தேசிகர்முன் அன்றென்னை நீரே
திருவாய் திறந்தீரே அதிநேசமாய்
குருவாய் மலைமுழையிற் பெருமானிறை மகனாய்க்
கூறரும் மாதவனைக் கும்பிடுவேனே
மனம் நம்பிடுவேனே குமரேசனே.....

நன்

மனமே மகிழ்ந்தனம் நாம் தினமே செபித்து வந்தோம்
மாதவத் தானருளால் மண்டலத்தாரும்
தருமத்தது சீரும் மறவாமலே
வனமே வதியதனின் கனமே பவமகல
வானிறை தேவருளின் வல்லமைசேரும்
திருமந்திரங்காரும் மணிவாகனே.....

நன்

பெண்ணின் மனமகிழ்க் கண்ணின் மணிமதலைப்
பேறினை மார்பணைக்கப் பெற்றருள்வாரும்
நினைவுற்றருள் வோரும் பெருந் தேவியே
எண்ணிலிருவருடம் மண்ணில் மலடியென
ஏசிடவே நடந்த இக்குறை யேக
வியப்புற் நெழுமேக எழிலேசுவே.....

நன்

நாதா உமைமணந்து மாதா தயை நிறைந்து
நானில மீதினிலே நத்திய சீரும்
நயமுற் றொரு பேரும் நயமாகவே
வேதா மகவுதனைத் தாதா அருட்சுரந்து
வேதனை தீர்ந்து பழி விண்ணவர் பாடி
விமலன் வரம் நாடி விழைவாகினேன்.....

நன்

இராயன் கவி

செல்வமுங் கலையும் நாடித்திகளுநன் னகருள் ளோரும்
புல்லறி வினரே காணாப் புலமையோர் நிறைந்து வாழ்க
எல்லையில் முறமைநீட இருந்த ருளரசு செய்ய
நல்லவர் துதிக்கத் தானே நன்மகவடைவோம் பெண்ணே

தேவி கவி

பெண்ணினுள் மகிமைமிக்கப் பெருவரத்தமலியன்னை
மண்ணினில் மகவு பெற்று மகிழ்வுற இனிது வாழ
விண்ணவர் பாட்டியானாள் விரதமுஞ் செபமுங் கொண்ட
புண்ணிய வழியை நாமும் பொறையனுபவிப்போம் தானே

இராயன் கவி

தானவனருளை வேண்டித் தனிமையாய் நினைவு கூர்ந்து
வானவனு ரைத்தவார்த்தை மங்கள மகவாய்த் தோன்றிக்
கானவர் துதிக்க மூவர் கருதிய அமலன் வாழ்வை
மானமே மதிக்க வேண்டி மலரணையுறங்கச் செல்வோம்

இராயனும் தேவியும் எதுகைச் சிந்து

(இரங்கல்) (அருணப்பத மலர்தந்தருள்வாயே)

இராயன்

கிருபை சுரந்தருள் கூர்ந்திரங்காயோ - உந்தன்
அருமைத் திருக்கடைக்கண்திருப்பாயோ.....
தருமநிலைவிளங்கப் பெருமை மறைதுலங்கக்
கருணை மனநிறைந்து வறுமை அகலவுமே
உனதிரு பதமல ரருள்வாயே - இறை
உயர்திருப்பயன்வரத் தருவாயே - வான
மாமரி யாளெமைக் காருமேதினமும்.... கிரு.....

தேவி

வடிவத் திரிசுடரின் படிவத்தமைந்தவுரு
செடியிற் பிறந்த வொளிர் அடிகளறிந்தவுயிர்
குடிலிற் பிறந்தபரன் மடியில் மகவிருத்தி
படியில் மகிமையுற்று மிடியைத் துரத்தியவன்
வெயிலுடை தனியணிந் தெழுந்தாயே - உடு
விரிமுடி புனையழ கொளிரந்தாயே
குயில்மொழி மதுரித மிசைத்தாரே - வானர்
கோமள நாயகி தாருமேவரமும்..... கிரு.....

இராயன்

இறைவன் திருமகனார் மறையின் திருப்பலியில்
பொறையினமுதுணவாய் நிறைவின் வரமொழியார்
பிறையைப் பதமணிந்த நெறியின் திருமகளே
கறையின் வினை துரத்தி நெறியிற்றிட முயற்சி
பெறவருட் டவநெறி தருவாயே - நிலை
பெருகிய மனதிடை வருவாயே
மறக்கருஞ்செபமுறை தொழுதேனே - நேச
மாமணி யாகிய தூயனே சரணம்..... கிரு...

தேவி

முருகக் குமரபரா அருணத் திருவுருவாய்க்
கருணைத் தவமுனிவன் பெருமைக் கரதலத்தில்
உருகி யெழுந்தருளிச் சுருதித் தளைவுநிறை
பெருக நிதிவளமை தரும மன அமைதி
அதிமிக வரமருட் குருதேவா - சிலை
அருகினில் முறையிடை வருபாலா.
பதிதனில் மழலையின் மொழிகேட்க - நாளும்
பாடினன் தோத்திர மாகவே செபமும்..... கிரு.....

இராயன்

கிரணத் திரித்துவமே பரம இலட்சணமாய்ப்
பிரபை ஒளிவிளக்கின் ஒருமை மனதிலுன்னி
விரத பதிவிரதை மரபுச் சுவக்கினுவின்
அருமைப் புதல்வியான உருமை வரத்தியன்னை
மதிநிறை வரமுறை தவமாதா - தயை
மருவிய புகழணி புவிமாதா.
துதிபுரி இமையவர் தொழுதாரே - தேவ
தூதுவர் தாங்கிய ஞானமே நிறையும்..... கிரு.....

இராயன் இன்னிசை

வானபரன் நன்னருளால் வாழ்ந்துலகில் மகிழ்ந்திருந்த
போனபகல் நன்றியுரை போற்றியிந்த இரவதனை
வானருளோன் தூதுவனும் வாழ்ந்துயர்ந்த தாயாரும்
மானமுறு வளனாரும் வானிறையும் காத்தருளே.

இராயன் திருவாசகம்

ஏவான் பவத்தாற் றவத்தானான்
இதய மகிழ்வா யொருமகவை
இனிதா யுலகிற் கமுதான
இறைவன் வரத்தின் பிரசாதம்
பூவாய் மலர்ந்த றோசைமலர்
புனிதர் தொழுதேற் றருளமலம்
புதிதாய்த் துலங்கும் வேதகரி
புதுமை நிறைந்த ஞானமரி
தேவாதிபரன் திருவுளத்திற்
தெளிவாய் விளங்கி இருந்தனையே
திகழுற் றொளிரும் திரித்துவத்தின்
செயலி னருளாற் பகற் பொழுதை -
ஈவான் புரந்து சுகமாக
இடரே யகலக் காத்ததுபொல்
இரவைக் கழித்து விழித் தெழும்ப
இறைவா துணைசெய் தருள்வாயே -

சம்மனசு வரவு

திறிகுடரொளியாய்த் துலங்கிய ஒருமைத்

தேவதத் துவத்தறு குணத்தோன்
திருவருட் பொலியப் பிறங்கிய ஆதாம்
திகள்தருச் செறிவனத் தகற்றிக்
குறிப்பினை யுணர்ந்து குன்றிடை யேறிக்
குமரனைப் பலியிடச் செலுத்திக்
குளித்திடு மனலில் மூவரும் தனியேல்
கோளரிக் கூண்டினிற் காத்தோன்.

நெறிமுறை விளங்க நீதியி னருளால்

நீணில மரசியல் புரியும்
நிருபனின் தேவி கருவுறத் தாங்கி

நீடுயர் மகவினை ஈவாள்
அறியெனக் கனவி லுணர்த்திட ஞான
அருட்பணி நிறைவுறத்தானே
அம்பரம் நின்றே இம்பரம் வந்தே
அணுகுசம் மனசவும் நானே.....

சிந்து :- (அனைத்துயிர்க்கும் கத்தனான.)

அருள்சுரந்து வரமளிக்கும் வானதேவா - நிந்தம்
அடிபணிந்து சுரங்குவித்து வாழ்த்து வோமே
கருணைநிறை யுளத்தினர்க்குச் சாந்தியான - தெய்வக்
காருணியம் பொழிந்தருளும் வேத நாதா..... அரு....
மனுஷயிரைப் புரந்தருளவந்த பாலா - வெல்லை
மலையிடையர் தொழுதிறைஞ்சும் ஞான மாலா
அனுதினமும் பலிப்பொருளிற் றோன்றும் பாலா - விண்ணோர்
ஆகமகிழ் உவகைவிஞ்சும் யேசுபாலா..... அரு.....
திருவருளின் புனித வதியான தாயே - மோட்ச
தீபிகையின் அலங்கிருத மானவாயே
அருணமதி யுடுபுனைந்த தேவதாயே - வானோர்
அனைத்துயர்த்திப் புகழிசைத்துப் போற்றுந் தாயே.....
மனமயர்ந்து துயிலுறங்கும் வேந்தன் மாது - நெஞ்ச
மனக்கவலை தீர்ந்தருளு மென்றன் தூது
கனவுரைக்கச் சென்ற ருளும் வானதூதன் - செய்தி
காத்திரமாய்ப் புகன்றருளத் தோற்றுவேனே.....

வசனம்

சுந்தர அழகின் சுகிர்தலங் காரச்
சுகுணபொன் மகளுறை யரசி
சுடர்திறி வான முலகுயி ரனைத்துஞ்
துலங்கணி பெருவருட் புரக்கும்
பந்தமிற் பரமன் சந்நெதிவரையும்
பரவிய செபக்குர விரங்கி
பக்கலி லொளிநு மன்னையின் வாக்கைப்
பழுதற நிறைவுறப் பணித்த
அந்தமி லிறைவன் மந்திரத் தூதன்
அறைந்திட இன்புறக்கேளும்
அருளது சுரந்து கருவினை யுயிர்த்தே
ஈன்றிடும் பாலிகை வளர்வான்
இந்தரை புகழ் எழில்வள வெகிப்தின்
இறையவன் அரசிய லிசிறேல்
இணங்குவன் வதுவை புரிந்திட வருவான்
இனிதுளங் களிப்புறச் சொன்னேன்.

தேவி நித்திரையாலெழுந்து இன்னிசை

வல்லபரன் தன்னருளால் வானமொளிர் சம்மனசு
நல்லுரையைச் சொல்லிடவே நான்மலடியல்லவென்று
பல்லவருந் தொல்லுலகில் பண்புறவே நிட்சயிக்கச்
சொல்லரிய நற்கனவுத் தூக்கமதிற் கண்டனனே

வேறு

தூக்கமதிற் சம்மனசு சொல்லியநற் செய்தியது
வாக்குடைய வானவனின் வல்லமையின் நல்லருளே
தாக்கமுடன் நல்லரசு தாங்கிவரும் நற்கணவர்
ஏக்கமறச் சென்றருளி ஏந்தலருக் குரைத்திடுவேன்

தேவி தேவ நன்மைக்காக நன்றி கூறல்
சிந்து :- (காரும்காரும் என்னையா பரனே.....)

தாரும் சீரும் தற்பராபரியே - தருணம்
 துயைக்கண் பாருமே.....

தாரார் செபத்தை நேரார் மனதிற்
 பூராய்த் துதித்துப் பேரார் பரனே
 ஊரார் புகழ் ஏரார் விளங்கிச்
 சீராயிறைஞ்சக் கூராய் தினமும்.....

தாரும்...

விண்ணோரிசைக்க மண்ணோர் துதிக்கப்
 பெண்ணார் மதிக்கும் தண்ணார் திருவே
 கண்ணாய் வளர்த்த அன்னாள் மகளே
 உண்ணோரமுதைக் கண்ணேர் பயின்ற
 வண்டார் குழலி விண்டே மிதித்துத்
 தண்டார் கரத்திற் தொண்டார் சுமக்கப்
 பண்பா யெழுந்த விண்ணாளிறைவி
 தண்டா மரையைக் கொண்டே துதிப்பேன்.....

தாரும்...

தன்னேர் நிகராய் என்னாள் இருந்தோன்
 பொன்னார் மதலை அன்னார் புதல்வி
 மன்னார் வினையை முன்னாளனுகாத்
 தின்னா அலகை வென்றாள் விரத்தி
 அன்பாயுரைத்த பொன் வாக்கதனாற்
 கன்மேற் குகையின் முன்பா யுயிர்த்த
 எந்தாய் மரியே இன்னே குறையை
 உன்பால் விடுத்து நின்றேன் தயவாய்.....

தாரும்...

கல்லேர் முழையின் புல்லோபடுக்கை
 எல்லா வினையும் இல்லா தகற்ற
 வல்லோர் சிலுவை நல்லோன் சுமக்கப்
 பொல்லாச் செறுநர் சொல்லால் வருத்திச்
 செல்லாதிடறக் கல்லாச் சிமியோன்
 மல்லார் புயத்தில் நில்லாதுதவக்
 கல்வாரியிலே எல்லாமுரைத்தோன்
 நல்லாள் மகிழ்ந்தாள் சொல்லாலருளும்.....

தாரும்...

வானாட்டிறைவி மீனாட் சிரத்தி
கோனேர் குலத்தி தேனார் மரியே
மானார் பிறவி கானார் குழலி
ஈனா மலடி வானாஞ் சுரைசொல்
நானோர் கனவைப் பானார் புலியில்
வானோர் அருளாற் தானே யுணர்ந்தேன்
கூனார் முடியோர் ஓனாட்டதிபர்
தானே யறிவார் நானே பகரும்...

தாரும்.....

தேவி இன்னிசை

பகரரிய பிறவையொளிர் பரமதிரி ஞானகத்தன்
அகமறிய அருட்சுரக்கும் ஆஞ்சுதனைக் கனவதனில்
இகலிரவு வந்தருளி எந்தனக்குச் சொல்லமுத
மகவருளும் உண்டெனவே வாக்களித்துச் சென்றதுண்டே.

கிராயன் இன்னிசை

சென்றவனாம் வான்பணியோன் செப்பியநல்லுரை தனையே
நன்றாக நிட்சயித்து நற்கனவு தானெனவே
என்றுரைக்க நீர்துணிந்த இன்மொழியை நானறிந்து
நன்மனதாய் மகிழ்வடைந்தேன் நங்கையரே செங்கரும்பே.

மன்னன் மாளிகைபோதும் சிந்து

(சித்த மகிழ்ந்தினி நான்.....)

நித்தம் பணிந்து தொழுவேனே - நிறைந்த கத்தன்
சித்தி துலங்க நடப்பேனே - சீர்வளர் சிந்தை
செகதல, மரளுறு புகழ்ணி வரனிரு
பதமிணை தினமுமே மனதினி லுணர...

நித்தம்...

அன்பர் தளைத்திடுமெய்வேதம் - அறிந்திணங்க
நன்கு மனந்துணிவர் நீதம் - நளின மலர்ப்
பொன்னின் வளம்பெருகும் வீதம் - புகழ் பெருகும்
மன்னர் திறை நெதியால் மாதம் - மனமகிழ்
மதிலுறு நகரினில் வரிசைகள் பெருகிடச்
செனர்களும் அறியவே நலமருட் சுருதி...

நித்தம்...

தங்கமுடியரசு சூடிச் - சகலருமென்
 செங்கோல் முறைதளைய நாடிச் - செருநரஞ்சி
 இங்கு பகை குலைய ஓடி - எவருமெனைச்
 சங்கை பெற நடப்பர் தேடித் - தனக்குடைக்கீழ்
 தரைமுழு தினுமர சியல்புரி திறமணி
 புரவலன் மகிழுவே இறையவன் கருணை.....

நித்தம்...

திங்க ளொளிர்வதன மானே - திரு மணஞ் செய்
 சங்கைக் குலமகளென் தேனே - தயவதனால்
 மங்கை கருவுயிர்தாய் தானே - வளர்பெருமை
 பொங்க வரிசைபெறு வேனே - பொருள் கதிக்கப்
 புகழ்பெறு நலமுயர் சுகமருள் திருமனை
 செழிமைய திலகவே அவனியில் மகிழ்.....

நித்தம்...

தேவி குழந்தையுடன் வரவுகவி

ஆதிமொழி பகர்ந்தவருட் டேவன் வாக்கால்
 அருந்தவத்தின் மாமுனிவன் கண்ட காட்சி
 சோதியொளி ரிலைகருகாத் தணலின் மீதே
 சுதனேந்து கனிமரியான் வரத்தாற் றானே
 நீதி நெறி முறை யொழுகும் வேந்தன் தேவி
 நீளுலகிற் கவலையறப் பயின்றாள் செல்வம்
 வேதியரின் புனித முழுக் கானபின்பு
 விரும்பிமகளாராட்டச் சபை வந்தாளே.

முழந்தாளிட்டுத் தாழிசை

மீனாள் சிரத்தே அணி மாதே
 மிருகக் குகையே அடைந்தாயே
 விமல பரனைப் பயின்றாயே
 விடிவி னுடுவா யுதித்தாயே
 ஆனாள் குறையை நீக்கிடவே
 அருமை மகவாய்ப் பிறந்தனையே
 அருளிற் பொலிந்து மிகுத்தாயே
 அருணன் கலையா யெழுந்தாயே

ஓனா னரசன் மனையரசி
 உலகோ ருவக்குங் குணவதியாள்
 ஒழுக்கநெறியே நிறைவாக
 ஒடுங்கி யடங்கி யிருந்தேனே
 மானார்புகழ் மகவுயிர்க்க
 மகிழ்வா யருளாற் றுணைபுரிந்தீர்
 வணக்கஞ் சரணம் தொழுதேனே
 வரத்தாற் புரந்தே அருளம்மா.

தராட்டு

சீராருங் கண்மணியே செங்கரும்புத் தேனமுதே
 பாராருங் கோமகளே பாலகியே கண்வளராய்.....
 கண்ணின் கருமணியே கற்கண்டே சொற்பொருளே
 பெண்ணரசி நாயகமே பேருலகில் நித்திரை செய்.....
 மானோர் மதித்தருளும் மாமகுட மன்னருக்குத்
 தானோர் மகவான தங்கையரே கண்ணுறங்கும்.....
 வானோர்க் கரசியரின் வல்லமையால் வந்துதித்த
 பாணா ரொளிர்வதன பாக்கியமே கண்துயில்செய்....
 தேடரிய நேசத் திரவியமாய் வந்துதிக்க
 நாடறிந்த மாமன் நறியவகிற் தொட்டிலிட் டார்.....
 தாரார் முடியரசர் தங்கமணிச் சன்மானம்
 சீராக நல்கினரே செல்வமணிப் புத்திரிக்கு.....
 மான்மதமே நித்திலமே மாநெதியே நற்றவமே
 கான்குழலார் போற்றிசெய்யக் கான்முழையே வந்துதித்தாய்
 மாமன் மகன்மகிளும் மாவளத்தான் சீரிளையே
 சாமக் கனவினிலே சம்மனசார் செப்பினரே.....
 சோலைச் சுகப்பிரியை சொன்மழலைச் சாரிகையே
 மாலையிலங்குதம்மா மாமலரே நித்திரைசெய்.....
 ஆராரோ ஆரிவரோ ஆராரோ ஆரிரோ.....

தேவிகவி

தந்தை சுத னாவியருட் கிருபை யாலே
தத்துவஞ்சேர் பூரணமா மரியை நேயம்
இந்தரையி லெனக் கருளே அருளியீந்த
இக்குழவியிந்தெனவே வளர்ந்து சீராய்
வந்திடவே மகிழ்ச்சி கொண்டு மகிழ்ந்தேன் யானும்
மறைநெறியின் மந்திரமும் கல்வி தானும்
பந்தமறக் கற்றுணர்த்தப் பயின்ற ஆசான்
பயிற்றுதற்கு வழிமுறைகள் வகுப்பேன் தானே

வேறுகவி:- இன்னும்

வகுத்தருளுங் கலைமுறையைத் தெளிவாய்க் கற்க
வடிவொழுகு மெனதுமகள் எழிலி ஆசாத்
தகுதியுறு வயிரமுடி சிரசிற் குடித்
தரணிதனை ஒருகுடைக்கீழ் அரசை யாளும்
மகுடபதி யென்கணவர் பிறியம் தேர்ந்து
மகத்துவஞ்சேர் புலமைசெறி மிகுந்த ஆசான்
பகுத்தறியப் பண்டிதரை அழைக்கத்தானே
பரிவு யரென் திருமனைக்குப் பண்பாய்ச் செல்வேன்.

இரண்டாம் போர்த்திபார் மன்னனும்

தேவியும் மகளுடன் வரவு கவி

வான்முகில்நல் லகிற்புகையே மணக்க மாறி
வளங்கொழிக்கும் நகரதிபன் போர்த்தி பாரும்
கான்விளங்கு குழலழகித் தேவி யாரும்
கலைவல்லோர் தனையழைத்துக் கல்வியூட்ட
மீன்முடியாள் பானுவணி கிருபை யாலே
விருப்பமுறப் பெற்றமகள் ஆசி நாத்துத்
தேன்மொழியை அழைத்து வந்தார் பிறங்கு செம்பொற்
சிங்கணைவைத் தமைந்தசபையிடத்திற்றானே

எதுகைச் சிந்து (மந்தாய்யுஞ் செறியும்)
தந்தனந்த னந்தனன்.....

மன்னன்

சந்திரப் பிறங்கொளிரச் சுந்தரத் தரளமேகும்
பந்தி நிரைச் சிந்துரமே தீட்டும் - வண்ணக்
கொந்தலர்பூம் பொன்மகுடம் சென்னிதனி லணிந்தமுடி
எந்தை பரன் மன்னெனைக் காடும்..... தந்.....

தேவி

எந்தைபரன் சிந்தை மகிழ் வந்தனைபுரிந்து துதி
கந்தநறுஞ் சந்நிதியில் வேந்தன் - தேவி
உந்தனடி சென்னிதனி லுன்னியவள் எண்ணமதைப்
பந்தமறு தெய்வகன்னி காப்பாள்..... தந்.....

மன்னன்

பந்தவினை முந்தவறு தந்தைசுதன் தாய்மரியாள்
தந்தவரம் வந்தமகள் ஆசாத் - பாரில்
விந்தை செறி செந்தமிழில் நிந்தையறக் கற்றுணரத்
தந்தையெந்தன் செய்கடமைதானே..... தந்.....

தேவி

ஞானமுணர் பண்டிதர்கள் தானவரையிங்கழைத்தே
ஆனகலை கற்கவைத்தல் நீதி - சான்றோர்.
மானமுறப் போற்றுகின்ற வானபரன் சீரழகை
ஈனமறத் தேடிடவே வைப்போம்..... தந்.....

மன்னன்

முத்துநகை மாதரசி தத்தைமொழித் தேவியரே
நத்துகலை நந்தனைக்குத் தானே - மெத்த
வித்தைகளும் சித்திகளும் தத்துவமும் பெற்றருளி
முத்தியிறை பொற்சரணம் வாழ்க..... தந்.....

தேவி

இந்நகரை நல்வழியிற் பின்னமற ஆண்டருளும்
மன்னனெந்தன் காந்தகனே நீரும் - தேர்ந்து
சொன்னகலை தோய்ந்தவல்ல நன்மதியோர் கண்டறிந்து
புன்மையற நன்மையுறச் செய்வீர்..... தந்.....

மன்னன்

அன்னநடை மின்னலிடை பொன்னுடையணிந்தவளே
மன்றமதிற் சிங்கணையி லேகிச் - சீராய்
என்னவழி என்றினியாம் முன்னவனை எண்ணியேதான்
நன்னெறியைப் பின்தொடர்வோம் வாரீர்..... தந்.....

கடவுள் - கொலுமுடுகி

குன்றினிருட்குகை முன்றிலில் முனிவன்
குணவள னேகிடவே
கன்னிகை தன்னிலை நம்பிய இன்னலிற்
கனிமரி தன்கதனை
இன்புடனேந்திட வேமகிழ் பாதம்
இரங்கிடத் தான்வணங்கி
பொன்னம் மணிபுனை சிங்கணை சேர்ந்திடு
கொலுவினி லேசெல்லுவேன்

கொலுவில் நின்று

நன்மைசெறி அன்புமிகு நாயகியும் நற்றவத்தின்
துன்றுபுகழ் காருணியத் தோன்றலராம் புத்திரியும்
வென்றிதரு புந்தியருள் வித்தைமிகு மந்திரரும்
நன்னயமாய் எழுந்தருளி நற்கொலுவில் வந்திருமே

தேவி இன்னிசை

தங்கமுடி சென்னிதரி சங்கைவளர் காதலனே
வங்கமுடி யாளுமையே மானிலத்திற் காத்தருள்வார்

குமாரத்தி இன்னிசை

மானிலத்திற் காத்தருளும் மாண்புமிகப் பெற்றவரே
வானிலத்தின் தெய்வ அன்னை வாழ்வளித்துப் புரந்தருள்வார்

முதலாம் மந்திரி இன்னிசை

பூதலத்தில் மன்னவரும் பூவையரும் பொற்கொடியும்
நாதனருள் நீடிடவே நன்மையுடன் வாழ்ந்திருப்பாம்

இரண்டாம் மந்திரி இன்னிசை

மன்னுபுகழ் மன்னவரும் மாதரசி புத்திரியும்
இன்னிலத்தில் வாழ்ந்திருக்க எந்தைபரன் தற்காப்பார்.

சேவகன் கவி

எத்திசையும் நீடுபுகழ் மகுடந்தன்னை
இறைவனென அணிந்தரசு புரிந்தாள் கின்ற
கத்ததத்து வஞ்செறிந்த வேந்தனாரும்
சுருணையுள மதிவதனத் தேவியாரும்
முத்துநகைப் பல்லழகிப் பேதை யாரும்
முருகிளமைக் குமரபரன் நசரே னேசு
சித்தமருள் கூர்ந்தருள அவனிதன்னில்
செல்வவள நிலமைகண்டு வாழ்க வாழி.

மன்னன் கழிநெழல்

பூமணி மதியைப் பதமணி கனியாள்
பொருந்துத ராகண முடியாள்
பூசுர ராயர் பாப்பிறை வழுவா
பகரருஞ் சுருதியின் மேன்மை
மாமணி துலங்கும் மண்டலத்தரசர்
மதித்திடக் காத்திடும் போது
மலடியி னகட்டில் மகவென உதித்த
மதிநிகர் முகவழகான
தூமணி முத்துத் தொடரணித் தொடையற்
சூட்டிய புத்திரி ஆசாத்

தொல்லுல கதனில் நல்வழி வாக்குத்
 தொகுப்புடன் இலக்கண யாப்பு
 பாமணிப் புலவர் பண்டிதர் புகட்டப்
 பரிவுட னெனதவை யழைக்கப்
 பண்பு மந்திரியே பறைதனைத் தொனிக்கப்
 படிதனிற் கட்டளையிடுமே

மந்திரி இன்னிசை

பாருலகை யாண்டருளும் பார்த்திபனே இப்பொழுதே
 ஆருமறிந்திங்குவர ஆணையிட்ட ருள்வேனே இன்னும்
 சொல்லரிய கட்டியனே தோளிலிடுந் தட்டுபறை
 எல்லையெங்கும் கேட்டருள இக்கணமே செய்தருள்வாய்.....

கட்டியன் இன்னிசை

மதியூக மந்திரியே மன்னவரின் கட்டளையை
 அதிவிரைவாய்ப் பறைதொனிக்க அறிவிப்பேன் இச்சணமே.

சிந்து:- தந்.... (சுந்தரஞ்சேர் அரசர்....)

தங்கமணி முடி யோன் எனதிடஞ் சாற்றும் பணிதனக்கு
 வங்கமலி கடல்குழ் அவனியில் மாதிரம் போல் நடப்பேன்
 வங்கமுறு நகரில் வசித்திடும் வள்ளுவன் தன்னிடத்தில்
 எங்கணுமே யறியப் பறைதொனி இன்றெனச் சாற்றிடுவேன்.....

தந்.....

திக்கனைத்தும் விளங்கும் அறிவுறு தென்மொழிப் பண்டிதரை
 இக்கணமே சபைமுன் அழைப்பதின் ஏந்தலன் எண்ணமதை
 எண்ணுமருட் புலவர் பலகலை இன்புகழாசிரியர்
 அண்ணலர்முன் அணுகித்தகுதியின் அன்பளிப்பெய்திடுவார்...

தந்.....

மன்னவர் காவனமே அடுத்துள வள்ளுவர் சேரிதனைச்
 சென்றருள்வேன் பகர்ந்த மொழியதின் செய்தியைச் செப்பிடவே

தந்.....

சேவகனும் பறையனும் வரவுகவி

சங்கரன் புதல்வன் கந்தன் தமிழ்முரு கழகன் வேலன்
பங்கயக் கழலைக் போற்றிப் பறைதனைத் தோளில் போட்டு
எங்குள அறிஞர் மேதை ஏந்தலர் சமுகம் நாட
மங்களத் தொனியெழுப்பும் வள்ளுவர் சபைவந்தாரே.

சிந்து: தானானே தானானே தந்த.....

1 மாயோன் மருகன் தினைப்புன வள்ளியின்
கண்ணினிற் சிக்கியவன்
சேயோன் திருவடி போற்றித் தினமுந்
துதித்து மகிழ்வோமே.....

2 சாமி பசிக்குது கொஞ்சம்
சல்லிகள் தந்திடு மெங்களுக்கு
பூமி விளைந்தருட் செல்வம்
பொங்கிடச் செய்யவள் தங்கினளே.....

1 வீதி திரிந்து நடந்தனம்
மெத்திய பண்ணையர் தந்தனரே
போதிய மட்டுங் குடித்திடப்
புண்ணியஞ் செய்தன மிந்நிலத்தே.....

2 தீர அறிந்திட உரையுந்
திட்டமதிப்பொழு தேயறைய
சேர இருவரும் வந்தனம்
செல்குவம் கட்டளை செப்புதற்கே.....

பறையன்

சொள்ளு நயிந்தே சொள்ளும்.

சேவகன்

இடோபறையா டோபறையா.

வாடாபறையா வாசகத்தைக் கேளடா.

பறையன்

சொள்ளுங்க நயிந்தே சொள்ளுங்க

சேவகன் கூறல்

சொல்லுதற் தவறில்லாது.
சுடர்முடி மகுட வேந்தன்
ஒல்லையிலறியத் தானே
உரைத்தவர் செய்தி கேளு
நல்லவர் அறிஞர் மேதை
நற்கவிப் புலமை யாளர்
வல்லபண் டிதர்கள் ஆசான்
வருகையை மகிழ்வோ டேற்று
மயிலியற் சாயல் வல்லி
மன்மக ளரசி ஆசாத்
குயின் மொழித் தமிழைக் கற்கக்
குலவிய அறிஞருள்ளே
பயிற்றுதற் திறமை யோரைப்
பரிவுடன் தேரத் தானே
வெயில்முனர் வருக வென்று
விளம்பரஞ் சாற்று வாயே.

பறையன்

அப்படியே செய்கிறேன் ஐயனே.....

பறைபோடும் சிந்து

தானத்தம் தனத்தன தனத்தான தானின.....

சீருற்ற மணிமுடி யரசாள்வோன் - கட்டளை
தேசத்தி லனைவருந் தானறியப்
பேருற்ற பிரசித்தம் அறைவோமே - தோற்பறை
பீறிட்டு முழுவொலி அதிர்ந்திடவே.....

நாடுற்ற அறிவுடை நாவலரே - நன்மொழி
 நாடியே அனைவருங் கேட்டருள்வீர்
 மாடுற்ற பெருமகன் மாளிகைக்கே - வல்லவ
 வாடுற்ற கலைஞர்கள் வந்தருள்வீர்.....

தோடுற்ற அரசினங் குமரியர்க்கே - செந்தமிழ்த்
 தூதுற்ற கவிமுறை ஓதிடவே
 ஏடுற்ற மகத்துவப் பெரியோரே - மன்முனர்
 ஏகுவீர் வெகுமதி பெற்றருள்வீர்.....

தானத்தம் தனத்தன தனத்தான - தானின
 தாளத்தோ டறைகுவம் பறைதானே..... தான.....

ஆசிரியர்கள் வரவுகவி

பொன்மகுடக் கிருடமுடி புனைந்த வேந்தன்
 புகன்றபடி திரைமருவுதரணி தன்னில்
 தென்பொதிகை மலைபிறந்து பாண்டி நாட்டின்
 தேமதுரத் தமிழ்மொழியாய் வளர்ந்த நூலைப்
 புன்மையறக் கற்றறிந்த புலமை யாளர்
 புன்முறுவற் கோமகளுக்கறிவு ஊட்ட
 மன்னவைமுன் திருச்சமுகம் நாடியேதான்
 மகிழ்வுடனே சபைதனிலே தோற்றினாரே

சிந்து:- நன்னநன்னநான (மன்னர்குலக்கன்னி)

கல்லொளிரும் வெல்லைமலைப் புல்லணைப்பாலன் - எம்மைக்
 கண்மணிபோற் காத்தருளி மீட்டருள்வாரே
 கல்வி நிறை செல்வ அன்னை நற்கவி யாளே - கற்ற
 கண்ணியமும் புண்ணயமும் சொல்லரி தாமே.....

நன்.....

சொல்லரிய இலக்கணமும் நன்னூல் விரிவும் - மிக்க
 சொல்விளக்கக் கொத்து தொன்னூல் தொல்காப்பியமும்
 கல்வளையற் தாதிநள வெண்பாச் சிலம்பும் - போற்று
 காரிகைசேர் தண்டியலங் கார மறிவோம்.....

நன்.....

பாட்டியலும் மேகலையும் எட்டுத் தொகையும் - கற்றோர்
பாவினமும் நூல்வளமும் மெத்தத் தெரியும்
நாட்டியத்தின் நற்கலையும் நாடகமுமே - நன்றாய்
நாமகளின் நற்பயனால் நானறிவேனே.....

நன்.....

கோவையுலா நைடதங்கம் பன்ரா மாயணம் - முப்பால்
குண்டலகேசிபுராணம் யாவும் படித்தோம்.
ஆவையுரி காவியத்தேம் பாவணி கற்றோம் - இன்ப
ஆடலணி கூத்துமுறை சொல்லிக் கொடுப்போம்.....

நன்.....

சொற்பொருள்நி கண்டுகலி ஐங்குறு நூறு - முல்லை
தூதுமடல் விறலியுடன் பட்டினப்பாலை
கற்றறிந்த பாரதங்கள் எல்லா மறிந்தே - முடி
காவலன்முன் ஏகிடவே நாடிவந்தோமே.....

நன்.....

மன்னனை நோக்கி 2ம் ஆசிரியர் கவி

மணிமுடி தரித்த வேந்தே
மண்டலத் தறிஞர் நாங்கள்
பணிவுடன் அறிக்கை கேட்டுப்
பாலகி தமக்குக் கல்வி
அணிபொருட் கவிதை யூட்ட
அருளுடன் சமுகம் வந்தோம்
துணிவுறு முமது வார்த்தை
துகடறப் பகருமையா

மன்னன் கவி

சிங்கணைக் கொலுமுன் வந்த
செந்தமிழ்க் கலைஞ ரேறே
பங்கமில்லாது நீங்கள்
படித்தறி புலமை கண்டு
மங்கள முறை நாட் கல்வி
மகிழ்வுடன் ஊட்டுதற்கு
இங்கெழுந் தருளி வாரும்
இதமிக மகிழ்ச்சி கூர்ந்தே

1ம் ஆசிரியர் இன்னிசை

செந்தமிழினின் சுவையைத் தேர்ந்தறியும் மன்னவனே
சுந்தரப் பொன்னா சனத்திற் சோபனமாய் வந்திருப்போம்

மன்னன் இன்னிசை

தென்மொழியும் பல்கலையும் தேர்ந்தறிந்த கற்றோரே
என்முனரே நுமதுகலை இப்பொழுதே ஓதிடுவீர்

2ம் ஆசிரியர் கழிநெழல்

நேர்நிரையசையும் நிரம்புறு சீரும்
நிரவிய தளையின அடியும்
நெடிலுறு மெய்யும் நீளொலி உயிரும்
நிறை பொருட் புணரிய லணியும்
ஏர்நிரை மோனை எதுகையும் பாவும்
எழுத்தொலி பரவிய தொகுப்பும்
இணைமொழித் தொடரும் இலக்கண மரபும்
இலக்கியப் பயிற்றுதற் நிறனும்
சீர்நிரை ஒழுகும் செந்தமி முரையும்
சிந்தனைக் கட்டுரை வளமும்
சிறந்திடு நன்னூல் தொகுப்புறு தொன்னூல்
சிலம்புடன் காவிய மைந்தும்
தேர்நிரைத் தானை தியங்கிய காலாட்
திகளுறு மணிமுடி மன்னா
செந்தமிழ்ச் சாற்பும் நந்தமிழ் நடையும்
செழுங்கலைப் பாவைதன் னருளே

மன்னன் இன்னிசை

பண்புறுநல்லாசிரிய படித்தறிந்த நுந்திறமை
கண்டறியச் சாற்றிடுவீர் கருதுமெந்தன் முன்னிலையே

1ம் ஆசிரியர் கவி

தென்பொதிகைக் குருமுனிவன் பிரிய சீடன்

தெரிந்தளித்த ஏடதனிற் றிறமை மிக்கோன்

தென்மதுரைச் சங்கமதிற் பயின்ற நூலோன்

தென்மொழியின் கதியினரின் மரபு வந்தோன்

பன்மொழியிற் புலமையறி வாற்றல் பெற்றோன்

பலவிருதுக் குருநாட்டுத் தேவன் பேரன்

நன்மரபுக் கணிதிலக மான ஆசான்

நன்கறிவீர் மன்னவரே வணக்க மாமே

மன்னன் இன்னிசை

கற்றபுலமை யறிவு கண்டறிந்து மகிழ்ச்சியுற்ற

பொற்கிருட முடிமன்னன் புகழ்ந்தளிக்கும் மணிமாலை

பெற்றருள்வ தோடெனது பின்னரசுக் குருத்துடைய

பெற்றமகள் தனக்கறிவு பேணுதலா யீந்தருள்வீர்

2ம் ஆசிரியர் இன்னிசை

மண்டலத்தின் மன்னவரே மகளரசிக் கறிவூட்டி

கண்டலம்போற் காத்தருளிக் கற்றவருள் வைத்தருள்வோம்.

மன்னன் - தேவி - குமாரத்தி மாளிகை போதல் சிந்து

நனநன்ன நான நன்ன..... (9ம் வரதன்)

மன்னன்

பொன்னம்பரமபுக, மூறி- விண்ணிற்

புது நவமாகி - அண்ணல் - கணமுரை பேசி

முன்னம் வருகை முழ, வோதி - என்றும்

முறை நெறி யாகித், தெய்வக் கனிமரி யோதி.....

நன.....

தேவி

அன்னை மரியாள் அரு, ளாலே - இவ்வூர்
அனைவரும் தானே - செல்வ, நலமுறு வாரே
மன்னன் அரசமதி - யூகி - மண்ணில்
மகவருளாகி - இன்பம் பெறுவது மாமே.....

நன.....

குமாரத்தி

கத்தன் கருணைக் கனி - வாலே - உங்கள்
கருவினிற் றானே - தோன்றி - வளருகின்றாளே
சித்தன் புலமைசிறி - தாமோ - கற்கும்
தெளிவருட் டானோ - இங்கு - தமிழுரை யாரோ....

நன.....

மன்னன்

கண்ணின் மணியின்கவி, ளாளே - சிந்தை
கருதிய தாலே - கல்வி - திகளணி யாமே
பெண்ணின் பெருமைபெரி, தாமே - கற்புப் -
பிரகுல மாமே..... புத்தி - வளருறுந் தானே.....

நன.....

தேவி

வண்ணக் குழலிமக, ளாரே - மிக்க
மதித்தனைத் தேரே - கற்று மனநிறை பூனே
எண்ணம் உலகை எடுத்த, தாளும் - இன்னும்
எதிரிடை வீழும் - பொங்குஞ் - சினமது தாளும்....

நன...

குமாரத்தி

வண்டு கிளறுமல, ரேடு - கற்ற
மதிவலரோடு - தக்க- படி நடப்பேனே
பண்டைத் தமிழைப்படிப், பேனே - சங்கை
பலரறி வாரே - மெத்தப் - பலனடை வேனே.....

நன...

மன்னன்

மெச்சம் பெருமைமிக, வாகிச் - செம்பொன்
மிளிர்மனைக் கேகி - நத்தும் - நிதி செழிப்பாகி
நச்சம் கவிதைநய, மாகி என்றும்
நலமருட் பாலி - நன்மைப் பலனடைவோமே.....

நன....

1ம் பேர் : ஆசிரியர் கவி

குரு வணக்கம்

மரகத வடிவ மான

மங்கையை மடிமேல் வைத்து
அரைதனிற் றுகிலை நீக்கி
அல்குலில் வாயை வைத்தே
உரைபகர் பரம நாதன்
உகப்புறும் மரியை சூசை
தரைதனிற் குருவே முன்னில்
சற்குணன் துணையே போற்றி

குமாரத்தி கவி

மனமகிழ் குருவே போற்றி
மனதினிற் துணையே கொண்டு
தினமுணர் யேசு மேரி
திருவளன் சூசை காவல்
சினமற வித்தை யூட்டிச்
சிந்தையில் மதித்துப் போற்றி
எனதுறு குருவே வாழி
இனிய நல் வணக்க மாமே

ஆசிரியர் போதித்தல் - கவி

மன்னவன் பயின்ற பாவாய்
மனதினி லிருத்திக் கேளும்
பொன்மலர் விரியுங் காலை
பொழுதொடு சென்று தானே
இன்முகம் பழகிச் சார்ந்தே
இருவென இருந்து சொல்லி
அன்புட னார்வ மாக
அருங்கலை பயிலுவீரே
சித்திரப் பாவை யொப்பச்
செவியிரு வாயாய்க் கொண்டு
புத்தியில் நினைந்து கேள்வி

புதுநவ விளக்கம் மேவி
 நத்திய அன்னம் ஆவே
 நற்குண மாணாக் கன்போல்
 இத்தரை துலங்கக் கல்வி
 இனிதுறக் கற்பீர் அம்மா
 களிமடி காமி மானி
 கரவடர் பிணிய னேழை
 குளிரனன் பிணக்கன் மந்தன்
 குருமொழி கொள்ளாச் சீடன்
 இனிநிலை உளத்தன் பாவி
 எதிர்ப்படி றனின்னோர் பாடம்
 நளிரலை யவனி தன்னில்
 நற்கலை கேளார் தானே.

குமாரத்தி இன்னிசை

இத்தரையில் அறிந்துளமே இனிது கொண்ட ஆசிரிய
 புத்திமதி புகலுமுங்கள் புந்திதனை மெச்சுகிறேன்

2ம் பேர் - ஆசிரியர் - கவி

நெற்றியிற் சிலுவையிட்டு
 நிமலனின் செபத்தையோதிச்
 சுற்றிய உடுவைச் சூடிச்
 சுடரொளி அணிந்தாள் வேண்டி
 கற்றறி ஒழுக்க நூலும்
 கருதிரு நூலு நூலும்
 நற்செய்தி தினமும் வாசி
 நடையணி ஒழுக்கம் மேவே

குமாரத்தி - வெண்பா

சொன்ன கலையனைத்துந் தோய்ந்தருளி இன்னிலத்து
 நன்னயமாய்ப் பெற்றறிந்த நற்பயனை - மன்னவர்க்கே
 இன்றுரைக்க வேண்டும் இத மகிழ்ச் சொல்லிடுவேன்
 அன்புநிறை நற்குருவென் னையா...

3ம் போர்த்திமிரான் வரவுகவி

சுந்தர மவுலி சூடிச்
சுருணநன் னோனான் நாட்டை
இந்தரை புகழ ஆளும்
ஏந்தலன் புதல்வி யாரைச்
செந்தமிழ்க் கலையா லோதிச்
சிறப்புறப் பயிற்று மாசான்
சிந்தனைத் தலத்தை நாடிச்
சிங்கனைக் கெழுந்து வாறார்.

சிந்து:- (யொற்றொளிர்)

செந்தமிழ்ப் பண்பினர் சமுகஞ் செல்லுவேன்
மனம் செழிப்பதாக....

செந்....

செந்தமிழ்ப் பண்பினர் சமுகஞ் செல்லுவேன்
சித்திரமணிக் கொத்திடுநல் வித்தாரம் மேவும்
சுந்தரத் தலத்தில் எழுந்த மாமரி
சுத்தருடன் கத்தனையும் அர்ச்சனைகள் புரிந்து.....

செந்....

நித்திய கத்தனின் பொற்பதம் வழுத்தியே
நிறைவான நிலவு
நத்தியே பொற்றொளிர் பொற்பாதமணி செய்தே
புகுவான மாது.
பத்தியில் மிளிர்ச் செபத்தை நாடச்
சத்துரு செயல்கள் மலங்கி ஓடச்
சத்திய சுருதி நிறைவு கூடத்
தத்துவமும் மெய்ப்பொருளும் நின்றருள நாடி...

செந்....

வந்தனை செய்தருள் விந்தையள் மனையிலே
நிதம் பணிந்து பயில
நந்தனை சென்றனள் கண்டிடச் செல்லுவேன்
வெகுதுரிதமாகத்
தென்மொழி சுவைக்க என்னலம் பெருக
தெரிந்த கலையைத் தெளிந்து பருக

ஒன்னலர் பணிய மன்னவர் வருக
 உத்தமர்கள் நற்கலையின் முன்றிலிடத் தேகி.....
 கல்வியைக் கற்றறி பண்டிதர் இடத்திலே -
 நடந்தருளி ஏகி.
 பல்லுயி ரென்பன தந்தருளி கத்தனார்
 மறைவிதிகள் கலைகள்
 இன்னமும் நடன இன்னிசை ஓசை
 இலக்கண மெழுத்து நடைபண் ணாசை
 நன்னெறி துலங்கு மென்றிரைப் பூசை
 நட்புறவே பெற்றகுரு வல்லவனைக் காண.....

செந்.....

மன்னன் - இன்னிசை

முத்தமிழை நன்குணர்ந்து மொழித்திறனாய்க் கற்றறிந்த
 புத்திசெறி ஆசிரிய போதனைகள் கேட்டறிந்த
 புத்திரியின் ஞானமதைப்புந்திமகிழ் வாகவிப்போ
 இத்தரையிற் கேட்டறிய இன்பமுற வந்தனனே

1ம் பேர் - ஆசிரியன் இன்னிசை

வந்திருக்கும் மகிமையுறு மண்டலத்தின் மன்னவரே
 கந்தரியாள் கற்றகல்வி சோபனமாய்க் கேட்டறிவீர்

2ம் பேர் - ஆசிரியர் இன்னிசை

கேட்டருளுஞ்சிந்தை மகிழ்க்கிருட முடி மன்னவர்க்கு
 நாட்டினிலே நல்லவர்கள் நயந்தருளும் நற்கலையை
 நாட்டமுறப்பயின்றிருக்கும் நல்லமுதச் செந்தமிழிற்
 தீட்டுவன முரைபகரும் திறமைநிறை சேயிளையே

மன்னன் இன்னிசை:-

சேயிளையே செல்வமகட் சித்திரமே கலைநிரம்பு
 தாயினது தயவதனாற் தரணிதனிற் குருவாசான்
 ஆயிடத்துக் கற்றறிந்த அறிவுதனை எந்தனக்கு
 வாயினிக்க உரைத்தருளும் மனமகிழ்ந்து புகமுறவே

குமாரத்தி கழிநெழல்

கண்மணி யொளியாய்க் கருதிடு மெனது
கனகமுற் றெறிசுடர் முடியைக்
காசினி புரக்கச் சூடிந் தந்தைக்
காவலன் அறிந்திடக் கேண்மின்
பெண்களுக் கரசி பெருமையின் தலைவி
பீடுறு கலையர சடையாள்
பிறியமதாகப் பெற்றநல் லருளான்
பிசைந்தளி பாகினைப்புக்ட்டி
மண்ணுள அறிஞர் மதித்திடக் கலையை
மகத்துவ மிகுத்திடப் பயின்று
மணிசிலம்புடனே வளரிலக் கணமும்
மண்டல புருடனின் நிகண்டும்
பண்ணிசை முறையும் பாவெழுத் தியல்பும்
பரதபண் நாட்டியத் திறனும்
பாரர சுரிமை பகர்திருக் குறளும்
பண்புறப் பெற்றனன் மகிழ்ந்தே

மன்னன் கவி

மகிழ்ந்தினிது பெருமிதமும் நிறைந்த எந்தன்
மதலையெனப் புகழுடைய மகளே ஆசாத்
அகிலமுள்ள குறுவேந்தர் திறைக ளீவர்
அருங்கலையின் திறமைதனைச் சமரர் கேட்டு
முகிலனைய கொடையாளி யெனவு ரைத்து
முத்தமிழிற் பாவிசைக்கப் பெருமைகொண்ட
அகில் கமழுங் குழலழகி குருவுக் கென்னை
அரும்பரிசு தந்தருளப் போகின் றீரே

குமாரத்தி இன்னிசை

எந்தனக்குக் கலையுரைத்த இருகுருக்களாசிரிய
தந்தருளும் வெகுமதியைத் தயவுடனே பெற்றருள்வீர்

முத்துமாலை பெற்ற ஆசிரியர்கள்

1ம் பேர் - ஆசிரியர் இன்னிசை

முத்துமணி புனைந்தருளும் முடியரசு கோமானே
புத்திரியார் நீடுழி பூவுலகில் வாழியவே.

2ம் பேர் - வசனம்

மகா ராஜக் கோனே! சென்று வருகின்றோம் ஐயனே

ஆசிரியர்கள் மனைபோதல்

சிந்து.....(செல்லுவேன் இப்போ நானே)

செல்வோம் இப்போ நாமே - பொருள்சேர்
திருமனைக்குத் தானே
சொல்லிய நற்கலை பெற்றறி மன்மகள்.
சூட்டிய மஞ்சரி மேட்டிமை யோடவள்
வல்லவ ரென்றெமக் கீந்தனள் நன்மனம்
மாண்புறு வித்தையைக் கற்றதிறமுற....

1ம் பேர்

நம்பிய மன்னவன் எண்ணுவ துன்னிட
நங்கையை நற்றமிழ் கற்றிடச் செய்திட
அம்புவி மெச்சிட மெய்ம்மறை செப்பிய
ஆக்கம துற்றிடு நற்றொழில் போற்றுவம்....

செல்....

2ம் பேர்

பள்ளியிற் கற்றிட வந்திடும் மக்களைப்
பக்க மிருத்தி நற் பண்புறு கல்வியைக்
கள்ளமில்லாதுரை வெள்ள மனத்துடன்
கண்டறி உண்மையை நின்றுரை சொல்லுவம்....

1ம் பேர்

எண்ணுமெழுத்துடன் கண்ணிரு காவியம்

இன்கவைப்பாக்களை அன்புறச் சொல்லிட
தண்டமிழ்ச் சொல்வளம் நின்றருள் பெற்றவர்
தக்கவர் மிக்கவ ரென்றெமைப் போற்றுவர்....

செல்.....

2ம் பேர்

மண்ணினிற் சித்திரப் பொன்னெழுத் துற்றிட

மங்கலச் சொற்களை உச்சரித் துன்னுதல்
பண்ணிசை வந்திட நுண்ணறிவெய்திய
பத்தியின் சித்தியைப் புத்தியிற் கண்டனம்.....

1ம் பேர்

பொன்மனை தங்கிய நன்மகள் வாசமும்
புண்ணிய நற்சுகம் மெத்திட நேசமும்
நன்னய மேன்மையும் நத்து முயர்ச்சியும்
நண்ணிடப் பெற்றனம் இன் மகிழ்வற்றனம்.....

செல்.....

மன்னன் கவி

அன்புநிறை வுற்றவெந்தன் மகளே ஆசாத்

அருங்கலைகள் பயின்றுமதி யூக மான

இன்னிலத்தி லறிஞரென மதிப்புற் றோங்கும்

எழுத்தறிவி இறைவன் போல் மொத்தம் ஆசான்

இன்புறவே செந்தமிழைக் குழைத்து ஊட்டி

இனியமுத சுவையுணர்வை அறிந்த தன்மை

பொன்னொளிரும் மனையரசி அருமைத் தாயார்

பொன்மொழியைக் கேட்டறியப் புகல்வீர் சென்றே

மன்னனும் குமாரத்தியும் மாளிகை போதல்:-

சிந்து - நன்னன்ன நன்ன..... (அன்னமேமின்)

மன்னன்

மாமலர்ப்பூங் கொம்பழகி மாமயிலே தேனே - எந்தன்
மாமணிப்பொன் நித்திலமே மன்மகளே மானே
காமபுயிர் அத்தனையுங் காத்தருளு வோனே - உந்தன்
கஞ்சவடி சிந்தனையிற் கண்டருள்வேன் தானே.....

நன்.....

குமாரத்தி

தானவனாயென்றிருக்குந் தத்துவனின் நேரே - இன்று
தற்பரனை நற்பலியிற் தந்தருளுஞ் சீரே
வானபரன் தாய்மரியாள் வாழ்ந்திருந்த பாரே - ஆளும்
மன்னனெந்தன் தந்தையரும் மாட்சிமையுற்றாரே.....

நன்.....

மன்னன்

தாரணியில் வந்துதித்த தாயருளே காரும் - உன்னைத்
தத்தை மொழிப் பெண்மகவாய்த் தந்தபரன் சீரும்
பாரறிந்த சமரமணிப் பாவலனின் பேரும் - ஓங்கப்
பண்புகலை கற்றறிந்தாய் பண்டிதன்போல் நீரும்..

நன்.....

குமாரத்தி

என்னருமைத் தந்தையரே இன்னிலத்தில் நீரும் - இன்ப
எண்ணெழுத்துக் கல்விகலை இன்றறிந்த நேரும்
பொன்னிறைவி கேட்டறியப்புக்கருளப்பாரும் -
இன்று - பூசையருள் மாபுகழைப் போற்றிடுவீர் சீரும்

நன்.....

மன்னன்

சீரணியும் பாவினமுஞ் சிந்தையுறத் தேடி - நல்ல
சீரிழையாய் வாழ்ந்தருளத் தெய்வருளே நாடி
காரணிக்கத் தாய்மரியாள் கான்முளையைப்பாடி - இந்தக்
காசினியில் நன்மையுறும் கண்டுவளங் கூடி.....

நன்.....

குமாரத்தி

கூடி மகிழ் பருவமுறுங் கோக்குமரிமானைச் - செல்வக்
கோதையெனப் பூதலத்துக் கொஞ்சுமொழித் தேனை
பாடியவன் பாவளமைப் பண்பு கொள்ளுவோனை - இன்பப்
பாரறியும் காவலனின் பாக்கியநற்சேனை.....

நன்.....

மன்னன்

வீணையிசை நாதவொலி மேன்மையுற நீடும் - நல்ல

வித்தகமும் பத்தியதும் மிக்கவளங் கூடும்

ஆணையர சானநிலை ஆண்டருளத் தேடும் - எந்தன்

அன்புசெறி நன்மகளே அன்னைமுன்னே நாடும்.....

நன்.....

குமாரத்தி

நாடுநகர் வீடுமனை நாமகளின் வாசம் - இவ்வூர்

நளிமலர்ப் பொன்மகளார் நத்துதிருப் பாசம்

சூடுமணி நெற்பொலிந்த சொர்ணவயற் தேசம் - மன்னர்

சோபனமாய் வாழ்ந்திருப்பார் சொன்மொழியாள் நேசம் நன்.....

மன்னன்

நேசமனை யாளரசி நேர்மைநலம் பூணல் - எங்கும்

நீடுபுகழ் வாரிபொலி நெல்நிதியம் மாணல்

வாசமலர் மாமகளார் வந்துறைவார் பேணல் - நாமும்

மங்களநற் பொன்மனையில் வாழ்ந்தருள்வோம் காணல்... நன்.....

குமாரத்தியும் சேடியும் வரவுகவி

தண்ணெழி லுறைந்து நீளும்

தானியம் மலிந்த நாட்டுத்

தண்டமிழ் ஓனான் வேந்தன்

தனையையுஞ் சேடி தானும்

தண்டலை வனப்பூஞ் சோலை

தனில் விளை யாடல் செய்ய

நண்ணுமிச் சபையின் கண்ணே

நயமுறச் சமுக மானார்

(பூஞ்சோலையில் சேடியுடன் விளையாடல்) திருவருட்.....

குமாரத்தி

சிந்தைமகிழ் பொன்பொழிற்கண் செல்லுவேன் - தமிழ்ச்
சுந்தரப் பண்பாடுமெந்தன் தோழியர்கள் சேரவே... சிந்.....
சிந்தை மகிழ் சுந்தரக் கற்பாரணி - வானிற்
தினகரன் கலையணி உடுமுடி சிரசணி
திருவருட் செய் பேரணி
பந்திரப் பொன் மங்கைபொற்புக் கோமணி - உன்றன்
பதமலர் அழகினைத் தொழுதிட அருளுவாய்ப்
பாவலன்றன் பாமணி..... சிந்.....

சேடி

பொன் பொலிந்த ஓனெனுமூர்ப் பூமணி - வேந்தன்
புதுமண எழிலணி திருமக ளொளிமுக
போர்த்திபிரான் சீரணி
மன்னவர்கள் கண்கவரும் மாரணி - தங்க
மருமலர் குவிநிறை வனமிடை நடமிட
மைதுனமாய்த் தானணி..... சிந்.....

குமாரத்தி

வண்டுகிண்டும் பொன்மலரென் தாதியர் - குழ
மதுமலர்த் தொடையலை வகையிழை குழலினில்
மாண்புடனே சூடுவர்
மண்டு வண்ண றோசைமலர் சாடுவர் - திக்கு
மணவிரை பரவிடு தளவலர் கமழுற
மாணநகை கூடுவர்..... சிந்.....

சேடி

பொற்றொளிர் பறித்தணிந்த காரிகை - நீரும்
புதும்புனல் மருவிய சுனையிடம் விளைவுறும்
பூவனத்தின் சாரிகை
நன்றுவந்து வாரியளி மாரிகை - மாதான்
நறுங்குழல் பொலியணி சரோருக அழகிய
நாண்மலரை வாரிவை..... சிந்.....

குமாறத்தி

விம்பவிதட் கும்பதன மான்விழி - கோல

விரிமலர் இணையுற அமுத்திய தொடரினை
வீசிவிளை யாடுதி

கொம்பலர்ந்த மென்புதரின் தேன்மொழி - சாலந்
குளிர் முகில் மருவிட நடமிடும் மயிலினம்
கூவுவதுங் காவழி.....

சிந்.....

சேழ

மன்மதக் கவின் குமரன் பாரடி - சோலை

மருகமழ் கிளைமிசை நிலவிய கவியினம்
மாந்திடுமே தானடி

கன்மதக்கற் தண்ணருவி நீரடி - கானக்
கரியினப் பிடியினம் கலங்கிட நடந்திடும்
காட்சிதனைக் காணடி.....

சிந்....

குமாறத்தி

பொற்சிறையின் தாளநடை நேரடி உன்றன்

புதுமலர்சுவைபெற வருவடி வழகனும், பூதலத்தில்

யாரடி - கற்சிலைகள் பொற்பிலங்கு மாலடி

ஆண்டம் - கவினெழ உயரணி யரமனை பொலிவுறும் -
காவலரண் பாரடி.....

சிந்....

1ம் பார்வளன் வரவுகவி

பொன்மல ரெகிப்தின் செல்வப்

பொலிவுறும் வளமை காணப்

பொன்முடி சிரச ணிந்து

புதுநவ எழிலே மேவி

மன்மத வடிவக் காளை

மண்டல வளனார் வேந்தன்

நன்மதி வல்லா னோடு

நலம் பெறச் சபைவந்தாரே

வண்ணம்:- தந்தானந்த தானின...

சிந்தார்கலி குளமலை தரைநபம்
சிறந்த வான்மணி பதங்கனோடுடு
கொந்தாரெழில் வந்தருள் மனுவயிர்க்
குலத்தோடே னையும் படைத்த தேவனைக்
கமல மலரிதய குமுத இதளுரைவாய்
கமழு மலரிருகை நயனமும் பேச
சிந்தாமணி முடிபுனை அருளுறும்
செகத்துள் ளோர்புகழ் மிகுத்த பார்வளன்
நந்தாவளம் நிறை நரர் பலதொழில்
நயக்கும் நற்பொருள் கதிப்புற்றின்புற
பழன வயலுயரக் கழனி கதிர்குவிய
மழவு குமரிமணம் தளைவுறவாக -
வந்தாட்டிரு மகளுறை மனைதனில்
வளப்பமாகிய செழிப்பு மோங்கிய
நந்தார்வயல் விளைவுறு நகரது
நயந்துநல்லரஸ் புரிந்து ஓங்கிட
அடிகள் குருமனையும் படியிலிருநரகும்
நெடிது நலமதிக விருதுகள் வீச
விந்தாக்கினி மறுகிட எதிரிடும்
மிடுக்கே றுற்றழ கெறிக்குதாரனென்
மந்தாசிய நகைமுக மதிவலன்
மருங்கில் லொப்பித அருங்கா வற்றுணை
பெருக வளமறிய உலவு பவனிவரத்
தருண மழைபொழிய விளைவுநெற் கூட
உண்டதுவோ என்றறிவேன் உண்மையே.....

தந்தா.....

நின்றார்தொழு தடிபணிந் தேநிதம்
நிறுத்தியேகரங் குவித்து நின்றனர்
சென்றார் திரும் பியநிலை தொழுதிட
செருக்குற் றேசிய செருக்கர் தாழ்ந்திட
அரசு குணமறிவர் அரச நியதிதனைக்
கருது திறைபணிகள் மலிவுற நீடும்

இன்றாள் என தரசியல் நிலைபெற
 எகிப்து நாடதி புதித்த ராதிப
 நன்றாய்த்திர வியமணி குவியவும்
 நயந்து நாடி வியந்து நல்கவும்
 முருகு கதலிபனை மருவு பலகனிகள்.
 தெருவி னிருமருகு நிறைவுற வாக -
 பொன்னாரந் பொழிலணி மலியவும்
 புகழ்ந்த தெங்கொடு கிழங்குபாவவும்
 தன்தானியத் தொருபடி தருகென
 தனித்து நாடறி தொகுத்துச் சாற்றிட
 மனித உளநிலமை கணித வரவு தொகை
 தனிமை அறிவுடமை இனிதுறதாமே
 வன்றாள்மல ரழகெழு பொலிவுடன்
 வடித்த தோரணக் கொடித்தாட் பூங் கொலு
 மன்றாள் மிறல் நரபதி எனதுடன்
 மதித்த பாங்குறு தரித்த பாரவன்
 அருகு சமனரசு ஒருமை நிலையரசு
 விருது தளைவெனது கருதிய நாடே
 பார்த்தறியச் சென்றருள்வேன் காணவே...

தந்தா.....

குன்றார்மலி அபிநியச் சிலைவரை
 குளிர்ந்த நைல்நதி தளிர்ந்த தானியம்
 வென்றாருட விடுநிலை குவிசரி
 விளங்கு கோபுர தளங்கு நாலணி
 நிறைவு புனலணைவு இறைவனொளிபரவு
 முறையி லிருளாகல வளருத லாமே -
 மன்றாடினர் சினமறக் கெறுவினர்
 மறுத்த பேர்வழி தெறித்து வீழ்ந்தனர்
 அன்றாடிய கெடுபகை ஒழியவும்
 அரும்பு போல்மன விரும்பு சாந்தியும்
 உறுதி மனவளமும் நிறுவு கலைவளமும்
 பெறுக குணநலமும் அருளுறவாழி -

அன்றோர்நிலை தெளிவுற அமைவுற
 அணிந்த மானிடர் துணிந்த பேருற
 இன்றோர்முறை ஒழுகிடப் பழகுதல்
 இணைந்த தாலவ ரெணங்கள் மேவுற
 கனிவு மனநிறைவு இனிமை யுரையளவு
 புனித நடையழகு வனிதையர் கற்பே
 தின்றான் முதல் நரனவன் பலவினை
 சிதைக்க வேகுரு சிடத்திலேறிய
 அன்பானவன் பரனருட் கிருபைதன்
 அகட்டில் வருகனி தகுத்தயாகதன்
 அருமை பரவுகுண தரும நிலைவதியக்
 கருணை மழைபொழிய அடியவன் மீது -
 நின்றருள மன்றாடிச் செல்குவேன்.....

தந்தா.....

முழுந்தாளிட்டுப் பார்வளன் கவி

ஆதியி லிருந்த நாதன்
 அறுகுணக் கடவுட்தேவன்
 சோதியின் வடிவ மான
 சுடரொளி இறைவ னாவி
 ஓதிய மனத்தென் மீதே
 உற்றநல் லருளைச் சிந்தி
 வீதியில் நடக்கும் போதும்
 விருப்புடனிருந்து காரும்

நாட்டுவளமை பார்த்தல்

எதுகைச் சிந்து - தானா தன....

மந்திரி

மாமணிச் சேகரஞ் சூடி - மக்கள்
 மதிக்க நடந்தருள் மாட்சிமை மிக்கோன்
 பூமணித் தொங்கல் புனைந்த - வேந்தே
 பூதலக் காட்சியைப் போயினிக் காண்போம்..... , தான.....

- பார்வளம் -

மன்னன்

காணும் மலைநதி காடு - வேங்கைக்
கரிமுயல் மான்மரைக் காட்சியைப் பாடும்
தாணு முகிலொளி தங்க - இன்பத்
தண்டலையிற் தோகை தாள்பாடும்.....

தான.....

மந்திரி

பாரினிற் தண்புன லேரி - வண்ணப்
பங்கயப் போதினிற் பாற்சிறை தங்கி
பூரித்திடும் வளையண்டம் - காக்கும்
பூதலக் காட்சிப் புகழினைப் பாடும்.....

தான.....

மன்னன்:- பார்வளன்

பாயும் புனல்வள மாக்கி - எங்கும்
பாக்கிய யோக்கியப் பாங்கினைப் பாடும்
சாயும் மணிநெல் பொலிந்து - முத்துச்
சாடிய வாரி சலிப்பறப் பாடும்.....

தான.....

மந்திரி

பார்த்திடு மெண்தொகை சேரும் - ஏழு
பஞ்ச வருடமும் பாரினிற் தீரும்
சேர்த்திடக் கட்டளை சொல்வோம் - நாளை
தேசத் தலைவர்க்குச் செய்தி அனுப்பி.....

தான.....

மன்னன் இன்னிசை - பார்வளன்

புத்திமிகு மந்திரியே பூம்பொழிலொன் றண்மையிலே
மெத்தவுமே கண்கவரும் மேல்வனப்புத் தோன்றிதுவே
எத்தனையோ காட்சிகளை இன்றுவரை கண்டுவிட்டோம்
நத்தமதைச் சென்றருளி நாமதனைப் பார்த்தருள்வோம்

மந்திரி இன்னிசை

பார்த்திபனே பூபதியே பார்த்தருளும் சோலையது
போர்த்திபிரானெல்லையது பூம்பொழில்சேர் காவனத்தில்
நேர்த்தியுடன் அந்தியிலே நீராடும் வேளையிது
சீர்த்திபுகழ் மன்மகளார் சேடியுடன் நின்றருள்வார்.

மன்னன் இன்னிசை பார்வளன்

அன்புமிகு மந்திரியே அந்தவனப் பூம்பொழிலை
இன்புறவே கண்டருளி இன்னகராம் மாவெகிப்து
மன்னவர்களாண்டிருந்த மானிகையாமென்மனைக்குச்
சென்றருள்வோம் வந்தருள்வீர் சீக்கரமே தண்டலைக்கே

குமாரத்தி குமாரன் பார்வளனைக் காணல் -

குமாரத்திகவி

தேன் மணங் கமழும் றோசைச்
செண்பகமலரி முல்லை
தேன்வகை குடைந்து தேறல்
சிந்திடப் பரவுஞ் சோலை
மான்விழி இடைமின்னாரே
மன்மத வடிவமான
கான்முளை இருவர் வாறார்
கானகப் பொழிலுட் டானே

மன்னன் கண்டு இன்னிசை - பார்வளன்

விண்ணுலகத் தெய்வமகள் வீழ்ருவி காணுதற்கு
மண்ணுலகுப் பூம்பொழிலில் வந்ததென்றாற் காலடிகள்
மண்ணதனிற் தோய்ந்திடவும் மாமலர்கள் வாடிடவும்
கண்டதினாற் காரிகையாள் காவலனின் புத்திரியே

கிட்டநெருங்கி

மன்னன் இன்னிசை - பார்வளன்:-

பெண்ணணங்கே சந்திரிகைப் பேரொளியில் நீர்தனிமை
கொண்டதென்ன மாகொடிய கோடுவரி வேங்கையுள்ள
தண்டலையில் வந்ததென்னத் தான்னூரும் பேருமென்ன
மண்டலத்தில் நீருரைத்தால் வாயில்முத்தஞ் சிந்திடுமோ

குமாரத்தி இன்னிசை

சிந்துநதி பாய்ந்துவளச் செங்கதிரும் முத்தாகிச்
சிந்துரம் போரடிக்கும் செம்பவள ஒன்றகர
மந்தாரத் தென்றலிளம் மாமலரின் தேனுகர்ந்து
வந்ததினால் மாதிரமே மாறியதோ மாகுமரா

குமாரனும் குமாரத்தியும் எதுகைச் சிந்து

மாவிகை யோதல் நன்ன நன்ன நான நன்ன நான.....)

மன்னன் - பார்வளன்

புயல் சுமந்த சோமனணித் - தாமரைப்
பூமுகத்துக் கேகயமே
பயமறியாக் கோரகையின் - தீஞ்சுவைப்
பாகுமொழி வாய்திறமின்.....

நன்.....

குமாரத்தி

வாகுவடி வானவரே - நானில
வாழ்பதிதான் கூறிடுமின்
பாகுமொழிப் பாங்கியிவள் - ஒனெனும்
பார்த்திபனின் நாட்டவளாம்.....

நன்.....

மன்னன் - பார்வளன்

நாடுபுகழ் மாவெகிப்துப் - பார்த்திபன்
நாவசைக்கப் பார்நடக்கும்
தேடுநிதிப் பார்வளத்தான் - பேரினைத்
தீர்க்கமுடன் கேட்டதுண்டோ.....

நன்.....

தோழி

கேட்டறிந்த பார்வளனார் - மேதினிக்
கீர்த்திபுகழ் கொண்டவராம்
நாட்டமுள்ள தேசமக்கள் - நாடிடும்
நாற்படையோ னென்றறிவோம்.....

நன்.....

மன்னன் - பார்வளன்

நீரறிந்த பார்வளனார் - காணுதல்
நீளடவிப் பூவனமே
சீரறிய நாடிவந்தோம் - பூவையர்
தேசமென்ன நாமமென்ன.....

நன்.....

மந்திரி

நாண் மலரின் தேவியிவட் - பூசுரர்
நாட்டதிபன் ராசமகள்
மாண்புதமிழ்ப் பண்டிதையாள் - தேமது
மாரிபொழி வாய்மொழியாள்.....

நன்.....

குமாரத்தி

வாகுடைய மாதலைவா - நானொரு
வாகிளமைக் கன்னிகையாள்
வாகுடையாள் பேரறிந்து - நீரொரு
வார்தைசொல்ல நேர்மையுண்டோ.....

நன்.....

மன்னன் - பார்வளன்

நேரிளையே வார்த்தை நம்பும் - நுந்தனை
நேரிலங்கத் தாலியிட்டு
வாரிபொலி தான்மலியும் - நாட்டின்
மாதரசி யாக்கிவைப்பேன்.....

நன்.....

தோழி

அன்புமொழித் தோழிதன்னை - ஏற்றரு
ளானவழி தேடிடுமின்
நன்மனைக்குச் சென்றருள்வோம் - யாவரும்
நாமகள் பொன் பெற்றருள்வோம்.....

நன்.....

மந்திரி

மலைமதிச் சந்திரிகை - பானொளிர்
மாயமது கண்டறியோம்
மலைபுனை மங்களமே - வந்தருள்
மாமனைக்குச் சென்றருள்வோம்.....

நன்.....

மன்னன் - பார்வளன்

தூதுவனை யாங்கனுப்பி - நிட்சயம்
தூதுமலர் தான்குறிப்போம்
சாதுரிய மாய் நடந்து - மாளிகை
தானடைவோம் தேவருளால்.....

நன்.....

4ம் போர்த்திமிரான் மன்னன்

வரவுக்கவி

முகிலெழுந்து சோனைசொரி கழனி தேங்கி
முளைத்தெழுந்த பயிரினங்கள் தழைப்பதாகி
அகிலமெலாம் பொருண்மலிந்து வளப்பமாகும்
அழகெழிலோன் போர்த்திபிரான் வேந்த னின்ப
முகிழ்முலையார்த் தேவியரும் மதிவல் லோரும்
முழவு குழல் கொம்பொலிக்க வெடிகள் தீர்
மகிழ்மகளார் வதுவைபற்றி ஆலோசிக்க
மணிக்கொலுவின் மீதெழவே சபை வந்தாரே

எதுகைச் சிந்து (அன்பு கூர்ந்தேனே)

மன்னன்

சித்த மகிழ்ந் தேனே - கொலுமிசை

சீர்பெறச் செல்வேனே....

கத்துகடல் முத்துபுனை காரிகையே நீருமன்பாய்

இத்தரையில் நம்மகளார்க் கின்மணத்தைப் பேசுவீரே....

பேசுமணம் - நானறியப் பூசுமணச்சுந்தரிக்கு

யேசுபரன் வெல்லை வந்த நாளும் - அரசியரே

தேசவள மங்களமாய் வாழும்

பூசுரர்கள் வேதவொலி மாசுதவிர் பூசையருட்

பாசுரத்திற் காணுவரப்போது - இறைவரத்தி

துசுவெயிற் பூண்டணிந்த மாது - வரமருளால்

தேச மகளேயுதித்த போது - தெரிசனத்தில்

பேசுமொழி நீரறிந்த வாசகத்தை யிப்பொழுது

மாசுமறு நீங்குமுரை கூசுதலின்றே யுரைக்க....

தேவி

உத்தமநற் பொற்பிலகு சுத்ததத்து வத்தலைவன்

சத்தியமெய்ப் பத்தியுறைந்தோனே - திருவருளாற்

புத்திரியார் வந்துதித்தார்தானே -

மெத்துபுகழ் கன்னிமரி உத்தமியாற் கெற்பமதாய்

இத்தரையில் வந்தமகட் சீரும் - பலகலைகள்

புத்தியருட் பெற்றறிந்த பேரும் - உடலழகுச்

சித்திரநற் பாவைதனைக் காரும் - பருவமுறு

சித்தினிப்பெண் மங்கை கரம் வைத்திடுமே பார்வளன்கை

சித்தமென்று சொன்னகத்தன் சத்தியத்தைக் காத்திருந்து

மன்னன்

சத்தியத்தைக் காத்திருந்து புத்திரிக்கு மெய்மணத்தைப்

பத்தியுடன் செய்தருளு வோமே - பாரரசன்

சித்தமதைக் கண்டறிவோம் நாமே.

சுத்தமனத் தத்தைமொழி முத்துநகைச் சுந்தரியை

நத்திநடந்தின்பமுறுஞ் சேடி - எண்ணமதைப்
 புத்தியினாற் சிந்தனையை நாடிச் - சொல்லுகின்ற
 வித்தகத்தின் தாற்பரியம் தேடிக் - கண்டறிந்து
 உத்தமியே நிட்சயமாய்ச் சித்திதரக் கத்தனருள்
 ஒத்திருக்கப் புத்திரிக்குச் சத்தியத்தை வற்புறுத்து....

கொலுமுடுகிக் கடவுள்

விண்ணின் றிப்புவி மேவிய விண்ணவன்
 நண்ணிச் செப்பிய நல்லுரை வார்த்தையை
 எண்ணி ஏற்றிடு மேந்திளை தாட்டுணை
 எண்ணி அஞ்சலி ஏற்றி யிருப்பதாம்

கொலுமீது நின்று:-

வாமமேகலை மங்கையென் தேவியும்
 வாம னொத்திடு மந்திரர் - யாவரும்
 சோம னொத்தொளிர் சுந்தரச் சிங்கணை
 பூமகள்நிறை பொங்கருள் வந்திரும்

தேவி இன்னிசை

அன்புறுமென் நாயகனே ஆளுதற்குத் தெய்வ அன்னை
 இன்புறவே காத்தருள இந்நிலத்தில் வாழ்ந்திருப்பாம்

1ம் மந்திரி இன்னிசை

காத்தருளும் நீதிபரன் காசினியில் மன்னரையும்
 பூத்தொளிரும் பூவையையும் பூரணமாய்க் காத்தருள்வார்

2ம் மந்திரி இன்னிசை

மானிலத்தில் மன்னரையும் மாண்புமிகு தேவியையும்
 வானிலத்தில் மாமரியாள் வாழ்வுதர வாழியவே

சேவகன் - இன்னிசை

வாழியநன் மன்னவரும் வாணுதலார் தேவியரும்
 ஆழிபுனை மந்திரரும் ஆண்டருளக் காத்தருள்வார்

மன்னன் கவி

மின்னுசுடர்ப் பொற்பிலங்கும் தவிசின் மீது
மிகத்திறமை அறிவுமிளிர் அமைச்சர் நீரும்
பொன்மகுடஞ் சென்னிதனிற் புனைந்து நாட்டைப்
புரந்தருளும் பார்வளனார் சமுகஞ்சென்று
நன்னுதலாட் பருவமகள் தனக்குத்தானே
நறுமணத்தைச் செய்தருள விருப்பம் கேட்க
இன்னிலத்தில் நன்முகுத்த நிறைவு கண்டு
இன்றுடனே சென்றருள்வீர் இசிறேல் முன்பே

1ம் பிரசாத் மன்னன் வரவுகவி

(தூதுவனுடன் வரல்)

வெண்மைசெறி வலம்புரிதா னீன்ற முத்தை
வெண்கமலத் தோதிமந்தானடைகாக்கின்ற
தண்மைசெறி வளங்கொழிக்கும் அபிநேர் நாட்டுத்
தருமகுண நிறைவிளங்கும் பிரசாத் தண்ணல்
பண்ணமைநல் விருதுடனே அமைச்சர் தூதன்
பகருமுரை தானறிந்து தூது போக்க
எண்ணரிய முழுவதிரக் கொலுவில் மேவ
எழுந்தருளச் சபைதனிலே தோற்றினாரே

சிந்து (புதலத்திலேதுசொல்வேன்)

மாதுலனா ரேது சொல்வார்தானே - அண்ணல்
மாமகளைக் கேட்ட ருள்வேன் நானே -
மானிலத்திலேவைபுரி மாபவத்தைப் போக்கவே
மானிடனாய் வந்தஇறை மாமணிநல்லாதிபரா.....

கொற்றமதித் தண் கவிகை ஆட்சி - செம்மை
கோனரசு தேர்ந்தறியும் மாட்சி
பற்றறுநற் போதகர்கள் தாட்சி - தூய
பத்தியருட் கன்னியர்கள் காட்சி
பெற்றிலங்குஞ் சத்தியத்தை வற்புறுத்தும் நற்சுருதி
அற்புதத்தைக் கேட்டறியும் கற்றவர்கள் நல்மனத்தை..... மாது.....

நன்மனத்து மாதுலனார் நேசம் - முன்பு
 நாளினிலே கொண்டிருந்தபாசம்
 என்மனத்து நின்றொளிரும் வாசம் - வண்ண
 ஏந்திளையாள் பூமலர்க்கும் கேசம்
 இன்றழகுக் காதலெழில் மன்றலங்குழலணங்கு
 நன்றுயர்ந்து மன்றலுறும் வென்றிதரும் பொற்கொடியை..... மாது.....

பொற்கொடியாள் பூங்கரத்தின் சீரோ - எந்தன்
 பொற்பழகு மார்பணைய நேரோ
 நற்குலத்தாள் வாழ்வுதரும் பேரோ - மாமன்
 நற்றவத்தின் முத்து மணித்தாரோ
 கற்பிலகு சொல்லழகி பெற்றதமிழ்த் தேன்கவையை
 மற்புயத்திற் சாய்ந்தமுத நற்சுவைதான் உற்றறிவை..... மாது.....

உற்றறியும் கண்ணொளியின் காந்தம் - தொட்டு
 ஒற்றியனல் வேதிடுமுன் பாந்தம்
 கற்பனைகள் பேசிடும் வே தாந்தம் - இன்பக்
 கட்டிளமை நல்குமதிச் சாந்தம்
 விற்புயத்து வாள்விக்ஷயன் கற்பனைகள் தானடக்க
 வெற்றிபுனை வேந்தெனது விற்பனத்தைக் கண்டறிய..... மாது.....

கொலுமுடுகிக் கடவுள்

சோதி தங்கிய தோத்திர வானவன்
 ஆதி சொல்லுயி ராகிய பாலகன்
 வேதியர் கரம் வீற்றிரு தாட்டுணை
 ஓதிக் கும்பிடும் உள்ள மிருப்பதாம்

கொலுமீது நின்று

நேசமுற்றிடு நீதியமைச்சரும்
 பாசமுற்றெழு பாங்குயிர்த் தூதனும்
 வாசமுற்றணி மந்திரச் சிங்கனை
 பேச நற்சபம் பீடுடன் வந்திரும்

மந்திரி இன்னிசை

கார்கடலின் மேல்நடந்த கத்தனிறைப் புத்திரனார்
சீர்கமழக் காத்தருள்வார் செல்வமிசு மன்னரையே

தூதுவன் இன்னிசை

சுத்தமன மன்னரையும் தூயமதி யூகியையும்
சித்தமிசு வானபரன் தேனாலகிற் காத்தருள்வார்.

கட்டியன்: இன்னிசை

மண்ணாலகில் மன்னரையும் மகத்துவஞ்சேர் அமைச்சரையும்
விண்ணாலக விமலகத்தன் மேன்மையுடன் காத்தருள்வார்.

மன்னன் கவி

முத்துமணிப்பொற் கிருடம் புனைந்த எந்தன்
மோகனமே தூதுவனே அறியக் கேளும்
புத்திமிசு புத்திரியாள் போர்த்திபார்க்குப்
பூம்பருவ காலமுள்ள எழிலா ளுண்டு
தத்துவத்தான் பிரசாத்து மணமே செய்யத்
தாரணியில் மகிழ்வுடனே தூதே சென்று
இத்தனைக்கும் சம்மதமே கேட்டு வாரும்
இன்றுடனே சென்றருளி வருக நன்றே.

தூதுவன் இன்னிசை

மன்னவர்கள் போற்றுகின்ற மாமல்ல மன்னவரே
இன்றுடனே சென்றருளி இன்மணத்தை நிட்சயிப்பேன்

தூதுவன் சிந்து

தனதந்த தனதந்த தானினா தந்த.....

வளமுற்ற பரனொளி வாக்கினாற் - தெய்வ
வடிவுரு வரப்பிர சாதமே
அளவற்ற அருள்தங்கு புகழினாள் - சேயன்
அருண்மலர்ப் பதமிணை போற்றியே..... தன....
குருவம்ச இறையவன் போர்த்திபார் - செல்வக்

குமரியைத் தருதற்கு நேர்ச்சியே
 மருகன்தன் பிறப்பினள் தோன்றலே - சொந்த
 மகத்துவப் புகழ்மனை ஏந்தலே..... தன.....
 பருவப்பெண் மனமலர் ஊக்கமே - இன்பப்
 பசிவளர் இளவலர் ஆக்கமே
 கருமத்தி லணுகுதல் நோக்கமே - வாழும்
 கருத்தினி லிணங்குதல் தாக்கமே.....தன.....
 மணிதங்கு முடிபுனை யேந்தலார் - கன்னி
 மணவினை விரும்பின ரானதால்
 துணிவுற்ற பிரசாத்து வேந்தனார் - தூது
 தொடர் மணமுரைபகரேகுவேன்.....
 தனதந்த தனதந்த தானினா - தந்த.....

தூதன் இன்னிசை

(போர்த்திபிரான் மாவிகைக்குப் போதல்)

முத்தலைவர் மத்தியிலே மோனவடி வானபரக்
 கத்தனருள் வேந்தரையே காத்தருளத் தோத்திரித்து
 பத்திவிசு வாசமுள்ள பார்த்திபனார் பிரசாத்து
 உத்தமநற் தூதனென ஒதிடுவாய் சீக்கரமே

போர்த்திபிரான் - சேவகன் இன்னிசை

சீர்பரவும் மன்னவரே செல்வமிகு மன்பிரசாத்
 ஏர்பெறவே தூதுவனை இங்கனுப்பி வைத்தனரே

மன்னன் இன்னிசை:- (போர்த்திபிரான்)

வாசலிலே வந்துநிற்கும் மன்னவனின் தூதுவனை
 ஆசனத்தில் வந்தருள ஆந்தரங்க மாயழைப்பீர்

சேவகன் வசனம்

எழுக எழுக எழுந்தருளி வந்தருள்க

மன்னன் போர்த்திபிரான் - இன்னிசை

அன்புமிகுமென்மருகன் அங்குசக சோபனமாய்
 இன்பமுடன் நல்லாட்சி ஏற்றரசு செய்வதுண்டோ

தூதன் இன்னிசை

சோபனமுங் காரியமும் சொல்லருளும் மன்னவரே
பூபதிக்கு மங்கலந்தான் போற்றுமுரை சொல்லவந்தேன்

தூதன் கழிநெடில்

கலைமகள் வதியும் மலைமகள் பொலியும்
கதிர்மணி கதித்திடு மபிநேர்
கடிநகர்க் காவல் கசரத படையும்
காலணித் திரளது நிறைவும்
அலைமகள் வீரம் சிலையணி புயமும்
அழகெழு வடிவுறு மதனன்
அறிவுயர் சான்றோர் அமைத்தருள் மன்றம்
அண்ணலுக் கறிவுரை பகர்வர்
விலைமதிப்பரிய மணிகளைப் புனைந்த
வெயிலெறி முடியணி மன்னர்
விரும்பிடுங் கலையோன் விருப்புறு பிரசாத்
விழுமிய நிலையது கொண்டோன்
சிலைவடி வான சுந்தர மகளைச்
செகமதிற் திருமணம் புரியச்
சீர்வளங் கண்டு நேர்வளம் பேசச்
சிறியவன் தூது கொண் டனனே

மன்னன் போர்த்தியிரான் கவி

சொல்லழகுத் தூதுரையைப் பகர்ந்த தூதா
சொல்லழகிப் புத்திரியார் உதித்த போதே
வல்லவனார் தன்னருளார் கனவிற்றானே
வந்தருளிச் செப்பியநல் லமுத வாக்கிற்
தொல்லுலகில் மேன்மையுற்ற இசிறேற் தோன்றல்
தொகுத்தரசு செய்கையிலே மணமேபேசி
எல்லையிலே வந்தருள்வார் இணக்க மாகும்
என்றுரைத்த வார்த்தைதனை மறுக்க மாட்டோம்

தூதன் கவி

மன்னவர்கள் தாள்பணியும் மகிமையோனே
மானிலத்திற் கனவுதன்னை மதிக்க லாமோ
மன்மதனார் பிரசாத்து மன்ன னார்க்கு
மதலைதனை மணமுடிக்க மறுக்க லாமோ
தன்னுரிமைச் சொத்தினுக்குத் தடைகளுண்டே
தையலவர் கைப்பிடிக்கத் துணிந்து விட்டால்
நன்மகளார் நாயகனும் மருக னாவார்
நன்முகுத்த நேரமதை நயந்து நோக்கும்

மன்னன் போர்த்தியிரான் மட்டுவிருத்தம்

தூத னெனவே இவ்விடந் தோன்றிமொழிகூறி
வாதம் புரிந்தா யுன்தலை வானே சிதை யாது
ஏதம் பொறுத்தேன் சென்றருள் ஏதும் பகராதே
காதம் கடந்து போகுதி காவல் வனத்தூடே
ஊடே மறுத்துச் சொல்லிட உன்நா துணிப்பேனே
மாடா மணமோ பேசினை வாய்ப்பு வருமென்றே
போடா பிசத்தல் பேசுதல் போதும் பிழைத்தாயே
நாடா தெனவே கூறிடு நாதன் சமுகத்தே.

தூதன் போகும் சிந்து (பிரசாத் மன்முன்) (மனதிற்பமுறு) தன்னா தனதந்தே நானா தந்தேநானா.....

கெறுவுற்ற முடி மன்னன்தானே - சொன்ன
கெடுமொழி நினைவுன்னிக் கிலிகொள்ளுவானே
தறுகண்புல் வரிமுன்னர் மானே - துள்ளித்
தரித் தெல்லை நிலைகொள்ளல் தனியறியேனே..... தன.....

மணிதங்கு விறலண்ண லாரே - மன்றல்
மறுத்துன்னி மொழிந்திட்டவகைதன்னை நேரே
அணிவிஞ்சு கொலுமன்றத் தாரே - காண
அறிவிப்பேன் எனதன்ப அரசர்க்குச் சீரே..... தன.....

மதமெத்து களிறொப்பக் காளை - கேட்டு
 மழைகண்ட மயிலன்ன மகிழ்ந்தெண்ணி நாளைக்
 கதமிக்க செருநிற்கும் வேளை - அஞ்சி
 கசிந்துள்ளம் நெகிழ்ந்துரை கழறுவானேழை.....

தன.....

தூதன் - பிரசாத் மன்னன்முன் கவி

மன்னரிற் சிறந்த வேந்தே
 மணிமுடி மாமன் முன்பு
 மன்றலை யுரைத்த போது
 மறுத்துரைத் தில்லை யென்று
 வன்மொழி வார்த்தை கூறி
 வாளினுக் கிரையா காமற்
 சொன்மணம் பேசிடாதே
 சொல்லுதி தலைவர்க் கென்றார்

பிரசாத் மன்னன் கோயமுடன் சினந்து :-

சினந்து..... (அப்படியும் வந்து போச்சோ)

இப்படியும் மன்னன் சொன்னாரோ - பொல்லாப்புவர
 இப்படியும் மன்னன் சொன்னாரோ.....
 இத்தரையிலேயரசு அத்தனையும் வெல்லவென்று
 எத்தனை சிந்தையிற் பெற்ற உத்திகளென்பதை எண்ண.....

இப்படியும்.....

திட்டமிட்டுச் சூழ்ச்சிசெய்தாரோ - மருகனென்னை
 விட்டுவிட எண்ணியுள்ளாரோ- புகழுயர
 அட்டதிசை எங்கணுமே துட்டரையே வெட்டியெறி
 கட்டழகனென்பதையே மட்டறியச் செய்திடுவேன்.....

இப்படியும்.....

பெண்ணை நடத்தத் தெரியாதோ - அவளுணர்வை
 நண்ணி யறியப் புரியாதோ - கலையுணவு
 மண்ணினிலே தந்தருள எண்ணுமுறை பெற்றருளப்
 பண்பினிலே கண்டறிய மண்டுபுகழ் பெற்றிடுவேன்.....

இப்படியும்.....

சென்றருளிப்போர் தொடுப்பேனே - செருமுகத்தில்
 வென்றவர்தனைப்பிடிப்பேனே - மகளவளைச்
 சிக்கெனவென திடமே பக்குவமதாய்க் கொணர்ந்து
 இக்குவலை யோரறியத் தக்கமணஞ் செய்து வாழ்வேன்.....
 இப்படியும்.....

மன்னன் பிரசாத் - இன்னிசை - போதல்

கட்டளையைச் செய்தருளும் கண்ணியஞ்சேர் கட்டியனே
 திட்டமுடன் சென்றருளித் தீரதள கத்தனையே.
 அட்டதிசை வென்றிபுகழ் ஆணவஞ்சேர் மல்லருடன்
 பட்டணத்திலெல்லைதனிற் பார்த்திருக்கச் சொல்லிடுவாய்.

சேவகன் (பிரசாத்) இன்னிசை

பொன்முடியைச் சென்னிதனிற் பூண்டரசு செய்தருளும்
 மன்னவனே சொல்லிடுவேன் மல்லரதி கத்தனுக்கே.

மன்னன் போர்த்தியிரான் இன்னிசை

பெண்ணரசுப் பூவையரே பேதைமடப் புத்திரிக்குக்
 கண்ணிமைபோற் சொன்மொழிகள் காசினியிற் சாற்றிடுவீர்.

போர்த்தியிரான் தேவி - இன்னிசை

தாரகைக்கும் சேகரத்தைத் தாங்கியருள் மாமரியின்
 பூரண நற்காவலுறும் பூங்குழலிப் புத்திரியார்
 ஆரணப்பொன் பொற்கொடியை அந்தணர்முன் பெற்றருளக்
 காரணத்தைக் கூறிடவே கன்னிமடஞ் சென்றருள்வேன்.

தேவி மாளிகை போகும் சிந்து (தேனாதலிநிண்டிசை)

வானாருடு தங்கிய சென்னி மணிமகுடத்
 தூயே - எந்தன்
 தேனார்மொழி வஞ்சியைக் காத்தருள்
 செய்திடுவாய் தாயே.....
 தாயேயருட் பெற்ற நன் மங்கை
 தகமைகொள் பொன்மனைசேர் - இவ்வூர்
 நீயேதயை வைத்தரு ளுற்றிட

நித்தியமாய்க் காரும்.....
 காரும்பரி சுத்ததெய் வீகக்
 கனிமரியம்மையரே - வாலர்
 சீரும் பொறை கற்பிலங்குத்தமி
 சிறப்புற வாழ்வாரே.....
 வாரார்தன நங்கையின் மெய்மண
 மங்கலங் காண்பாரே - வாழ்க்கை
 நேராரறி வுற்றுணர் புந்தியை
 நிட்சயங்கேட் பாரே.....
 பாவைமதித் தின்புறும் வாழ்க்கைப்
 பயனதைக் கேட்பாரே - முத்துக்
 கோவையணி யின்மொழி பெற்றவள்
 கொற்றமுறு வாளே.....
 வாளேதரித்தித்தரை யாள்முடி
 மன்னவன் பெண்ணரசி - செவ்வி
 தாளேடிணர் பொன்னுறை யென்மனை
 தன்னகஞ்செல் வேனே.....

போர்த்திமிரான் மன்னன் மாளிகை போதல்

சிந்து - (நூலொருதெரிசன.....)

தூதுவ னுரைமொழி வாதினைக் கண்டேனே
 திடமதாக..... தூது.....

வாதுரை மொழிதனை மருகனுக் கோதி
 மாதுலன் செருவினி லெதிரிடப் போதி
 மாதுநன் மகளினைத் தருவென வாதி
 வாசகமெனவுரை பகருவன் ஆதி.....

ஆடிடச் செருமுனை வருகுவன் நாடி
 ஆடவர் விறலணி போரிடங் கூடி
 நாடிய படையினர் எதிரியைச் சாடி
 நாணிதத் தருகுவர் புகழ்செயம்பாடி.....

பாடியிற் தளபதி வருகையைக் கூறிப்
பாரினிற் பொருதிடப் புரவியிலேறிக்
கூடிய அனைவரும் பகைவரைச் சீறிக்
கூனுடல் நரிகொடி கழுகனும் நாரி.....

நாதமின் னொலியிசை யருண்மிகு மேரி
நாவினி லருட்பொலி நான்முகன் பாரி
மாதமும் மழைபொழிந்திலங்கிடும் மாரி
மாமனை யெழுந்தருள்வேன்றிறை வாரி....

படைப்போருக்கு மன்னர் மந்திரி தளபதி கூடியன் சமுகமாதல்.

2ம் பிரசாத் மன்னன் படையுடன்

வரவுக்கவி

சீர்சிறந்த போர்த்திபிரான் நிருப னென்பான்
சேயினையாம் புத்திரியை மருக னென்னும்
பேர் சிறந்த அபிநேரின் வேந்த னார்க்குப்
பிரிய முடன் மணமுடிக்க விரும்பாதாலே
ஏர் சிறந்த படையணிகள் பொருதுதற்கே
இகலதிப தளபதிமந்திரியாரோடே
போர் சிறக்கப் பிரசாத்து சினமே கொண்டு
புரவிமிசை எழுந்தருளிச் சபைவந்தாரே

கப்பித்தான் சிந்து: தனனந் தனதன (கனகச் சுடர்)

அருணச் சுடரெறி முடியைத் தரித்தோனே - போரிடவல்ல
அணியுற் றெழுவிநல் துணிவுற் றடல்புரி படைகள் நிரைத்தேனே....
நிரைகொள் செருவினர் விரைவில் மருவலரை ஓடிட வெட்ட
நிருபனிருகர மிணைத்துன்னடி தொழத்தருவேன் திடமேதான்.....
திடமுற்றெதிரியைப் படையிற் சருகிடவும் - வேலயில்கொண்டு
திமிரை ஓறுத்திட நகரை யடைத்திட விரைந்து நடப்போமே.....
நடன அழகெழு மடமின் னிடையினளைச் - சீருறத்தந்து
நளின முகவொளி யினிது சுவைபெற நுமக்குத் தருவேனே.....
தருணத் திமிருறு பெருமான் நினைவினையும்- காணுதலெல்லைத்
தரணி மருவிய அரணின் புறநகர்தரித்து நிரைப்போமே.....தன....

5ம் போர்த்திபிரான் மன்னன்

படையுடன் வரவுக்கவி

மருமகனாம் பிரசாத்து வேந்த னென்பான்
மனங்கொதித்துச் சினமிகுந்து படையைக் கூட்டி
தருமிகுந்த புறநகரில் நிரைத்து நிற்கத்
தளபதியோ டமைச்சரையு மழைத்துக் கொண்டு
பொருதிடவே நாற்படைகள் மருவிச் சூழப்
போரதிபன் போர்த்திபிரான் புரவி யேறி
மருவலரை மடக்கிடவே புலிக்கு ழாம்போல்
மகிழினிய புறக்களரி தோற்றினாரே.

கம்பித்தான் சிந்து (மன்னன் சுதனையிப்போதானே)

மன்னவன் பிரசாத்திப்போ தானே - இங்கு
சின்னா பின்ன மாகிடச் செய்வேனே...

வன்பகையைத் தேடிவந்து மன்னன்
போரில் மூண்டிடும்
தின்மையான கூட்டமுள்ள
சின்னவன் அறிந்திடும்.....

மன்னன்.....

தீர்க்கமுற வேதுணிந்து தேடிப் - போரிற்
செய்யுமுறை தானறியக் கூடிப்
பார்த்தனவர் சொந்தமென்று நாடிப் - பகை
பார்த்திடவே நேரெதிர்த்துச் சாடி
வார்த்தை பல கூறியவர் மாபழிகள் சாட்டிடவே
கார்க் கடலில் மோதுதிரை கண்டனரே நின்றறிய...

மன்னன்.....

மண்டலத்திற் குள்ளமுயற் காதை - பிஞ்சு
வாலிபத்திற் கற்றறிந்த பாதை
தண்டதிபர் முன்னிறுத்தி வாதை - கொள்ளச்
சாடி வரும் போரினிலே பேதை
கண்கலங்க நின்றுபடை கட்டணிகள் முற்றறுத்துத்
துண்டு துண்டாய்ப் பங்க முறச் சுற்றிவளைந் தோடிவர.....

மன்னன்...

சொன்னமொழி ஆறுமுன்னர் கோபம் - நெஞ்சிற்
தோகைதனைத் தானினைந்த தாபம்
வன்மமுரை நின்றெரிந்த தீபம் - என்றும்
மாபழிகள் வாட்டிடுமே பாவம்
மன்னனென்ற மாதுலனை மண்டைதனிலுன்னிடவே
அன்றறிந்து நின்றிடவும் அன்புமனம் கண்டுணர.....

மன்னன்

பிரசாத் மன்னன் போர் தொடுத்தல்

சிந்து - தனைத் தனைதனா.... (தனைத்தரு நகரத் திணில்)

பிரசாத்து மன்னன்

தரள மணிமுடியைச் சிரசினிற்
தரித்த நரபதியை - ஒருகணம்
தயவுற் றருளுரை பகர அறிவிலி
மனதிற் சிறிதள வுணரில ராமே.....

தனை.....

தளபதி (பிரசாத்)

பெருமைக் கெறுவமது சிரந்தனிற்
பெரியர் தனைமறக்கும் - நினைவுகள்
பிறரை மதித்திடத் தயவு சிறிதிலை
உரையைக் கருதிடக் கணமிசை யானே.....

தனை.....

மந்திரி (பிரசாத்)

பொருதப் பொறுக்கரிது நகரது
புழுதி பறந்திடவும் - படையணி
புகுதற் கொடுவரி நிகர நுளைகுவம்
தடைக ளறுத்தரண் மதிலுடைப் போமே.....

தனை.....

போர்த்திமிரான் மன்னன்

நகரை நெருங்கிடவும் துணிவுறும்
நரிக ளினமதையே - பொடிபட
நறுக்கிக் கழுகினுக் கிரையுண் மதிலிடை
வெயிலிற் சிதறிடக் கிடத்துவன் தானே.....

தனை.....

தளபதி (போர்த்தியிரான்)

மடையர் தளபதியே - இளமறி
வருதற் கிணக்கமென்ன - செருமுகம்
வளருங் குழந்தையர் மகிழுந் தலமென
நினைவிற் கருதிய படிவர லாமோ.....

தனன.....

தளபதி (பிரசாத்)

துரிதப் புரவிமிசை எழுந்தருள்
துணிவுப் புரவலனைக் - குறுமுயல்
துரவில் விழுத்திய அரியின் கதையினை
அறிந்து மனதிருத் தியநினை வாமோ.....

தனன.....

மந்திரி (போர்த்தியிரான்)

கருதும் பொறையுடைமை யுலகினிற்
கடலிற் பெரிதளவே - சிறுபயல்
கனவை நனவென மருளும் தகைமையின்
தருண மெனநினைந் தெதிரிட லாச்சோ.....

தனன.....

பிரசாத் மன்னன்

எதிரி சிரமரிந்து கொடிநரிக்
கிடவுந் துணிவுடனே - படைநிரை
எதிரை நிறுவிய அணியைச் சிதைபட
நுமது செருவினுக் கியல்பது வுண்டோ.....

தனன.....

போர்த்தியிரான் மன்னன்

மனதை இருட் புரையிற் புகுத்திய
வளமைத் தலைமகனே - பொருதிட
வலது கரமிசை வசியைப் பிடித்தெதிர்
வருதற் றலைக் கொழுப் பழிவுறும் பாரே.....

தனன.....

பிரசாத் மன்னன்

அணியைச் சிதடித்துக் கரமிசை
அணியும் விலங்களித்துச் - சிறையிட
அழைத்துப் புகுநக ருறையும் பொழுதினில்
மகளை மணப்பதுதிடமறிவீரே.....

தனன.....

போர்த்திபிரான் மன்னன்

மமதை நினைவதனை ஒறுத்திட
வளருங் கலைநிலவு - வருமுனர்
வரிசைப் படையணி நெருங்கி விறலுற
மகுடத் தலைவனென் பணிதனைப் பாரே.....

தன்ன.....

கட்டியன் (பிரசாத்)

களபம் விறலரியைச் சருகிடக்
கருதும் நினைவதனை - அறிவதற்
கருமைத் தருண முண்டெனவந்தருளிய
பயனைப் பகுத்தறிந் தடங்கிடுவாயே.....

தன்ன.....

கட்டியன் (போர்த்திபிரான்)

குருளைப் புலிக்குழுவிற் கலைமரை
குதிக்குஞ் செயலினரே - ஒருதினம்
குருதிப் புனல்மிசை மிதக்கத் தறித்தெறி
முறைமை கணப்பொழுதறிவதைக் காணே.....

தன்ன.....

பிரசாத் மன்னன்

பகைவரிடை புகுந்து விரைவினிற்
படைகள் சிரமறுத்துப் - புகழ்செயம்
பரந்து கொடிகளைக் கரத்தில் செலுத்திடப்
பரியைச் செலுத்தி முன் விறலணிவீரே.....

தன்ன.....

(படைமாறிப் பொருதும் போது மாமன் மருமகனைப் படையில் வெட்டல்.
ஏனையோரைச் சிறைபிடித்தல்)

போர்த்திபிரான் மன்னன் இன்னிசை

மாமனென்று மதியாமல் மாபடையோ டெதிர்க்க வந்த
காமனுருக் கட்டிளமைக் காளையினிகர் மருமகனே
பூமகளைத் தான்மறந்து புன்முறுவல் செய்துபழி
கோமகனுக் கேற்படுத்தக் குவலயத்திற் துணிந்தாயோ

மாமன் போர்த்தியிரான் மருகனை நினைந்து புலம்பல் நன்னன்ன நானனன்ன நானனன்ன

களபப் பிறைவருணா குருமர பெனவந்த
கட்டழகு ராசமகன் இட்டமுட னாண்டிருக்க
வளமை நினைவறிந்து வளரும் பருவமதில்
வாதென்னோடே புரிய வந்ததேனோ அந்தோ..... நன்.....

எனதுடனே பிறந்தாள் மனமகிழுறுவண்ணம்
என்னழகக் கண்மணிபோல் நன்மருகன் தன்னையன்று
மனது நிறைவுகொள்ளக் கனகமவுலி சூட்டி
மாண்புள்ள ஆட்சிதந்த மதிப்பை மறந்தனையோ..... நன்.....

தாயே துணையருளே நீயேயென் தாபரியே
தன்னினைவை மறந்து வன்மமுடன் பொருத
சேயே உனது ரையை வானோர் பழித்து ரைக்கச்
செய்த முறமை தன்னைச் செனரெவரும் சொல்வாரே..... நன்.....

மதுவை நுகர்ந்த பொன்னின் வரியின் நினைவது போல்
மட்டலர் நாடுவதும் திட்டமா யுண்மைநிலை
வதுவை மணமுவந்து மகிழும் தனநினைந்து
வாழாது மாண்டிருக்க வருந்தியது மேனோ..... நன்.....

விதியின் பயனதுவோ பதியிலகந்தையுற்ற
மிக்கநினை வுற்றதி பக்குவமே கதிக்க
மதியைப் பதமிதித்துக் கதிரைப் புரமுடுத்து
வாழ்வுற்ற தாய்மரியாள் வரமெமக் கீந்தருளே..... நன்.....

எல்லோரும் மாளிகை போதல்:-

எதுகைச்சிந்து (சித்தமகிழ்ந்தரண்மனை)

போர்த்தியிரான் மன்னன்:-

கத்தனருட் பொலிந்திரங்கத் தானே - வெற்றி
உத்தமர்கள் போற்றிமகிழ்வுறச் சென்றருள்வேனே
முத்துமணிவாரி விளைந்தோங்க - நாட்டில்
முறமைநிறை தானிலங்க முதியவர் சொல்லோங்க
தத்துவத்தான் சொல்லருளுமோங்க - இவ்வூர்ச்
சகலருமே மகிழ்வார்கள் சத்தியத்திலோங்க.....

போர்த்திபிரான் தளபதி

கொற்றமது பெற்றனமித்தலத்தில் - வஞ்சக்
குமரனவன் குற்றமதைக் கொண்டுநின்ற தலத்தில்
சுற்றமுறு மித்திரர்கள் பலத்தில் - போரில்
சுழன்றெதிர்த்து வருந்தினனே சூட்சிமிக்க கலத்தில் கத்.....

போர்த்திபிரான் மந்திரி

வென்றிபுகழ் மன்னரெங்க ளாட்சி - இந்த
விபுலதனில் திசையனைத்தும் விளங்கருளும் மாட்சி
வன்மரையே கொன்றழிக்கும் சூட்சி - நாமும்
வகைவகையாய் அறிந்துளமே வலுமிகுந்த காட்சி கத்....

போர்த்திபிரான் கட்டியன்

பண்புநிறை வுற்ற வெங்கள் நிருபன் - நாட்டின்
பலவளமும் அழகுதரும் பலவரிசைத் தலைவன்
விண்ணிறைவன் நல்லமுத அதிபன் - நம்மை
விருப்பமுடன் அவனிதனில் வியந்தருள்வன் ஒருவன் கத்.....

பிரசாத் தளபதி

துட்டலரை வெற்றி கொண்டசீரும் - இன்று
தொடருறுமெம் பிழைபொறுத்துச் சுகம் பெறவும் காரும்
நட்பினரு ளெம் மையுந்தான் சேரும் - அன்பு
நடந்தருளப் பொறையுடமை நமக்கருளும் நீரும்..... கத்.....

பிரசாத் மந்திரி

புத்திமதி சித்த மதிற் கேட்டு - என்றும்
புலனுணர்வு பகுத்தறிவு பொருந்துநிலை நாட்டு
உத்திதனைப் புத்திதனிற் காட்டு - நன்மை
உகந்தருள அனைவரையும் ஒருநிழலிற் கூட்டு கத்....

பிரசாத் கட்டியன்

சுத்தமனக் கத்தனருட் சொல்லும் - வானச்
சுடரொளியின் வரமுறைந்த துதிமரியாட் சொல்லும்
நித்தமுரை முத்துமணிச் சொல்லும் - இவ்வூர்
நிறைந்தருளும் வளமைசெறி நிருபனுரைச் சொல்லும் கத்.....

போர்த்திபிரான் மன்னன்

சித்தமகிழ் செல்வமனை செல்வோம் - நெஞ்சு
திருந்தவழி நடந்தருளிச் சிறப்படைய வெல்வோம்
இத்தரையில் நல்லபுத்தி சொல்வோம் - மக்கள்
இனியசுகம் பெருகநிதி எழுந்தருளிச் செல்வோம்..... கத்.....

4ம் பார்வோன் மன்னன் வரவுகவி

நீர்வளமே செழித்தோங்கு மெகிப்து நாட்டின்
நித்திலஞ்சூழ் முடிபுனைந்த பார்வோன் வேந்தன்
சீர்வளமை சிறந்தோங்கும் இசிறேல் என்னும்
செல்வமுறு பார்வாளனார் தனக்கு மன்றல்
பார்வளமாய் நின்றிலங்க மணமே பேசப்
பண்புமொழித் தமிழ்வாணன் அமைச்ச னோடு
ஏர்வளமே கதித்தோங்கும் அரமனைக்கே
எழுந்தருள மகிழ்ச்சிதருஞ் சபைவந்தாரே

எதுகைச்சிந்து - தந்தனந்..... மந்தரப்பயஞ்செறியும்)

மன்னன்

சுந்தனக் கதம்பமணி தந்திரத் தலைவனென்னை
மந்திரர்கள் சுற்றி நிதம் போற்றவே - என்றும்
எந்தைபரன் மெய்மறையை இந்நகரி லேதுலங்க
வந்தனை புரிந்து துதிப்போமிப்போ..... தந்.....

மந்திரி

பார்வளன் விரும்புமகள் நேர்மணந்தனையறியப்
போர்த்திபிரான் வேந்தனிட மெகியே - மன்றல்
சீர்முறையை ஏர்பெறவே தேர்த்தறிய மன்னவனே
நீர்வழுத்து வாய்மைபகர் வீரிப்போ.... தந்.....

மன்னன்

மந்திரத் திறமை மிகு எந்தனது மந்திரியே
சுந்தரமன் பார்வாளனார் கூறிடும் - எழிற்
சுந்தரியாள் தந்தைவசம் சொந்தமணம் பேசிவரச்
சிந்தையிலுகந்து நடந்தேகுவோம்..... தந்.....

மந்திரி

நல்லவர் நிறையுமில்வூர்ச் சொல்லுரைத் தலைமகனே
எல்லைதனை யாளுமகுடேந்தலின் - எண்ணம்
நல்லுரைதான் செப்பிடுகில் நன்மையுண்டு மாற்றுரைத்தால்
வெல்லிடத்துணிவு நமக்கேயுண்டே..... தந்.....

மன்னன்

உண்டென வளமையுண்டு கண்டறிந்துரைத்துவரப்
பண்டுமுறை சென்றருளுவீரிப்போ - மன்னன்
வண்டமிழின் தேன் சுவையாள் மங்கலத்
தை நிட்சயித்தல்
என்றெனவறிந்து வருவீரிப்போ..... தந்.....

கொலுமுருகிக் கடவுள்

பூவில் வந்தருள் பூவையும் ஆதமும்
காவிற் செய்பவக் கன்மமும் தீர்க்கவே
ஆவி வந்துதி அற்புதன் பூம்பதம்
நாவில் வாழ்த்தியே நற்றுதி சாற்றுவாம்

கொலுமீது நின்று

தூய தற்பரன் தோன்றிய நற்புவித்
தேய மேவிடுஞ் செம்மலென் மந்திரி
சீய மோவியச் சித்திரித் தாக்கிய
நேய மேவுமிந் நீளவை வந்திரும்

மந்திரி இன்னிசை

காசினியில் வந்துதித்த கன்னிகையாள் தேவமகன்
ஆசியருள் தந்தருள ஆண்டிருப்பீ ரென்னாளும்

கட்டியன் இன்னிசை

மாண்டிரை மீண்டமகன் மனுநீதி காத்திருக்கும்
மானிலத்தின் காவலனை மாண்புடனே காத்தருள்வார்

மன்னன் இன்னிசை

தத்துவத்தை நன்குணர்ந்த தந்திரருள் மந்திரியே
புத்தியுடன் ஆய்ந்தறிந்து போர்த்திபிரான் மன்னனுடன்
புத்திரியின் திருமணத்தைப் பூரணமாய் நிட்சயித்துப்
புத்தியுடன் வந்தருளப் பாருலகிற் சென்றருள்வீர்

மந்திரி இன்னிசை

பாக்கியஞ்சேர் ஆசாத்தும் பார்வேந்தன் பார்வளனும்
வாக்களித்த காதலது வாழ்வுதரச் சென்றருள்வேன்

மந்திரி சிந்து நிதநிதமுமே சங்கரா

சுதனுதயமே வாழ்கவே - சூசை மரியே
வாழ்கவே.....

கமல பாதமே போற்றுவேன் - அன்புக்
காணிக்கை செய்து ஏற்றுவேன்
அமல தேவனை வாழ்த்துவேன் - நானும்
ஆசாரஞ் செய்து சாற்றுவேன்....

சுத.....

சாற்றிய தூதினைக் குறித்து - வேந்தன்
தான்சொல்ல மாட்டாமல் மறுத்து
வேற்றுகரை கூறாமலறிந்து - மனம்
வெட்கியே நின்றிடப் பரிந்து.....

சுத.....

பரிவு மேவியே மாற்றுவேன் - உளப்
பாங்கினை யறிந்து தேற்றுவேன்.
தூரித மாகவே சாற்றுவேன் - சொன்ன
தோகையைத் தந்திடப் போற்றுவேன்.....

சுத.....

போர்த்திபிரான் மந்திரி தூது வரவு கவி

கருங்குயி லினிது பாடக்

கருமயில் நடன மாடக்

கருங்கவி தாளம் போடக்

கவினுறு நகரை யாளும்

திருப்பொலி போர்த்தி பாரான்

திருமணத் தூத னாக

விருப்புறும் அமைச்ச னின்றே

விரைவுடன் சபை வந்தாரே.....

Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org | aavananam.org

சிந்து..... (கன்னல் மொழிமாதை...)

அண்ணல் மொழித்தாது மணஞ் செப்புவேனே - வேந்தன்
ஆதரவு பெற்றிடவுஞ் செல்லுவேனே.....
பண்ணிசைக் குயின் மொழித் தண்டமிழ் செய்யாள் - மங்கை
பரிவுறு திருமண அருளுறு நிலைபெறு
பதியினி தறிகுவ னிதமகிழ்வுடனே..... அண்ணல்.....

சீரணிபொன்னாயினையாள் சிந்தனைவாக்கு - நல்ல
செல்வநிறை பார்வளனார் தேசொளி நோக்கு
பூரணிதன் வண்ணமிகு பூங்குமுழ் மூக்கு - பண்ணின்
பூவையுரை பேசுகின்ற பூந்தளிர் நாக்கு - விஞ்சும்
புதுநவ மெழிலுறு புரவல னரமனை
புகுதலு மறியநற் சுபதினங் காண..... அண்ணல்.....

தேனருந்து கானவண்டின் தீஞ்சுவைக் கூட்டு - மிக்க
தீங்கரும்பின் சாறுமொழி சேர்குயிற் பாட்டு
கானமிசை ஆடுமயில் கண்கவராட்டு - மன்னர்
காவலரண் சென்றுமணங் கண்டிட நீட்டு - செய்தி
கருதிட மனமினை ஒருநிலை மகிழ்வுறக்
கருசனை மிகுமதி அறிவுடைய பூகி..... அண்ணல்.....

**தூதுவந்த இருமந்திரிகளும் சந்தித்துப் போர்த்திபிரான்
மன்னன் சமூகஞ் செல்லுதல்:-
நன்னன்ன நானன்ன நானநன்னான (மாதைநகர்)**

பார்வளன் மந்திரி

தோகைமயி லாடுதுறை துங்கப் பூங்காவோ - அன்று
சுந்தரனைக் காதலிக்க சொர்ணக் காவனமோ..... நன்.....

போர்த்திபிரான் மந்திரி

பாகை வென்ற தேன்மொழியாள் பார்த்த பூபனோ - நல்ல
பார்வளனார் வாக்குரைத்த பண்புத் தூதனோ..... நன்.....

பார். மந்திரி

தூது கொண்டு நாடிவந்து சோலை நாடினேன் - நீரும்
சொல்லுமொழி தானறிந்து தூது போகுவேன்.....

நன்.....

போர் மந்திரி

போர்த்தியிரான் வேந்தனது பூவை காதலால் - யானும்
பூரணமாய்த் தூதுகொண்டு போக மேவினேன்.....

நன்.....

பார் மந்திரி

மேலழகு மாரழகன் மேன்மைகொள்ளவே - மன்றல்
வேய்ந்திடவே வேந்தனின்முன் மீது வந்தேனே.....

நன்.....

போர் மந்திரி

வந்ததுவும் மங்கலமே வாரும் செல்வோமே - மன்னன்
மாமனையிற் பூமணத்தை மாண்பு கொள்வோமே.....

நன்.....

பார் மந்திரி

கொற்றவனின் நன்மொழியைக் கூறக் கேட்போமே
மணக்கோமகளின் நன்முகுத்தம் குறித்துக்கேட்போமே...

நன்.....

6ம் போர்த்தியிரான் வரவுக்கவி

பூந்துளி ரரும்பிப் போது

புதுமணப் பொலிவ தாகி

மாந்துளிர் கோது மின்ப

மாங்குயிலிசைக்கும் நாட்டின்

ஏந்தணி குமரி மன்ற

லிணைத்திடப் போர்த்தியிரான்

வேந்துடன் தேவி யாரும்

விளங்குமிச்சபைவந்தாரே.

சிந்து - நன்னன்னா நானன்.....

(சுந்தரஞ்செறி ஒந்தரை மீதிநிற்)

நித்திலஞ் செறி சித்திரக் கொத்தணி

நீடு மாமுடி சேகரஞ் சூடி

சித்திசேர் செறி முத்து நெல்வாரி

சிறந்த நாடர சேபுரி வேனே.....

நன்.....

கண்டவர் தொழு தேற்றிடமானிலங்
காண மாதிறை யீந்தருள் வாரும்
பண்டு மாபுகழ் பெற்றிடு பார்த்திபன்
பரிந்த ஒன்னும் நற்பதி யோனே.....

நன்

நல்லவர் நிறை சொல்வள மாகிய
நாடும் மாதுறை செந்தமிழ்ச் செல்வி
கல்வி சேர்புலமைத் தொழில் மேவிய
கருணைச் சிங்கணை சென்றருள்வேனே.....

நன்

செந்தமிழ் மணந்தங்கிய புத்திரி
தேர்ந்த பார்வளன் கைப்பிடித்தின்புறச்
சுந்தரஞ் செறி மாபுகழ் மெய்திடத்
துலங்கு சிங்கணை கண்டருள்வேனே.....

நன்

மந்திரக் கொலு வந்தருள் தங்கிய
மாதுறைந்திலங்கிப்பதி தன்னிலே
சிந்தை கூர்ந்தருள் பெற்றிடவே நலஞ்
செழிப்புற்றோங்கிய சீருடை யானே.....

நன்

கொழுமுகிக் கடவுள்

ஆத மேவையுமாக்கிய மாசகல்
பூத மேவிய புண்ணிய வான்பரன்
பாத பொற்சரண் பண்புறக் கும்பிட
வேத மந்திர வித்தகம் போற்றுவம்.

கொலுமீது நின்று

வாமமேகலை மஞ்சரி சூடிய
தேமற் பொற்றனத் தேவியென் கண்மணி
தாம மேவிய தங்கமிலங்கிய
சோமப் பொற்றவி சுற்றிட வந்திரும்

தேவி இன்னிசை

மானிலத்தைக் காத்தருளும் மாமகுட மன்கணவர்
வானிறைவன் நற்றுணையால் வாழ்ந்திருக்க ஆண்டருள்வோம்.

(பார்வளன் மந்திரியும் போர்த்திபிரான் மந்திரியும் போர்த்திபிரான் மன்னன் சமூகம் வரல்)

போர்த்திபிரான் மந்திரி கவி

வெண்சங்கு குலுளைந்து நித்தி லத்தை
மென்மலரின் மீதினிலே ஈன்று செல்ல
வெண்சிறகுள ணைத் தெகின மடையே காக்கும்
விளங்குகுரு நாட்டதிபன் வேந்தர் வேந்தே
தண்டமிழின் தேன்கவையாள் தனக்கு மன்றல்
தாரரசன் பார்வளனுக்கினிய தாக
மண்டலத்திற் செய்தருள விருப்பங் கேட்க
மந்திரியார் தூதுவந்தார் சமுகந்தானே

போர்த்திபிரான் மன்னன்:- இன்னிசை

மங்கலமே பொங்கமதாய் மாட்சிபெற மாதவிசிற்
சங்கையுடன் மந்திரரே தானெழுந்து வந்தருள்வீர்

பார் - மந்திரி இன்னிசை

வல்லபரன் தன்னருளால் மன்னவருந் தேவியரும்
நல்லறமாய் வாழ்ந்திருக்க நன்மனமே கொண்டிருப்பீர்.

போர் மந்திரி - இன்னிசை

நன்மையுடன் நாடரசு நானிலத்திலாண்டருளும்
பொன்மகுட மன்னவரும் பூவையரும் வாழ்ந்திருப்பாம்

பார் மந்திரி இன்னிசை

சீர் சிறந்த பொன்மகுடஞ் சென்னிதனிற் தரித்திலங்கும்
போர்சிறந்த போர்த்திபிரான் பூபதியே பார்வோன்மன்
ஏர்சிறந்த பார்வளனுக் கின்பமணம் பேசிடவே
நேர் சிறந்த தூதுவனாய் நீணிலத்தில் வந்துள்ளே

போர்த்தியிரான் மன்னன் இன்னிசை

வந்துமொழி பகர்கின்ற வாள்வேந்தன் தூதுவனே
எந்தவகை பேசிடவும் இப்பொழுது செப்பிடுவீர்

பார் மந்திரி இன்னிசை

செப்பரிய மன்னவனே சேணுலகிற் பார்வளனார்
ஒப்பரிய மாபெருமான் ஒண்டொடியா ளாசாத்தைத்
தப்பிதமில் லாமலினித் தான்மணமே செய்வதற்கே
ஒப்பிதமாய் நீருரைத்தால் உத்தாரம் சொல்லிடுவேன்

போர்த்தியிரான் மன்னன் இன்னிசை

சொன்மொழியின் தேன் சுவையாள் சுந்தரியின் நன்மணத்தை
இன்புறவே செயதருள எண்ணிய இப் பொழுதினிலே
நன்மலரைப் பொற்தும்பி நாடியது போல இங்கு
என்முனமே மங்கலத்தை இன்றுரைக்க வந்தீரே

மன்னன் வண்ணம்

தந்தந்தன தானா.....

அண்டம் புவிவானம் பிண்டம்பல சீவன்
அன்றுந்தர என்றும் நரன் நின்றும் பெறத் தேவன்
ஆதங்குரு சேறும்பலி நீடும் வரம் ஈடும்தர
ஆனாள் மகள் மானார்மரி பாலன்களி கூர
வண்டர்தொழும் சூரன் கண்டல்புனை மாரன்
மன்றம் புகழ் வென்றுந்திறை என்றுங் குவி இராயன்
மாதர்களி கூரப்பொலி சேரும் பொருள் கூடும் நிதி
வாசந்தரி நேசம் மிகு மாடம் நிறை வாகும்
மனமகிழ்ந்து தோத்திரிப்பேன் நாளுமே.....

தந்.....

செந்நெல்மணிவாரி நந்தின்சினை யேரி
சிந்தும் மழை முந்தும் விளைபொங்கும் மனைநாடு
சீரும்புகழ் தேடும் நிறை மாதர் பொறை காணும் மகள்
சேரும் வளன் கூடும் மணப் பேறும் மகிழ் வாக

இந்தின் குலநாதன் கந்தஞ் செறிவாலன்
இன்பம் பொழில் தங்கும்மலர் சென்றும் வரக் காதல்
ஏடும் புகழ் நாடும் மனம் தேடும் குணம் பாரின்வளன்
ஈதல்முறை பாடல் பெறல் சேரல் ஒழுங்காகும்.
இனசனசம் மந்தமுறை யாகினேன்.....

தந்.....

கண்ணின் மணியாளைப் பெண்ணின் குலமாதைக்
கத்துங்கடல் முத்தும்விளை பத்தும்மலி பார்வோன்
காதற் சுவை நாடும்வளன் தேடும்பணம் கேட்கும்படி
காதும்வழி நீதம்வரு தூதன்மன மார.
வண்ணந்திகழ் வானம் எண்ணுந்தினங் காணும்
வண்ணக்குழல் பண்ணின் தொனி எங்கும் முழ வார
மாலெக்கண மோர் சொற்பிழை தான் நிற்கிலும் மாசற்றிடு
ஞானச்சுடர் தாலத்திலு லாவப்புகழ் மேவும்.
மங்களங்கள் பொங்குமொலி காணுவேன்...

தந்.....

மன்னன் இன்விசை

வென்றி செறி பார்வோனின் வீரமிசு மந்திரியே
நன்றுமணஞ் செய்துவைக்க நாணுளத்திற் சம்மதமே.

பார் - மந்திரி

பார்புகழும் பார்த்திபனே பார்வளனார் திருமணத்தை
நேர் புகழ் இம்மதியில் நிட்சயித்துச் செய்திடுவோம்

மன்னன் போர்த்தியிரான் இன்விசை

சீர்பரவும் நன்மை செறி செல்வவள நாளுடைய
பேர்பரவும் ஆவணியிற் பீடுபெறு மீர்பத்தில்
நேர்பரவும் திங்களிலே நிட்சயிப்போம் மங்கலத்தை
ஏர்பெறவே சென்றுரைப்பீர் இப்பொழுதே சென்றருள்வீர்

பார் மந்திரி

தங்கவள நாடதிப தாரணியில் மன்னரிடம்
மங்களத்தை ஒதுதற்கு மாமனைக்குச் சென்றருள்வேன்

மன்னனும் தேவியும் எதுகை

சிந்து:- நன்னன்ன.....

(இந்நிலத்திலெந்தனக்கு எய்திய நோய்)

மன்னன்

இன்பமுறு மெந்தனது ஏந்தினையே மகள்தனக்கு
இன்பமணஞ் செய்தருள ஏது சொல்லுவீரே....

தேவி

ஏந்தலனும் பார்வளனும் இன்றறிந்து திருமணத்தை
இந்நகரிற் செய்தருள இங்குவருவாரே..... நன்.....

மன்னன்

இங்கிதமாஞ் சொல்லுகி ஏந்தினையே நம்மகளுக்
கெத்தனையும் சீர்வரிசை செய்தருளு வோமே....

தேவி

செய்யதிரு மன்மகளார் செல்வமனை செல்லுமுன்னே
செய்தருள்வோம் தங்கநகை சீக்கரத்திற்றானே....

மன்னன்

வாரணிபூங் கொங்கையரே வத்தகனு மிப்பொழுதே
மாமனைக்கு வந்தருளி வண்ணமுரைப் பாரே

வத்தகன் வரவு கவி

திரளணி பவள மாலை
திரவியஞ் சரக்கு முத்து
விரலணி ஆழி தங்கம்
வியந்திடும் மணிகள் பட்டு
தரணியின் நகரி லெங்கும்
தருபொருள் வணிகன் பெற்று
மரக்கல மேற்றிக் கொண்டு
வணிகநற் துறைசேர்ந்தாரே.

சிந்து - (மாமணிப்பொன் மாளிகை)

காசுமுத்துக் காணவங்கார வயிரமணிக்
காவலனுக் கீந்தருள் வேனே....

தேச மாநாடெங்குந் தங்கித்

தேடுநன் மணிகள் ஏற்றிச்

சீசரமார் கலிமீதே

சேர்ந்தருள இவ்வூர்வந்து.....

தங்கம் வெள்ளி பச்சை பவளம் வாலவாயநற்

தாமிரங் கஸ்தூரி யோடம்பல்

துங்கப்பைம் பொன் நூலிழை நேந்தை வில்லூர்திப்பட்டும்.

துலங்கு நவமாக ஓனேயூர்

சங்கின் முத்தேற்று புரம்வாழ்

சாதுரிய போர்த்தி பார்மன்

மங்களச் சரக்க தேற்றி

வத்தகன் போல் மொத்தமாக.....

காசு.....

முத்துநிறை வத்தகனெனத் தரணிபுகழ்

சத்திய மெய் வேத திருவோன்

இத்தரையின் மாதை நகரான் தனமிசுந்த

ஈழநாட்டு வண்மை வள்ளலான்

வத்தைகள் மலி மாதோட்ட

மெத்துமணிச் செல்வச் சீமான்

துத்தியம் புகழ் கப்ரிகேல்

உத்தமனென் பேரிலங்க.....

காசு.....

கத்துகடல் நத்து துறையின் - கரைமருவிப்

புத்துணர்வு நாகரிகத்தான்

சித்தமருள் வேந்தை அறிவேன் - கனகமணித்

தேடுகாஞ்சிப்பட்டுத் தருவேன்.

கொத்துமணி மேகலைகள் நித்தமொளிர் நேமியுற்றோன்

சத்தியமிசுசீலன் மித்திரர்கள் சேர்ந்திணங்க.....

காசு.....

வத்தகன் கவி

சொல்லருங் குருக்கள் நாடாள்
சுந்தர மகுட வேந்தே
கல்லொளிர் மணிகள் தாமம்
கனகபொன் பவளங் கோதை
எல் லையி லுயர்ந்த முத்து
எவருமே விரும்பும்பட்டு
நல்லவர் மதித்துப் போற்றும்
நல்லினம் கொணர்ந்தேன் பாடும்.

போர்த்தியிரான் மன்னன் கவி

பாரொளி ரரசியாரே
பாவையர்க்குகந்தவற்றை
நேரொளிர் வணிகர் முன்னே
நீணிலம் மதிக்கும் பட்டு
தாரொளிர் தரள மாலை
தமனிய நகைகள் கூறை
ஏரொளிர் மகிமை கேட்க
இவ்விடம் அழைப்போம் தானே.

தேவி கவி

மாமணி சிறந்த மாலை
மதிக்கரும் நகைகளாரம்
பூமணி தொடையல் பட்டுப்
பொன்னுடைச் சரிகை யாவும்
கோமணி மகளுக்கேற்ற
கோமளப் பொருள்கள் வாங்க
மாமணி வணிகள் தன்னை மகிழ்வு டனழையும்மன்னா

மன்னன்:- கவி

இரத்தினபுரியில் வாழும் எழலணி வணிகர் கோனே
சிரத்தினிற்புனையும்மாலை திகளணி வயிரமாலை
கரத்தினி லணியு மாரம் கனகபொற் கலிங்கம்பட்டு
தரத்தினில் மிகுந்த யாவும் தனித்தெடுத் திங்குவாரும்

வத்தகன் கவி

மண்டலம் புரக்கும் வேந்தே
மணிமுடி பவளங் கூறை
எண்டிசை பிறங்குமாழி
எழிற்றிரு மணத்திற் தங்கம்
கண்டவர் களித்துப்போற்றும்
கணக்கருங் களபஞ் சாந்து
மண்டிடக் கொணர்ந்தேன் நல்ல
மாமணித் தரளத் தோடே

மன்னன் கவி

கம்பள மீதிற் றானே
கனகபொன் தரள மாலை
அம்புவி யனைத்துந் தேடி
அதிகநற் பொருள்க ளோடே
எம்பதி வந்த செல்வ
இரணிய வணிக னாரே
நம்புமென் சமுகந் தன்னில்
நயம்பெறப் பரப்பு வீரே

வத்தகன் கழிநெழல்

முத்தொடு பவளம் வைத்திடுங் கனக
முழுநவ மணிபொலி யாரம்
மோகன நகைகள் விரல்களுக் காழி
மொய்யளி மலர்மகட் பதக்கம்
சித்திரித் தழகு கொஞ்சிடும் வளையல்
சிறுநுதற் திலகபொற் காசு
சீரெறி சிந்தா மணியிடைக் கோவை
செதுக்கிய வயிரநற் றோடு
புத்தொளிர் வண்ணக் குழலணி மாட்டி
பொலிவுறு முடிமயிர்ச் சாந்தும்

புதுநவ மாதர் புனைந்திடுங் கூறை
 புடைத்தெழு தனமிணைக் கச்சு
 நத்திய பொருள்கள் மெத்தவு முண்டு
 நயந்தெடுத் துகப்புறப் பார்த்து
 நளிர் மலர் முகத்தாள் நரபதி குமரி
 நாடிடும் பொருளினைத் தேர்மின்

மன்னன் கவி

திருமணக் குமரி எந்தன்
 சேயிளை தனக்குத் தானே
 மருமலர்த் தொடையல் மாலை
 மகிழ்வுறு வயிர மாலை
 பருமணிப் பதக்கத் தோடு
 பலவின மணிக ளாரம்
 வருநகை வரிசை நல்க
 வழிவிழி பார்த்தி ருந்தோம்.

வத்தகன் கவி

பொருளணி மலிந்த வேந்தே
 புதுநவ நகைகள் பெற்ற
 அருளுறு முமது நேசம்
 அன்புடன் போற்றி யானும்
 திருமணப் பரிசி லாகத்
 திரளுறு கனக மாலை
 திருமகட் குமரி யார்க்குச்
 சிந்தையில் மகிழ்ந்தே ஈந்தேன்.

வத்தகன் மாளிகை போதல்

சிந்து (வேந்தனுரைக்கியோ நாமே.....)

மாமணிப்பொன் னாருங் கொள்வீரோ - வாகாகச் சூட்டும்
 வண்ணநிற வேலைய தாமே.....
 மாந்தையின் துறைதனை வேந்தினர் விரும்பிடும்
 காந்தணி அரண்தன்னை மாந்தர் நாவாயிலே - வந்து
 மாலைசெல்வர்மணி மட்டறியத் திட்டமதாகவே.....

மாமணி..

கூட்டுமணித் திரளான - பொற்பாளமெழிற் -
 சோதிநகைப் பொருளான
 பூட்டுவளை யழகான - வயிரமணிப்
 பொன்னணிகள் நவமான -
 தீட்டு நித்தில மணி கூட்டுபொற் சரக்கணி
 வேட்டிபட்டணிகலை
 ஈட்டியே சீராய் விற்றுத் தேசஞ் சென்றுயானும்
 ஏந்தல் - சொந்தம் கொண்டிசைந்தேன் என்றும்

மாமணி..

நாதன் துணை பெருகவே - அருளின் தாயார்
 நட்பால் வரம் நிறையவே
 வேதநெறி துலங்கவே - செனர்களெல்லாம்
 விரும்பி மனம் புகழவே
 மாதமும் மழைபொழி - மாதர்நிறை புகழ்
 நாத ஒலி கமழ - போதம் பரவிடவே
 பூத்து நன்றாய்ச் சேர்ந்தமணி
 காத்திரமாய் வாரி கொண்டிலங்கு.....

மாமணி..

கத்தன் துலங்குங் கோமாட்டி
 செல்வந் தளையுங் கற்குங் கலையின் சீமாட்டி
 வத்தை வாணிபம் பாராட்டி
 விற்கும் பொருளை மட்டிட்டறிந்து சீராட்டி
 நத்து புதுவளமும் முத்து நகை மணியும்
 பத்திமுறையழகும் சித்தியடைந்து நன்றாய்க்
 சீர்பொன்மனை சேர்ந்து நாளும்
 நேர்மை தவறாமலே வாழ்வேன்.....

மாமணி..

பார்வோன் மந்திரி கவி

மன்னவ ரதிப ரேறே

மகத்துவ மாகக் கேளும்

இன்னித மணமே பேசி

இனிதுற மகிழ்ந்து வந்தேன்

நன்னயமாக இப்போ

நானில வளனார் மன்றல்

இன்னமு துணவாய் மக்கள்

இவ்வுரை யறியச் செய்வோம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
 noolaham.org | aavanaham.org

பார்வோன் மன்னன் கவி

மனமகிழ் அமைச்ச ரேநீர்
மணவினை குறித்த தேதி
செனர்களு மறியத் தானே
திட்ட மதாகக் கூறி
மனமகிழ் மனைக டோறும்
மகரிகை எழிலே துன்ன
தினமது வருகை தந்து
சிறப்பிக்கச் செய்வீர் தானே.

பார்வோன் மந்திரி கவி

அருளுறு மரசர் கோனே
ஆவணி யிருப தாம்நாள்
திருமணத் தினந்தா னென்று
திட்டம தாக எண்ணும்
திருவருள் நிறைவு நீடும்
திங்களாம் உதய நேரம்
குருமுத லாதிப் பாப்புக்
கோவிலில் நடத்துவோமே

பார்வளன் சேவகன் கவி

திருமுடி புனைந்த மன்னா
திருமணம் நடக்கும் நாளை
இருநில முழுதுங் கேட்க
இதமுடன் சென்று யானும்
தருவளர் பறையர் சேரிச்
சாம்புவர் சமுகம் நண்ணித்
திருமணப் பறை தொனிக்கத்
திடமுடன் செய்குவேனே

பறையன் வரவுகவி

வடியுடன் புளித்த கள்ளை
மயங்கிடக் குடித்துப் போதைக்
குடிவெறி மிகுத்துக் கக்கிக்
குறுந்தடி முழவுந் தாங்கிப்
பிடிக்கும் முன் சரிந்தே ஆடும்
பிரளிகள் பேசும் சாம்பான்
படியினிற் பார்த்தன் சூரன்
பகரவுங் கூட்டி வந்தான்

சிந்து - தானாதனத்தம் தானாதனத்தம்....

மீனார் சிரத்தி இறையை மலையின்
மிருகக் குகையிற் பயின்றவள்
மானார் தகமை மதித்துத் துதித்து
மகிழ்ந்து செபித்து வணங்குவம்.....

பூவிற் பறையைத் தொனிக்கும் தொழிலைப்
பொருந்தி மகிழ்ந்து நடந்தனம்
ஆவின் தசையை விரும்பி அருந்தி
அதிகம் மதுவைக் குடித்தனம்.....

வேந்தன் உரையை அறிந்து வரவும்
விரைந்து நடந்து வந்தோமே
மாந்தர் தனக்கு விளம்பும் முறையை
மகிழ்ந்து கூறிடக் கேட்போமே....

கட்டியன் கூறல்

சீர்புகழ் குருக்கள் நாடாள்
திருமுடி புனைந்த வேந்தன்
பேர்புகழ் போர்த்திபாரான்
பெட்புறு மதலையார்க்கும்
ஏர்புகழ் பார்வோன் மன்னன்
இனியவன் மண்டலேசன்

நேர்புகழ் வளன் தனக்கும்
 நிட்சய மணமே யாகும்
 ஆனந் சுபதினத்தில்
 ஆவணி இரண்டுபத்தில்
 மானரும் குடிகள் தானும்
 மதிக்கரும் சான்றோர் தானும்
 பூனத மகுட மன்னர்
 பிரபினர் அமைச்சர் யாவும்
 தேனலர் மொழியும் பந்தற்
 திகழ்ந்திட வருகை கூறே

பறையன் போற சிந்து: தினதின தினதினனா....

திற்சுடரொளி யொருவர் - கனிமரி
 திருமகனிரு பதந் துதிபுரிந்தே
 அறிந்திடப் பறை தொனித்தேன் - புவிமிசை
 அனைவருஞ் சிறப்புற மகிழ்வதற்கே.....
 திருமணச் சுபதினமாம் - புரவலன்
 திருவள மணமகன் மகிழ்தினமாம்
 குருக்களி னிறை யதிபன் - குமரியின்
 குதுகல மணவினை தெரிந்து கொள்வீர்..... தின.....
 வடிவெழி லணி நகரை - மகரிகை
 மணமலர்க் கொடிவகை புனைந்திடுவீர்
 குடிசெனற் அணிநிறையாய் - நிறைகுடம்
 குவித்திட குமரிகள் மலர் தெளிப்பீர்..... தின
 ஒருபிடி உணவினுக்காய் - அரமனை
 உபசரிப் பிருப்பிட மணுகுவனே
 தெருவழி பறையடித்தே - விளம்பரம்
 திருமண மெனநர ரறிந்திட்டதே..... தின.....

கலியாணர்காரர் வரவு

நீரணிந்த பூவுலகி லரசை யாளும்
நிருபன் பார் வளனார் பொன் சரங்கள் குடிச்
சீரணிந்த மணமகனாய்க் களபம் பூசித்
திகள்நுதலிற் திலகமிட்டுச் சரிகைபட்டு
நேரணிந்து பிரபலிய அமைச்சன் தோழன்
நிருபருடன் போர்த்திபிரான் வேந்தனுர்க்கு
ஏரணிந்த வெண்குடைக்கீழ் மதுரகீதம்
இசையொலிக்கச் சபைதனிலே தோற்றினாரே

மணமகன் பார்வளன் சிந்து (திருமணி மண்டபம்)

திருமணங் கலமணிசெய்
திடநடனம் புரிசுவேன் நானே
வெகுசிறப்பதாகத்
திருமணமங் கலமணிசெய்
திடநடனம் புரிசுவேன் நானே.....
திருமணமங் கலமணிசெய்
திட இறையை அகமதனிற்
திருவுளநற் கமலபதந்
தினமிறஞ்சித் தொழுதே
திருநகரந் தருபொழிலின்
திருமணிமண்டப நிலவுந்
திருமனையுந் திருமகளுந்
திகளழகுங் காண.....திரு.....
மருமலரும் புயமணியும்
வனிதையர்கள் குழுவினர் தானே
மனம் நிறைந்து வரவும்
உருகிளநல் லிசைமகளிர்
உணவு செவிக் கொலித்திடுவாரே
வாகுவாலர் நிறைய
அருளுறுமென் னிதயமலர்
அமர்ந்திருக்கும் எழிலழகின்
அதரமதின் சுவையமுதம்

அருந்திடும் நன் னாளில்
 இருமருங்கும் கசரதழும்
 இவுளிகளும் படையினரும்
 இணங்கிவரக் கொலுவணுகும்
 இனசனமுங் கூட..... திருமண.....
 தனவளநற் பொருள் நிதிசெஞ்
 சலசை மகள் நிறையிறைப் பார்வோன்
 நேசந் தங்கியருளும்
 எனததயம் மதித்துணரும்
 எழிலருளன் முதலவன் தாதை
 முழு மனத்தி னாசி
 வன மருவுங் குருவரசன்
 மகிழ்தியங் களித்திடுமுன்
 வயிர மணிக் கனகமுத்தும்
 வடிவுறு பொற் கொலுவில்
 வனசமுகம் பொலிந்திலங்கும்
 மலர்ச்சியருட் சமுகமதில்
 வரிசை வரம் பெறவே செல்வேன்
 மகிமையுறத் தானே.....திருமண.....

பார்வளன் கவி

தேன்மலர் மலர வண்டு
 தெளிவுற நிறைந்த கள்ளைக்
 கான்மலர் குடைந்து சிந்தக்
 கவிந்நதி மதுர நீராய்
 ஆன்மறி நுகர ஓடி
 அதிக நெற் பொலியும் வாரி
 கோன்மகிழ் அதிப தந்தாய்
 குவலயத் தாசீர் தாரும்

பார்வோன் மன்னன் கவி

எந்தன தருமையன்பின்
இதயம துறைந்த மன்னா
வந்துன தழகு நெற்றி
வரைந்திடுஞ் சிலுவை யாலே
மந்தரப் புயத்திற் கோதை
மலரளி மணவாட் டிதான்
உந்தன தோடின் றேபோல்
உகப்புற என்றும் வாழ்வார்

பார்வோன் மன்னன் மணமகன் பார்வளன்

வெற்றில் சிலுவை முத்திரை போடல்

ஆதிபிதா மகனிறையா விக்குங் கீர்த்தி
அகிலமெலாம் பரவிமறை துலங்கத்தானே
சோதியொளிர் பரமசுதன் மனுவாய் வந்து
தூயவரைச் சிலுவைதந்த அருளின் ஞானம்
ஓதியுணர் அருட்கொடையே உமக்குண்டாக
ஓப்பரியமுத்திரையாம் சிலுவை தன்னை
நீதிபக ரேசருளால் வரைந்து நேச
நிகரரிய ஆசிதனை ஈந்தேன் மைந்தா!

மணமகன் இனசனருடன் மணமகளிருக்கும்

ஊரிலுள்ள புனித ஆலயத்துக்கும் போகும்

மங்கல ஊர்வலம்

சிந்து (மாமனைதன்னை நாடியே)

மாதவக் கோவில் நாடியே செல்வோம்
மன்றலர் - வாருஞ் சங்கீர்தம் பாடியே.....
தாமத் தொடையல் சூடித்
தையல் நகரை நாடித் -
தடமடி யதிரிட நடையணி வாலிபர்
திடமுற வரமிடு அமலிதன் தயவது நீட...

மாதவக்.....

சோம மரபின் நாட்டமே - எனது செல்வச்
 சுகுண எழிலி சேட்டமே
 வாமந் திகழுங் கூட்டமே - அலங்கிர்தஞ்சேர்
 மதிப்பாய் நாம் செல்வோம் கோட்டமே
 வாணத் தொனிகள் நீட
 மாமைக் கொடிகளாட
 மதகரி நடையழ இதமினர் புடையுற
 வனிதையர் மயிலென நடமிடல் காண....

மாதவ.....

கோல அழகின் தோற்றமே - தெருவினோரக்
 கோடிக ளைசவின் ஏற்றமே
 சாலக் களப நாற்றமே - திலதமிட்டுத்
 தலைச்சீரா வைத்த தோற்றமே
 தாளப் பணுவற்பாடிச்
 சாதித் தலைவர் கூடித்
 தரியலர் கெடியுற நிலமட மயிலனை
 தழுவிய புரவல னெனதுள மகிழ.....

மாதவ.....

தோகை நடன நாட்டிலே - திருவிற்பந்தற்
 தொடரிற் பிரபை காட்டியே
 ஓகையுடனே தீட்டியே - விருதுமேவ
 உகப்பாய் நாம் வந்தோம் கூட்டியே
 ஓதும் முறமை நாடி
 ஊரிற் புகழைத் தேடி
 உறவது தெளிவுற மணமகள் நலமதை
 உலகது புகழுமென் திருமணம் நாடி....

மாதவ.....

கூன நிலவின் மோனமே - ஒளிரின் மங்கை
 குலவும் பதியின் தானமே
 வான அமலி ஞானமே - மிளிரும் பொன்னின்
 வடிவாஞ் சேதிமக் கானமே
 வாசப் பொடிகள் கூடும்
 வாகுத் திறமை நாடும்
 மதுரித இசைபர விடுமொலி கவிஞர்கள்
 மனமுற நிறைமனை மகள்மனை தேடி....

மாதவ.....

பெண்வரவு

கொடிகுடைக ளாலவட்டம் பரவ வாணங்

குமிறிடமத் தாளமிசை கீத மார்க்க
வடிவெழிலாம் முடிவேந்தன் போர்த்திபாரான்
மதலை மணக் கோலமதாயத் தோழியோடே
படிதுலங்கும் பார்வளனார் குமரனுக்கே
பலமணிகள் பொதிந்ததொடை சூட்டுதற்குக்
கடிமலர் பொற் தேரதனிற் புரவி சூழக்
கவினழகிச் சபைதனிலே வருகின்றாரே

சிந்து - தான தந்தன தானதந்தன.....

வானஞ் செங்கதிர் மீனம் அம்புலி
மாது மிந்தரை ஆக்கு மித்தனை சீரும் -
அறிய மேன்மை -
வரத்தின் கத்தனை வணங்கும் பொற்பதம்
மகிழ்ந்து நிந்தமும் மதித்துப் போற்றிடுவேனே....

தான.....

போற்று மிந்நகர் போர்த்தி பாரவன்
பூமன் சந்ததி நேசப் புத்திரியாக -
வளருஞ்செல்வி -
பொருந்துஞ் செந்தமிழ் தெரிந்த சுந்தரி
புவிக்கிலக்கணம் மிகுத்த பண்டிதை ஆசாத்.....

தான.....

பாசம் மிஞ்சிய நேசங் கொண்டருள்
பார்தன் நல்வளன் பாரி என்றெனைக் கூறிப்
புகழ்த்தானே
பணிந்து சொற்கமைந் திணைந்து கற்பொடு
பரந்த நன்மனம் நிறைந்த பொன்மனை யாகும்....

தான.....

வாமநற்கலை காணம் பொன்னிழை
மாமைக்கச்சணி பூத்த கொம்பணி யாளே -
எழிலின் மின்னாள்
வயங்கும் பொற்பணி துலங்கும் ரெத்தின

மதிக்கும் நித்திலம் அணிந்தபொன்மகள் நானே.....
 பார்வோன் மன்னவன் மேன்மைப் பார்வளன்
 பாரில் நன்மணக் காதல் செய்திடத் தானே
 குருவின் முன்பே -
 பரிந்து சற்செனர் புகழ்ந்து மெச்சவும்
 பவுழ்சு நல்லறம் விளங்கச் செய்திருப்பேனே.....
 தான தந்தன.....

தான.....

குருவரவு

விண்ணிறைவ னுரைத்தமொழி தவறிடாமல்
 விபுலையிலே கனிமகனாய்ப் பிறந்த நாதன்
 கண்டறிந்த பன்னிருவர் அனுப்பு வோரைக்
 கருதுநற் செய்திகள் நான்கைப் போதித் தாள
 உண்ணமுத கருணைதினங் குருத்து வத்தை
 உயர்தலமைப் பாப்பிறைவர் தொடரச் செய்ய
 எண்டிசையும் புகழ்றோமை வேத ஞானம்
 இனிதருள வந்தகுரு சபைவந் தாரே.

சிந்து:- (ஆவையாரி...)

தேவதையை மாமணிதன்
 திவ்வியபொற் சரண்மலரைச்
 சித்தங் கொண்டடி தொழநின் தஞ்சமே
 பந்தமற வந்தபரன் சிந்திரப்பொற் பதமலரைப்
 பரவிடப் - பவவினைகள் விலகிட
 கந்தமலர்ப் பொன்னமலி சிந்தையுறத் தோத்திரிக்கக்
 கவினுறத் திருவருளே நிறைவுற.....

தேவ.....

சிந்தைகளித் தேயானும்
 வந்த இவ்வூர்ச் சேதி மத்தில்
 திகளுறத் திருமணமும் நடைபெற
 இந்தரையிற் சுந்தரஞ்சேர் வந்தனைகள்
 சேர்ந்திடவும் - இனிதுற நலமதுவும் -
 சேனர் பெற.....

தேவ.....

எந்தை பரன் தன்சுதனை மந்தரமீ தேபலியாய்
 இடவரு ள்று தவத்தின் பலனுற
 சந்தமரி சொந்தமகன் சுந்தரச்சொல்லுரை குருவாய்த்
 தயவுற எழுந்தனனே மனமுற.....

தேவ.....

புந்திமகிழ்ந்தேயியானும்
 வந்த இந்த ஊர்தனக்குப்
 பொருந்தவே நன்மையது மிகுந்ததே
 சந்திரப்பொற் றாள்மரியை
 நிந்தமென தெண்ணமதிற்
 தங்கவே அருண் மாலைத் துங்கமே.....

தேவ.....

குரு கவி

நேச மிகு கத்தனருட் பொலிந்த மக்காள்
 நீணிலத்தில் குடும்பமதாய்ச் செழித்து வாழ
 வாசமிகு தேவதயை நிறைந்து தங்கும்
 வனசமுக மாமரிதன் சுதனின் முன்பே
 பாசமிகு காதலர்கள் இரண்டு பேரும்
 பகருமொழிக் கிணைச்சான்று கூறு வோரும்
 வாசமலர் தங்குமிக்கோ விற்குட் தானே
 வருவீரே கலியாண கார ரெல்லாம்

இன்னும் இன்னிசை

வானபர னாண்டருளும் மாண்புமிகு வேதமறை
 ஞானமண வல்லகொடை நம்வழியாய்ப் பெற்றருளும்

முழந்தாளிலிருவரும் நிற்கல் கவி

வல்லமை நிறைந்த நாதன்
 வளரிளம் பதிக ளெம்மை
 நல்லவர் முதியோ ராசி
 நவிலவும் திருமணத்தை
 ஒல்லையிலிணைத்து வைக்க
 உகப்புடன் விரும்பும் வேத
 நல்லுரைக் குருவே இப்போ
 நயந்தர முழந்தாள் நின்றோம்

குரு - மணமகளை நோக்கிக்கவி

பார்புகழ் வளனே யுந்தன்
பக்கலி லமர்ந்த கன்னி
போர்புகழ் போர்த்தி பாரான்
பிரியசேய் பொன்னாசாத்தை
நேர்புகழ் சுருதிவேத
நிறைதிருத் தாயார் ஆணை
ஏர்புகழ் மனைவி யாக
ஏற்றிட இசைந்தீர்தானே

பார்வளன் (மணமகன்) இன்னிசை

திருவளரும் வேதமருட் திருச்சபையின் முறமையுடன்
திருமகளாம் ஆசிநாத் தைத்திருமணமே செய்யவந்தேன்

குரு - கவி

மாமணி குமரி ஆசாத்!
மணிமுடி இசிறேல் வேந்தன்
கோமணி வளனார் தன்னைக்
குவலய மதனில் வேதத்
தூமணி பிறங்குந் தாயார்
சுருதியின் முறமை யாணை
தேமணிக் கணவ னாகத்
திருவுளங் கொண்டீர் தானே.

மணமகள் அரச குமாரத்தி இன்னிசை

அருட்குருவே உமது முன்பே அருண்மறையாம் முற மையுடன்
திருவளஞ்சேர் காதலனாய்ச் சிந்தையிலே ஏற்றுக் கொண்டேன்

குரு இன்னிசை

மனமிணைந்த பொருத்தமதாய் வலக்கரத்தைப் பற்றிநின்று
தினமருளும் இறைவேண்டித் திருவரமே பெறுவீரே.

குரு ஆசீர்வதித்தல்

ஒன்றுமில்லாமல் நின்றே
உகப்புறப் படைத்த தேவன்
தன்றிரு வடிவ மாக்கித்
தசையிருந் தேவையாக்கி
என்றுமே பிரிக்க வொண்ணா
இணைப்பினை அருளாற் தந்த
நன்மகன் நசரே னேசு
நயந்தருட் திருவாம் செல்வம்
அன்பினிலிணைந்த மாதை
அருண்நிறை அமைதிநேசப்
பொன்மகள் ஒழுக்கம் கற்புப்
பொலிவுறு தூய்மை கண்டு
முன்னுள ரபெக்கா ராகேல்
முழுமன ஞான முற்றுத்
தன்னுயிர் நீண்ட சாராள்
தகமையின் திறமை விஞ்சி
கற்பினுக் கடங்கிப்பாவ
காரியத் தொடரை நீக்கிப்
பொற்புறு வனிதை தூய
பூசுரர் வணங்கும் பாச
நற்புறு விருத்தி மைந்தர்
நானிலம் மதிக்க நோற்பாள்
அற்புதன் அருளை வேண்டி
ஆசியும் பொழிந்தேன் வாழ்வீர்.

குருமாவிகை போதல்: சிந்து - நன்னன்ன....

விண்ணுலக பொன்னரசி - இந்த
மேதினியின் மாதரசி
பன்னிருவர் வங்கிஷத்தி - என்னைப்
பாவமற நீர்நடத்தி.....
விண்ணிறைவன் அன்னைமரி - அன்பு
விளங்குமருட் தேவகரி

புண்ணியஞ்சேர் மாதவத்தி - இவ்வூர்ப்
 புரந்தருளும் காரணத்தி.....
 மெய்மறையை ஓதுவித்துச் - செனார்
 மேன்மைவழி தான் நடப்பார்
 துய்யதிருத் தம்பதிகள் - என்றும்
 சோபனமாய் வாழ்ந்திருப்பீர்.....
 அன்று குரு சொன்னமொழி - இன்றும்
 அருள்சுரந்து மனைசிறந்து
 பொன்மலிந்து அன்புறைந்து - எங்கும்
 போற்ற இவ்வூர் தான் நடப்பார்.....
 நல்லமுத யேசுமொழி - இவ்வூர்
 நன்மைபெற ஒதிடுவாய்
 வல்லபரன் தோத்திரிப்பார் - நானும்
 மங்கலமே கூறிச் செல்வேன்.....

**போர்த்தியிரான் தன் மகளாசாத்துக்குச் சீதனம் கொடுத்தல் -
 சீதனச் சிந்து : தந்தனத் தோம் தானத்தனா.....**

இந்திரை மா மணிபொலிய நாடும்
 இதம் நிலைத்தே செழுவளமே கூடும்
 இன்பமே மலிந்தபொன் என்கதை தனக்கருள்
 இனிதுறு சீதனமே.....

தந்.....

மாமணிப்பொன் முத்தணிகள் வன்ன
 வயிரமணிச் சீதனங்கள் பொன்னின்
 மகளவள் மகிழ்வுற மனைதனக் கருளிடும்
 வகைதனைக் கண்டறிவீர்.....

தந்.....

அட்டியலா ழிமகிழும்பூந்தார்
 அணிபதக்கம் கோவைவட மாலை
 அணிபிறை குழலணி அதிர்சரப் பணிகடம்
 அணிமணிக் காப்பினங்கள்.....

தந்.....

மேகலைசிந் தாமணிமுகக் குத்தி
 விரலணி நா கரிய நற்பே னிச்சு
 விரும்பிடக் கொடுத்தனன் விதம்விதமாய் நகை
 மிகவுமென் மகளார்க்கே.....

தந்....

சொல்லரும்பூம் பெனறஸ்பட்டுச் சேலை
 துலங்கிய பொன் னிழைச்சருகை வேலை
 சுடரிடு செடிகொடி தொடர்மலர் வரைந்திடும்
 சுகிர்தலங் காரமதே.....

தந்....

வெள்ளியும் வெண் கலக்கலங்கள் வீட்டில்
 விளங்குதள பாடவகை நாட்டில்
 மிகுத்திடப் பசுகொறி விளைவயல் மனைகளும்
 வெகுசிறப்புறக் கொடுத்தேன்.....

தந்.....

இந்நிலமென் மகளார்க்கும் மன்னன்
 எழில் வளனார் மருகனுக்கும் கன்னன்
 இறைகொடை வளங்கருள் இனிதளி மனைநலம்
 இதமுறச் சோபனமே....

தந்.....

எல்லோரும் பொதுமங்களம்

எதுகைச் சிந்து: நன்னன்ன நானன்ன.....

பார்வான்

கத்தனருட் பெற்றொளிரும் எந்தன் காந்தையரே
 மாதரசி காத்தருள்வோம் மானிலமே
 சுத்தமிகு சத்தியமெய்த் தேவ தூயமறை வேதவொளி
 மேன்மையுற நடந்தருள்வோம்....

பார்வோன்

நல்லுலக மானிடர்கள் பாவ நாட்டமின்றி
 மேட்டிமையாய் நாடவருள் புரிந்திடுவீர்
 சொல்லுறுதி மெய்யடிகள் தெய்வ சோபனமும்
 பூசிதமும் தோத்திரிப்பார் தினமுதயம்.....

குமாரத்தி

தின்றகனி பாவவினை தீர்க்கத் தேவமரியாள் சுதனாய்த்
தேனிலகில் வந்தபரன்
தின்மையற நன்மைபெறக் காத்து தேவவரப்
பேறுபயன் திட்டமருள் தந்திடுவார்....

போர்த்தியிரான்

தத்துவஞ்சேர் தந்தைசுத னாவி சாற்றுபெயர்
போற்றுவமே தக்கமிக்கோர் சூழ்ந்தபரம்
சித்தமெங்கும் சத்துவமே நித்தம் சித்தியரும்பத்திநெறி
சித்தமுணர்ந் தாட்சிசெய்வீர்....

தேவி

ஆறழகு வானகத்தன் தந்த ஆணைபத்துப்
பேணிடிவே அன்புமனங் கொண்டிடுமே
கூறரிது வேதவழி நின்று கொள்கைதனை
யுள்ளடக்கிக் குற்றமறக் காத்தருள்வீர்....

பார்வோன்

காசினியிற் பூமணமாய் என்றும் காத்திவளை
நேர்த்தியதாய்க் கண்குளிரப் பேணிடுவீர்
ஆசிபல கூறியருள் நல்ல ஆதரவு நேர்தளைவு
ஆண்மகவுப் பேறடைவீர்....

பார்வளன்

பேணுபுகழ் நாடிடிவே நாங்கள் பேதமின்றி
நேசமுடன் பேருலகில் வாழ்ந்திருப்போம்
பூணுகற்புப் பொற்பிலகு பூவை பூசிதமாய்
நேர்நெறியாய்ப் பூரணமாய் வாழ்ந்திருப்போம்....

குமாரத்தி

வாசமகிழ் காதலனே இந்த மாங்கலியப்
பூந்தொடையை மாமணியாய்ப் போற்றிடுவேன்
பூசகரும் பூவையரும் போற்றப் பொற்பிலகு
நற்கொழுந்தாய்ப் பொங்கமுற நடந்தருள்வேன்.....

போர்த்திமிரான்

நத்துமனை மெத்துபுகழ் செப்ப நம்குலமும்
மேன்மைபெற நாடிநடந் தேவருவீர்
புத்தொளிரும் வாழ்வினிலே எந்தன் புத்திரியே
சித்த மகிழ் புண்ணியனை நீர்தொழுவீர்.....

தேவி

நீணிலத்திற் தாரகையாய்க் கற்பின் நேரரசி
மாதரசி நேர்மைபெற வாழ்ந்திருப்பீர்
பாணிமொழி பேசுகிளி உந்தன் பார்வளனார்
காந்தனுக்குப் பாசமிகு நாண்மலரே.....

பார்வோன்

நாடுவளம் கூடுமிவ்வூர் நத்தும் நாதனருள் சேரவரம்
நற்கலைகள் ஆசிதரும்
வீடுவளம் தான்பொலிய வான விண்மழைதான்
பெய்திடநெல் வித்துமணி சேர்த்திடுமே.....

பார்வளன்

சேர்த்து வைக்கும் நென்மணிகள் நாட்டில் சீர்பெறவே
ஏருறவே செல்வமிகும் நல்வரமாம்
ஆர்வமிகு நற்பணியை யானும் ஆதரிப்பேன் ஏதமற
ஆண்டகையான் வேண்டுகிறேன்.....

பார்வோன்

புத்திநெறி பத்திசுடர் நேசப் புண்ணியனே யுந்தனக்குப்
பூட்டுசிறை நாட்டியதேன்
புத்திபாரான் சித்தமறுத் தாயோ புல்லரது வல்லமையோ
பூவையரை நாடினையோ.....

பார்வளன்

நல்லரசு சொல்வளனே எந்தன் நற்றலைவன் கற்பழகி
நத்தினளே அத்தருணம்
எல்லைவிட்டுச் செல்ல அவள் சீறி ஏறுமாறாய்க்
கூறியதை ஏந்தலனும் நம்பினனே.....

பார்வோன்

நம்புதெய்வ மம்புலியிலென்றும் நன்மைபுகழ்
செல்வநிலை நாட்டிடுமே மேட்டிமையே
அம்பரனார் செம்பதும பாத மஞ்சலியே நெஞ்சுகமே
ஆதரித்துத் தோத்திரிப்போம்....

பார்வளன்

தோத்திரிக்கும் தேவபரன் நீதி தோன்றிடவே
மாசனுகாத் தோன்றமலி பாதமிணை
நேர்த்தியதாய்ப் பூசித்துநாம் பேணும் நேசமனை
வாழ்வுசுகம் நீணிலத்திற் பெற்றருள்வோம்.....

முழுந்தான் நின்று பார்வளன் தாழிசை

பூவிலே வைபவ மீண்டபெண் ணரசே
புண்ணிய நற்றவ உண்மையாய்
நாவிலே நவிலு நேரமச் சணமே
நன்மைவிண் ணாஞ்சுரை தூயனே
ஆவியா யமலி யாளாகட் டினிலே
அன்றெழுந்தார் நவ ஆசியால்
மேவியே யுணரச் செய்தருளிறையே
மெச்சிடச் சித்தங் கூர்ந்தாளுமே

வாழிமங்களம் பார்வளன்:- தந்தானம் தானத்தானா....

மங்கள் வளமுறைந்து - மாரியே
மதிதிறி மழைபொழிந்து - பூவில்
மனுஷயிர் தளைவுற மரியைதன் மகவினை
மனதிலே துதி புரிவோம்
மங்கல நிறை முகூர்த்தம் - பொலிவுறு
மனைநலம் மகிழ்வுறுமே - அலர்மகள்
மதிப்புறக் கதிப்பணி மதிகலை வளருமே
மனுமகன் மறைதுலங்க....

தந்.....

மறைபொருள் பரமதிறி - படைத்தருள்
மனுஷயிர் விலங்குபுள்ளும் - திறிகுடர்
மகத்துவ செயல்தனை வழத்தியே பணிகுவம்
வருகுரு மலரடியே
மணிவரி கழனிநிறை குவிபொலி
மனைதொறும் நிதிகதிக்கும் - நலமணி
மறிநிறை துருவைமை கொறிபசு தளைவுற
வளருமே செழுமைமிக்க....

தந்.....

செழித்தருள் முருகரம்பை - சொரிகனி
சிதறுசம் பழக்கமுகு - துளிரடை
சிறந்த வெற்றிலைமிகு திகளுள நிறைகமழ்
திருமனை நலமுறுமே
விழைவுநன் மனைவிநலம் - மதித்தருள்
விளங்குபுத் திரர்மலியப் - புவிதனில்
மிடிபிணி பசிதுயர் படையிடரகலவே
மிகுசுக மலர்ச்சியதாம்....

தந்.....

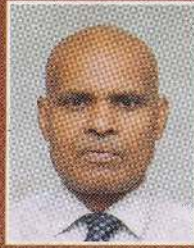
மலர்மகள் மனைபொலியத் - தமிழிசை
மதுரநற் கவிசெழிக்கச் - சுகபல
மடைந்தருள் பலபவிழ்சுறுநலம் பெறவன்னை
மரியமங் களந்துதியே
தலமிசை பழமொடன்னம் - இனியபால்
தளைய ஊர் சகலசெல்வம் - அமைதியாய்த்
தயவுகொள் மனநிறை வருள் கமங் களவரஞ்
சகலமங்கள மனையே.....

தந்.....

பார்வனார். நாடகம் ஒன்று

பெரியார்

தூதைய்ய சம்பந்தம் போனதால் அது தற்போது
சேனாபதிபாளையம் கூடலாகி. இதற்கு மங்களம்
சென்னை. மேற்படிவந்திவிட்டு கிந்திரகணத்தின்
சூரப்பித்திரன். " கிந்திரகணமே பகவதே
யும் அதுவும் யுத்தமதிப்படி அதுதான்.
1969 தை 21 ந்திதி ஒன்றுபட்டது பெரியார்.
தமிழ்.

எமது தந்தையின் ஆக்கங்களில் ஒன்றான "பாவலன்" நாடகச்சரிதையின் கையெழுத்துப் பிரதிபை நூலாக்கம் செய்ய அராந்து உளத்த அரவரது அன்றைய தின்கண்பள்ளி மாணவன் திருகந்தரம் பாண்டப்பனின் பெருமுயற்சியை தமிழ் அல்லையில் சார்பாக மிகுந்த நன்றியுடன் வாயார வெக்ககிறோம்.

முடித்து ஏழு ஆண்டுகளுக்கு பின் அவரது கலையாக்கங்களில் ஒன்றான இந்நாடகச்சரிதை நூலாக உயிர் பெறுவது எம்மை மகிழ்வுடனுவதே. தமிழ் உலகம் அவரின் முயற்சிகளின் பெறுமானத்தை உணர்ந்துகொள்ள வாய்ப்பாகுமெனக் கருதுகிறோம். மன்னார மாதோட்ட வரலாற்றில் குருசீட முறைப்படியான மாணவ பரம்பரையில் முதலாசரியர் வேற்றைப்பிள்ளையிடம் பாடங்கேட்ட குருகுல நாட்டுத்தேவர் வழி கண்டிக்குள் பல்வர் விநாயக் கபிரியேல் மொத்தம் வழியினரும் மருகரும் சீடனுமாவார்.

மாதோட்ட கலைப் புதைபலகை வெளிவர இவ்வெளியிடம் ஒரு எடுத்துக் காட்டாகவிரிக்குமெனவும் நம்புகிறோம்.

இந்நூல் போன்று அனைவரும் நூல் வடிவம் பெறவேண்டும். மாதோட்டத்தின் கலை விழுமியங்கள் 1957 பெருவெள்ளத்திலும் 1964 தூறலளியிலும், 30 வருட போராட்ட கால இடப்பெயர்வு காரணமாகவும் தொலைந்தும் அழிந்தும் போயின. எம் தந்தையின் பல ஆக்கங்கள் அழிந்தும் தொலைந்தும் கைமாறியும் போயின. இருந்தும் இந்நூல் அமைவதற்குதவியாக அவரது கையெழுத்துப் பிரதி காப்பாற்றப்பட்டமை எமக்கு மனததிருப்தியை அளிக்கிறது.

இந்நூலுக்கு அணிந்துரைகளும், வாழ்த்துச் செய்திகளும், ஆசியுரைகளும், பக்க சான்றுகளும் நல்கிய அனைவருக்கும் எம் உளவத்திலிருந்து பெரும் நன்றிகள். எனினும் அதற்குரியோரின் பெயர்கள் நன்றிபுணர்வுடன் உச்சரிக்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

கருக்களையுடன் கதைச்சுருக்கத்தை ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு செய்த திரு. ஏ.சீ.பெர்னாண்டோ அவர்கடும், ஆசியுரை வழங்கிய மேதகு இம்மானுவேல் பெர்னாண்டோ ஆண்டைக்கும், வாழ்த்துச்செய்தி அனுப்பிய சி.எ.மோகனநாயர் அரசாங்க அதிபர் அவர்கடும், வெளியீட்டுரை வழங்கிய தேசியக்கலைஞர் எஸ். ஏ. உதயன் தலைவர் தமிழ்ச் சங்கம் அவர்கடும், அணிந்துரை வழங்கிய பேராசிரியர் சி.மெளனகுரு அவர்கடும், ஏனைவ பார்த்து உதவிய திரு. சுந்தரம் பாண்டியனின் துணைவி திருமதி. சு. சோதிக்கும், இந்நூல் தொடர்பான ஆவணப்பரிமாற்ற மின்னஞ்சல் தொடர்புகளை பவத்தில் வாழும் என்னுடன் பரிமாற உதவிய அவர்களது மக்கள் மாதங்கி, பராந்தகன் இருவருக்கும், எமது தந்தை பற்றிய வாழ்வும் பணியும் என்ற தலைப்பில் தரமான ஆய்வுடன் மதிப்புரை வழங்கிய அருட்திரு. தமிழ் தேசன் அடிக ளாருக்கும், எம் தந்தையுடனான சந்திப்பின் மனப்பதிவுகளை மீள் தரிசனமாக இரைமீட்டு வழங்கிய இலண்டன் வாழ் ஈழக்கூத்தன் ஏ.சீ.தாசீசியஸ் அவர்கடும், அழகாக அச்சிட்டுத் தந்த மட்டக்களப்பு வணிகரீங்க அச்சகத்தாருக்கும் எம் மனமார்ந்த நன்றிகள், தவறுதலாக ஏதும் பெயர்கள் விடப்பட்டிருப்பின் அவர்களுக்கும் எம் மனமார்ந்த நன்றிகள்.

நன்றியுடன்

11 மே 2019

கரன் போல், அருட் திரு. பீற்றர் மனோகம், சகோதரர்கள்

ISBN: 978-955-359030-0-5

9 789553 590305